II

(Nelegislatívne akty)

NARIADENIA

VYKONÁVACIE NARIADENIE KOMISIE (EÚ) 2020/1336

z 25. septembra 2020,

ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo na dovoz určitých polyvinylalkoholov s pôvodom v Čínskej ľudovej republike

EURÓPSKA KOMISIA,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie,

so zreteľom na nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/1036 z 8. júna 2016 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskej únie ([1]) (ďalej len „základné nariadenie"), a najmä na jeho článok 9 ods. 4,

Po porade s členskými štátmi,

keďže:

1. POSTUP

1.1. Začatie

(1) Dňa 30. júla 2019 Európska komisia (ďalej len „Komisia") začala antidumpingové prešetrovanie týkajúce sa dovozu určitých polyvinylalkoholov (ďalej len „PVA") s pôvodom v Čínskej ľudovej republike (ďalej len „ČĽR" alebo „dotknutá krajina") do Európskej únie na základe článku 5 nariadenia (EÚ) 2016/1036. Oznámenie o začatí antidumpingového konania uverejnila v *Úradnom vestníku Európskej únie* ([2]) (ďalej len „oznámenie o začatí konania").

(2) Komisia začala prešetrovanie na základe podnetu, ktorý 19. júna 2019 podala spoločnosť Kuraray Europe GmbH (ďalej len „navrhovateľ") v mene výrobcov, ktorých výroba predstavuje viac ako 60 % celkovej výroby PVA v Únii. Podnet obsahoval dôkazy o existencii dumpingu a výslednej značnej ujme, ktoré boli dostatočné na odôvodnenie začatia prešetrovania.

1.2. Zainteresované strany

(3) V oznámení o začatí konania Komisia vyzvala zainteresované strany, aby sa na ňu obrátili s cieľom zúčastniť sa na prešetrovaní. Okrem toho Komisia o začatí prešetrovania osobitne informovala navrhovateľa, iných známych výrobcov z Únie, známych vyvážajúcich výrobcov a orgány ČĽR, známych dovozcov a používateľov a vyzvala ich, aby sa na tomto prešetrovaní zúčastnili.

(4) Zainteresované strany mali možnosť vyjadriť sa k začatiu prešetrovania a požiadať o vypočutie pred Komisiou a/alebo úradníkom pre vypočutie v obchodných konaniach. Všetky zainteresované strany, ktoré o to požiadali, boli vypočuté.

1.3. Pripomienky týkajúce sa začatia konania

(5) Po začatí konania viacerí používatelia dotknutého výrobku tvrdili, že súhrn informácií, ktorý nemá dôverný charakter a bol poskytnutý vo verejne prístupnej verzii podnetu, nebol dostatočne podrobný alebo bol neúplný, takže neumožňoval dostatočné pochopenie podstaty dôverných informácií.

([1]) Ú. v. EÚ L 176, 30.6.2016, s. 21.
([2]) Ú. v. EÚ C 256/03, 30.7.2019, s. 4.

(6) Komisia usúdila, že verzia podnetu, ktorá nemá dôverný charakter, poskytnutá na nahliadnutie zainteresovaným stranám obsahovala všetky základné dôkazy a súhrny informácií poskytnutých ako dôverný materiál, ktoré nemali dôverný charakter, aby zainteresované strany mohli počas konania uplatniť svoje práva na obhajobu.

(7) Článok 19 základného nariadenia a článok 6 ods. 5 Dohody o uplatňovaní článku VI Všeobecnej dohody o clách a obchode (ďalej len „antidumpingová dohoda“) sa ochrana dôverných informácií umožňuje za okolností, keď by ich vyzradenie mohlo znamenať významnú konkurenčnú výhodu pre konkurenta alebo výrazné nepriaznivé dôsledky pre osobu poskytujúcu informácie, alebo pre osobu, od ktorej poskytujúca osoba informácie získala.

(8) Informácie, ktorým sa poskytlo dôverné zaobchádzanie, patria do týchto kategórií. Navrhovateľ v každom prípade poskytol súhrny obsahu dôverných segmentov podnetu a číselné údaje uviedol v príslušných rozsahoch. Komisia tieto dokumenty overila pred začatím konania. Dospela k záveru, že spĺňajú ustanovenia článku 19 a umožňujú primerané pochopenie podstaty dôverných informácií.

(9) Tvrdenie sa preto zamietlo.

(10) Jedna zainteresovaná strana tvrdila, že podnet je súčasťou navrhovateľovej stratégie posilňovania svojho monopolného postavenia na trhu Únie úmyselným znižovaním objemu predaja a zvyšovaním cien.

(11) Z informácií zhromaždených počas prešetrovania nevyplynuli žiadne dôkazy o akýchkoľvek protisúťažných praktikách zo strany výrobného odvetvia Únie. Naopak, zhromaždili sa konkrétne dôkazy, napríklad obchodné ponuky a výmeny e-mailov, preukazujúce, že dané odvetvie je schopné a ochotné dodať dotknutý výrobok ktorémukoľvek používateľovi.

(12) Samotný navrhovateľ počas obdobia prešetrovania dosahoval na voľnom trhu Únie podiel [25 % – 30 %], čo mu ani zďaleka neumožňovalo uplatňovať akékoľvek dominantné postavenie.

(13) Pokiaľ ide o údajnú stratégiu znižovania objemov a zvyšovania cien, z prešetrovania vyplynulo, že navrhovateľ sa spočiatku pokúšal zvýšiť svoje úspory z rozsahu zvyšovaním objemu výroby a investícií s cieľom znížiť svoje jednotkové výrobné náklady. Okrem toho sa snažil stlačením svojich cien sledovať čínske dumpingové ceny, aby si udržal podiel na trhu. Táto stratégia navrhovateľovi skutočne umožnila udržať si podiel na trhu, ale priniesla mu výrazné straty. Ako sa vysvetľuje ďalej v odôvodnení 528, navrhovateľ bol tak nútený upustiť od snahy udržať si podiel na trhu v porovnaní s dovozom z ČĽR a v dôsledku toho sústredil svoj predaj na drahšie triedy, pri ktorých ešte bolo možné dosiahnuť ziskový predaj, hoci so zodpovedajúcou výraznou stratou podielu na trhu.

(14) Toto tvrdenie bolo preto zamietnuté.

(15) Po začatí konania jeden výrobca z Únie, spoločnosť Wacker Chemie AG, tvrdil, že odhad čínskej nadmernej kapacity v podnete je nepresný, a predložil svoj vlastný odhad.

(16) Odhad čínskej nadmernej kapacity v podnete vychádzal z objektívneho a uznávaného zdroja, príručky chemickej ekonómie (Chemical Economics handbook) spoločnosti IHS Markit. Hoci odôvodnene môžu existovať odlišné odhady ponuky a dopytu na čínskom trhu, Komisia sa domnievala, že odhad v podnete splnil kritériá dostatočnej presnosti a spoľahlivosti požadované na dôkaz *prima facie*. Toto tvrdenie bolo preto zamietnuté.

(17) Spoločnosť Wacker Chemie AG predložila aj pripomienky, ktoré sa týkali metodiky výpočtu dumpingových rozpätí podľa článku 2 ods. 6a základného nariadenia, pričom najmä tvrdila, že uplatnenie článku 2 ods. 6a základného nariadenia nie je v súlade s pravidlami WTO a že chýba dôkaz o deformácii z hľadiska nákladov. Otázky týkajúce sa existencie výrazných deformácií a uplatnenia článku 2 ods. 6a základného nariadenia sa rozoberajú ďalej v oddiele 3.1.1.

(18) Po začatí konania spoločnosť Wacker Chemie AG takisto tvrdila, že navrhovateľove odhady dumpingového rozpätia a normálnej hodnoty sú nesprávne, pretože čínski výrobcovia sú vertikálne integrovaní a nenakupujú vinylacetátový monomér na svoju výrobu.

(19) V podnete sú uvedené deformácie pri viacerých surovinách, ktoré možno použiť na výrobu vinylacetátového monoméru v závislosti od výrobnej metódy. Tie isté suroviny sa používajú aj v prípade, keď sú výrobcovia vertikálne integrovaní a nenakupujú vinylacetátový monomér od iných spoločností, a teda deformácie pri týchto surovinách boli relevantné vo výpočte normálnej hodnoty. Treba však poznamenať aj to, že výpočet normálnej hodnoty v podnete je dostatočným dôkazom o existencii dumpingu a že prešetrovaním sa stanovila normálna hodnota na základe overených údajov spolupracujúcich čínskych vyvážajúcich výrobcov. Toto tvrdenie bolo preto zamietnuté.

(20) Pri začatí konania spoločnosti Wacker a Carbochem tvrdili, že Komisia použila systém číselných kódov čísel výrobku, ktorý náležite nezabezpečil porovnateľnosť cien. Tvrdenie po poskytnutí informácií zopakovali spoločnosti Wacker, Carbochem, Gamma Chimica, FAR Polymer a Ahlstrom-Munksjö.

(21) Spoločnosť Wacker tvrdila, že číselný kód výrobku má príliš široké rozpätia viskozity, hydrolýzy a obsahu metanolu a nezohľadňuje veľkosť častíc ani hodnotu pH. Spoločnosti Carbochem, Gamma Chimica a FAR Polymer tvrdili, že v číselnom kóde výrobku sa nezohľadňuje molekulová hmotnosť, kým spoločnosť Ahlstrom-Munksjö tvrdila, že rozsah obsahu popola je príliš široký.

(22) Komisia nesúhlasila s tvrdením, že problém je v štruktúre číselného kódu výrobku. Číselné kódy výrobku obsahovali základné a podstatné vlastnosti dotknutého výrobku, ktoré sú všeobecne vymedzené základnými prvkami zahrnutými v číselnom kóde výrobku (t. j. viskozitou, hydrolýzou, obsahom popola a metanolu). Tieto parametre sú základom všetkých tried PVA a považujú sa za priemyselné normy platné pri všetkých použitiach dotknutého výrobku. Hoci je pravda, že určité vlastnosti, ktoré sa v číselnom kóde výrobku nenachádzajú, by mohli byť relevantné pri určitých použitiach, závisia od konkrétneho používateľa (a nie výrobku).

(23) Tento argument bol preto zamietnutý.

1.4. **Výber vzorky**

(24) Vo svojom oznámení o začatí konania Komisia uviedla, že v súlade s článkom 17 základného nariadenia môže vybrať vzorku zainteresovaných strán.

1.4.1. *Výber vzorky výrobcov z Únie*

(25) Komisia v oznámení o začatí konania oznámila, že predbežne vybrala vzorku výrobcov z Únie. Komisia vybrala vzorku na základe vykazovaného objemu výroby podobného výrobku v Únii. Vzorka pozostávala z troch výrobcov z Únie. Výrobcovia z Únie zaradení do vzorky predstavovali vyše 90 % odhadovanej celkovej výroby podobného výrobku v Únii. Komisia vyzvala zainteresované strany, aby predložili pripomienky k predbežnej vzorke.

(26) Jedna strana vyjadrila výhrady proti tomu, že do vzorky bol zaradený výrobca Wacker Chemie AG, ktorý vyrába dotknutý výrobok výlučne na použitie na vlastnú spotrebu. Podľa jej názoru zaradenie spoločnosti Wacker do vzorky bez toho, aby predávala na voľnom trhu, by mohlo mať za následok skreslenie analýzy ujmy.

(27) Komisia takisto vzala na vedomie situáciu jednej zo spoločností zaradených do vzorky. Treba však poznamenať, že celé výrobné odvetvie Únie vrátane troch výrobcov z Únie pôvodne zaradených do vzorky vyrába dotknutý výrobok aj na vlastnú spotrebu. Dospelo sa preto k záveru, že zaradenie spoločnosti Wacker Chemie AG do vzorky nespôsobilo skreslenie analýzy ujmy a umožnilo Komisii dôkladne analyzovať aj situáciu trhu vlastnej spotreby PVA v Únii. Táto vzorka sa preto považovala za vzorku reprezentatívnu pre výrobné odvetvie Únie.

(28) V záujme získania úplného posúdenia skutkového stavu prípadu Komisia zvážila záujem výrobcov z Únie – spoločností Wacker a Solutia – aj ako používateľov prešetrovaného výrobku.

(29) Neskôr v priebehu konania spoločnosť Sekisui Specialty Chemicals Europe S.L., jeden z troch výrobcov zaradených do vzorky, informovala Komisiu, že nemôže spolupracovať v plnom rozsahu ako výrobca zaradený do vzorky. Pri vyplnení dotazníka totiž uviedla iba informácie týkajúce sa makroukazovateľov, ktoré boli na účely prešetrovania nedostatočné. Komisia sa preto rozhodla zrevidovať vzorku výrobcov z Únie odstránením spoločnosti Sekisui Specialty Chemicals Europe S.L. zo vzorky.

(30) Zmenená vzorka zložená z dvoch výrobcov z Únie predstavuje vyše 80 % odhadovanej celkovej výroby podobného výrobku v Únii. Vzorka je reprezentatívnou vzorkou výrobného odvetvia Únie.

1.4.2. *Výber vzorky dovozcov*

(31) S cieľom rozhodnúť o potrebe výberu vzorky a v prípade kladného rozhodnutia k nemu pristúpiť Komisia požiadala neprepojených dovozcov, aby poskytli informácie uvedené v oznámení o začatí konania.

(32) Šesť neprepojených dovozcov poskytlo požadované informácie a súhlasilo so zaradením do vzorky. V súlade s článkom 17 ods. 1 základného nariadenia Komisia na základe najväčšieho objemu dovozu do Únie vybrala vzorku troch neprepojených dovozcov. V súlade s článkom 17 ods. 2 základného nariadenia sa výber vzorky konzultoval so všetkými známymi dotknutými dovozcami. Neboli predložené žiadne pripomienky.

1.4.3. *Výber vzorky vyvážajúcich výrobcov v ČĽR*

(33) S cieľom rozhodnúť o potrebe výberu vzorky a v prípade kladného rozhodnutia k nemu pristúpiť Komisia požiadala všetkých vyvážajúcich výrobcov v ČĽR, aby poskytli informácie uvedené v oznámení o začatí konania. Komisia okrem toho požiadala zastúpenie Čínskej ľudovej republiky pri Európskej únii, aby identifikovalo a/alebo kontaktovalo iných vyvážajúcich výrobcov, ak existujú, ktorí by mohli mať záujem zúčastniť sa na prešetrovaní.

(34) Štyria vyvážajúci výrobcovia v dotknutej krajine poskytli požadované informácie a súhlasili so zaradením do vzorky. Komisia v súlade s článkom 17 ods. 1 základného nariadenia vybrala vzorku troch výrobcov na základe najväčšieho reprezentatívneho objemu vývozu do Únie, ktorý mohol byť primerane prešetrený v dostupnom čase. V súlade s článkom 17 ods. 2 základného nariadenia sa na účely výberu vzorky uskutočnili konzultácie so všetkými zainteresovanými stranami a orgánmi dotknutej krajiny. Neboli predložené žiadne pripomienky.

1.5. **Individuálne preskúmanie**

(35) O individuálne preskúmanie podľa článku 17 ods. 3 základného nariadenia požiadali pôvodne všetky štyri skupiny vyvážajúcich výrobcov, ktoré zaslali späť vyplnené formuláre na výber vzorky. V deň začatia konania Komisia sprístupnila na svojom webovom sídle dotazník pre vyvážajúcich výrobcov. Komisia pri oznamovaní vzorky okrem toho informovala vyvážajúceho výrobcu, ktorý nebol zaradený do vzorky, že sa od neho požaduje, aby predložil vyplnený dotazník, pokiaľ chce byť individuálne preskúmaný. Tento vyvážajúci výrobca neposkytol vyplnený dotazník. Keďže vyvážajúci výrobca nevyplnil dotazník, nesplnil požiadavky, a preto sa mu nemohlo poskytnúť individuálne preskúmanie.

1.6. **Vyplnené dotazníky a overovanie na mieste**

(36) Komisia zaslala vláde Čínskej ľudovej republiky (ďalej len „čínska vláda“) dotazník týkajúci sa existencie výrazných deformácií v ČĽR v zmysle článku 2 ods. 6a písm. b) základného nariadenia. Dotazníky pre výrobcov z Únie, dovozcov, používateľov a vyvážajúcich výrobcov boli sprístupnené online v deň začatia konania.

(37) Vyplnené dotazníky boli doručené od dvoch výrobcov z Únie zaradených do vzorky a troch vyvážajúcich výrobcov zaradených do vzorky. Ako už bolo uvedené v odôvodnení 29, neúplne vyplnený dotazník bol doručený aj od ďalšieho výrobcu z Únie, ktorý bol z tohto dôvodu vylúčený zo vzorky. Vyplnené dotazníky zaslali Komisii deviati používatelia a traja neprepojení dovozcovia. Od čínskej vlády neprišla žiadna odpoveď.

(38) Komisia si vyžiadala a overila všetky informácie, ktoré považovala za potrebné na účely stanovenia dumpingu, z neho vyplývajúcej ujmy a záujmu Únie. Overovanie na mieste podľa článku 16 základného nariadenia sa uskutočnilo v priestoroch týchto spoločností:

Výrobcovia z Únie:

— Kuraray Europe GmbH, Nemecko (ďalej len „KEG“),

— Wacker Chemie AG, Nemecko (ďalej len „Wacker“);

Neprepojení dovozcovia:

— Carbochem Srl, Taliansko (ďalej len „Carbochem“),

— Omya Hamburg GmbH, Nemecko (ďalej len „Omya“),

— Wegochem Europe B.V., Holandsko (ďalej len „Wegochem“);

Používatelia:

— Cordial B.V., Holandsko (ďalej len „Cordial“);

— Solutia Europe SPRL/BVBA, Belgicko (ďalej len „Solutia“);

— Wacker Chemie AG, Nemecko (ďalej len „Wacker“);

Vyvážajúci výrobcovia a ich prepojené podniky v ČĽR:

Shuangxin:

— Inner Mongolia Environment-Friendly Material Co., Ltd. (ďalej len „Shuangxin“);

Skupina Sinopec Group:

— Central-China Company, Sinopec Chemical Commercial Holding Co., Ltd. (ďalej len „Sinopec Central China“);

— Sinopec Chongqing SVW Chemical Co., Ltd. (ďalej len „Sinopec Chongqing“);

— Sinopec Great Wall Energy & Chemical (Ningxia) Co., Ltd. (ďalej len „Sinopec Ningxia“);

— Sinopec Shanghai Petrochemical Co., Ltd.;

Skupina Wan Wei Group::

— Anhui Wan Wei Updated High-Tech Material Industry Co., Ltd. (ďalej len „Wan Wei“);

— Inner Mongolia Mengwei Technology Co., Ltd. (ďalej len „Mengwei“).

1.7. **Obdobie prešetrovania a posudzované obdobie**

(39) Prešetrovanie dumpingu a ujmy sa vzťahovalo na obdobie od 1. júla 2018 do 30. júna 2019 (ďalej len „obdobie prešetrovania“ alebo „OP“). Preskúmanie vývoja relevantného z hľadiska posúdenia ujmy sa vzťahovalo na obdobie od 1. januára 2016 do konca obdobia prešetrovania (ďalej len „posudzované obdobie“).

1.8. **Postup na určenie normálnej hodnoty podľa článku 2 ods. 6a základného nariadenia**

(40) Keďže pri začatí prešetrovania boli k dispozícii dostatočné dôkazy poukazujúce na existenciu výrazných deformácií v zmysle článku 2 ods. 6a písm. b) základného nariadenia, Komisia považovala za vhodné začať prešetrovanie so zreteľom na článok 2 ods. 6a základného nariadenia.

(41) Komisia preto v záujme zhromaždenia údajov potrebných na prípadné uplatnenie článku 2 ods. 6a základného nariadenia vyzvala v oznámení o začatí konania všetkých vyvážajúcich výrobcov z dotknutej krajiny, aby poskytli informácie o vstupoch použitých na výrobu PVA požadované v prílohe III k oznámeniu o začatí konania. Príslušné informácie predložili štyria vyvážajúci výrobcovia.

(42) V snahe získať informácie, ktoré Komisia považovala za potrebné na účely svojho prešetrovania v súvislosti s údajnými výraznými deformáciami v zmysle článku 2 ods. 6a písm. b) základného nariadenia, Komisia zaslala dotazník aj čínskej vláde. Od čínskej vlády neprišla žiadna odpoveď. Komisia následne informovala čínsku vládu, že na stanovenie existencie výrazných deformácií v ČĽR použije v zmysle článku 18 základného nariadenia dostupné skutočnosti.

(43) V oznámení o začatí konania Komisia okrem toho vyzvala všetky zainteresované strany, aby do 37 dní odo dňa uverejnenia tohto oznámenia v *Úradnom vestníku Európskej únie* oznámili svoje stanoviská, predložili informácie a poskytli podporné dôkazy v súvislosti s vhodnosťou uplatnenia článku 2 ods. 6a základného nariadenia.

(44) Traja čínski vyvážajúci výrobcovia predložili po začatí konania pripomienky, ktoré sa týkali metodiky výpočtu dumpingových rozpätí podľa článku 2 ods. 6a základného nariadenia, pričom tvrdili, že Komisia nepreukázala, že údajné zasahovanie vlády preukázateľne viedlo k deformácii cien vstupov. Otázky týkajúce sa existencie výrazných deformácií sa opisujú ďalej v oddiele 3.1.1.

(45) V oznámení o začatí konania Komisia takisto uviedla, že vzhľadom na dostupné dôkazy môže byť potrebné vybrať vhodnú reprezentatívnu krajinu podľa článku 2 ods. 6a písm. a) základného nariadenia na účely určenia normálnej hodnoty na základe nedeformovaných cien alebo referenčných hodnôt.

(46) Komisia 2. októbra 2019 uverejnila prvú poznámku do spisu (ďalej len „poznámka z 2. októbra 2019“) ([3]) s cieľom získať stanoviská zainteresovaných strán k relevantným zdrojom, ktoré by Komisia mohla použiť na určenie normálnej hodnoty v súlade s článkom 2 ods. 6a písm. e) druhou zarážkou základného nariadenia. V uvedenej poznámke Komisia uviedla zoznam všetkých výrobných faktorov, ako napríklad materiál, energia a pracovná sila, ktoré vyvážajúci výrobcovia využívajú pri výrobe dotknutého výrobku. Komisia okrem toho na základe kritérií výberu nedeformovaných cien alebo referenčných hodnôt identifikovala možné reprezentatívne krajiny (konkrétne Brazíliu, Malajziu, Mexiko a Thajsko).

(47) Komisia poskytla všetkým zainteresovaným stranám príležitosť vyjadriť sa. Komisia dostala pripomienky od troch vyvážajúcich výrobcov, jedného dovozcu a používateľa a od navrhovateľa. Čínska vláda neposkytla žiadne pripomienky.

(48) Komisia sa doručenými pripomienkami k poznámke z 2. októbra 2019 zaoberala v druhej poznámke o zdrojoch na určenie normálnej hodnoty z 20. decembra 2019 (ďalej len „poznámka z 20. decembra 2019“) ([4]). Komisia okrem toho poskytla prepracovaný zoznam výrobných faktorov. Na základe doručených pripomienok Komisia doplnila aj Turecko do zoznamu možných reprezentatívnych krajín a po ďalšom prieskume dospela k záveru, že v danom štádiu sa Turecko považovalo za najvhodnejšiu reprezentatívnu krajinu podľa článku 2 ods. 6a písm. a) prvej zarážky základného nariadenia. Komisia určila aj zoznam číselných znakov používaných Tureckom a vo verejne prístupnom spise sprístupnila príslušné turecké colné štatistiky.

(49) Komisia vyzvala zainteresované strany, aby predložili pripomienky. Komisia dostala pripomienky od jedného vyvážajúceho výrobcu, troch obchodníkov s prešetrovaným výrobkom v Únii a od navrhovateľa.

(50) Komisia sa zaoberala doručenými pripomienkami k poznámke z 20. decembra 2019 v tretej poznámke o zdrojoch na určenie normálnej hodnoty z 30. marca 2020 (ďalej len „poznámka z 30. marca 2020“) ([5]). V uvedenej poznámke Komisia bližšie objasnila aj niektoré zdroje na určenie normálnej hodnoty a vyzvala zainteresované strany, aby predložili pripomienky. V nadväznosti na poznámku z 30. marca 2020 Komisia dostala pripomienky len od troch obchodníkov s prešetrovaným výrobkom v Únii. Toto nariadenie sa uvedenými pripomienkami zaoberá v odôvodneniach 219, 220, 264, 342 a 343.

1.9. **Neuloženie predbežných opatrení a ďalší postup**

(51) Komisia v súlade s článkom 19a ods. 2 základného nariadenia 9. marca 2020 informovala zainteresované strany o svojom úmysle neuložiť predbežné opatrenia a pokračovať v prešetrovaní.

(52) Keďže neboli uložené žiadne predbežné opatrenia, neuskutočnila sa žiadna registrácia dovozu.

2. **DOTKNUTÝ VÝROBOK A PODOBNÝ VÝROBOK**

2.1. **Dotknutý výrobok**

(53) Dotknutým výrobkom ([6]) sú určité polyvinylalkoholy (PVA) s pôvodom v ČĽR, tiež obsahujúce nehydrolyzované acetátové skupiny, vo forme homopolymérových živíc s viskozitou (meranou v 4 % vodnom roztoku pri 20 °C) 3 mPa s alebo viac, ale najviac 61 mPa s, a so stupňom hydrolýzy 80,0 mol% alebo viac, ale najviac 99,9 mol%, oboje merané podľa metódy ISO 15023-2 (ďalej len „dotknutý výrobok“).

(54) Počas prešetrovania sa ukázalo, že uvedený opis výrobku, najmä pokiaľ ide o metódu merania viskozity a stupňa hydrolýzy, nebol dostatočne presný a mohol by viesť k nesprávnemu výkladu a/alebo nesprávnemu zatriedeniu zo strany vnútroštátnych colných orgánov. Okrem toho tu bolo riziko, že hospodárske subjekty si opis nesprávne vyložili a na základe toho sa mohli rozhodnúť, že sa neprihlásia ako zainteresované strany. Z tohto dôvodu Komisia uverejnením oznámenia 7. novembra 2019 (ďalej len „objasňujúce oznámenie“) ([7]) objasnila znenie opisu vymedzenia výrobku uvedeného v oznámení o začatí konania. V objasňujúcom oznámení sa takisto stranám poskytla možnosť, aby sa v určenej lehote prihlásili a vyžiadali si dotazník, ak chcú spolupracovať. Jeden používateľ dotknutého výrobku, Henkel AG & Co., sa prihlásil so žiadosťou, aby sa v rámci konania považoval za zainteresovanú stranu. Žiadna zainteresovaná strana si nevyžiadala dotazník.

([3]) Č. t19.005031.
([4]) Č. t19.006513.
([5]) Č. t20.002714.
([6]) Podľa vysvetlenia v objasňujúcom oznámení.
([7]) Oznámenie, ktorým sa objasňuje oznámenie o začatí antidumpingového konania týkajúceho sa dovozu určitých polyvinylalkoholov s pôvodom v Čínskej ľudovej republike (Ú. v. EÚ C 378, 7.11.2019, s. 9).

(55) PVA sa používajú hlavne ako prísada, prekurzor alebo činidlo v štyroch odvetviach používateľov pri: i) výrobe papiera a kartónu; ii) výrobe PVB (polyvinylbutyralových) živíc používaných na výrobu PVB filmov; iii) výrobe pomocných látok na polymerizáciu plastov a iv) výrobe emulzií a lepidiel.

2.2. **Podobný výrobok**

(56) Z prešetrovania vyplynulo, že nasledujúce výrobky majú rovnaké základné fyzické, chemické a technické vlastnosti, ako aj rovnaké základné použitia:

— dotknutý výrobok,

— výrobok vyrábaný a predávaný na domácom trhu dotknutej krajiny,

— výrobok vyrábaný a predávaný v Únii výrobným odvetvím Únie.

(57) Komisia preto konštatovala, že tieto výrobky sú podobnými výrobkami v zmysle článku 1 ods. 4 základného nariadenia.

2.3. **Segmentácia**

(58) Dotknutý výrobok sa vyrába a predáva vo forme viacerých odlišných druhov výrobku, ktoré výrobné odvetvie vymedzilo ako „triedy“. Každú triedu tvorí konkrétna kombinácia úrovní viskozity, obsahu metanolu a popola, ako aj stupňa hydrolýzy, z čoho vyplýva široká škála kombinácií vyrábaných tak, aby spĺňali špecifikácie dopytu zákazníkov v rôznych výrobných odvetviach.

(59) Prešetrovaním sa zistil veľký počet tried PVA tak v čínskom dovoze, ako aj vo výrobe/v predaji v Únii. Odlišné charakteristické kombinácie týchto tried boli Komisiou zatriedené v rámci odlišných číselných kódoch výrobku (ďalej len „PCN“). Počas obdobia prešetrovania vyvážajúci výrobcovia zaradení do vzorky dovážali do Únie dotknutý výrobok zaradený pod 34 PCN, zatiaľ čo výrobca z Únie zaradený do vzorky predával v rovnakom období výrobky zaradené pod približne 39 rôznych PCN.

(60) Z informácií zhromaždených počas prešetrovania okrem toho vyplýva, že niektoré z týchto tried (ktoré predávalo tak výrobné odvetvie Únie ako aj vyvážajúci výrobcovia) mali široký rozsah použitia a vo všeobecnosti mali nižšiu cenu. Iné špecializovanejšie triedy určené na použitie s úzko vymedzenými špecifikáciami (napr. na výrobu farmaceutických výrobkov alebo PVB filmov) boli v priemere drahšie. Tieto triedy takisto predávajú výrobcovia z Únie aj vyvážajúci výrobcovia.

(61) Napriek veľkému počtu tried však Komisia konštatovala, že na trhu s PVA nie sú žiadne vymedzené segmenty. Rôzni používatelia môžu získavať viacero tried PVA v závislosti od technických špecifikácií, ktoré požadujú. Pre niektorých používateľov je najdôležitejším prvkom obsah popola, pre ďalších viskozita a iní sú zväčša schopní použiť výrobok s akoukoľvek špecifikáciou. Každé odvetvie používateľov môže zameniteľne používať triedy PVA z určitej skupiny. Aj keď určití používatelia (napríklad v odvetví PVB, farmaceutickom odvetví) sú obmedzenejší, pokiaľ ide o počet tried, ktoré môžu použiť, ich rozsah tried sa stále prekrýva s iným druhom používateľov, ktorí sú schopní získavať širší rozsah tried.

(62) Z uvedených dôvodov Komisia dospela k záveru, že všetky triedy si vzájomne konkurujú prinajmenšom do určitej miery, a preto by analýza segmentov v tomto prípade nebola opodstatnená ani vhodná. S cieľom analyzovať vplyv cien pri súčasnom zabezpečení spravodlivého porovnania medzi rôznymi triedami Komisia vykonala úpravy, ktoré mali zohľadniť rozdiely v určitých vlastnostiach rôznych tried. Tieto úpravy sa vysvetľujú ďalej v oddiele 4.4.2.

(63) Po poskytnutí informácií viaceré zainteresované strany Carbochem, Gamma Chimica, FAR Polymer, Wacker a Cordial tvrdili, že Komisia nezohľadnila rozdelenie PVA trhu na dva segmenty, a to s vysokou kvalitou PVA a s nízkou kvalitou PVA. Strany tvrdili, že výrobky patriace do týchto segmentov nie sú priamo vzájomne zameniteľné a že čínsky dovoz je väčšinou prítomný v segmente s nízkou kvalitou PVA. Navyše tvrdili, že určití používatelia môžu používať len určité konkrétne triedy dotknutého výrobku vo svojom výrobnom procese.

(64) Analýzou, ktorú vykonala Komisia, sa potvrdilo, že rozličné triedy, ako sa vysvetľuje v odôvodnení 61, sú vzájomne zameniteľné prinajmenšom do určitej miery. Aj ak je pravda, že určití používatelia môžu na svoje použitie získavať skutočne len obmedzenú skupinu tried, tieto triedy sa netýkajú výlučne odberateľského odvetvia jedného používateľa, ale sa prekrývajú s triedami získavanými na iné použitia v odberateľskom odvetví. Pri prešetrovaní sa navyše zistilo, že čínski vyvážajúci výrobcovia dodávajú triedy pre všetky štyri hlavné použitia PVA a v plnom rozsahu konkurujú triedam, ktoré predáva výrobné odvetvie Únie.

(65) Tvrdenie sa preto zamietlo.

2.4. **Tvrdenia týkajúce sa vymedzenia výrobku**

(66) Jeden používateľ, spoločnosť Solutia, ktorá je výrobcom PVB filmu, a jeden neprepojený dovozca, spoločnosť Wegochem, tvrdili, že „PVA s úzkou distribúciou molekulových hmotností a nízkym obsahom popola“ ([8]) by sa mali vylúčiť z vymedzenia dotknutého výrobku. Strany znova pripomenuli svoje tvrdenie po poskytnutí informácií.

(67) Podľa nich je PVA s úzkou distribúciou molekulových hmotností a nízkym obsahom popola svojou podstatou odlišný od PVA štandardnej triedy, keďže má odlišné fyzické, technické a chemické vlastnosti a vyžaduje si výrobný proces s vysokou pridanou hodnotou. Vzhľadom na tieto konkrétne vlastnosti je výroba PVA s úzkou distribúciou molekulových hmotností a nízkym obsahom popola technicky náročná a zložitá. Iba niekoľkí výrobcovia sú spôsobilí vyrábať túto osobitnú triedu používanú na výrobu PVB filmu a v ČĽR je aktívny len jeden z nich. Distribúcia molekulovej hmotnosti, obsah železa, nízky obsah popola a nízky obsah metanolu predovšetkým nepatria medzi štandardné vlastnosti dotknutého výrobku, v dôsledku čoho je trieda týchto PVA jedinečná a ich výroba je nesmierne náročná, keďže ich vlastnosti musia spĺňať úzko vymedzenú špecifikáciu všetkých parametrov súčasne.

(68) Na základe dôkazov v spise Komisia nesúhlasila s touto analýzou. Ako sa uvádza v odôvodnení 58, PVA sa podľa konečného použitia predávajú vo viacerých odlišných triedach. Každá trieda má jedinečnú kombináciu vlastností (napr. viskozity, hydrolýzy, obsahu popola a metanolu), ktoré konkrétne požaduje každý používateľ od výrobcu v čase objednávky. Pokiaľ ide o odlišné chemické a fyzické vlastnosti, na rozdiel od tvrdení strán sa na výrobky z PVA s nízkym obsahom popola v plnom rozsahu vzťahuje definícia výrobku z hľadiska základných vlastností (t. j. viskozity, hydrolýzy, obsahu metanolu a obsahu popola). Okrem toho všetci výrobcovia PVA s nízkym obsahom popola vyrábajú tento výrobok na štandardnej výrobnej linke bez použitia výnimočných výrobných postupov.

(69) Čo sa týka úzkej distribúcie molekulových hmotností, táto nie je vlastnosťou podobnou hydrolýze, viskozite alebo obsahu popola. Úzka distribúcia molekulových hmotností sa medzi jednotlivými výrobnými šaržami nemení. Keď je výrobná linka spôsobilá vyrábať PVA s úzkou distribúciou molekulových hmotností, všetky PVA vyrobené na tejto linke budú spĺňať tieto požiadavky, keďže sa vo výrobnom procese nepredpokladajú žiadne dodatočné kroky a výrobky nemajú špecifické vlastnosti výrazne odlišné od iných tried. Navyše sa nepoužíva výlučne na výrobu PVB živice, ale aj na výrobu lepidiel a nepriepustných povlakov rozpustných vo vode.

(70) Prešetrovaním sa napokon zistilo, že pokiaľ ide o ponuku, viacerí výrobcovia PVA vedia vyrobiť PVA s úzkou distribúciou molekulových hmotností a nízkym obsahom popola. Okrem PVA s úzkou distribúciou molekulových hmotností a nízkym obsahom popola s pôvodom v Číne možno porovnateľné PVA s nízkym obsahom popola získavať od výrobcov so sídlom v Spojených štátoch amerických (ďalej len „USA“) a od výrobcov z Únie.

(71) Po poskytnutí informácií strany tvrdili, že Komisia nezohľadnila to, že všetky relevantné vlastnosti „PVA s úzkou distribúciou molekulových hmotností a nízkym obsahom popola“ musia byť splnené súčasne a že iba málo výrobcov je kvalifikovaných na dodávanie PVA s úzkou distribúciou molekulových hmotností a nízkym obsahom popola.

(72) Na rozdiel od tvrdenia strán Komisia v skutočnosti zohľadnila to, že všetky parametre „PVA s úzkou distribúciou molekulových hmotností a nízkym obsahom popola“ musia byť splnené súčasne. Tak obsah metanolu, ako aj obsah popola v plnom rozsahu patria do rámca definície výrobku, čo sa týka jeho základných vlastností, ako aj do rámca zatrieďovania Komisiou na základe PCN. Z prešetrovania takisto vyplynulo, že tak výrobcovia z Únie, ako aj vyvážajúci výrobcovia sú schopní splniť požadované špecifikácie. Pokiaľ ide o úzku distribúciu molekulových hmotností v kombinácii s ďalšími dvoma parametrami, ako sa vysvetľuje v odôvodnení 69, keď je výrobná linka spôsobilá vyrábať PVA s úzkou distribúciou molekulových hmotností, všetky PVA vyrobené na tejto linke budú spĺňať požiadavky na úzku distribúciu molekulových hmotností a môžu sa následne kombinovať s vhodným obsahom metanolu a popola podľa požiadaviek každého zákazníka. Nejde teda o vlastnosť, ktorá sa týka výlučne PVA vyrobených pre spoločnosť Solutia.

(73) Pokiaľ ide o druhý bod, spoločnosť Solutia mala stratégiu zabezpečovania dodávok z viacerých zdrojov, pričom vyrábala PVA na vlastnú spotrebu a vo veľkej miere využívala viaceré zdroje dodávok PVA od výrobného odvetvia Únie, vyvážajúcich výrobcov v ČĽR a od výrobcov v tretích krajinách. Komisia zistila, že existujú prinajmenšom štyria výrobcovia na troch rôznych kontinentoch, ktorí sú schopní vyrábať „PVA s úzkou distribúciou molekulových hmotností a nízkym obsahom popola“. Aj keď je teda pravda, že kvalifikovanie nového dodávateľa PVA by mohlo byť náročným a dlhým procesom, z prešetrovania vyplynulo, že existuje niekoľko alternatívnych zdrojov, ktoré by značne obmedzili riziko nedostatočných dodávok pre spoločnosť Solutia, a to aj s platnými opatreniami. Okrem toho by podľa Komisie úroveň antidumpingových ciel nebránila dodávateľovi spoločnosti Solutia z ČĽR naďalej vyvážať PVA za spravodlivú cenu.

([8]) Z angl. *Low-ash NMWD (narrow molecular weight distribution) PVA*.

(74) Toto tvrdenie bolo preto zamietnuté.

(75) Tri ďalšie zainteresované strany, a to spoločnosti Cordial, Carbochem a Wacker, opakovane tvrdili a po poskytnutí informácií pripomínali svoje tvrdenia, že dotknutý výrobok dovážaný z ČĽR sa podstatne líši od podobného výrobku vyrábaného výrobným odvetvím Únie. Ich hlavným argumentom bolo, že v prípade PVA dovážaných z ČĽR existuje výrazne širší rozsah tolerancie z hľadiska obsahu popola, podielu octanu sodného a obsahu metanolu v porovnaní s PVA, ktoré vyrába a predáva výrobné odvetvie Únie. Zatiaľ čo tieto vlastnosti výrazne ovplyvňovali výrobu PVB živíc a určitých emulzií, pri iných použitiach, napr. pri výrobe papiera, lepidiel a textilných pomocných prípravkov, boli irelevantné. Preto podľa ich názoru sa dotknutý výrobok a podobný výrobok výrazne odlišujú a sú vhodné na odlišné použitia, pričom trh Únie je rozdelený na trh s PVA vysokej kvality a trh s PVA nízkej kvality.

(76) Pri prešetrovaní sa zistilo, že takmer pri každom použití stanovili zákazníci maximálnu prípustnú hranicu obsahu popola a môžu bez problémov akceptovať PVA s oveľa nižším obsahom popola ako ich maximálne medzné hodnoty. Rozdiel medzi výrobnými nákladmi v prípade údajne „štandardného“ PVA (t. j. s obsahom popola vyšším ako 0,5 %) oproti PVA „s nízkym obsahom popola“ (s obsahom popola nižším ako 0,5 %) bol zanedbateľný, pretože postup výroby PVA, pokiaľ ide o obsah popola, bol vždy rovnaký. Je však pravda, že obsah popola je menej relevantný pri použitiach ako výroba papiera alebo lepidiel. Prešetrovaním sa okrem iného zistilo, že s výnimkou jedného používateľa všetky odvetvia používateľov nakupovali tak PVA s nízkym, ako aj s vysokým obsahom popola.

(77) Pokiaľ ide o obsah metanolu, výrobné odvetvie Únie vyrába PVA s výrazne nižším obsahom metanolu ako čínski výrobcovia. Dotknutý výrobok aj podobný výrobok však v plnej miere spĺňajú rozsah rôznych medzných hodnôt metanolu zistených počas prešetrovania. Okrem toho aj pri metanole sú rozdiely záležitosťou maximálnych prípustných hladín, a nie úzko vymedzenej špecifikácie. Pri prešetrovaní sa navyše zistilo, že obsah metanolu tak v ČĽR, ako aj v Únii má na predajnú cenu aj náklady na výrobu PVA zanedbateľný vplyv.

(78) Okrem toho, ako sa vysvetľuje v odôvodneniach 58 až 62, rozličné triedy PVA majú spoločné základné vlastnosti a ich použitia sú do veľkej miery totožné a vzájomne zameniteľné. Použitie dotknutého výrobku ani jeho cena nie sú určené len samotnými úrovňami obsahu popola alebo metanolu, ale ich kombináciou s ďalšími relevantnými vlastnosťami, ako sú viskozita a hydrolýza, ktorá vymedzuje vlastnosti tried, ich možné konečné použitie a predajnú cenu.

(79) Z dôkazov zhromaždených pri prešetrovaní sa zistilo, že priemerný rozdiel v cenách tried PVA s „nízkym obsahom popola“ oproti triedam so „štandardným obsahom popola“ je približne 10 %. Ceny PVA s rovnakým obsahom popola sa však môžu líšiť v závislosti o triedy PVA až o 40 %. Okrem toho určité údajne lacnejšie triedy so „štandardným“ obsahom popola môžu byť až o 27 % drahšie ako triedy s „nízkym obsahom popola“. Preto nemožno dospieť k záveru, ako tvrdili zainteresované strany, že trh Únie bol na základe obsahu popola a metanolu rozdelený na trh s vysokou kvalitou PVA (vyrábaných výrobným odvetvím Únie) a trh s nízkou kvalitou PVA (dovážaných z ČĽR), ani konštatovať, že toto údajné rozdelenie sa odrazilo v cenách a vo výrobných nákladoch. Práve naopak, ako sa vysvetľuje v odôvodneniach 58 až 62, viaceré triedy s údajnými „štandardnými“ špecifikáciami konkurujú aj údajným „špičkovým“ triedam podobného výrobku.

(80) Po poskytnutí informácií spoločnosť Wacker tvrdila, že posúdenie Komisie v tom zmysle, že obsah metanolu má zanedbateľný vplyv na predajnú cenu a výrobné náklady PVA, je nesprávne.

(81) Z prešetrovania vyplynulo, že PVA s veľmi nízkym obsahom metanolu majú vyššie výrobné náklady než PVA s rovnakými vlastnosťami, ale s vyšším obsahom metanolu. Ako sa však vysvetľuje v odôvodnení 77, z údajov zhromaždených počas prešetrovania vyplýva, že tak u výrobcov z Únie, ako aj u vyvážajúcich výrobcov mali rôzne úrovne metanolu zanedbateľný vplyv na predajné ceny. Komisia preto skonštatovala, že obsah metanolu má zanedbateľný vplyv na predajnú cenu PVA. Je pravda, že výrobné odvetvie Únie dokáže vyrobiť PVA s veľmi nízkym obsahom metanolu. Ide však o úzko špecializovaný výrobok predávaný v zanedbateľných množstvách, zatiaľ čo väčšina PVA predávaných na trhu Únie má štandardný obsah metanolu.

(82) Toto tvrdenie bolo preto zamietnuté.

(83) Iná strana, spoločnosť Cordial, tvrdila, že PVA vyrábané v Únii nie sú vhodné na jej použitie, pretože potrebuje PVA vo forme prášku a so stupňom hydrolýzy nad 89 %.

(84) PVA sa zvyčajne vyrába vo forme bieleho tuhého granulátu. Možno ho však ďalej spracovať a mletím transformovať na prášok. Ako sa prešetrovaním zistilo, výrobné odvetvie Únie je v plnej miere schopné uskutočniť tento ďalší krok.

(85) Pokiaľ ide o stupeň hydrolýzy, z údajov zhromaždených počas konania vyplynulo, že výrobné odvetvie Únie vyrábalo a predávalo počas obdobia prešetrovania PVA so stupňom hydrolýzy nad 89 %. Toto tvrdenie sa preto zamietlo.

3. **DUMPING**

3.1. **Normálna hodnota**

(86) Podľa článku 2 ods. 1 základného nariadenia „normálna hodnota je spravidla založená na cenách zaplatených alebo obvykle platených v bežnom obchode nezávislými zákazníkmi v krajine vývozu“.

(87) Podľa článku 2 ods. 6a písm. a) základného nariadenia „[A]k sa […] zistí, že vzhľadom na existenciu výrazných deformácií v zmysle písmena b) vo vyvážajúcej krajine nie je vhodné použiť domáce ceny a náklady v tejto krajine, normálna hodnota sa vytvorí výlučne na základe nákladov na výrobu a predaj odrážajúcich nedeformované ceny alebo referenčné hodnoty“ a „musí zahŕňať nedeformovanú a primeranú sumu na administratívne, predajné a všeobecné náklady a zisk“. Ako sa bližšie vysvetľuje ďalej v texte, Komisia v súčasnom prešetrovaní dospela k záveru, že na základe dostupných dôkazov bolo uplatnenie článku 2 ods. 6a základného nariadenia primerané.

3.1.1. *Existencia výrazných deformácií*

3.1.1.1. Úvod

(88) V článku 2 ods. 6a písm. b) základného nariadenia sa vymedzuje, že „výrazné deformácie sú deformácie, ku ktorým dochádza vtedy, keď vykazované ceny alebo náklady vrátane nákladov na suroviny a energiu nie sú výsledkom voľného pôsobenia trhových síl, pretože sú ovplyvnené značným zasahovaním vlády. Pri vyhodnocovaní existencie výrazných deformácií sa prihliada okrem iného na potenciálne dôsledky jedného alebo viacerých z týchto faktorov:

— príslušný trh zásobovaný do značnej miery podnikmi, ktoré vlastnia, ovládajú, nad ktorými vykonávajú dozor alebo ktoré usmerňujú orgány vyvážajúcej krajiny,

— prítomnosť štátu vo firmách, ktorá mu umožňuje zasahovať do cien alebo nákladov,

— diskriminačné verejné politiky alebo opatrenia v prospech domácich dodávateľov alebo iné ovplyvňovanie síl voľného trhu,

— neexistencia, diskriminačné uplatňovanie alebo nedostatočné presadzovanie predpisov z oblasti konkurzného práva, práva obchodných spoločností alebo majetkového práva,

— deformácia mzdových nákladov,

— prístup k finančným prostriedkom poskytovaným inštitúciami, ktoré plnia ciele verejnej politiky alebo iným spôsobom nekonajú nezávisle od štátu“.

(89) Podľa článku 2 ods. 6a písm. b) základného nariadenia sa pri posudzovaní existencie výrazných deformácií v zmysle článku 2 ods. 6a písm. a) okrem iného zohľadní nevyčerpávajúci zoznam prvkov v prvom uvedenom ustanovení. Podľa článku 2 ods. 6a písm. b) základného nariadenia sa pri posudzovaní existencie výrazných deformácií prihliada na potenciálny vplyv jedného alebo viacerých z týchto prvkov na ceny a náklady v krajine vyvážajúcej dotknutý výrobok. Keďže tento zoznam nie je kumulatívny, na zistenie výrazných deformácií sa nemusí prihliadať na všetky prvky. Tie isté faktické okolnosti sa navyše môžu použiť na preukázanie existencie jedného alebo viacerých prvkov zo zoznamu. Akýkoľvek záver v súvislosti s výraznými deformáciami v zmysle článku 2 ods. 6a písm. a) však musí byť založený na všetkých dostupných dôkazoch. Pri celkovom posúdení existencie deformácií sa môže zohľadniť aj všeobecný kontext a situácia vo vyvážajúcej krajine, najmä ak základné prvky jej hospodárskeho a administratívneho nastavenia dávajú vláde podstatné právomoci zasahovať do hospodárstva takým spôsobom, že ceny a náklady nie sú výsledkom voľného pôsobenia trhových síl.

(90) V článku 2 ods. 6a písm. c) základného nariadenia sa stanovuje, že „[a]k má Komisia informácie o odôvodnených známkach možnej existencie výrazných deformácií uvedených v písmene b) v určitej krajine alebo v určitom odvetví v danej krajine a ak je to vhodné na účinné uplatňovanie tohto nariadenia, Komisia vypracuje, zverejní a pravidelne aktualizuje správu s opisom trhových podmienok uvedených v písmene b) v danej krajine alebo odvetví".

(91) Komisia podľa uvedeného ustanovenia vydala správu o krajine týkajúcu sa ČĽR (ďalej len „správa") ([9]), v ktorej sa poukazuje na existenciu značného zasahovania vlády na mnohých úrovniach hospodárstva vrátane konkrétnych deformácií v mnohých kľúčových faktoroch výroby (ako napr. pozemky, energia, kapitál, suroviny a práca), ako aj v konkrétnych odvetviach (ako napr. oceliarsky a chemický priemysel). Správa bola vo fáze začatia konania vložená do vyšetrovacieho spisu. Podnet obsahoval aj niektoré relevantné dôkazy, ktoré správu dopĺňajú. Zainteresované strany boli v čase začatia konania vyzvané, aby vyvrátili, pripomienkovali alebo doplnili dôkazy vo vyšetrovacom spise.

(92) Podnet obsahoval informácie o počte deformácií na trhu s PVA v Číne. Po prvé, ceny surovín potrebných na výrobu vinylacetátového monoméru: ropa, zemný plyn alebo uhlie sú deformované z dôvodu vládneho zásahu vo forme odvetvových plánov, prítomnosti štátom vlastnených podnikov a subvencií. Po druhé, v podnete sa poukazuje na deformácie v nákladoch iných materiálových medzičlánkov, najmä v chemickom odvetví. Navrhovateľ uvádza problém nadmernej kapacity v chemickom odvetví, prítomnosť štátom vlastnených podnikov a veľmi nízke výrobné využitie metanolu, kyseliny octovej, karbidu vápenatého a acetylénu, ktoré ovplyvňuje ceny týchto materiálov. Po tretie, navrhovateľ uvádza deformácie v oblasti nákladov na energiu z dôvodu zásahov štátu prostredníctvom cenovej politiky vlády, prítomnosti štátom vlastnených podnikov a preferenčných cien energie v určitých odvetviach, ako napr. v prípade výrobcov karbidu vápenatého. Navrhovateľ ďalej ako faktory ovplyvňujúce ceny v Číne uvádza poskytovanie kapitálu, prístup k financiám, ako aj nedostatok účinnej environmentálnej kontroly. Navrhovateľ napokon zdôrazňuje, že najväčšími výrobcami PVA sú štátom vlastnené podniky a že existujú ambiciózne plány ďalej rozširovať odvetvie výroby PVA vo Vnútornom Mongolsku, ktoré naznačujú účasť čínskeho štátu.

(93) Ako sa uvádza v odôvodnení 42, čínska vláda nepredložila pripomienky ani dôkazy na podporu alebo vyvrátenie existujúcich dôkazov v predmetnom spise vrátane správy a ďalších dôkazov, ktoré predložil navrhovateľ o existencii výrazných deformácií a/alebo o vhodnosti uplatnenia článku 2 ods. 6a základného nariadenia v predmetnom prípade. Až po konečnom poskytnutí informácií čínska vláda predložila pripomienky k správe a dôkazom o existencii výrazných deformácií. Čínska vláda spočiatku tvrdila, že uverejnením správy sa výrobné odvetvie EÚ dostáva do výhodného postavenia, keď podáva antidumpingový podnet. Z pohľadu čínskej vlády to umožňuje odsúdiť bez súdu, prieči sa to duchu právneho štátu a má to za následok potrestanie určitého podniku z dôvodu vnútroštátnych alebo odvetvových deformácií. Po druhé, čínska vláda tvrdila, že Komisia vydala len jednu správu, t. j. správu o Číne. Po tretie, podľa čínskej vlády Komisia nevykonala žiadne vyhodnotenie, či nie sú prvky výrazných deformácií prítomné na trhu EÚ alebo na trhoch jej členských štátov. Podobné vyhodnotenie sa nevykonalo ani pri prešetrovaniach v súvislosti s určením vhodnej reprezentatívnej krajiny. Po štvrté, čínska vláda tvrdila, že obsah správy je zavádzajúci, jednostranný alebo dokonca absurdný a závažne sa odchyľuje od skutočnosti. Spoliehanie sa na správu namiesto skutočného prešetrovania podľa tvrdenia čínskej vlády zjavne nie je v súlade so zásadou riadneho procesu. Po piate, čínska vláda nastolila otázku, či je správa ako pracovný dokument útvarov Komisie v súlade s kritériami základného nariadenia, podľa ktorého sa vyžaduje, aby Komisia správu vyhotovila, zverejnila a pravidelne aktualizovala.

(94) V odpovedi na pripomienky čínskej vlády Komisia poznamenáva, po prvé, že v článku 2 ods. 6a písm. c) základného nariadenia sa stanovuje, že ak má Komisia informácie o odôvodnených známkach možnej existencie výrazných deformácií v krajine alebo odvetví, má povinnosť vypracovať správu s opisom príslušných trhových podmienok. Podľa toho istého ustanovenia základného nariadenia je možnosť zainteresovaných strán vychádzať z dôkazov obsiahnutých v takej správe doplnená o zodpovedajúcu možnosť iných zainteresovaných strán vyvrátiť, doplniť alebo pripomienkovať správu a dôkazy v nej. Po druhé, ako Komisia verejne vyhlásila pri rôznych príležitostiach, dôvod uverejniť správu o Číne bol spočiatku motivovaný relatívnou dôležitosťou Číny v praxi Komisie v oblasti ochrany obchodu. Toto neznamená, že Komisia by chcela uverejniť len túto správu. Komisia zvažuje podobné správy o ďalších krajinách. Po tretie, Komisia pripomína, že na účel zistenia existencie výrazných deformácií v zmysle článku 2 ods. 6a písm. b) základného nariadenia sa analyzoval potenciálny vplyv jedného alebo viacerých prvkov uvedených v uvedenom ustanovení na ceny a náklady vo vyvážajúcej krajine. Na štruktúru nákladov

([9]) Pracovný dokument útvarov Komisie o výrazných deformáciách v hospodárstve Čínskej ľudovej republiky na účely prešetrovaní na ochranu obchodu, 20. decembra 2017, SWD(2017) 483 final/2 (ďalej len „správa").

a mechanizmus tvorby cien na iných trhoch, napríklad v EÚ, sa v tejto súvislosti neprihliada. Postup výberu reprezentatívnej krajiny je podrobne opísaný ďalej v oddiele 3.1.2. Po štvrté, Komisia poznamenáva, že čínska vláda neuvádza konkrétne príklady, keď považuje správu za zavádzajúcu, jednostrannú alebo absurdnú, takže z tohto pohľadu sa Komisia nemôže zaoberať takými všeobecnými tvrdeniami. Komisia napriek tomu so zreteľom na zásadu riadneho procesu poukazuje na rôzne príklady v priebehu tohto prešetrovania, keď zainteresované strany vrátane čínskej vlády dostali príležitosť zúčastniť sa na prešetrovaniach, napríklad aj pripomienkovaním existencie výrazných deformácií (pozri odôvodnenia 3 a 25 vyššie). Po piate, Komisia poznamenáva, že v článku 2 ods. 6a písm. c) základného nariadenia sa nestanovuje konkrétny formát správ o výrazných deformáciách ani sa nevymedzuje kanál na uverejnenie alebo intervaly aktualizácie správ. Komisia môže iba znova pripomenúť, že hoci čínska vláda mala dostatočnú príležitosť pripomienkovať obsah správy, rozhodla sa neurobiť to (pozri odôvodnenia 37 a 42). Vzhľadom na všetky uvedené dôvody Komisia argumenty čínskej vlády zamietla.

(95) Ďalšie pripomienky týkajúce sa existencie výrazných deformácií boli predložené v mene všetkých troch vyvážajúcich výrobcov. Po prvé, tvrdili, že v oddieloch správy, na ktoré sa odkazuje v podnete, sa nepreukázala žiadna skutočnosť, ktorá by predstavovala výrazné cenové deformácie a ktorá by odôvodňovala uplatnenie metodiky podľa článku 2 ods. 6a základného antidumpingového nariadenia. V správe sa skôr len poukazovalo na určité údajné zásahy vlády na niektorých trhoch v Číne, najmä v odvetví energetiky.

(96) Po druhé, tvrdili, že EÚ by sa pri stanovovaní normálnej hodnoty nemala odchyľovať od štandardnej metodiky, a teda by mala používať iba ceny na domácom trhu a náklady vyvážajúcej krajiny, ak sa v antidumpingovej dohode neumožňuje inak. Vzhľadom na uvedené skutočnosti by EÚ mala dodržiavať štandardnú metodiku v súlade s článkom 2 antidumpingovej dohody. Okrem toho zainteresované strany takisto tvrdili, že pojem výrazné deformácie v antidumpingovej dohode ani neexistuje. Podľa predložených pripomienok: 1. v antidumpingovej dohode ani v GATT 1994 neexistuje žiadny právny základ na také konkrétne opatrenie a 2. zo sporu vo veci EÚ – bionafta (Argentína) vyplýva, že prešetrujúce orgány musia na výpočet vytvorenej normálnej hodnoty použiť výrobné náklady, ktoré skutočne vznikli výrobcom alebo vývozcom. V dôsledku toho vytvorenie normálnej hodnoty nie je v súlade s článkami 2.2 a 2.2.1.1 antidumpingovej dohody.

(97) V odpovedi na prvý argument Komisia pripomína, že v oznámení o začatí konania ([10]) odkazovala na početné nezrovnalosti na čínskom trhu s PVA uvedené v správe o krajine, a to okrem iného v oddiele 4.2.1 „Štruktúra čínskeho systému plánovania“, oddiele 10.1.1 „Prehľad o trhu s energiou“, oddiele 10.1.2 „Plány“ v energetickom sektore, oddiele 10.2.1.2 „Cenová diferenciácia“, oddiele 11.2 „Prístup ku kapitálu“, oddiele 11.4.4.1 „Obnovovanie dlhu (evergreening) a zombie spoločnosti“, oddiele 11.4.4 „Odpoveď vlády na potenciálne nedobytné úvery“, oddiele 16.2.5 „Štátom vlastnené podniky“ v chemickom priemysle, oddiele 16.3 „Regulačný rámec/kvantitatívne rozvojové ciele“ a oddiele 16.2.6 „Nadmerná kapacita“. V oznámení o začatí konania odkázala aj na 12. a 13. päťročný plán, ako aj na početné správy, ktoré uviedol navrhovateľ. Komisia sa preto domnieva, že zoznam dôkazov uvedený v oznámení o začatí konania bol dostatočný na odôvodnenie začatia prešetrovania na základe článku 2 ods. 6a základného nariadenia.

(98) Po druhé, Komisia na účely tohto prešetrovania dospela v odôvodnení 171 k záveru, že je vhodné uplatniť článok 2 ods. 6a základného nariadenia. Komisia nesúhlasí s tvrdením zainteresovanej strany, že Komisia nesmie uplatniť článok 2 ods. 6a. Komisia sa naopak domnieva, že článok 2 ods. 6a je uplatniteľný a že za daných okolností sa musí uplatniť. Komisia sa navyše domnieva, že toto ustanovenie je v súlade so záväzkami Európskej únie v rámci WTO. Komisia zastáva názor, ako sa objasnilo v spore DS473 EÚ – bionafta (Argentína), že ustanovenia základného nariadenia, ktoré sa vo všeobecnosti uplatňujú na všetkých členov WTO, a najmä jeho článok 2 ods. 5 druhý pododsek, umožňujú použitie náležite upravených údajov z tretej krajiny, pokiaľ sú tieto úpravy nevyhnutné a opodstatnené. Komisia napokon pripomenula, že spor vo veci DS473 EÚ – bionafta (Argentína) sa netýkal uplatňovania článku 2 ods. 6a základného nariadenia, ktorý je príslušným právnym základom na určovanie normálnej hodnoty v tomto prešetrovaní. Komisia preto toto tvrdenie zamietla.

([10]) Pozri oznámenie o začatí antidumpingového konania týkajúceho sa dovozu určitých polyvinylalkoholov s pôvodom v Čínskej ľudovej republike (Ú. v. EÚ C 256/03, 30.7.2019, s. 4 – 18).

(99) Okrem toho jedna zainteresovaná strana, konkrétne spoločnosť Wacker, predložila pripomienky, ktoré sa týkali existencie výrazných deformácií. Po prvé, spoločnosť Wacker tvrdila, že samotná metodika stanovená podľa článku 2 ods. 6a základného antidumpingového nariadenia nie je v súlade článkami 2.1 a 2.2.2 antidumpingovej dohody. Je to preto, že pojem „dumping" sa týka správania jednotlivých vývozcov/zahraničných výrobcov pri stanovení cien, ako uviedol Odvolací orgán WTO v bode 86 rozhodnutia v spore USA – nehrdzavejúca oceľ z Mexika. Okrem toho článok 2.2 antidumpingovej dohody neumožňuje výpočet výrobných nákladov na základe nákladov z inej krajiny ako krajina, z ktorej pochádza vyvážaný výrobok. Nakoniec [spoločnosť Wacker] tvrdila, že Komisia plánuje použiť náklady z tretej krajiny na všetky čínske výrobné faktory, čo nie je v súlade s článkom 2.2.1.1 antidumpingovej dohody, ako sa potvrdzuje aj v rozhodnutí Odvolacieho orgánu WTO v spore EÚ – bionafta (Argentína) a rozhodnutí poroty WTO v spore EÚ – bionafta (Indonézia).

(100) Otázkou zlučiteľnosti článku 2 ods. 6a s právom WTO sa už zaoberalo odôvodnenie 98.

(101) Po druhé, spoločnosť Wacker tvrdila, že, ako objasnil Odvolací orgán WTO v spore USA – uhlíková oceľ (India), samotná skutočnosť, že vláda je dominantným dodávateľom tovaru v určitej krajine, nerobí ceny v danej krajine nízkymi/lacnými/deformovanými ani netrhovými.

(102) Komisia pripomenula, že spor USA – uhlíková oceľ (India) sa týkal vyrovnávacích opatrení, a teda sa zaoberal zlučiteľnosťou opatrení s Dohodou o subvenciách a vyrovnávacích opatreniach. Preto sú zistenia v tomto prípade irelevantné z hľadiska antidumpingového prešetrovania, na ktoré sa vzťahuje antidumpingová dohoda.

(103) Po tretie, úprava predajných, všeobecných a administratívnych nákladov a výrobných nákladov so zreteľom na údajnú deformáciu nákladov na suroviny a okrem iného aj nákladov práce nie je v súlade s článkom 2.2.2 antidumpingovej dohody. Spoločnosť Wacker tvrdila, že uplatnenie článku 2 ods. 6a nemôže byť odôvodnené, pretože v žiadnom prípade nejde o deformáciu nákladov na vstupy ani predajných, všeobecných a administratívnych nákladov.

(104) Komisia konštatovala, že keď po preukázaní existencie výrazných deformácií vo vyvážajúcej krajine v súlade s článkom 2 ods. 6a písm. b) základného nariadenia nie je vhodné použiť ceny na domácom trhu a náklady vo vyvážajúcej krajine, normálna hodnota v krajine pôvodu sa vytvorí s odvolaním na nedeformované ceny alebo referenčné hodnoty vo vhodnej reprezentatívnej krajine pre každého vyvážajúceho výrobcu v súlade s článkom 2 ods. 6a) písmenom a). Rovnaké ustanovenie základného nariadenia takisto umožňuje použiť domáce náklady, ak sa s určitosťou preukázalo, že nie sú deformované. Vyvážajúci výrobcovia preto mali možnosť poskytnúť dôkazy o tom, že ich individuálne predajné, všeobecné a administratívne náklady a/alebo iné náklady na vstupy boli skutočne nedeformované. Ako sa však dokázalo v oddieloch 3.1.1.2 až 3.1.1.9, Komisia zistila existenciu deformácií v odvetví PVA a nebol predložený žiadny dôkaz o tom, že by výrobné faktory jednotlivých vyvážajúcich výrobcov boli nedeformované. Tieto tvrdenia boli preto zamietnuté.

(105) Po štvrté, spoločnosť Wacker tvrdila, že skutočnosť, že čínski výrobcovia PVA sú prevažne štátom vlastnené podniky, je v tomto dumpingovom prešetrovaní irelevantná, keďže čínsky trh s PVA je úplne trhovo orientovaný.

(106) Komisia pripomenula, že podľa článku 2 ods. 6a písm. b) základného nariadenia môže byť štátne vlastníctvo dôležitým ukazovateľom existencie výrazných deformácií. Dokonca aj súkromní výrobcovia PVA, ako sa podrobne opisuje v oddieloch 3.1.1.3 a 3.1.1.4, pôsobia v prostredí, v ktorom prevláda štátna prítomnosť a štátne riadenie odvetvia PVA, ako aj odvetví prepojených s výrobou PVA, ako sú výrobcovia surovín na výrobu PVA.

(107) Po piate, spoločnosť Wacker tvrdila, že náklady na uhlie, plyn, ropu a elektrinu v Číne nie sú deformované, pričom v skutočnosti je Čína dovozcom uhlia a plynu a ceny elektriny sú často vyššie ako v iných krajinách. Komisia by preto mala použiť čínske ceny uvedených vstupov.

(108) Komisia pripomína, že nemá presvedčivé dôkazy na konštatovanie, že určité náklady nie sú deformované. Aj v odôvodnení 169 sa uvádza, že podľa dôkazov v spise všetci vyvážajúci výrobcovia zaradení do vzorky získavali všetky svoje hlavné vstupy v ČĽR. Keďže Komisia konštatovala výrazné deformácie v odvetví PVA v celej krajine v súlade s článkom 2 ods. 6a písm. b) základného nariadenia a neexistujú žiadne dôkazy podľa článku 2 ods. 6a písm. a) tretej zarážky základného nariadenia, Komisia toto tvrdenie zamietla.

(109) Vo svojich pripomienkach ku konečnému poskytnutiu informácií jeden výrobca/používateľ z Únie opätovne predložil viaceré pripomienky v podstate totožné s pripomienkami opísanými v odôvodnení 99, pričom trval na tvrdení, že článok 2 ods. 6a základného nariadenia ako taký je nekonzistentný s článkami 2.2 a 2.2.2 antidumpingovej dohody a že Komisia napriek tvrdeniu, že článok 2 ods. 6a je v súlade s povinnosťami EÚ voči WTO, neposkytuje žiadne ďalšie vysvetlenie o právnych dôvodoch na podporu svojho tvrdenia. Namiesto toho si Komisia údajne sama protirečí a snaží sa nájsť právne zdôvodnenie uplatňovania článku 2 ods. 6a základného nariadenia.

(110) Výrobca/používateľ z Únie s odkazom na článok 2.2 antidumpingovej dohody v tejto súvislosti ďalej tvrdil, že vytvorenie normálnej hodnoty je prípustné len v troch konkrétnych situáciách špecifikovaných v uvedenom ustanovení a že tento zoznam takých situácií je vyčerpávajúci. V dôsledku toho výrobca/používateľ z Únie tvrdí, že pred tým, ako sa Komisia rozhodla vytvoriť normálnu hodnotu, mala určiť, že existuje jedna z troch situácií uvedených v článku 2.2 antidumpingovej dohody, namiesto zamerania sa na preukazovanie existencie predpokladaných deformácii v čínskom hospodárstve. Podľa názoru výrobcu/používateľa z Únie článok 2.2 antidumpingovej dohody nedovoľuje žiadnu výnimku z dôvodov deformácie nákladov.

(111) Jeden používateľ predložil argumenty v podobnom zmysle, dokonca citujúc uvedenú argumentáciu výrobcu/používateľa z Únie. Tento používateľ podobne považoval metodiku uplatnenú Komisiou za porušenie práva WTO, pretože antidumpingová dohoda dovoľuje použiť výrobné náklady na výpočet normálnej hodnoty iba vtedy, keď neexistuje predaj v bežnom obchode na domácom trhu alebo v prípade osobitnej situácie na trhu, ktorá ovplyvňuje porovnateľnosť cien. Používateľ navyše tvrdí, že ak by sa mali výrazné deformácie uvádzané Komisiou považovať za osobitnú situáciu na trhu, tieto deformácie by rovnako ovplyvnili čínske domáce aj vývozné ceny, čo by na druhej strane bránilo Komisii odchýliť sa od použitia predajných cien v ČĽR.

(112) Podobne ako v uvedených argumentoch výrobcu/používateľa z Únie jeden vyvážajúci výrobca zaradený do vzorky vo svojich pripomienkach ku konečnému poskytnutiu informácií tvrdil, že použitie článku 2 ods. 6a základného nariadenia má za následok rôzne porušenia článku 2 antidumpingovej dohody, ktoré podľa názoru tohto vyvážajúceho výrobcu potvrdili viaceré správy poroty a Odvolacieho orgánu.

(113) Identické argumenty predložili aj vyvážajúci výrobcovia zaradení do vzorky v ďalších pripomienkach ku konečnému poskytnutiu informácií s tvrdením, že Komisia síce stanovila normálnu hodnotu vykonaním striktného porovnania s čínskymi cenami alebo nákladmi, ale pritom prakticky absolútne ignorovala článok 2 antidumpingovej dohody. Na ilustráciu údajných nedostatkov prístupu Komisie, ktoré majú podľa vyvážajúcich výrobcov zaradených do vzorky za následok nadhodnotené dumpingové rozpätia, výrobcovia poskytujú názorný alternatívny prístup, akým by sa mohla dať stanoviť normálna hodnota. Títo vyvážajúci výrobcovia zaradení do vzorky navyše poukázali na zistenia poroty v rozhodnutí vo veci DS494 EÚ – metodiky úpravy nákladov (Rusko). Vyvážajúci výrobcovia zaradení do vzorky tvrdili, že zistenia poroty by podporili ich názor, podľa ktorého článok 2 ods. 6a základného nariadenia je nekonzistentný s právom WTO, keďže podľa vyvážajúcich výrobcov zaradených do vzorky článok 2 ods. 6a základného nariadenia nie je nič iné ako zdôraznený článok 2 ods. 5.

(114) Čínska vláda okrem toho považovala vytvorenie normálnej hodnoty podľa článku 2 ods. 6a základného nariadenia za nekonzistentné s článkom 2.2 antidumpingovej dohody, v ktorom sa stanovuje vyčerpávajúci zoznam troch situácií, keď možno normálnu hodnotu vytvoriť, z ktorých žiadna sa nekryje s podmienkami predpokladanými v článku 2 ods. 6a základného nariadenia. Čínska vláda navyše zastávala názor, že pri vytváraní normálnej hodnoty pravidlá WTO vyžadujú použitie výrobných nákladov v krajine pôvodu zvýšených o primeranú sumu administratívnych, predajných a všeobecných nákladov a zisku. Článkom 2 ods. 6a základného antidumpingového nariadenia sa rozšíril rozsah zdrojov údajov o výrobné náklady a náklady na predaj vo vhodnej reprezentatívnej krajine alebo o medzinárodné ceny, náklady alebo referenčné hodnoty.

(115) Vo svojich pripomienkach ku konečnému poskytnutiu informácií jedna zainteresovaná strana bez ďalšieho vysvetlenia svojho argumentu tvrdila, že Komisia nebola oprávnená rozhodnúť sa vytvoriť normálnu hodnotu.

(116) V odpovedi na argumenty výrobcu/používateľa z Únie Komisia pripomína svoje stanovisko vysvetlené v odôvodnení 98, že článok 2 ods. 6a základného nariadenia je v plnom rozsahu konzistentný s povinnosťami Európskej únie voči WTO. Argumenty výrobcu/používateľa z Únie musia byť preto zamietnuté. Zodpovedajúce argumenty vyvážajúcich výrobcov zaradených do vzorky, zainteresovanej strany a čínskej vlády opísané v odôvodneniach 112 až 115 sa zamietli z rovnakých dôvodov. Pokiaľ ide o alternatívny prístup k vytvoreniu normálnej hodnoty

navrhovaný niektorými vyvážajúcimi výrobcami zaradenými do vzorky, týmto argumentom sa zaoberá odôvodnenie 271. Čo sa týka odkazu na rozhodnutie DS494 EÚ – metodiky úpravy nákladov (Rusko), Komisia k tomu poznamenáva, že porota výslovne uviedla, že nariadenie 2017/2321 ([11]), ktorým sa do základného nariadenia zaviedol článok 2 ods. 6a, nebolo v rámci jej mandátu.

(117) Vo svojich pripomienkach ku konečnému poskytnutiu informácií ten istý výrobca/používateľ z Únie ďalej tvrdil, že poskytol významný dôkaz z vlastných správ Komisie o trhoch s elektrinou a so zemným plynom, z ktorého vyplýva, že náklady na elektrinu a skvapalnený zemný plyn v Číne sú vyššie než v členských štátoch EÚ a boli vyššie v Číne v rokoch 2018 a 2019. V tejto súvislosti výrobca/používateľ z Únie tvrdil, že Komisia sa týmto dôkazom nezaoberala, ale namiesto toho obrátila dôkazné bremeno na tvrdenie, že žiadna z čínskych spoločností nepreukázala, že jej náklady neboli deformované. Výrobca/používateľ z Únie v tejto súvislosti tvrdil, že spoliehanie sa na správu nezbavuje Komisiu dôkazného bremena, pričom daná správa sa v každom prípade zakladá na historických informáciách spred obdobia prešetrovania, ktoré nepokrývajú konkrétne odvetvie PVA a ktoré nezohľadňujú vlastné zistenia Komisie, že čínske ceny elektriny, plynu a ropy boli vyššie ako v členských štátoch EÚ.

(118) Komisia v odpovedi na argumenty výrobcu/používateľa z Únie pripomína, že existencia výrazných deformácií podľa článku 2 ods. 6a základného nariadenia nie je funkciou absolútnych ani relatívnych hodnôt určitých vstupov, napríklad elektriny, plynu alebo ropy. Príslušným kritériom na stanovenie existencie výrazných deformácií namiesto toho je, či vykazované ceny alebo náklady vrátane nákladov na suroviny a energiu nie sú výsledkom pôsobenia síl na voľnom trhu, pretože sú ovplyvnené značným zasahovaním vlády. Komisia vykonala posúdenie v oddieloch 3.1.1.2 až 3.1.1.9 a na základe tejto analýzy dospela v oddiele 3.1.1.10 k záveru, že nie je vhodné použiť domáce ceny a náklady na stanovenie normálnej hodnoty. Komisia ešte pripomína, že keď sú ceny a náklady ovplyvnené výraznými deformáciami, domáce náklady možno použiť ako zdroj na vytvorenie normálnej hodnoty len v rozsahu, v akom sa na základe presných a primeraných dôkazov s určitosťou preukázalo, že nie sú deformované. Ako sa však vysvetlilo v odôvodnení 108, takéto presné a primerané dôkazy neexistujú. Argument výrobcu/používateľa z Únie, že Komisia obrátila dôkazné bremeno, sa preto musí zamietnuť.

(119) Dodatočným argumentom, ktorý po konečnom poskytnutí informácií predložil výrobca/používateľ z Únie, bolo tvrdenie, že spôsob, akým Komisia vytvorila normálnu hodnotu, je nezákonný, keďže Komisia nesplnila požiadavky podľa článku 2.2 poslednej vety antidumpingovej dohody. S odkazom na spor EÚ – bionafta (Argentína) výrobca/používateľ z Únie tvrdil, že keď sa Komisia pri určení výrobných nákladov spolieha na akékoľvek informácie z inej krajiny, je povinná zabezpečiť, aby sa takéto informácie použili na stanovenie výrobných nákladov v krajine pôvodu. Komisia však jednoducho nahradila výrobné náklady/náklady na vstupy čínskych vyvážajúcich výrobcov PVA tureckými nákladmi bez toho, aby urobila príslušné úpravy. Výsledkom boli nadhodnotené náklady na suroviny, pretože Komisia na jednej strane zahrnula do výpočtu náklady na vnútroštátnu dopravu, medzinárodnú prepravu a poistenie, ako aj dovozné clá z tureckých referenčných hodnôt nákladov a na druhej strane sa nesnažila prispôsobiť turecké dovozné ceny tak, aby zodpovedali výrobným nákladom v Číne. Na znázornenie údajného nadhodnotenia a nelogickosti použitia tureckých nákladov, podľa ktorých Komisia vytvorila normálnu hodnotu, výrobca/používateľ z Únie tvrdí, že určité suroviny, ako je kyselina octová alebo uhlie, nakupuje na trhu EÚ za výrazne nižšiu cenu než sú turecké referenčné hodnoty cien, ktoré použila Komisia.

(120) V rovnakom zmysle bola argumentácia jedného používateľa, ktorý vo svojej pripomienke ku konečnému poskytnutiu informácií tvrdil, že výpočet normálnej hodnoty v spore Komisia EÚ – bionafta (Argentína) je podobný metodike opísanej v článku 2 ods. 6a základného nariadenia a Komisia preto nemôže nerešpektovať rozhodnutie Odvolacieho orgánu v spore EÚ – bionafta (Argentína) iba jednoduchým oznámením, že článok 2 ods. 6a základného nariadenia bol zavedený až neskôr.

(121) Komisia v odpovedi na argument výrobcu/používateľa z Únie predovšetkým pripomína, že, ako sa uvádza v odôvodnení 98, spor DS473 EÚ – bionafta (Argentína) sa netýkal uplatňovania článku 2 ods. 6a základného nariadenia, ktorý predstavuje relevantný právny základ na určenie normálnej hodnoty v rámci tohto prešetrovania. Podľa článku 2 ods. 6a písm. a) by normálna hodnota v krajine pôvodu mala vyjadrovať nedeformovanú cenu surovín v reprezentatívnej krajine, ktorou je v tomto prípade Turecko. Odkazy výrobcu/používateľa z Únie na jeho

([11]) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/2321 z 12. decembra 2017, ktorým sa mení nariadenie (EÚ) 2016/1036 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskej únie, a nariadenie (EÚ) 2016/1037 o ochrane pred subvencovanými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskej únie (Ú. v. EÚ L 338, 19.12.2017, s. 1).

vlastné nákupné ceny v EÚ preto nie sú relevantné na účel vytvorenia normálnej hodnoty. V rovnakom štýle argument výrobcu/používateľa z Únie o tom, že Komisia sa vôbec nesnažila upraviť turecké dovozné ceny tak, aby zohľadňovali deformované výrobné náklady v Číne, ignoruje skutočnosť, že podľa článku 2 ods. 6a písm. a) normálna hodnota musí odrážať nedeformovanú cenu surovín na základe informácií z reprezentatívnej krajiny. Aj argument výrobcu/používateľa z Únie, že náklady na vnútroštátnu dopravu, prepravné a poistenie a dovozné clá by sa nemali brať do úvahy, sa musí odmietnuť, ako sa podrobnejšie vysvetľuje ďalej v odôvodnení 269.

(122) Odmietnuť sa musí aj argument, že Komisia sa nemôže odchýliť od cien na domácom trhu, ktorý odkazuje len to, že ustanovenie článku 2 ods. 6a základného nariadenia bolo zavedené neskôr než došlo k sporu EÚ – bionafta (Argentína). Ako už bolo uvedené v odôvodnení 98, spor EÚ – bionafta (Argentína) sa netýkal uplatňovania článku 2 ods. 6a. V dôsledku uvedeného Komisia považuje rozhodnutie v spore EÚ – bionafta (Argentína) v tomto prípade za irelevantné nie vzhľadom na čas zavedenia článku 2 ods. 6a do základného nariadenia, ale pre jeho odlišnú právnu povahu. V každom prípade spor EÚ – bionafta (Argentína) potvrdzuje, že existujú okolnosti, za ktorých môže byť normálna hodnota v krajine pôvodu vytvorená so zreteľom na informácie z reprezentatívnej tretej krajiny.

(123) Komisia preskúmala, či vzhľadom na existenciu výrazných deformácií v zmysle článku 2 ods. 6a písm. b) základného nariadenia je, resp. nie je vhodné použiť domáce ceny a náklady v ČĽR. Komisia toto preskúmanie vykonala na základe dôkazov dostupných v spise vrátane dôkazov uvedených v správe, ktorá vychádza z verejne dostupných zdrojov. Uvedená analýza bola zameraná na preskúmanie značného zasahovania vlády do hospodárstva ČĽR vo všeobecnosti, ale aj konkrétnej situácie na trhu v danom odvetví vrátane dotknutého výrobku.

3.1.1.2. Výrazné deformácie, ktoré ovplyvňujú ceny a náklady na domácom trhu v ČĽR

(124) Čínsky hospodársky systém je založený na koncepcii *„socialistického trhového hospodárstva“*. Táto koncepcia je zakotvená v čínskej ústave a určuje spôsob správy hospodárskych záležitostí v ČĽR. Hlavnou zásadou je *„socialistické verejné vlastníctvo výrobných prostriedkov, t. j. všeľudové vlastníctvo a kolektívne vlastníctvo pracujúceho ľudu“*. Štátne hospodárstvo sa považuje za *„vedúcu silu národného hospodárstva“* a štát má mandát na *„zabezpečenie jeho konsolidácie a rastu“* ([12]). Celkové nastavenie čínskeho hospodárstva preto nielenže umožňuje značné zasahovanie vlády do hospodárstva, ale takéto zasahovanie je výslovne nariadené. Koncepcia nadradenosti verejného vlastníctva nad súkromným vlastníctvom preniká celým právnym systémom a zdôrazňuje sa ako všeobecná zásada vo všetkých kľúčových právnych predpisoch. Najlepším príkladom je čínsky zákon o vlastníctve: odkazuje sa v ňom na primárne štádium socializmu a štát sa v ňom poveruje, aby presadzoval základný hospodársky systém, v ktorom zohráva dominantnú úlohu verejné vlastníctvo. Iné formy vlastníctva sú tolerované, pričom právny poriadok im umožňuje, aby sa rozvíjali popri štátnom vlastníctve ([13]).

(125) Okrem toho sa podľa čínskeho právneho poriadku socialistické trhové hospodárstvo rozvíja pod vedením Komunistickej strany Číny. Štruktúry čínskeho štátu a Komunistickej strany Číny sú vzájomne prepojené na každej úrovni (právnej, inštitucionálnej a personálnej) a vytvárajú mimoriadne komplexnú štruktúru, v ktorej sa úlohy Komunistickej strany Číny a štátu nedajú oddeliť. Po zmene čínskej ústavy v marci 2018 sa na vedúcu úlohu Komunistickej strany Číny kladie ešte väčší dôraz, čo potvrdzuje aj text článku 1 ústavy. Za pôvodnú prvú vetu ustanovenia: „[s]ocialistické zriadenie je základným systémom Čínskej ľudovej republiky“, bola doplnená nová veta, ktorá znie takto: „[u]rčujúcim prvkom socializmu charakteristického pre Čínu je vedúca úloha Komunistickej strany Číny.“ ([14]) Je to názorný príklad nespochybňovanej a neustále rastúcej kontroly Komunistickej strany Číny nad hospodárskym systémom v ČĽR. Táto vedúca úloha a kontrola je neoddeliteľnou súčasťou čínskeho systému a výrazne presahuje to, čo je obvyklé v iných krajinách, v ktorých vlády uplatňujú všeobecnú makroekonomickú kontrolu, v rámci ktorej ale voľne pôsobia trhové sily.

(126) Čínsky štát uplatňuje intervenčnú hospodársku politiku pri plnení cieľov, ktoré sa zhodujú s politickou agendou stanovenou Komunistickou stranou Číny, a nezohľadňuje prevládajúce hospodárske podmienky na voľnom trhu ([15]). Intervenčné ekonomické nástroje uplatňované čínskymi orgánmi sú rôznorodé, zahŕňajú aj systém priemyselného plánovania a finančný systém a uplatňujú sa aj na úrovni regulačného prostredia.

([12]) Správa – kapitola 2, s. 6 – 7.
([13]) Správa – kapitola 2, s. 10.
([14]) Dostupné na adrese http://www.fdi.gov.cn/1800000121_39_4866_0_7.html (online stav k 15. júlu 2019).
([15]) Správa – kapitola 2, s. 20 – 21.

(127) Po prvé, na úrovni celkovej administratívnej kontroly sa smerovanie čínskeho hospodárstva riadi komplexným systémom priemyselného plánovania, ktorý ovplyvňuje všetky ekonomické činnosti v krajine. Všetky tieto plány zahŕňajú komplexnú a zložitú sústavu odvetví a prierezových politík a sú prítomné na všetkých úrovniach štátnej správy. Plány na úrovni provincií sú podrobné, zatiaľ čo v národných plánoch sa stanovujú širšie ciele. V plánoch sú vymedzené aj nástroje na podporu príslušných priemyselných odvetví/sektorov a časové rámce, v ktorých sa majú ciele dosiahnuť. Niektoré plány stále obsahujú výslovne stanovené výkonnostné ciele, čo bol zvyčajný prvok v prechádzajúcich plánovacích cykloch. Na základe týchto plánov sa jednotlivé priemyselné odvetvia a/alebo projekty zvolia za (pozitívne alebo negatívne) priority v súlade s prioritami vlády a priradia sa im konkrétne rozvojové ciele (modernizácia priemyslu, expanzia do zahraničia atď.). Hospodárske subjekty, tak súkromné, ako aj štátom vlastnené, musia efektívne prispôsobovať svoje podnikateľské činnosti reáliám, ktoré ukladá systém plánovania. Dôvodom nie je len záväznosť plánov, ale aj to, že príslušné čínske orgány na všetkých úrovniach verejnej správy sa pridŕžajú systému plánov a zodpovedajúcim spôsobom využívajú právomoci, ktoré im boli zverené, a nútia tak hospodárske subjekty, aby plnili priority stanovené v plánoch (pozri aj oddiel 3.1.1.5 ďalej) ([16]).

(128) Po druhé, pokiaľ ide o prideľovanie finančných zdrojov, finančný systém ČĽR ovládajú štátom vlastnené komerčné banky. Tieto banky musia pri vytváraní a vykonávaní svojich úverových politík postupovať v súlade s cieľmi priemyselnej politiky vlády namiesto toho, aby v prvom rade posúdili ekonomické prínosy daného projektu (pozri aj oddiel 3.1.1.8 ďalej) ([17]). To isté platí aj vo vzťahu k ostatným zložkám čínskeho finančného systému, ako napr. akciové trhy, trhy s dlhopismi, trhy so súkromným vlastným kapitálom atď. Ani tieto súčasti finančného sektora, ktoré nepatria k bankovému sektoru, nie sú inštitucionálne a prevádzkovo zriadené tak, aby maximalizovali efektívne fungovanie finančných trhov, ale aby zabezpečovali kontrolu nad systémom a umožňovali zasahovanie zo strany štátu a Komunistickej strany Číny ([18]).

(129) Po tretie, pokiaľ ide o regulačné prostredie, zásahy štátu do hospodárstva majú viacero foriem. Napríklad pravidlá verejného obstarávania sa pravidelne používajú na dosahovanie politických cieľov, ktoré sú iné než ekonomická efektívnosť, čím oslabujú trhové zásady v tejto oblasti. V príslušných právnych predpisoch sa konkrétne stanovuje, že verejné obstarávanie sa má vykonávať tak, aby sa uľahčilo dosahovanie cieľov vytýčených v štátnych politikách. Povaha týchto cieľov však nie je presne vymedzená, čo rozhodovacím orgánom ponecháva široký priestor na voľné rozhodovanie ([19]). Podobne aj v oblasti investícií si čínska vláda udržiava značnú kontrolu nad smerovaním a veľkosťou štátnych aj súkromných investícií a značný vplyv v tomto ohľade. Orgány využívajú preverovanie investícií, ako aj rôzne investičné stimuly, obmedzenia a zákazy, ktoré im slúžia ako dôležitý nástroj na podporu cieľov priemyselnej politiky, ako je napr. zachovanie kontroly štátu nad kľúčovými sektormi alebo posilnenie domáceho výrobného odvetvia ([20]).

(130) Možno teda zhrnúť, že čínsky hospodársky model sa zakladá na určitých základných axiómach, ktorými sa zaisťuje a podporuje široká škála zasahovania vlády. Takéto značné zasahovanie vlády je v rozpore s voľným pôsobením trhových síl, v dôsledku čoho sa deformuje efektívne rozdeľovanie zdrojov v súlade s trhovými zásadami ([21]).

3.1.1.3. Výrazné deformácie podľa článku 2 ods. 6a písm. b) prvej zarážky základného nariadenia: príslušný trh je zásobovaný do značnej miery podnikmi, ktoré pôsobia vo vlastníctve, pod kontrolou, dozorom alebo vedením orgánov vyvážajúcej krajiny

(131) Podniky, ktoré vlastní, ovláda a/alebo nad ktorými vykonáva dozor alebo ktoré usmerňuje štát, predstavujú v ČĽR podstatnú časť hospodárstva.

(132) Čínska vláda a Komunistická strana Číny udržujú štruktúry, ktorými zabezpečujú svoj neprestajný vplyv v podnikoch, a to najmä v štátom vlastnených podnikoch. Štát (a v mnohých ohľadoch aj Komunistická strana Číny) nielen aktívne formuluje všeobecné hospodárske politiky a dohliada na ich realizáciu jednotlivými štátom vlastnenými podnikmi, ale prisvojuje si aj právo zúčastňovať sa na ich prevádzkovom rozhodovaní. To sa zvyčajne

([16]) Správa – kapitola 3, s. 41, 73 – 74.
([17]) Správa – kapitola 6, s. 120 – 121.
([18]) Správa – kapitola 6, s. 122 – 135.
([19]) Správa – kapitola 7, s. 167 – 168.
([20]) Správa – kapitola 8, s. 169 – 170 a 200 – 201.
([21]) Správa – kapitola 2, s. 15 a 16; kapitola 4, s. 50 a 84 a kapitola 5, s. 108 a 109.

uskutočňuje prostredníctvom rotácie kádrov medzi orgánmi štátnej správy a štátom vlastnenými podnikmi, prostredníctvom pôsobenia členov strany vo výkonných orgánoch štátom vlastnených podnikov a prítomnosti straníckych buniek v podnikoch (pozri aj oddiel 3.1.1.4), ako aj prostredníctvom formovania podnikových štruktúr v sektore štátom vlastnených podnikov ([22]). Výmenou za to majú štátom vlastnené podniky osobitné postavenie v rámci čínskeho hospodárstva a s tým sú spojené viaceré hospodárske výhody, najmä ochrana pred konkurenciou a prednostný prístup k príslušným vstupom vrátane financovania ([23]).

(133) Veľký počet podnikov vlastnených čínskou vládou naďalej existuje najmä v odvetví výroby PVA. Spomedzi spoločností zaradených do vzorky je štátom vlastneným podnikom Anhui Wan Wei High Tech Materials, ktorý patrí do skupiny Wan Wei Group a s ročnou kapacitou 350 000 ton/rok predstavuje 28 % menovitej domácej výrobnej kapacity PVA a 40 % skutočnej výrobnej kapacity ([24]). Je aj najväčším výrobcom PVA v Číne po spoločnostiach Sinopec a Inner Mongolia Shuangxin ([25]). Spoločnosť Mengwei, ktorá takisto patrí do skupiny Wan Wei Group, je aktívne podporovaná, aby sa ako súčasť projektu industrializácie Vnútorného Mongolska stala hlavným výrobcom PVA. Podľa webového sídla spoločnosti Mengwei: „Ročný objem výroby v rámci projektu je 200 000 ton vinyl-acetátu a 100 000 ton PVA pri celkovej investícii približne 1,5 miliardy jüanov, ktorá je najväčším jednorazovým investičným projektom do kapacít výroby PVA v Číne. […] Spoločnosť plánuje ďalej investovať viac ako sedem miliárd jüanov počas obdobia ‚12. päťročného plánu' a potom vybudovať výrobnú linku s kapacitou 100 000 ton PVA. […] V tom čase bude v nádhernej oblasti Vnútorné Mongolsko stáť nové moderné priemyselné mesto ([26])."

(134) Skupina Sinopec Group je ďalším významným čínskym štátom vlastneným podnikom a výrobcom PVA. Aj spoločnosť Chongqing Chuanwei Chemical Co., Ltd. s kapacitou 160 000 ton PVA ročne ([27]) začínala ako oficiálny projekt čínskej vlády: „Projekt sa začal výstavbou 17. apríla 2009 a bol uvedený v zozname ministerstva priemyslu a informačných technológií ako kľúčový projekt výstavby na podporu domáceho dopytu ([28])."

(135) Tretia spoločnosť zaradená do vzorky, Inner Mongolia Shuangxin, napriek tomu, že ide o podnik v súkromnom vlastníctve, má prepojenia na vládu prostredníctvom straníckej organizácie (pozri odôvodnenie 140).

(136) Vzhľadom na vysokú mieru zasahovania vlády do odvetvia PVA a vysoký podiel štátom vlastnených podnikov v tomto odvetví sa aj súkromným výrobcom bráni vo fungovaní za trhových podmienok. Verejné aj súkromné podniky v odvetví PVA totiž podliehajú politickému dohľadu a usmerneniu, ako sa uvádza v oddiele 3.1.1.5.

3.1.1.4. Výrazné deformácie podľa článku 2 ods. 6a písm. b) druhej zarážky základného nariadenia: prítomnosť štátu vo firmách, ktorá mu umožňuje zasahovať do cien alebo nákladov

(137) Okrem ovládania hospodárstva prostredníctvom vlastníctva štátom vlastnených podnikov a iných nástrojov môže čínska vláda zasahovať do cien a nákladov prostredníctvom svojej prítomnosti vo firmách. Aj keď právo príslušných štátnych orgánov vymenúvať a odvolávať kľúčových riadiacich pracovníkov v štátom vlastnených podnikoch v súlade s čínskymi právnymi predpismi možno považovať za prostriedok na výkon príslušných vlastníckych práv, ([29]) bunky Komunistickej strany Číny v podnikoch, a to štátnych, ako aj súkromných, sú ďalším významným kanálom, cez ktorý môže štát zasahovať do obchodných rozhodnutí. Podľa práva obchodných spoločností ČĽR sa má v každej spoločnosti zriadiť podniková organizácia Komunistickej strany Číny (s najmenej troma členmi Komunistickej strany Číny, ako sa uvádza v stanovách tejto strany ([30])), pričom daná spoločnosť je povinná

([22]) Správa – kapitola 3, s. 22 – 24 a kapitola 5, s. 97 – 108.
([23]) Správa – kapitola 5, s. 104 – 109.
([24]) Pozri http://pdf.dfcfw.com/pdf/H3_AP201809031187055296_1.pdf.
([25]) „V súčasnosti sa 12 hlavní výrobcovia PVA nachádzajú Číne. Najväčšími z nich sú spoločnosti Wanwei High Tech, Sichuanchuanwei (SINOPEC), Shuangxin a Ningxia Land, ktorých výroba spolu dosahuje 770 000 ton/rok." Pozri http://www.ccxr.com.cn/pdf/20189171721180715.pdf.
([26]) http://www.wwgf.com.cn/Article/lists/cateid/10.html.
([27]) https://www.sohu.com/a/336366992_617351.
([28]) Pozri https://www.yicai.com/news/942233.html.
([29]) Správa – kapitola 5, s. 100 – 101.
([30]) Správa – kapitola 2, s. 26.

zabezpečiť na činnosť tejto straníckej organizácie potrebné podmienky. Táto požiadavka podľa všetkého nebola v minulosti vždy dodržiavaná ani striktne presadzovaná. Prinajmenšom od roku 2016 však Komunistická strana Číny dôraznejšie uplatňuje svoje požiadavky na kontrolu obchodných rozhodnutí v štátom vlastnených podnikoch s tým, že ide o politickú zásadu. Objavujú sa aj informácie, že Komunistická strana Číny vyvíja tlak na súkromné spoločnosti, aby kládli „patriotizmus“ na prvé miesto a dodržiavali stranícku disciplínu ([31]). Podľa informácií z roku 2017 pôsobili stranícke bunky v 70 % z približne 1,86 milióna súkromných spoločností, pričom sa vyvíja čoraz väčší tlak, aby tieto organizácie Komunistickej strany Číny mali pri obchodných rozhodnutiach spoločností, v ktorých pôsobia, posledné slovo ([32]). Tieto pravidlá sa uplatňujú všeobecne v celom čínskom hospodárstve – vo všetkých jeho odvetviach vrátane výrobcov PVA a dodávateľov ich vstupov.

(138) Najmä v odvetví PVA je, ako sa už poukázalo, množstvo výrobcov PVA vo vlastníctve štátu. Spoločnosť Mengwei zo skupiny Wan Wei Group, ktorá bola zaradená do vzorky, podlieha správe Komisie štátnej rady pre správu aktív vo vlastníctve štátu a dohľad nad nimi (SASAC). Jej projekt výroby PVA sa napríklad opisuje takto: „Fáza II projektu spoločnosti Mengwei na výrobu 100 000 ton špeciálnej polyvinylalkoholovej živice ročne […] zahŕňa projekty na získanie financovania zaradené do plánu spoločnosti s názvom Plán neverejných akcií A Rozvojovej banky na rok 2015.“ Schválila ich komisia SASAC ľudovej vlády provincie An-chuej (Vestník [2015] 599): „Schválenie príslušných náležitostí neverejných akcií Rozvojovej banky spoločnosti Anhui Wan Wei High Tech Materials Co., Ltd. bolo odsúhlasené aj na prvom mimoriadnom valnom zhromaždení akcionárov v roku 2015“ ([33]). Spoločnosť Wan Wei okrem toho podlieha činnostiam na budovaní strany: „Pokiaľ ide o budovanie straníckeho štýlu práce a čistú vládu v nasledujúcej fáze, Wu Šang-ji, zodpovedný člen výboru akciovej spoločnosti pre dohľad nad disciplínou zdôraznil, že je potrebné správne uchopiť situáciu budovania straníckeho štýlu práce, […] zamerať sa na súčasnú hlavnú prácu v oblasti reforiem a rozvoja provincie An-chuej pri zohľadňovaní budovania straníckeho štýlu ako hlavného východiska a ďalej vytvárať čisté a poctivé podnikové prostredie s cieľom poskytovať dôslednú disciplinárnu záruku vysokej kvality rozvoja skupinovej spoločnosti. Tang Siao-chong, zástupca tajomníka komisie pre dohľad nad disciplínou v skupinovej spoločnosti, navrhol: […] spoľahlivo podporovať vykonávanie straníckeho štýlu a čistej vlády […]“ ([34]).

(139) Sinopec, ďalšia spoločnosť zaradená pri prešetrovaní do vzorky, je takisto štátom vlastneným podnikom a v početných príkladoch zdôrazňuje svoju vernosť straníckym princípom. Podľa webového sídla spoločnosti Sinopec: „V roku 2018 sa spoločnosť pridržiavala usmernenia Si Ťin-pchingovej socialistickej ideológie novej éry charakteristickej pre Čínu a ducha 19. národného zjazdu strany, v plnej miere uskutočňovala všeobecné požiadavky na budovanie strany v novej ére, dôsledne sa zameriavajúc na strategické postupy budovania podniku svetovej triedy pod vedením politickej štruktúry, ciele: rázne posilňovať budovanie kapacít straníckych výborov priamo vlastnených podnikov v záujme uchopenia celkovej situácie, odhodlane vykonávať projekt organizačného zlepšovania štruktúry členskej základne strany, rázne zvyšovať životaschopnosť vedúcich pracovníkov tímov a podnikania, koordinovať a posilňovať všetky činnosti budovania strany a nepretržite zvyšovať kvalitu straníckej štruktúry, poskytnúť silnú záruku vybudovania spoločnosti Sinopec na globálne konkurencieschopný podnik svetovej triedy. Podporovať štúdium, propagáciu a realizáciu Si Ťin-pchingovej novej éry socializmu charakteristického pre Čínu a duch 19. zjazdu Komunistickej strany Číny ako hlavnú politickú úlohu a prijať rozličné metódy ako výjazdy, špeciálna odborná príprava a tematický stranícky deň na podporu učenia sa, myslenia a praxe. Jednota, vzdelávanie a usmerňovanie členov a kádrov strany naďalej posilňujú uvedomelosť a uvedomelosť pri rozhodnom dosahovaní „dvoch záruk“ a preukazovaní oddanosti strane praktickými činmi ([35]).“

(140) Inner Mongolia Shuangxin na svojom webovom sídle vymenúva činnosti straníckeho utužovania takto: „Spoločnosť založila stranícku organizáciu v roku 2005. V máji 2012 organizačné oddelenie otogsko-bannerského výboru Komunistickej strany Číny formálne schválilo rozhodnutie našej spoločnosti založiť stranícky výbor spoločnosti Inner Mongolia Shuangxin Resources Holdings Co., Ltd. a bol zvolaný jej prvý kongres členov strany. Prepojené dcérske spoločnosti vytvorili stranícky výbor druhej úrovne (s piatimi straníckymi organizáciami v jeho pôsobnosti), dve generálne stranícke organizácie (s troma podriadenými straníckymi organizáciami) a tri stranícke organizácie.“ ([36])

(141) Na trh má ďalej rušivý vplyv prítomnosť štátu na finančných trhoch a jeho zasahovanie do nich (pozri aj oddiel 3.1.1.8 ďalej), ako aj do poskytovania surovín a vstupov ([37]). Prítomnosť štátu vo firmách vrátane štátom vlastnených podnikov v odvetví PVA a iných prepojených sektoroch (ako napr. finančný sektor a sektor vstupov opísané v oddiele 3.1.1.7 ďalej) tak umožňuje čínskej vláde zasahovať do cien a nákladov.

([31]) Správa – kapitola 2, s. 31 – 32.
([32]) Dostupné na adrese https://www.reuters.com/article/us-china-congress-companies-idUSKCN1B40JU (online stav k 15. júlu 2019).
([33]) Pozri http://file.finance.sina.com.cn/211.154.219.97:9494/MRGG/CNSESH_STOCK/2018/2018-4/2018-04-03/4189060.PDF, s. 138.
([34]) Pozri http://www.wwgf.com.cn/Home/Article/show/id/3038.html.
([35]) Pozri http://www.sinopecgroup.com/group/gsjs/ddjs.
([36]) http://www.shuangxinpva.com/dangqunjianshe/.
([37]) Správa – kapitoly 14.1 až 14.3.

3.1.1.5. Výrazné deformácie podľa článku 2 ods. 6a písm. b) tretej zarážky základného nariadenia: diskriminačné verejné politiky alebo opatrenia v prospech domácich dodávateľov alebo iné ovplyvňovanie síl voľného trhu

(142) Smerovanie čínskeho hospodárstva je do značnej miery určované prepracovaným systémom plánovania, ktorý stanovuje priority a predpisuje ciele, na ktoré sa musia ústredné štátne orgány a miestne samosprávy zamerať, pričom príslušné plány existujú na všetkých úrovniach štátnej správy a pokrývajú prakticky všetky hospodárske odvetvia. Ciele stanovené plánovacími nástrojmi sú záväzné a orgány na každej správnej úrovni monitorujú plnenie plánov príslušnými orgánmi štátnej správy na nižšej úrovni. Z celkového hľadiska tento systém plánovania v ČĽR vedie k tomu, že zdroje smerujú do odvetví, ktoré vláda určila za strategické, resp. inak politicky významné, namiesto toho, aby boli prideľované v súlade s trhovými silami ([38]).

(143) Odvetvie PVA považuje čínska vláda za dôležité. Túto skutočnosť potvrdzujú početné plány, smernice a iné dokumenty týkajúce sa chemického sektora, a najmä výroby PVA, ktoré sa vydávajú na národnej, regionálnej a miestnej úrovni vrátane dokumentov uvedených v nasledujúcich odôvodneniach.

(144) PVA sa uvádza v rozhodnutí Národnej komisie pre rozvoj a reformy o ustanoveniach, ktorými sa mení Katalóg na usmernenie reštrukturalizácie priemyslu (verzia z roku 2011) ([39]) (platný počas obdobia prešetrovania). Odvetvie PVA sa uvádza v kapitole o podporovaných odvetviach: „19 – Ľahký priemysel: 14: Nové obalové materiály, ako je hliníkový povlak nanášaný vo vákuu, sprej oxidu kremíka, povlak PVA vo forme filmu, funkčný polyesterový (PET) film, orientovaný polystyrénový (OPS) film, viacvrstvové extrúzie alebo zmesi na báze papiera a plastu.“ Uvádza sa aj v kapitole o obmedzovaných odvetviach: „Textil: 13: Zavedenie technológie úpravy polyvinylalkoholového (PVA) kalu a výrobkov (polyesterové a bavlnené výrobky, okrem husto tkaných výrobkov z čistej bavlny s vysokou hustotou),“ ako aj v kapitole o likvidovaných sektoroch/zastaraných výrobkoch: „Polyvinylalkohol a jeho acetály na vnútorné a vonkajšie steny (106, 107 nátery atď.)“. Z týchto príkladov je zrejmé, že čínska vláda riadi odvetvie PVA a používanie PVA v rôznych odvetviach.

(145) Katalóg na usmernenie bol medzičasom aktualizovaný a nová verzia nadobudla účinnosť 1. januára 2020. ([40]) V tejto novej verzii sa odvetvie PVA takisto uvádza ako podporované odvetvie: „Ľahký priemysel 11: Nové obalové materiály, ako je hliníkový povlak nanášaný vo vákuu, sprej oxidu kremíka, povlak PVA vo forme filmu, viacvrstvové extrúzie alebo zmesi na báze plastu.“ Nová verzia katalógu na usmernenie určeného pre obmedzované a likvidované odvetvia je identická s verziou, ktorá sa opisuje v odôvodnení 144.

(146) V pláne transformácie a modernizácie priemyslu mesta Wu-chai vo Vnútornom Mongolsku a jeho okolia na roky 2016 – 2020 ([41]) sa o PVA píše v oddiele IV.2 toto: „čisté chemikálie: – umožniť v plnom rozsahu využiť základné chemické odvetvia, napr. výrobu chlóru a alkalických hydroxidov, koksovanie a výrobu organického silikónu, – podporiť horizontálne prepojenia medzi odvetviami a rozširovať priemyselný reťazec vertikálnym smerom, – rázne rozvíjať náročne spracúvané výrobky ako 1,4-butándiol, PVA, – podporovať výrobky, ako sú lieky, pesticídy a syntetické farby, organické pigmenty, nátery, funkčné polymérové materiály, – vytvoriť klaster čistého chemického priemyslu, – vytvoriť nový pilier priemyslu,“ ako aj v oddiele VII.2: „[a]ktívne podporovať podniky v rozvíjaní medzinárodnej spolupráce v oblasti výrobných kapacít, – podporovať konkrétne konkurencieschopné výrobky, ako sú cement, koksované výrobky, polyvinylchlorid, polyvinylalkohol, technológie a zariadenia, aby sa ‚dostali von, – preskúmať a rozvíjať medzinárodné trhy.“

(147) Po poskytnutí informácií jedna zainteresovaná strana, konkrétne spoločnosť Wacker, tvrdila, že PVA nie je podporovaným odvetvím a zdôraznovala, že Komisia samotná uvádza vo svojich príslušných druhých zisteniach uvedených v odôvodneniach 144 a 145, že PVA sa uvádza v zozname kapitoly o obmedzovaných odvetviach. Vychádzajúc z toho spoločnosť Wacker tvrdí, že čínske odvetvia PVA nemôžu mať prospech zo žiadnych predpokladaných subvencií ani z podpory, ktoré sú dostupné len pre podporované odvetvia. V dôsledku toho, podľa názoru spoločnosti Wacker, posúdeniu Komisie chýbajú faktické dôkazy.

([38]) Správa – kapitola 4, s. 41 – 42 a s. 83.
([39]) Pozri www.gov.cn/gongbao/content/2013/content_2404709.htm.
([40]) Pozri http://www.gov.cn/xinwen/2019-11/06/5449193/files/26c9d25f713f4ed5b8dc51ae40ef37af.pdf.
([41]) Pozri http://fgw.nmg.gov.cn/fggz/fzgh/202001/t20200110_153847.html.

(148) Argumenty spoločnosti Wacker sa však musia zamietnuť. Príslušnou analýzou podľa článku 2 ods. 6a písm. b) tretej zarážky základného nariadenia sa neposudzuje, či domáci výrobcovia podobného výrobku dostávajú vládnu podporu. Analýzou sa namiesto toho rieši otázka, či vo verejných politikách alebo opatreniach existuje rozlišovanie v prospech domácich dodávateľov alebo iné ovplyvňovanie síl pôsobiacich na voľnom trhu. Z tohto hľadiska uvedenie PVA medzi obmedzovanými odvetviami preukazuje všeobecné rozšírenie takých verejných politík rovnakým spôsobom, ako jeho uvedenie medzi podporovanými odvetviami, keďže už samotná existencia takých katalógov jasne preukazuje zasahovanie čínskej vlády do pôsobenia trhových síl. Z tohto dôvodu Komisia poznamenala v odôvodnení 144 na konci, že čínska vláda riadi odvetvie PVA, keďže riadenie, ktoré sa neobmedzuje len na podporu, môže znamenať širokú paletu opatrení vrátane obmedzení.

(149) Čínska vláda ďalej usmerňuje rozvoj odvetvia v súlade so širokou škálou nástrojov, napríklad poskytovaním subvencií. Vo výročnej správe skupiny Wan Wei Group sa uvádza celý zoznam subvencií poskytnutých odvetviu PVA: vo výročnej správe za rok 2016 -finančné prostriedky na projekt technickej reformy v oblasti PVA vo výške 8,6 milióna CNY ([42]), vo výročnej správe za rok 2017: „prostriedky na projekt technologickej reformy v oblasti PVA: 7,666 milióna CNY, zľava z úveru na technickú obnovu v oblasti PVA materiálov na produkciu odpadovej melasy vo výške 2,819 milióna CNY ([43])“ a prostriedky na „projekt technologickej transformácie v oblasti PVA vo výške 958 333 CNY“ ([44]). V roku 2018 dostala spoločnosť 5,7 milióna CNY na projekt technologickej reformy v oblasti PVA a zľavu vo výške 2,8 milióna CNY z úrokov na projekty technologickej transformácie v oblasti PVA ([45]). Vo výročnej správe za rok 2019 sa uvádzajú prostriedky vo výške 0,958 milióna CNY pridelené na projekt technologickej reformy v oblasti PVA ([46]).

(150) Viaceré deformácie sú aj v oblasti hlavných surovín na výrobu PVA, ako sú uhlie, plyn, karbid vápenatý, kyselina octová a vápenec. Na uhlie sa vzťahujú rôzne plány a iné dokumenty, napríklad 13. päťročný plán hospodárenia s nerastnými zdrojmi na národnej úrovni, ako aj plány na miestnej úrovni, napríklad plán rozvoja uhoľného priemyslu provincie Che-pej ([47]). Uhoľný priemysel v Číne je významným príjemcom subvencií, čo viedlo k nadmernej kapacite a cenovým deformáciám ([48]). Takisto zemný plyn je predmetom početných plánov vrátane 13. päťročného plánu hospodárenia s nerastnými zdrojmi na národnej úrovni, ale aj plánov na miestnej úrovni, napríklad plánu rozvoja ťažby zemného plynu provincie Che-pej. Výroba karbidu vápenatého podlieha v niektorých provinciách, napr. v Čchong-čching a Šaan-si, preferenčnej sadzbe za elektrinu ([49]). Vzťahuje sa naň aj 13. päťročný plán pre petrochemický a chemický priemysel. Kyselina octová podlieha ustanoveniam Katalógu na usmernenie reštrukturalizácie priemyslu Národnej komisie pre rozvoj a reformy, v ktorom sa stanovujú podrobné pravidlá pre rôzne odvetvia. Kyselina octová je zaradená do zoznamu obmedzovaných látok petrochemického odvetvia: „kaprolaktám alebo kyselina etylénoctová s ročným objemom výroby do 100 000 ton, kyselina octová vyrábaná oxosyntézou alebo metanol zo zemného plynu s ročným objemom výroby do 300 000 ton“ ([50]). Na základe týchto a ďalších nástrojov podliehajú suroviny na výrobu PVA zasahovaniu vlády.

(151) Celkovo možno zhrnúť, že čínska vláda má zavedené opatrenia, ktorými môže primäť subjekty, aby sa riadili cieľmi verejnej politiky, ktoré pomáhajú podporovaným priemyselným odvetviam. Takéto opatrenia bránia normálnemu fungovaniu trhových síl.

3.1.1.6. Výrazné deformácie podľa článku 2 ods. 6a písm. b) štvrtej zarážky základného nariadenia: neexistencia, diskriminačné uplatňovanie alebo nedostatočné presadzovanie predpisov z oblasti konkurzného práva, práva obchodných spoločností alebo majetkového práva

(152) Podľa informácií v spise čínsky konkurzný systém nie je dostatočný, pokiaľ ide o plnenie jeho hlavných funkcií, ako napr. spravodlivé uspokojenie pohľadávok a dlhov a zabezpečenie oprávnených nárokov a záujmov veriteľov a dlžníkov. Príčinou je podľa všetkého skutočnosť, že aj keď čínske konkurzné právo formálne vychádza zo zásad podobných tým, ktoré sa uplatňujú v zodpovedajúcich právnych predpisoch v krajinách iných ako ČĽR, čínsky

([42]) Pozri http://file.finance.sina.com.cn/211.154.219.97:9494/MRGG/CNSESH_STOCK/2017/2017-4/2017-04-12/3210569.PDF, s. 127.
([43]) Pozri http://file.finance.sina.com.cn/211.154.219.97:9494/MRGG/CNSESH_STOCK/2018/2018-4/2018-04-03/4189060.PDF, s. 152.
([44]) Tamže, s. 167.
([45]) Pozri výročnú správu za rok 2018, s. 156 – 157, http://q.stock.sohu.com/newpdf/201934709238.pdf.
([46]) Pozri výročnú správu za rok 2019, s. 154, http://www.sse.com.cn/disclosure/listedinfo/announcement/c/2020-04-10/600063_20200410_2.pdf.
([47]) Pozri správu, s. 46.
([48]) Pozri správu, s. 232 – 233.
([49]) Pozri správu, s. 224 a 231.
([50]) Pozri správu, s. 177.

systém sa vyznačuje systematicky neuspokojivým presadzovaním práva. Počet konkurzov zostáva tradične nízky v pomere k veľkosti hospodárstva krajiny, a to v neposlednom rade aj z dôvodu, že insolvenčné konania sú poznačené viacerými nedostatkami, ktoré v praxi pôsobia odrádzajúco pri podávaní žiadosti o konkurz. Okrem toho štát stále zohráva silnú a aktívnu úlohu v insolvenčnom konaní, pričom nezriedka priamo ovplyvňuje jeho výsledok ([51]).

(153) Nedostatky v systéme vlastníckych práv sú okrem toho obzvlášť zreteľné vo vzťahu k vlastníctvu pozemkov a k právam na využívanie pôdy v ČĽR ([52]). Všetku pôdu vlastní čínsky štát (pozemky na vidieku sú v kolektívnom vlastníctve a mestské pozemky vo vlastníctve štátu). Jej prideľovanie závisí výlučne od štátu. V krajine existujú právne ustanovenia, ktorých cieľom je udeľovať práva na užívanie pôdy transparentným spôsobom a za trhové ceny, napr. zavedením ponukových konaní. Tieto ustanovenia sa však často nedodržiavajú a niektorí kupujúci získavajú pôdu zadarmo alebo za sadzby, ktoré sú nižšie ako trhové ([53]). Okrem toho orgány pri prideľovaní pozemkov často sledujú konkrétne politické ciele vrátane vykonávania hospodárskych plánov ([54]).

(154) Na výrobcov PVA sa veľmi podobne ako na iné odvetvia čínskeho hospodárstva vzťahuje všeobecný režim čínskych predpisov z oblasti konkurzného práva, práva obchodných spoločností alebo majetkového práva. V dôsledku toho sú aj tieto spoločnosti vystavené deformáciám zhora nadol vyplývajúcim z diskriminačného uplatňovania alebo nedostatočného presadzovania predpisov z oblasti konkurzného a majetkového práva. Zo súčasného prešetrovania nevyplynuli žiadne skutočnosti, ktorými by sa tieto zistenia spochybňovali. Komisia teda dospela k predbežnému záveru, že čínske predpisy v oblasti konkurzného a majetkového práva nefungujú tak, ako by mali, čo spôsobuje deformácie, keď sa platobne neschopné firmy udržiavajú nad vodou, a pri udeľovaní práv na užívanie pôdy v ČĽR. Tieto úvahy sa na základe dostupných dôkazov javia ako úplne uplatniteľné aj v sektore PVA.

(155) So zreteľom na uvedené skutočnosti Komisia dospela k záveru, že došlo k diskriminačnému uplatňovaniu alebo nedostatočnému presadzovaniu predpisov v oblasti konkurzného a majetkového práva v odvetví PVA, a to aj pokiaľ ide o dotknutý výrobok.

3.1.1.7. Výrazné deformácie podľa článku 2 ods. 6a písm. b) piatej zarážky základného nariadenia: deformácie mzdových nákladov

(156) Systém miezd založených na trhových princípoch sa v ČĽR nemôže naplno rozvíjať, pretože pracovníkom a zamestnávateľom sa bráni vo výkone ich práv na kolektívne organizovanie sa. ČĽR neratifikovala viacero základných dohovorov Medzinárodnej organizácie práce, a to najmä dohovorov súvisiacich so slobodou združovania a s kolektívnym vyjednávaním ([55]). Podľa celoštátneho práva pôsobí len jedna odborová organizácia. Táto organizácia však nie je nezávislá od štátnych orgánov a jej zapájanie sa do kolektívneho vyjednávania a ochrany práv pracovníkov je stále len rudimentárne ([56]). Mobilitu čínskej pracovnej sily okrem toho sťažuje aj systém registrácie domácností, ktorý obmedzuje prístup k plnej škále dávok sociálneho zabezpečenia a iných dávok len na miestnych obyvateľov v danej správnej oblasti. Vedie to zvyčajne k tomu, že pracovníci, ktorí nemajú bydlisko registrované v danej lokalite, majú krehkú pozíciu v zamestnaní a nižší príjem než držitelia miestnej registrácie bydliska ([57]). Tieto zistenia spôsobujú deformáciu mzdových nákladov v ČĽR.

(157) Neboli predložené žiadne dôkazy, podľa ktorých by odvetvie PVA nepodliehalo opísanému čínskemu systému pracovného práva. Odvetvie PVA teda ovplyvňujú deformácie mzdových nákladov priamo (pri výrobe dotknutého výrobku alebo hlavných surovín potrebných na jeho výrobu), ako aj nepriamo (pri prístupe ku kapitálu alebo k vstupom od spoločností, ktoré podliehajú rovnakému systému v oblasti pracovného práva v ČĽR).

3.1.1.8. Výrazné deformácie podľa článku 2 ods. 6a písm. b) šiestej zarážky základného nariadenia: prístup k finančným prostriedkom poskytovaným inštitúciami, ktoré plnia ciele verejnej politiky alebo iným spôsobom nekonajú nezávisle od štátu

(158) Prístup obchodných subjektov ku kapitálu v ČĽR je poznačený rôznymi deformáciami.

([51]) Správa – kapitola 6, s. 138 – 149.
([52]) Správa – kapitola 9, s. 216.
([53]) Správa – kapitola 9, s. 213 – 215.
([54]) Správa – kapitola 9, s. 209 – 211.
([55]) Správa – kapitola 13, s. 332 – 337.
([56]) Správa – kapitola 13, s. 336.
([57]) Správa – kapitola 13, s. 337 – 341.

(159) Po prvé, čínsky finančný systém sa vyznačuje silným postavením štátom vlastnených bánk ([58]), ktoré pri poskytovaní prístupu k financovaniu zohľadňujú iné kritériá než hospodársku životaschopnosť projektu. Podobne ako štátom vlastnené nefinančné podniky, aj banky sú stále prepojené so štátom, a to nielen prostredníctvom vlastníckych, ale aj osobných vzťahov (vrcholové vedenie vo veľkých štátom vlastnených finančných inštitúciách vymenúva v konečnom dôsledku Komunistická strana Číny) ([59]) a takisto ako štátom vlastnené nefinančné podniky aj banky pravidelne vykonávajú verejné politiky, ktoré skoncipovala vláda. Banky si takýmto spôsobom plnia výslovnú zákonnú povinnosť vykonávať svoju podnikateľskú činnosť v súlade s potrebami národného hospodárskeho a sociálneho rozvoja a na základe usmernení priemyselných politík štátu ([60]). Túto situáciu ešte zhoršujú ďalšie pravidlá, na základe ktorých sa financie smerujú do odvetví, ktoré vláda označila za podporované alebo inak významné ([61]).

(160) Aj keď treba uznať, že rôzne právne ustanovenia odkazujú na nutnosť dodržiavať obvyklé bankové postupy a prudenciálne pravidlá, ako napr. nutnosť posúdenia úverovej bonity dlžníka, z veľmi presvedčivých dôkazov vrátane zistení v rámci prešetrovaní na ochranu obchodu vyplýva, že tieto ustanovenia zohrávajú pri uplatňovaní týchto rôznych právnych nástrojov len vedľajšiu úlohu.

(161) Dlhopisové a úverové ratingy sú navyše často skreslené, a to z viacerých dôvodov, okrem iného aj preto, že posúdenie rizika je ovplyvnené strategickým významom firmy pre čínsku vládu a silou implicitnej vládnej záruky. Odhady jasne naznačujú, že čínske úverové ratingy systematicky zodpovedajú nižším medzinárodným ratingom ([62]).

(162) Túto situáciu ešte zhoršujú ďalšie pravidlá, na základe ktorých sa financie smerujú do odvetví, ktoré vláda označila za podporované alebo inak významné ([63]). To má za následok zvýhodnené poskytovanie úverov štátom vlastneným podnikom, veľkým a náležite prepojeným súkromným firmám a firmám v kľúčových priemyselných odvetviach, čo znamená, že dostupnosť kapitálu a náklady naň nie sú rovnaké pre všetky subjekty na trhu.

(163) Po druhé, náklady na prijaté úvery a pôžičky sa v snahe podporiť rast investícií udržiavali na umelo nízkej úrovni. To viedlo k nadmernému využívaniu kapitálových investícií s čoraz nižšou návratnosťou investícií. Túto skutočnosť dokladá nedávny nárast zadlženosti podnikov v štátnom sektore napriek výraznému poklesu ziskovosti, čo svedčí o tom, že mechanizmy uplatňované v bankovom systéme nefungujú štandardným komerčným spôsobom.

(164) Po tretie, hoci v októbri 2015 sa dosiahla liberalizácia nominálnych úrokových sadzieb, cenové signály stále nie sú výsledkom voľného pôsobenia trhových síl, ale sú ovplyvnené vládou vyvolanými deformáciami. Podiel úverov poskytnutých pri referenčnej úrokovej sadzbe, resp. pod ňou, predstavuje totiž aj naďalej 45 % zo všetkých poskytnutých úverov a podľa všetkého sa viac využívajú cielené úvery, pretože tento podiel sa od roku 2015 markantne zvýšil napriek zhoršujúcim sa hospodárskym podmienkam. Umelo nízke úrokové sadzby vedú k podhodnocovaniu ceny kapitálu a následne k jeho nadmernému užívaniu.

(165) Celkový nárast úverov v ČĽR poukazuje na zhoršujúcu sa efektívnosť prideľovania kapitálu bez akýchkoľvek náznakov sprísnenia úverových podmienok, ktoré by sa dalo očakávať v nedeformovanom trhovom prostredí. V dôsledku toho sa v uplynulých rokoch prudko zvýšilo množstvo nesplácaných úverov. V situácii zvyšovania rizikovej zadlženosti sa čínska vláda rozhodla vyhýbať sa úverovým zlyhaniam. Následne sa problémy s nedobytnými pohľadávkami riešili prolongovaním, v dôsledku čoho vznikli tzv. zombie spoločnosti, alebo prevodom vlastníctva dlhu (napr. prostredníctvom fúzií alebo konverzie dlhu na kapitál) bez toho, aby sa nutne odstránil celkový problém s dlhom alebo riešili jeho hlavné príčiny.

(166) Aj napriek nedávnym krokom, ktoré sa podnikli v snahe liberalizovať trh, je systém poskytovania úverov pre podnikových klientov v ČĽR poznačený výraznými deformáciami, ktoré vyplývajú z pretrvávajúcej všadeprítomnej úlohy štátu na kapitálových trhoch.

([58]) Správa – kapitola 6, s. 114 – 117.
([59]) Správa – kapitola 6, s. 119.
([60]) Správa – kapitola 6, s. 120.
([61]) Správa – kapitola 6, s. 121 – 122, 126 – 128 a 133 – 135.
([62]) Pozri pracovný dokument MMF: *Resolving China's Corporate Debt Problem* (Riešenie problému firemného dlhu v Číne), autori: Wojciech Maliszewski, Serkan Arslanalp, John Caparusso, José Garrido, Si Guo, Joong Shik Kang, W. Raphael Lam, T. Daniel Law, Wei Liao, Nadia Rendak, Philippe Wingender, Jiangyan, október 2016, WP/16/203.
([63]) Správa – kapitola 6, s. 121 – 122, 126 – 128 a 133 – 135.

(167) Neboli predložené žiadne dôkazy, že odvetvia PVA by sa uvedené zasahovanie vlády do finančného systému nemalo dotýkať. Značné zasahovanie vlády do finančného systému preto vedie k závažnému ovplyvňovaniu trhových podmienok na všetkých úrovniach.

3.1.1.9. Systémový charakter opísaných deformácií

(168) Komisia poznamenala, že deformácie opísané v správe sú pre čínske hospodárstvo charakteristické. Z dostupných dôkazov vyplýva, že skutočnosti a prvky čínskeho systému opísané v predchádzajúcich oddieloch 3.1.1.1 – 3.1.1.5, ako aj v časti A správy sa uplatňujú v celej krajine a naprieč odvetviami hospodárstva. To isté platí aj pre opis faktorov výroby, ako sa uvádza v oddieloch 3.1.1.6 – 3.1.1.8 a v časti B správy.

(169) Komisia pripomína, že na výrobu PVA sú potrebné tieto hlavné suroviny: uhlie, zemný plyn a kyselina octová. Podľa dôkazov zo spisu všetci vyvážajúci výrobcovia zaradení do vzorky získavali všetky svoje vstupy v ČĽR. Keď výrobcovia PVA nakupujú/kontrahujú tieto vstupy, ceny, ktoré platia (a ktoré sa zaznamenávajú ako ich náklady), sú jednoznačne vystavené rovnakým systematickým deformáciám, aké už boli spomenuté. Napríklad dodávatelia vstupov zamestnávajú pracovnú silu, ktorá je ovplyvnená týmito deformáciami. Môžu si požičať peniaze, ktoré podliehajú deformáciám vo finančnom sektore, resp. pri prideľovaní kapitálu. Okrem toho podliehajú systému plánovania, ktorý sa uplatňuje na všetkých úrovniach štátnej správy a vo všetkých odvetviach.

(170) V dôsledku toho nielenže nie je vhodné použiť v zmysle článku 2 ods. 6a písm. a) základného nariadenia ceny predaja PVA na domácom trhu, ale skreslené sú aj všetky náklady na vstupy (vrátane surovín, energie, pozemkov, financovania, práce atď.), pretože ich cenotvorba je ovplyvnená značným zasahovaním vlády, ako sa uvádza v častiach A a B správy. Zásahy vlády opísané v súvislosti s prideľovaním kapitálu, pôdou, prácou, energiou a surovinami sú totiž prítomné v celej ČĽR. To napríklad znamená, že vstup, ktorý bol vyrobený v ČĽR kombináciou rôznych výrobných faktorov, je vystavený výrazným deformáciám. To isté platí aj pre vstupy používané na výrobu takéhoto vstupu atď. Čínska vláda ani vyvážajúci výrobcovia nepredložili v predmetnom prešetrovaní žiadne dôkazy alebo argumenty, ktoré by preukazovali opak.

3.1.1.10. Záver

(171) Analýza uvedená v oddieloch 3.1.1.2 – 3.1.1.9, ktorá zahŕňa preskúmanie všetkých dostupných dôkazov o zasahovaní ČĽR do hospodárstva krajiny vo všeobecnosti, ako aj o jej zasahovaní do odvetvia PVA (vrátane dotknutého výrobku), preukázala, že ceny alebo náklady dotknutého výrobku vrátane nákladov na suroviny, energiu a prácu nie sú výsledkom voľného pôsobenia trhových síl, pretože sú ovplyvnené značným zasahovaním vlády v zmysle článku 2 ods. 6a písm. b) základného nariadenia, ako vyplýva z reálneho alebo potenciálneho vplyvu jedného alebo viacerých v ňom uvedených relevantných prvkov. Na základe toho a vzhľadom na skutočnosť, že čínska vláda nespolupracovala, Komisia dospela k záveru, že na stanovenie normálnej hodnoty nie je v tomto prípade vhodné použiť ceny a náklady na domácom trhu.

(172) Komisia preto pristúpila k vytvoreniu normálnej hodnoty výlučne na základe nákladov na výrobu a predaj odrážajúcich nedeformované ceny alebo referenčné hodnoty, čiže v tomto prípade postupovala na základe zodpovedajúcich nákladov na výrobu a predaj v primeranej reprezentatívnej krajine v súlade s článkom 2 ods. 6a písm. a) základného nariadenia, ako sa rozoberá v ďalšom oddiele.

(173) Čínska vláda vo svojich pripomienkach po konečnom poskytnutí informácií tvrdila, že vyvážajúci výrobcovia nedostali dotazník o deformáciách trhu. Podľa čínskej vlády preto vyvážajúcim výrobcom nebol jasný rozsah problému deformácie trhu ani to, čo musia predložiť, pokiaľ ide o kľúčové body, ktoré sa majú riešiť, a dôkazy, ktoré sú akceptovateľné. Toto nepriaznivo ovplyvnilo legitímne práva čínskych spoločností a zbavilo ich príležitosti obhajovať svoje záujmy.

(174) Komisia s týmto tvrdením nesúhlasí. Komisia v prvom rade poznamenáva, že dotazník o deformáciách trhu bol 30. júla 2019 vydaný čínskej vláde. Čínska vláda naň neodpovedala. Ďalej antidumpingové dotazníky určené pre vývozcov obsahujú bod f.4, v ktorom sa vysvetľuje, ako môžu vyvážajúci výrobcovia argumentovať, že nie sú ovplyvnení výraznými deformáciami. Toto tvrdenie sa preto zamietlo.

3.1.2. *Reprezentatívna krajina*

3.1.2.1. Všeobecné poznámky

(175) Výber reprezentatívnej krajiny vychádzal z týchto kritérií:

— úroveň hospodárskeho rozvoja podobná ČĽR. Komisia na tento účel vzala do úvahy krajiny, ktoré majú podľa databázy Svetovej banky podobný hrubý národný dôchodok ako ČĽR ([64]);

— výroba prešetrovaného výrobku v danej krajine ([65]),

— dostupnosť príslušných verejných údajov v danej krajine,

— ak existuje viac ako jedna možná reprezentatívna krajina, v relevantnom prípade sa uprednostnila krajina s náležitou úrovňou sociálnej a environmentálnej ochrany.

(176) Ako sa vysvetľuje v odôvodneniach 46 až 50, Komisia uverejnila tri poznámky do spisu ([66]) týkajúce sa zdrojov na určenie normálnej hodnoty.

3.1.2.2. Úroveň hospodárskeho rozvoja podobná ČĽR

(177) V poznámke z 2. októbra 2019 Komisia vysvetlila, že prešetrovaný výrobok sa podľa všetkého vyrába len v Japonsku, Singapure, na Taiwane a v Spojených štátoch amerických (ďalej len „USA“), pričom žiadna z týchto krajín nie je krajinou s úrovňou hospodárskeho rozvoja podobnou ČĽR v súlade s kritériami uvedenými v odôvodnení 175.

(178) Keďže všetky krajiny, kde sa PVA vyrába, majú odlišnú úroveň hospodárskeho rozvoja než ČĽR, Komisia posudzovala výrobu výrobku z rovnakej všeobecnej kategórie a/alebo rovnakého sektora ako prešetrovaný výrobok. Komisia preto uviedla, že na stanovenie vhodnej reprezentatívnej krajiny v zmysle článku 2 ods. 6a základného nariadenia by použila výrobu PVB, čo je výrobok podobný PVA.

(179) V poznámke z 2. októbra 2019 Komisia teda identifikovala tieto štyri krajiny, v ktorých sa vyrábal PVB: Brazília, Malajzia, Mexiko a Thajsko. Tieto krajiny Svetová banka považovala za krajiny s podobnou úrovňou hospodárskeho rozvoja ako ČĽR, t. j. všetky sú klasifikované ako krajiny „s vyšším stredným príjmom“ na základe hrubého národného dôchodku (ďalej len „HND“).

(180) Traja vyvážajúci výrobcovia z ČĽR zaradení do vzorky poskytli pripomienky k poznámke z 2. októbra 2019. Súhlasili s posúdením, že všetky štyri krajiny, ktoré identifikovala Komisia, sú krajinami s podobnou úrovňou hospodárskeho rozvoja. Podľa ich názoru však Malajzia bola na vyššom stupni hospodárskeho rozvoja, a preto mohla byť menej reprezentatívna než ostatné tri krajiny. Zdôraznili pritom, že podľa ich informácií sa PVB v Brazílii nevyrába, pretože vybraná spoločnosť výrobu PVB v tejto krajine zastavila. Títo vývozcovia navyše vyjadrili výhrady v súvislosti s Brazíliou, pokiaľ ide o primeranosť úrovne sociálnej ochrany, ochrany v pracovnej oblasti a environmentálnej ochrany. Podľa nich má spomedzi dotknutých krajín Mexiko najvyššiu úroveň dodržiavania pracovných noriem Medzinárodnej organizácie práce. Domnievali sa preto, že spomedzi krajín identifikovaných v poznámke z 2. októbra 2019 by najvhodnejšiu reprezentatívnu krajinu na určenie normálnej hodnoty mohlo predstavovať Mexiko.

(181) Základné nariadenie neobsahuje žiadne ďalšie požiadavky na výber krajiny s úrovňou hospodárskeho rozvoja najbližšou úrovni vyvážajúcej krajiny. Skutočnosť, že niektorá krajina môže mať podobnejší HND než iná, preto nie je rozhodujúcim faktorom pri výbere vhodnej reprezentatívnej krajiny. Relevantným kritériom z hľadiska hospodárskeho rozvoja je, ako už bolo uvedené, klasifikácia Svetovou bankou do kategórie vyššieho stredného príjmu za príslušné obdobie. Táto databáza umožňuje Komisii získať dostatočný počet potenciálnych vhodných krajín na podobnej úrovni rozvoja, aby mohla vybrať najvhodnejší zdroj nedeformovaných nákladov a cien. Keďže všetky štyri krajiny sú zaradené do tej istej kategórie databázy Svetovej banky, usudzovalo sa, že všetky spĺňajú kritérium stanovené v článku 2 ods. 6a písm. a) prvej zarážke základného nariadenia. Toto tvrdenie bolo preto zamietnuté.

([64]) Otvorené údaje Svetovej banky – vyššie stredné príjmy, dostupné na adrese https://data.worldbank.org/income-level/upper-middle-income (online stav k 15. júlu 2019).

([65]) Ak sa prešetrovaný výrobok nevyrába v žiadnej z krajín s podobnou úrovňou rozvoja, môže sa posudzovať výroba výrobku z rovnakej všeobecnej kategórie, resp. z rovnakého odvetvia, ako je prešetrovaný výrobok.

([66]) Poznámka z 2. októbra 2019, poznámka z 20. decembra 2019 a poznámka z 30. marca 2020.

(182) Komisia prihliadla na výhradu o zastavení výroby PVB v Brazílii. Podrobnejšia analýza dostupnosti a kvality finančných údajov rôznych spoločností v Brazílii sa uvádza ďalej v oddiele 3.1.2.3.

(183) Ukázalo sa, že vzhľadom na tvrdenie, ktoré sa týkalo úrovne sociálnej, pracovnej a environmentálnej ochrany na základe článku 2 ods. 6a písm. a) prvej zarážky základného nariadenia, nie je potrebné posudzovať rôzne úrovne ochrany v týchto štyroch krajinách, ako sa vysvetľuje ďalej v odôvodnení 221. Toto tvrdenie sa preto zamietlo.

(184) Na základe pripomienok k poznámke z 2. októbra 2019, ako sa vysvetľuje ďalej v odôvodneniach 188 a 208, do zoznamu potenciálne vhodných reprezentatívnych krajín bolo doplnené Turecko. Svetová banka považuje Turecko za krajinu s podobnou úrovňou hospodárskeho rozvoja ako ČĽR.

3.1.2.3. Výroba prešetrovaného výrobku v reprezentatívnej krajine a dostupnosť príslušných verejných údajov v reprezentatívnej krajine

a) Výber výrobku podobného PVA

(185) Ako sa vysvetľuje v odôvodneniach 177 a 178, Komisia v poznámke z 2. októbra 2019 informovala, že na určenie reprezentatívnej krajiny v zmysle článku 2 ods. 6a základného nariadenia má v úmysle použiť PVB ako výrobok podobný PVA. Zainteresované strany boli vyzvané, aby sa vyjadrili k výberu PVB za výrobok podobný PVA.

(186) V pripomienkach k poznámke z 2. októbra 2019 navrhovateľ tvrdil, že by sa malo rozlišovať medzi PVB filmom a PVB živicou, pričom uviedol, že PVB film nemožno použiť ako vhodný podobný výrobok z týchto dôvodov:

— PVB film a živica sa z hľadiska potenciálneho použitia a fyzických vlastností navzájom líšia. PVB film – v porovnaní so živicou – má veľmi špecifické a obmedzené možnosti použitia.

— Vzhľadom na krehkosť výrobku sa zariadenia na výrobu PVB filmu zvyčajne umiestňujú v tesnej blízkosti konečných používateľov s cieľom minimalizovať náklady a riziká súvisiace s jeho prepravou. Na druhej strane PVB živica má oveľa širšie portfólio použití, možno s ňou globálne obchodovať a prepravovať ju po celom svete na množstvo rôznych účelov.

— Keďže s PVB filmom sa obchoduje odlišne než s PVA a PVB živicou, štruktúra nákladov výrobcov PVB filmu je takisto odlišná.

(187) Navrhovateľ tvrdil, že namiesto toho by sa mal na základe podobností existujúcich vo výrobnom procese PVA a polyvinyl-acetátu (ďalej len „PVAc“) za vhodný podobný výrobok považovať PVAc. Navrhovateľ najmä tvrdil, že rovnako ako PVA aj PVAc sa vyrába polymerizáciou vinylacetátového monoméru. Navrhovateľ takisto uviedol, že PVAc ako hotový výrobok je podobný PVA, pokiaľ ide o široký rozsah použití a potenciálnych koncových používateľov a zákazníkov.

(188) Navrhovateľ identifikoval aj výrobcu PVAc v Turecku, ktoré je krajinou s rovnakou úrovňou hospodárskeho rozvoja ako ČĽR. Spoločnosťou, ktorú identifikoval navrhovateľ, bola spoločnosť Organik Kimya San. ve Tic. A.Ş. Navrhovateľ teda odporúčal použiť Turecko ako reprezentatívnu krajinu na účely výpočtu normálnej hodnoty.

(189) Navrhovateľ svoje tvrdenie, že PVB film by nevyhovoval ako vhodný podobný výrobok, nepodporil žiadnym dôkazom. Naopak, prítomnosť výrobcov PVB filmu na verejne dostupných informačných platformách naznačuje, že použitia ani počet potenciálnych používateľov PVB filmu nie sú obmedzené.

(190) Komisia vykonala svoj vlastný výskum konzultáciou s Európskou chemickou agentúrou (ďalej len „ECHA“). Na tomto základe Komisia skonštatovala, že vzhľadom na výrobný proces, používané suroviny a výrobné náklady by tak PVB, ako aj PVAc mohli byť použité ako vhodné výrobky podobné PVA. Výrobné faktory potrebné na výrobu PVB aj PVAc sú v podstate totožné ako pri PVA, pričom z hľadiska výrobných nákladov sa PVA zaraďuje medzi PVB a PVAc.

(191) Tvrdenie navrhovateľa, že ako vhodný výrobok podobný PVA by sa namiesto PVB mal použiť PVAc, bolo preto zamietnuté. Na základe uvedených dôvodov však Komisia prijala argument, že PVAc spolu s PVB by sa mohli považovať za potenciálne vhodné podobné výrobky.

(192) Spoločnosť Solutia, ktorá bola považovaná aj za používateľa ([67]) dovážajúceho prešetrovaný výrobok, vo svojich pripomienkach k poznámke z 2. októbra 2019 vyjadrila pochybnosť nad úmyslom Komisie použiť PVB živicu alebo PVB film ako výrobok podobný PVA.

(193) Ako sa vysvetľuje v odôvodnení 189, medzi PVB živicou a PVB filmom sa nerozlišovalo z hľadiska toho, či je primerané ich použiť ako vhodný podobný výrobok. Spoločnosť Solutia okrem iného informovala Komisiu, že jeden z jej prepojených podnikov v Mexiku, a to Solutia Tlaxcala, S.A. de C.V., vyrábal PVB film a jej ďalší prepojený podnik v Malajzii, Flexsys Chemical (M) SDN BHD, vyrába PVB živicu. Situáciou týchto dvoch podnikov sa zaoberajú odôvodnenia 199 a 200.

b) Výroba výrobku podobného prešetrovanému výrobku v reprezentatívnej krajine a dostupnosť príslušných verejných údajov v reprezentatívnej krajine

(194) V poznámke z 2. októbra 2019 Komisia uviedla, že v prípade krajín identifikovaných ako krajiny, v ktorých sa vyrába PVB, t. j. Brazília, Malajzia, Mexiko a Thajsko, je potrebné podrobnejšie overiť, či sú dostupné verejné údaje, najmä verejné finančné údaje od výrobcu dotknutého podobného výrobku.

(195) Okrem spoločností identifikovaných v poznámke z 2. októbra 2019 Komisia na základe záveru uvedeného v písmene a) vyššie vykonala ďalší výskum spoločností vyrábajúcich PVAc v dotknutých krajinách. Zistila jednu ďalšiu spoločnosť v Turecku a jednu v Mexiku, ako informovala strany v poznámke z 20. decembra 2019.

(196) Ako sa uvádza vyššie v písmene a), Komisia takisto analyzovala informácie, ktoré o dodatočnej tureckej spoločnosti predložil navrhovateľ, a informácie predložené dovozcom o dvoch ďalších spoločnostiach v Mexiku a Malajzii.

(197) Čo sa týka Brazílie, jeden dovozca a používateľ prešetrovaného výrobku informoval Komisiu, že jedna zo spoločností identifikovaných v poznámke z 2. októbra 2019 ako výrobca PVB v Brazílii, konkrétne Solutia Brasil Ltda. (spoločnosť Eastman Chemical) zrušila výrobu PVB filmu, a preto nebola vhodným kandidátom na určenie režijných nákladov spojených s výrobou, predajných, všeobecných a administratívnych nákladov a zisku. Informácia sa zhodovala s pripomienkami, s ktorými sa prihlásili vývozcovia uvedení v oddiele 3.1.2.2.

(198) Keďže Komisia nemala v spise k dispozícii žiadne iné informácie o prítomnosti ďalších spoločností vyrábajúcich PVB a/alebo PVAc v Brazílii s verejne dostupnými finančnými údajmi, Komisia dospela k záveru, že Brazíliu už nemožno považovať za vhodnú reprezentatívnu krajinu.

(199) Pokiaľ ide o Malajziu, overovala sa dostupnosť údajov o spoločnosti identifikovanej v poznámke z 2. októbra 2019, konkrétne o spoločnosti Samchem Nusjaya Sdn. Bhd., ako aj o spoločnosti, ktorú navrhla spoločnosť Solutia, konkrétne o spoločnosti Flexsys Chemical (M) Sdn. Bhd., ktoré tiež vyrábajú PVB. Verejne dostupné finančné údaje o oboch spoločnostiach, Samchem Nusajaya Sdn. Bhd. aj Flexsys Chemical (M) Sdn. Bhd., boli z roku 2017 a v dôsledku toho nebolo možné ich považovať za vhodné pre obdobie prešetrovania, keď o iných výrobcoch boli k dispozícii novšie údaje. Komisia preto dospela k záveru, že Malajzia nebola vhodná na to, aby sa pri tomto prešetrovaní považovala za vhodnú reprezentatívnu krajinu. Tento záver sa ďalej potvrdil analýzou dovozu do Malajzie, ktorým sa zaoberá odôvodnenie 203.

(200) Pokiaľ ide o Mexiko, Komisia takisto analyzovala dostupnosť finančných údajov o spoločnosti vyrábajúcej PVB, ktorú navrhla spoločnosť Solutia, konkrétne o spoločnosti Solutia Tlaxcala, S.A. de C.V., ako aj o spoločnosti, ktorú Komisia našla na základe vlastného prieskumu, a to WYN de México Productos Químicos, S.A. de C.V.

(201) Čo sa týka účtovnej závierky spoločnosti Solutia Tlaxcala S.A. de C.V. za rok 2018, zainteresovaná strana predložila úplnú účtovnú závierku, ktorá bola potvrdená audítormi, len v dôvernej verzii. Táto strana okrem toho uviedla, že tento komplexný súbor účtovnej závierky predložený Komisii nebol verejne dostupný. Komisia preto dospela záveru, že údaje o tejto spoločnosti nemôže v konaní použiť.

([67]) Spoločnosť Solutia vyrába PVA v Únii a zároveň nakupuje PVA od výrobcov z Únie, Číny alebo tretích krajín.

(202) Čo sa týka spoločnosti WYN de México Productos Químicos, S.A. de C.V., najnovšie verejne dostupné finančné údaje boli dostupné iba za prvých šesť mesiacov roku 2018, a preto sa nemohli vziať do úvahy. Komisia preto dospela k záveru, že Mexiko nebolo možné považovať pri tomto prešetrovaní za vhodnú reprezentatívnu krajinu.

(203) Pokiaľ ide o Thajsko, dostupné údaje o spoločnosti Sekisui S-Lec Co. Ltd. boli z roku 2018, a keďže sa čiastočne prekrývali s obdobím prešetrovania, mohli sa v zásade považovať za vhodné. Táto spoločnosť bola v roku 2018 zisková. V poznámke z 20. decembra 2019 však Komisia analyzovala aj dovoz hlavných výrobných faktorov do Turecka, Mexika, Thajska a Malajzie. Z analýzy údajov o dovoze vyplynulo, že dovoz hlavných výrobných faktorov do Thajska a Malajzie bol ovplyvnený dovozom z ČĽR, a preto sa Thajsko ani Malajzia nemohli považovať za vhodnú reprezentatívnu krajinu. Z tej istej analýzy vyplynulo, že Mexiko a Turecko by sa mohli použiť ako vhodné reprezentatívne krajiny, keďže ich dovoz hlavných výrobných faktorov nebol v podstatnej miere ovplyvnený dovozom z ČĽR ani z krajín uvedených v prílohe I k nariadeniu Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/755 ([68]).

(204) Okrem informácií, ktoré predložil navrhovateľ o tureckej spoločnosti Organik Kimya San. Ve Tic. A.Ş., Komisia analyzovala aj situáciu so zreteľom na Turecko overovaním dostupnosti údajov o tejto spoločnosti, ktorá nebola zahrnutá v poznámke z 2. októbra 2019. Táto spoločnosť je výrobcom PVAc, ktorý bol považovaný vhodný výrobok podobný PVA, ako sa vysvetľuje vyššie v písmene a). Najnovšie finančné údaje o tejto spoločnosti boli z roku 2018. Spoločnosť bola zisková. Zistilo sa však, že verejne dostupné údaje o tejto spoločnosti v databáze Orbis neobsahovali vhodné údaje o nákladoch na predaný tovar ani predajné, všeobecné a administratívne náklady. Komisia preto dospela k záveru, že údaje o tejto spoločnosti nemohli byť použité na prešetrovanie, pokiaľ by sa tieto údaje nesprístupnili.

(205) Komisia takisto skúmala ďalších potenciálnych výrobcov PVB a/alebo PVAc v Turecku. Bola identifikovaná ďalšia turecká spoločnosť, Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.Ş., ktorá vyrábala PVAc lepidlá. Najnovšie dostupné finančné údaje o tejto spoločnosti boli z roku 2018 a spoločnosť bola zisková na úrovni prevádzkového zisku. Finančné výdavky za rok 2018 však boli mimoriadne vysoké a spoločnosť preto v tom roku skončila v strate. Komisia porovnala finančné údaje tejto spoločnosti s predchádzajúcimi rokmi, keď nenastala žiadna taká mimoriadna situácia, a dospela k záveru že finančné výdavky za rok 2018 by sa skutočne mali považovať za mimoriadne a mali by sa primerane upraviť. Komisia preto konštatovala, že po primeranej úprave mimoriadnych finančných výdavkov sa údaje o spoločnosti Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.Ş. mohli považovať za vhodné pre toto prešetrovanie. Toto konštatovanie bolo oznámené zainteresovaným stranám v poznámke z 30. marca 2020. Komisia dostala pripomienky od troch obchodníkov s prešetrovaným výrobkom. Na tieto pripomienky sa reaguje v odôvodneniach 219 a 220.

(206) Vzhľadom na uvedené úvahy Komisia v poznámke z 20. decembra 2019 informovala zainteresované strany o svojom zámere použiť pri určení nedeformovaných cien alebo referenčných hodnôt na výpočet normálnej hodnoty Turecko ako vhodnú reprezentatívnu krajinu a tureckú spoločnosť Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.Ş. v súlade s článkom 2 ods. 6a písm. a) prvou zarážkou základného nariadenia.

(207) Zainteresované strany boli vyzvané, aby sa vyjadrili k tomu, či je Turecko vhodné ako reprezentatívna krajina a či sú spoločnosti Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.Ş. a Organik Kimya San. Ve Tic. A.Ş. (v prípade sprístupnenia jej finančných údajov) vhodné ako výrobcovia v reprezentatívnej krajine.

(208) V nadväznosti na poznámku z 20. decembra 2019 jeden vyvážajúci výrobca zaradený do vzorky tvrdil, že na rozdiel od Mexika Turecko nebolo uvedené v poznámke z 2. októbra 2019 o zdrojoch na určenie normálnej hodnoty.

(209) Pôvodný výber potenciálnych reprezentatívnych krajín a vhodných spoločností s verejne dostupnými údajmi nebráni Komisii v možnosti neskôr dopĺňať alebo spresňovať príslušný výber a svoj prieskum vrátane predkladania nových návrhov na potenciálnu reprezentatívnu krajinu a podobný výrobok. Účelom poznámok o výrobných faktoroch je práve vyzvať zainteresované strany, aby predkladali pripomienky k predbežnému prieskumu útvarov

([68]) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/755 z 29. apríla 2015 o spoločných pravidlách na dovozy z určitých tretích krajín (Ú. v. EÚ L 123, 19.5.2015, s. 33).

Komisie, a ak sú opodstatnené, prijímať alternatívne návrhy, ktoré môžu útvary Komisie ďalej zvážiť. Poznámky dokonca obsahujú konkrétnu prílohu na usmernenie strán pri predkladaní informácií o možných dodatočných reprezentatívnych krajinách a/alebo spoločnostiach na účely článku 2 ods. 6a písm. a) základného nariadenia. V nadväznosti na pripomienku navrhovateľa, ktorá sa týkala Turecka a ďalšieho potenciálneho podobného výrobku – PVAc – Komisia vykonala dodatočný prieskum v spolupráci s agentúrou ECHA, ako sa uvádza v odôvodneniach 204 až 206. Tento prieskum preukázal, že PVAc aj PVB by sa v rovnakej miere mohli považovať za výrobky podobné PVA. Dodatočným prieskumom sa takisto potvrdilo, že PVAc sa vyrábal v Turecku. Na tomto základe Komisia doplnila Turecko do zoznamu potenciálnych reprezentatívnych krajín a označila PVAc za podobný výrobok. Tvrdenie, že Turecko sa nemôže považovať za reprezentatívnu krajinu, keďže nebolo uvedené v poznámke z 2. októbra 2019, sa preto zamietlo.

(210) Ten istý vyvážajúci výrobca tvrdil, že Mexiko by predstavovalo vhodnejšiu reprezentatívnu krajinu okrem iného z dôvodu dostupnosti údajov o uhlí a zemnom plyne. Tento vyvážajúci výrobca okrem iného tvrdil, že pri viacerých faktoroch týkajúcich sa hlavných vstupov sa prejavoval výrazný čínsky vývoz do Turecka, zatiaľ čo z údajov o mexickom dovoze vyplýva výrazná miera nákupu z USA. Vyvážajúci výrobca ďalej tvrdil, že objem dovozu ďalších výrobných faktorov do Turecka bol obmedzený v porovnaní s objemom dovozu do Mexika. Na základe týchto úvah tento vyvážajúci výrobca vyslovil názor, že údaje o spoločnosti WYN de México Productos Químicos, S.A. de C.V. by sa mali použiť aj napriek tomu, že sú k dispozícii iba za prvých šesť mesiacov roku 2018.

(211) Situácia v oblasti čínskeho dovozu hlavných výrobných faktorov do Turecka v porovnaní s príslušným dovozom do Mexika sa ďalej analyzovala v poznámke z 30. marca 2020. Táto analýza v súlade s analýzou uvedenou v poznámke z 20. decembra 2019, ktorou sa zaoberá odôvodnenie 203, potvrdila, že úroveň čínskeho dovozu hlavných výrobných faktorov spolupracujúcich vyvážajúcich výrobcov zaradených do vzorky a neovplyvnených dovozom z ČĽR do Turecka bola reprezentatívna. Dovoz z ČĽR do Turecka preto nebol taký, aby spôsobil nevhodnosť Turecka ako reprezentatívnej krajiny podľa článku 2 ods. 6a písm. a) základného nariadenia. Toto tvrdenie bolo preto zamietnuté.

(212) Komisia v poznámke z 30. marca 2020 takisto objasnila, že o mexických spoločnostiach uvedených v poznámke z 20. decembra 2019 neboli dostupné žiadne aktualizované finančné údaje. Čo sa týka spoločnosti WYN de México Productos Químicos, S.A. de C.V., najnovšie verejne dostupné finančné údaje sa vzťahovali iba na prvých šesť mesiacov roku 2018, a preto sa nemohli vziať do úvahy. Komisia pripomenula, že tieto údaje sa neprekrývali s obdobím prešetrovania, ako aj to, že sa týkajú len obdobia šiestich mesiacov. Žiadne šesťmesačné obdobie nemožno považovať za reprezentatívne za celý rok, okrem iného vzhľadom na potenciálne sezónne výkyvy položiek výkazu ziskov a strát. Navyše úplné účtovné obdobie má stanovené dátumy začiatku a konca, ku ktorým sa vykonávajú audity, účtujú časovo rozlíšené náklady a potrebné opravy. Je takmer isté, že za šesťmesačné obdobie by sa všetky tieto činnosti nevykonali. Navyše, ak aj spoločnosť uviedla zisk za šesť mesiacov, neznamená to, že by bola zisková za celý rok. Spoločnosť navrhovaná vyvážajúcim výrobcom v skutočnosti v roku 2017, za ktorý boli dostupné najnovšie celoročné údaje, nebola zisková. So zreteľom na všetky tieto dôvody Komisia nesúhlasila s pripomienkou tohto vyvážajúceho výrobcu o tom, že s použitím šesťmesačných údajov by vyšla presnejšia normálna hodnota než s použitím údajov o Turecku. Pokiaľ ide o ďalšiu potenciálnu spoločnosť z Mexika uvedenú v poznámke z 20. decembra 2019, konkrétne o spoločnosť Solutia Tlaxcala, S.A. de C.V., účtovná závierka tejto spoločnosti nebola verejne dostupná. Komisia preto trvala na tom, že dostupné údaje o dvoch mexických spoločnostiach nebolo možné považovať za vhodné. Toto tvrdenie bolo preto zamietnuté.

(213) Pokiaľ ide o tureckú spoločnosť Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.Ş., Komisia v poznámke z 20. decembra 2019 vysvetlila, že údaje nebolo možné pri tomto prešetrovaní považovať za vhodné na stanovenie nedeformovaných predajných, všeobecných a administratívnych nákladov ani na určenie zisku. Ako sa vysvetľuje v odôvodnení 205, bolo takisto známe, že finančné výdavky za rok 2018, ktoré spôsobili stratu spoločnosti v uvedenom roku, by sa mali považovať za mimoriadne.

(214) V súlade s pozorovaním Komisie ten istý vyvážajúci výrobca ešte poznamenal, že spoločnosť Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.Ş. bola stratová z dôvodov finančných položiek. Táto strana ďalej tvrdila, že dostupné finančné informácie o tejto spoločnosti neumožňovali rozlíšiť režijné náklady od predajných, všeobecných a administratívnych nákladov.

(215) Pokiaľ ide o režijné náklady a predajné, všeobecné a administratívne náklady, treba poznamenať, že zdroj režijných nákladov obvykle nemá základ v spoločnosti v reprezentatívnej krajine. Navyše na rozdiel od tvrdenia zainteresovanej strany predajné, všeobecné a administratívne náklady spoločnosti Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.Ş. boli v skutočnosti zverejnené v jej verejne dostupných finančných informáciách v databáze Orbis. Takisto treba poznamenať, že verejne dostupné údaje o tejto spoločnosti sú vo všeobecnosti na rovnakej úrovni podrobnosti ako všetky verejne dostupné finančné údaje, ktoré Komisia obvykle používa v týchto prešetrovaniach. Úroveň podrobnosti údajov, ktoré sú v súčasnosti dostupné o tejto spoločnosti, pokrýva všetky potrebné informácie a nespôsobuje nevhodnosť tejto spoločnosti pre toto prešetrovanie. Pokiaľ ide o finančné položky, Komisia poznamenáva, že abnormálna úroveň týchto položiek vo výkaze ziskov a strát za rok 2018 by sa mala považovať za mimoriadnu, ako sa vysvetlilo v odôvodnení 205. So zreteľom na uvedené Komisia trvala na tom, že údaje o spoločnosti Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.Ş. možno považovať za vhodné po vykonaní primeraných úprav mimoriadnych finančných položiek, ako sa vysvetľuje v odôvodnení 307. Tieto tvrdenia boli preto zamietnuté.

(216) V nadväznosti na poznámku z 20. decembra 2019 traja obchodníci s prešetrovaným výrobkom tvrdili, že spoločnosť Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.Ş. nie je vhodná, keďže sa nešpecializuje na výrobu PVAc, ale že tento výrobok predstavuje iba obmedzenú časť z jej celkového portfólia výrobkov. Tieto strany tvrdili, že režijné náklady spojené s výrobou, predajné všeobecné a administratívne náklady a zisk tejto spoločnosti sa nevzťahujú len na výrobu PVAc, a že „výrobné faktory, elektrina, ako aj režijné náklady spojené s výrobou, predajné, všeobecné a administratívne náklady a zisk súvisiace s PVAc sú výrazne ovplyvnené celkovou výrobou a predajnou aktivitou“, pričom výrobné náklady každej kategórie výrobkov sú odlišné. Tieto strany najmä tvrdili, že náklady na predaj iných výrobkov ako PVAc a popredajovú pomoc k nim sú oveľa vyššie než v prípade PVAc. Navyše tieto strany tvrdili, že keď chýba analytické účtovníctvo nákladov na výrobu PVAc a zisku, nemožno spoločnosť Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.Ş. považovať za spoľahlivý zdroj údajov.

(217) Tvrdenie, že náklady na predaj iných výrobkov ako PVAc a popredajovú pomoc k nim sú oveľa vyššie než v prípade PVAc, nebolo doložené žiadnym dôkazom. Navyše nie je žiadnou výnimkou, keď spoločnosti považované za vhodné v zmysle článku 2 ods. 6a písm. a) základného nariadenia vyrábajú viac ako jeden výrobok. Podobne je bežné, že úroveň podrobnosti verejne dostupných údajov o vhodných spoločnostiach v reprezentatívnej krajine zvyčajne neumožňuje podrobnejšiu analýzu predajných, všeobecných a administratívnych nákladov a zisku na úrovni jednotlivého výrobku. Takisto sa pripomína, že pokiaľ ide o výrobné náklady, výrobné faktory a elektrinu, výber ktorejkoľvek jednotlivej spoločnosti nie je relevantný so zreteľom na výsledok, keďže tieto údaje sú získané z iných zdrojov, najmä ako štatistické údaje o dovoze alebo domáce údaje reprezentatívnej krajiny, alebo aj údaje od vyvážajúcich výrobcov. Tieto tvrdenia boli preto zamietnuté.

(218) V nadväznosti na poznámku z 20. decembra 2019 navrhovateľ tvrdil, že finančné údaje o spoločnosti Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.Ş. za rok 2018 boli ovplyvnené mimoriadnymi udalosťami, najmä kolísaním meny následkom politického vývoja v Turecku a rozširovaním kapacít spoločnosti. Navrhovateľ preto odporúčal, že finančné údaje o tejto spoločnosti za rok 2018 možno použiť, „ale nemožno použiť údaje o zisku pred zdanením“. Navrhovateľ však ďalej nedoložil tieto možné dôvody abnormálnych finančných výdavkov za rok 2018 a nenamietal ani proti prístupu navrhovanému Komisiou, ktorým je primeraná úprava mimoriadnych súm finančných výdavkov v roku 2018. Komisia preto v poznámke z 30. marca 2020 informovala, že zamýšľa zachovať prístup navrhovaný v poznámke z 20. decembra 2019, t. j. použitie údajov o spoločnosti Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.Ş. s upravenými mimoriadnymi finančnými výdavkami.

(219) V nadväznosti na poznámku z 30. marca 2020 Komisia dostala zopakované pripomienky od troch obchodníkov s prešetrovaným výrobkom. Tieto strany zopakovali svoje tvrdenie, že spoločnosť Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.Ş. nie je vhodnou spoločnosťou, pretože jej náklady na predaj výrobkov iných ako PVAc a popredajovú pomoc sú oveľa vyššie než v prípade PVAc. Tieto strany sa odvolávali na webové sídlo spoločnosti Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.Ş. tvrdiac, že jej portfólio výrobkov naznačuje, že hlavnú oblasť podnikania tvoria linky na výrobu iných výrobkov ako PVAc a PVAc je len vedľajšou činnosťou. Tieto strany ďalej tvrdili, že sektor výrobkov iných ako PVAc si vyžaduje viac zdrojov na výskum a vývoj a technickú pomoc, ako aj vyššiu mieru investícií a organizácie predaja a popredajovej pomoci, pričom tvrdili, že zisk v týchto sektoroch iných ako PVAc býva „zvyčajne dosť vysoký“. Tieto zainteresované strany však neposkytli žiadny dodatočný dôkaz na podporu svojho tvrdenia. Preto boli tieto tvrdenia zamietnuté, ako sa už vysvetlilo vyššie v odôvodnení 217.

(220) V nadväznosti na poznámku z 30. marca 2020 tie isté strany takisto zopakovali svoje tvrdenie, že účtovné údaje spoločnosti Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.Ş. nie sú vhodné, keďže výroba PVAc predstavuje iba obmedzenú časť celého portfólia jej výrobkov a režijné náklady spojené s výrobou, predajné, všeobecné a administratívne náklady a zisk tejto spoločnosti nie sú rozdelené len na výrobu PVAc. Tieto strany ďalej uviedli, že finančné údaje o spoločnosti Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.Ş. sú nevhodné na určenie nákladov, predajných, všeobecných a administratívnych nákladov a zisku, pokiaľ spoločnosť nepredloží Komisii finančné údaje týkajúce sa výlučne výrobnej linky na PVAc. Ako sa už vysvetlilo v odôvodnení 217, podrobná analýza predajných, všeobecných a administratívnych nákladov a zisku na úrovni jednotlivých výrobkov obvykle nie je možná a ani nie je potrebná na to, aby sa spoločnosť považovala za vhodnú v zmysle článku 2 ods. 6a písm. a) základného nariadenia. Toto tvrdenie bolo preto zamietnuté.

3.1.2.4. Úroveň sociálnej a environmentálnej ochrany

(221) Po určení Turecka ako jedinej vhodnej reprezentatívnej krajiny na základe všetkých uvedených okolností nebolo potrebné vykonať posúdenie úrovne sociálnej a environmentálnej ochrany v súlade s poslednou vetou článku 2 ods. 6a písm. a) prvej zarážky základného nariadenia.

3.1.2.5. Záver

(222) Podľa uvedenej analýzy Turecko vyhovuje všetkým kritériám uvedeným v článku 2 ods. 6a písm. a) prvej zarážke základného nariadenia, aby sa mohlo považovať za vhodnú reprezentatívnu krajinu.

(223) V pripomienkach ku konečnému poskytnutiu informácií jeden vyvážajúci výrobca zaradený do vzorky poukazoval na svoje pripomienky k poznámke z 20. decembra 2019, v ktorých nesúhlasil s výberom Turecka za vhodnú reprezentatívnu krajinu.

(224) Komisia poznamenala, že tieto pripomienky sa riešili v poznámke z 30. marca 2020 (ako aj v oddiele 3.1.2.3) a že vyvážajúci výrobca nepredložil žiadne ďalšie pripomienky ako reakciu na uvedenú poznámku. Vzhľadom na to, že tieto tvrdenia už boli zodpovedané a vyvážajúci výrobcovia nepredložili žiadne nové argumenty ani dôkazy, boli tieto tvrdenia zamietnuté.

(225) Jeden používateľ a jeden výrobca/používateľ z Únie vo svojich pripomienkach ku konečnému poskytnutiu informácií nesúhlasili s výberom Turecka za reprezentatívnu krajinu tvrdiac, že krajina nerešpektuje dohovory a normy v oblasti práce a nedodržiava pravidlá na ochranu klímy a životného prostredia. Používateľ okrem toho nesúhlasil s použitím údajov o spoločnosti Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.Ş., keďže výroba PVAc predstavovala iba obmedzenú časť jej činností. V dôsledku toho boli, podľa tohto používateľa, náklady spoločnosti, jej režijné náklady, predajné, všeobecné a administratívne náklady a zisk za PVAc ovplyvnené jej celkovou výrobnou a predajnou činnosťou. Používateľ tvrdil, že použitím predajných, všeobecných a administratívnych nákladov a ziskov tureckého výrobcu Komisia normálnu hodnotu nadhodnotila. Používateľ požiadal Komisiu, aby podľa toho vytvorenú normálnu hodnotu upravila.

(226) Komisia s týmito tvrdeniami nesúhlasila. Komisia na začiatku poznamenala, že používateľ nepredložil žiadny z týchto argumentov v reakcii na poznámky z 2. októbra 2019, 20. decembra 2019 a 30. marca 2020, keď Komisia výslovne o také pripomienky žiadala so zreteľom na stanovené lehoty. Komisia potom zdôraznila, že podľa článku 2 ods. 6a písm. a) základného nariadenia sa v prípade, keď je k dispozícii viac ako jedna potenciálna reprezentatívna krajina, musia uprednostniť krajiny s náležitou úrovňou sociálnej a environmentálnej ochrany. Ako sa uvádza v odôvodnení 221, keďže sa konštatovalo, že Turecko je jedinou vhodnou reprezentatívnou krajinou, ktorá je v tomto prípade k dispozícii, nebolo potrebné vykonať posúdenie úrovne sociálnej a environmentálnej ochrany. Toto tvrdenie sa preto zamietlo.

(227) Pokiaľ ide o výber spoločnosti Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.Ş., Komisia najskôr poznamenala, že okrem predajných, všeobecných a administratívnych nákladov nepoužila náklady tejto spoločnosti a režijné náklady. Používateľ nepredložil žiadny dôkaz, prečo by predajné, všeobecné a administratívne náklady a zisk boli nadhodnotené, ak by sa použili celopodnikové údaje toho tureckého výrobcu. Používateľ okrem toho poukázal na vysvetlenie Komisie v odôvodnení 220, že podrobná analýza predajných, všeobecných a administratívnych nákladov a zisku na úrovni jednotlivých výrobkov obvykle nie je možná a ani potrebná na to, aby sa spoločnosť považovala za vhodnú v súvislosti s článkom 2 ods. 6a písm. a) základného nariadenia. Používateľ namietal proti tomuto argumentu tvrdením, že vôbec nie je potrebné predložiť konkrétny dôkaz na opodstatnenie tvrdenia, že spoločnosť, ktorej výroba PVAc je len vedľajším produktom, má výrazne odlišnú štruktúru nákladov a ziskové rozpätie než spoločnosť zameraná hlavne na výrobu PVA. K tomuto tvrdeniu Komisia poznamenala, že tvrdenia by sa vo všeobecnosti mali podporiť platnými dôkazmi bez ohľadu na podrobnosť. Navyše predajné, všeobecné a administratívne náklady a zisk vykázané vyvážajúcimi výrobcami zaradenými do vzorky sa veľmi nelíšili od údajov, ktoré vykazoval výrobca v reprezentatívnej krajine. Tieto tvrdenia sa preto zamietli.

(228) Jeden výrobca/používateľ z Únie vo svojich pripomienkach ku konečnému poskytnutiu informácií tvrdil, že údaje v Turecku neboli verejne dostupné, keďže musia byť zakúpené, napríklad, od databázy Global Trade Atlas (ďalej len „databáza GTA“). Komisia poznamenala, že podľa článku 2 ods. 6a základného nariadenia údaje nemusia byť „verejne dostupné“, ale „ľahko dostupné“. Komisia poznamenala, že „verejne dostupné“ znamená dostupné širokej verejnosti, kým „ľahko dostupné“ znamená dostupné pre všetkých za predpokladu, že boli splnené určité podmienky, napríklad úhrada poplatku. Je dôležité spomenúť, že všetky informácie použité na vytvorenie normálnej hodnoty boli dostupné vo verejne prístupnom spise. To znamená, že hoci sú informácie dostupné len po zaplatení, všetky zainteresované strany k nim mali prístup. Toto tvrdenie sa preto zamietlo.

(229) Dvaja vyvážajúci výrobcovia zaradení do vzorky vo svojich pripomienkach ku konečnému poskytnutiu informácií tvrdili, že finančné údaje spoločnosti Solutia Tlaxcala, S.A. de C.V. boli ľahko dostupné v zmysle článku 2 ods. 6a písm. a) základného nariadenia, a teda Komisia nesprávne vylúčila Mexico ako potenciálne vhodnú reprezentatívnu krajinu. Ako už bolo uvedené v odôvodnení 201, finančné údaje spoločnosti Solutia Tlaxcala, S.A. de C.V. predložila spoločnosť Solutia Komisii len v „dôvernej“ verzii, pretože, ako vysvetlil používateľ, údaje neboli verejne dostupné. Podľa vyvážajúcich výrobcov zaradených do vzorky je rozdiel medzi „ľahko dostupné“ v zmysle článku 2 ods. 6a písm. a) základného nariadenia a „verejne dostupné“. Vyvážajúci výrobcovia zaradení do vzorky tvrdili, že „verejne dostupné“ znamená dostupné širokej verejnosti, kým „ľahko dostupné“ znamená dostupné pre všetkých za predpokladu, že boli splnené určité podmienky, napríklad úhrada poplatku. Vyvážajúci výrobcovia zaradení do vzorky potom tvrdili, že vzhľadom na to, že údaje spoločnosti Solutia Tlaxcala, S.A. de C.V. údajne boli dostupné v databáze Dun & Bradstreet ([69]) za poplatok, tieto údaje boli ľahko dostupné v zmysle článku 2 ods. 6a písm. a) základného nariadenia.

(230) Komisia s týmto tvrdením nesúhlasila. Komisia na začiatku poznamenala, že žiadny z týchto argumentov nebol predložený vyvážajúcimi výrobcami zaradenými do vzorky v reakcii na poznámky z 20. decembra 2019 a 30. marca 2020 napriek výslovnej žiadosti o pripomienky v stanovených lehotách. Komisia potom vysvetlila, že nepovažovala finančné údaje spoločnosti Solutia Tlaxcala, S.A. de C.V. za ľahko dostupné preto, že spoločnosť Solutia žiadala o zachovanie dôvernosti a potvrdila, že tieto údaje nie sú verejne dostupné. Komisia nepovažovala údaje za ľahko dostupné, pretože ich nebolo možné nájsť v službách, ku ktorým má prístup na tento účel. Navyše žiadna iná zo zainteresovaných strán, vrátane vyvážajúcich výrobcov zaradených do vzorky, nepredložila tieto údaje vo forme, ktorá nemá dôverný charakter napriek tomu, že Komisia o to výslovne žiadala v poznámkach z 2. októbra 2019, 20. decembra 2019 a 30. marca 2020. Komisia napokon poznamenala, že vyvážajúci výrobcovia ani vo svojich pripomienkach ku konečnému poskytnutiu informácií nepredložili údajne ľahko dostupné údaje o spoločnosti Solutia Tlaxcala, S.A. de C.V. Iba upozornili na platenú databázu, ktorá údajne obsahuje uvedené údaje, a neskôr ju nazývali „dôkazmi *prima facie* o tom, že finančné údaje spoločnosti Solutia Tlaxcala, S.A. de C.V. možno ľahko získať z iných zdrojov“. Komisia nemôže použiť údaje, ku ktorým nemá prístup alebo ktoré jej nepredložila niektorá zo zainteresovaných strán vo forme, ktorá nemá dôverný charakter. Navyše bez možnosti krížovej kontroly, či údajne ľahko dostupné údaje obsahujú potrebné číselné údaje alebo či tieto číselné údaje zodpovedajú údajom, ktoré predložila spoločnosť Solutia ako dôverné, Komisia nemohla použiť číselné údaje na účely článku 2 ods. 6a písm. a) základného nariadenia. Samotné dôkazy *prima facie* o dostupnosti údajov spoločnosti Solutia, ako ich predložili vyvážajúci výrobcovia, sú nedostatočné na tento účel. Komisia záverom poznamenala, že všetky informácie použité na vytvorenie normálnej hodnoty, pokiaľ nie sú všeobecne dostupné, sa musia sprístupniť všetkým zainteresovaným stranám vo verejne prístupnom spise. Na tento účel Komisia zabezpečuje aj v prípade odkazov na platené údaje zmluvne dohodnuté zdieľanie príslušných informácií použitých pri prešetrovaní so zainteresovanými stranami. Tieto tvrdenia sa preto zamietli.

(231) V pripomienkach ku konečnému poskytnutiu informácií tí istí vyvážajúci výrobcovia zaradení do vzorky tvrdili, že Mexiko je najvhodnejšia reprezentatívna krajina na určenie normálnej hodnoty, pretože: i) jeho úroveň hospodárskeho rozvoja je podobná úrovni ČĽR; ii) má zavedenú výrobu PVB; iii) príslušné údaje sú ľahko dostupné prostredníctvom účtovnej závierky spoločnosti Solutia Tlaxcala, S.A. de C.V.; a iv) Mexiko má vyššiu úroveň sociálnej a environmentálnej ochrany ako Turecko.

(232) Komisia s týmto posúdením nesúhlasila. Komisia poznamenala, že prvé dva argumenty možno rovnako uplatniť na Turecko. Tretí argument je vecne nesprávny, ako bolo vysvetlené v odôvodnení 230, a tým sa štvrtý argument stáva bezpredmetným. Toto tvrdenie sa preto zamietlo.

([69]) https://www.dnb.com.

(233) Vo svojich pripomienkach ku konečnému poskytnutiu informácií tí istí vyvážajúci výrobcovia tvrdili, že ak Komisia trvá na použití predajných, všeobecných a administratívnych nákladov a zisku výrobcu v reprezentatívnej krajine, mala by prinajmenšom pri nedeformovaných referenčných hodnotách zvážiť použitie Mexika.

(234) Komisia s týmto tvrdením nesúhlasila. Komisia poznamenala, že, ako sa vysvetlilo v oddieloch 3.1.2.2 a 3.1.2.3, na rozdiel od tohto tvrdenia Komisia zvažovala použitie Mexika ako vhodnej reprezentatívnej krajiny a vylúčila ho, pretože nezistila žiadne ľahko dostupné finančné údaje o spoločnosti vyrábajúcej PVAc alebo PVB v tejto krajine. Komisia okrem toho poznamenala, že ani v reakcii na poznámky z 2. októbra 2019 alebo 30. marca 2020, ani v pripomienkach ku konečnému poskytnutiu informácií vyvážajúci výrobcovia nepredložili platný argument, prečo by sa Turecko nemalo použiť ako zdroj nedeformovaných referenčných hodnôt. Toto tvrdenie sa preto zamietlo.

(235) Vo svojich pripomienkach ku konečnému poskytnutiu informácií tí istí vyvážajúci výrobcovia zaradení do vzorky napadli použitie údajov tureckého výrobcu Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.Ş. ako zdroja predajných, všeobecných a administratívnych nákladov a zisku s odôvodnením, že ním vykázané finančné výdavky boli mimoriadne vysoké a museli sa upravovať, ako sa vysvetľuje v odôvodnení 205. Vyvážajúci výrobcovia tvrdili, že ak sa predajné, všeobecné a administratívne náklady a zisk museli upravovať, nemožno ich považovať za nedeformované, a teda ich nemožno použiť. Vyvážajúci výrobcovia pokračovali spochybnením ľahkej dostupnosti údajov tureckého výrobcu, keďže uvedené údaje sa museli upraviť, aby bolo možné ich použiť. Vyvážajúci výrobcovia spochybnili aj spoľahlivosť ľahko dostupných finančných informácií o spoločnosti Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.Ş. v databáze Orbis a poskytli alternatívne finančné údaje o tejto spoločnosti získané z iného zdroja – EMIS – s odlišným výkazom ziskov a strát za rok 2018 od údajov použitých vo výpočte dumpingu. Vyvážajúci výrobcovia tvrdili, že na tomto základe by sa Turecko nemalo považovať za potenciálnu reprezentatívnu krajinu, alebo by sa mali vziať do úvahy obe krajiny, Turecko aj Mexiko, keďže výrobca v Mexiku údajne mal ľahko dostupné údaje. Vyvážajúci výrobcovia zaradení do vzorky napokon pripomenuli, že Komisia zamietla ich žiadosť o ďalší rozpis predajných, všeobecných a administratívnych nákladov výrobcu v reprezentatívnej krajine. V tejto súvislosti vyvážajúci výrobcovia spomenuli, že by bolo užitočné opýtať sa výrobcu v reprezentatívnej krajine, aby podrobne vyplnil tabuľku strát a ziskov, ktorú by potom Komisia mohla overiť.

(236) Komisia s týmito tvrdeniami nesúhlasila. Hneď na začiatku Komisia poznamenala, že vyvážajúci výrobcovia žiadne z týchto problémov neuviedli po zverejnení poznámky z 30. marca 2020, v ktorej načrtla postup a výslovne žiadala predložiť v stanovených lehotách pripomienky k teraz kritizovanému prístupu a číselným údajom. So zreteľom na deformované údaje tureckej spoločnosti, ako bolo vysvetlené v poznámke z 30. marca 2020 a v odôvodnení 205, sa Komisia skutočne domnievala, že predajné, všeobecné a administratívne náklady obsahujú mimoriadne výdavky, na ktoré by sa nemalo prihliadať pri vytváraní normálnej hodnoty. Preto Komisia údaje upravila odstránením týchto výdavkov. Na rozdiel od tvrdenia vyvážajúcich výrobcov, úprava neovplyvňuje ľahkú dostupnosť údajov. Úprava bola vykonaná výlučne na základe ľahko dostupných číselných údajov a podrobne bola vysvetlená v poznámke z 30. marca 2020 aj v odôvodnení 205. Tieto tvrdenia sa preto zamietli.

(237) Pokiaľ ide o protichodné údaje o tureckej spoločnosti v iných zdrojoch, Komisia najprv poznamenala, že tieto údaje neboli poskytnuté v reakcii na poznámku z 30. marca 2020 v stanovenej lehote. Vyvážajúci výrobcovia nekonkretizovali, na akom základe bol zostavený výkaz, ktorý poskytli, t. j. či sa vychádzalo zo všeobecne prijatých účtovných zásad a štatutárnej účtovnej závierky, alebo napríklad z konkrétneho vzoru výkazu a rôznych účtovných zvyklostí špecifických pre agentúru EMIS. Komisia sa preto domnieva, že finančné údaje získané zo zavedenej a všeobecne využívanej databázy – Orbis – zostávajú vhodným a spoľahlivým zdrojom na účely tohto prešetrovania. Navyše kombinované predajné, všeobecné a administratívne náklady a zisk získané z databázy Orbis (21,6 %) za výrobcu v reprezentatívnej krajine sú iba marginálne nižšie než údaje vykázané v databáze EMIS (22,4 %). Použitie údajov z databázy EMIS by v skutočnosti (marginálne) zvýšilo dumpingové rozpätie pri všetkých vyvážajúcich výrobcoch.

(238) Pokiaľ ide o žiadosť o ďalší rozpis predajných, všeobecných a administratívnych nákladov výrobcu v reprezentatívnej krajine, Komisia pripomenula svoju odpoveď, že takéto podrobné údaje neboli ľahko dostupné. Pokiaľ ide o zaslanie dodatočného podrobného dotazníka o ziskoch a stratách výrobcovi v reprezentatívnej krajine a overenie Komisiou, základné nariadenie stanovuje, že Komisia musí použiť informácie, ktoré sú ľahko dostupné a nestanovuje žiadne požiadavky pre výrobcov v reprezentatívnej krajine. Aj keby bolo možné vyžiadať si od výrobcov a overiť takéto informácie, zhromaždené údaje by boli dôverné obchodné informácie, a preto by neboli ľahko dostupné pre zainteresované strany. Tieto údaje preto neboli považované za ľahko dostupné v zmysle článku 2 ods. 6a základného nariadenia.

(239) Tieto tvrdenia sa preto zamietli.

3.1.3. *Zdroje použité na stanovenie nedeformovaných nákladov*

(240) V poznámke z 2. októbra 2019 Komisia uviedla zoznam výrobných faktorov, ako sú materiály, energia a práca používané na výrobu prešetrovaného výrobku vyvážajúcimi výrobcami, a vyzvala zainteresované strany, aby predložili pripomienky a navrhli verejne dostupné informácie o nedeformovaných hodnotách za každý výrobný faktor uvedený v uvedenej poznámke.

(241) V poznámke z 20. decembra 2019 Komisia následne uviedla, že pri vytváraní normálnej hodnoty v súlade s článkom 2 ods. 6a písm. a) základného nariadenia použije databázu GTA na stanovenie nedeformovaných nákladov väčšiny výrobných faktorov, najmä surovín. Komisia ďalej uviedla, že mieni využiť údaje Tureckého štatistického úradu na stanovenie nedeformovaných nákladov na prácu ([70]) a energiu ([71]). Komisia navyše informovala, že ako náklady na vodu na priemyselné účely použije ceny uverejnené Investičným úradom Kancelárie prezidenta Tureckej republiky ([72]) na základe zdrojov z mestskej správy vôd a odpadových vôd Istanbulu, Eskişehiru a Antalye.

(242) V poznámke z 20. decembra 2019 Komisia informovala zainteresované strany aj o tom, že vzhľadom na veľký počet výrobných faktorov vyvážajúcich výrobcov zaradených do vzorky, ktorí poskytli úplné informácie, a zanedbateľnú váhu niektorých surovín v celkových výrobných nákladoch boli tieto zanedbateľné položky spojené do jednej skupiny ako „spotrebné materiály“. Komisia ďalej informovala, že vypočíta percentuálny podiel spotrebných materiálov na celkových nákladoch na suroviny a tento podiel použije na prepočítanie nákladov na suroviny, keď použije stanovené nedeformované referenčné hodnoty vo vhodnej reprezentatívnej krajine.

(243) V nadväznosti na poznámku z 20. decembra 2019 Komisia dostala pripomienky k výrobným faktorom od jedného vyvážajúceho výrobcu zaradeného do vzorky, navrhovateľa a troch obchodníkov s prešetrovaným výrobkom.

(244) Vyvážajúci výrobca zaradený do vzorky tvrdil, že podľa databázy GTA sa do Turecka nedovážalo žiadne uhlie ([73]) ani zemný plyn. Strana vyjadrila výhrady k možnosti použitia tureckých cien za týchto okolností, keďže chýbajúci dovoz týchto dvoch vstupov „môže naznačovať“, že na tureckom trhu existujú určité prekážky, ktoré bránia dovozu, a „teda môžu mať za následok nadhodnotené/deformované ceny na tureckom domácom trhu“.

(245) Je pravda, že podľa údajov sa do Turecka nedovážalo žiadne uhlie pod kódom HS 2701 19 ani zemný plyn. No tvrdenia vyvážajúceho výrobcu, ktoré sa týkali obchodných prekážok a cenových deformácií, neboli podložené žiadnym dôkazom. Komisia preskúmala aj existenciu vývozných obmedzení a podľa informácií dostupných Komisii žiadne také prekážky ani cenové deformácie na tureckom trhu neexistujú. Toto tvrdenie bolo preto zamietnuté.

(246) Po doručení pripomienok k poznámke z 20. decembra 2019 sa však Komisia podrobnejšie zaoberala druhmi uhlia používaného vyvážajúcimi výrobcami v Číne a vyžiadala si aj správy o kontrole týchto druhov uhlia. Preskúmaním týchto správ o kontrole sa zistilo, že uhlie pôvodne navrhnuté niektorými vyvážajúcimi výrobcami na zatriedenie pod kód HS 2701 19 mohlo byť zatriedené pod kódom HS 2701 12. Databáza GTA obsahuje údaje o dovoze uhlia pod týmto kódom HS do Turecka, a to 37 113 666 ton počas obdobia prešetrovania, pričom z tohto objemu nepochádzal žiadny dovoz z ČĽR. V poznámke z 30. marca 2020 preto Komisia informovala zainteresované strany, že mieni použiť údaje týkajúce sa kódu HS 2701 12 uverejnené v databáze GTA ako referenčnú hodnotu pre všetky druhy uhlia. V nadväznosti na poznámku z 30. marca 2020 žiadna zainteresovaná strana neposlala pripomienky k použitiu údajov týkajúcich sa kódu HS 2701 12 uverejnených v databáze GTA ako referenčnej hodnoty pre všetky druhy uhlia.

([70]) http://www.turkstat.gov.tr => sekcia Press releases (tlačové správy) => položka Labour Cost Statistics (štatistické údaje o nákladoch práce).
([71]) http://www.turkstat.gov.tr => sekcia Press releases (tlačové správy) => položka Electricity and Natural Gas prices (ceny elektriny a zemného plynu).
([72]) https://www.invest.gov.tr/en/investmentguide/pages/cost-of-doing-business.aspx.
([73]) Dotknuté uhlie je podľa vyvážajúceho výrobcu v ČĽR zatriedené pod kódom HS 270 119.

(247) V poznámke z 30. marca 2020 Komisia trvala na tom, že vzhľadom na neexistenciu dôkazov o údajných obchodných prekážkach alebo cenových deformáciách týkajúcich sa zemného plyn v Turecku je cena plynu pre priemyselných používateľov v Turecku, ako ju uverejnil Turecký štatistický úrad, vhodnou referenčnou hodnotou pre toto prešetrovanie. V nadväznosti na poznámku z 30. marca 2020 žiadna zo zainteresovaných strán nepredložila žiadne ďalšie pripomienky k tomuto bodu ani k navrhovanému prístupu.

(248) V poznámke z 20. decembra 2019 Komisia uviedla svoj úmysel použiť štatistické údaje uverejnené Tureckým štatistickým úradom ako referenčnú hodnotu nákladov práce vo výrobnom priemysle za rok 2016 pre ekonomickú činnosť C.23 (Výroba ostatných nekovových minerálnych výrobkov) podľa klasifikácie NACE Rev. 2. Vo svojej reakcii na tento záznam navrhovateľ odporučil ekonomickú činnosť C.20 (Výroba chemikálií a chemických produktov) ako vhodnejšiu na vyjadrenie nákladov práce na výrobu PVA (chemický výrobok) v porovnaní so spracovaním nekovových minerálnych výrobkov.

(249) Komisia skúmala toto tvrdenie a zisťovala, ktorá ekonomická kategória je vhodnejšia pre širšie ekonomické činnosti so zreteľom na vysokú úroveň vertikálnej integrácie čínskych výrobcov a rozmanitosť súvisiacich prác. Konštatovala, že ekonomická činnosť kategórie C.20 (Výroba chemikálií a chemických produktov) je vhodnejšia. Komisia preto použila ekonomickú činnosť C.20 ako referenčnú hodnotu nákladov práce.

(250) V nadväznosti na poznámku z 20. decembra 2019 traja obchodníci s prešetrovaným výrobkom tvrdili, že nerozumejú, prečo Komisia zverejnila „taký dlhý zoznam“ surovín medzi výrobnými faktormi, a tvrdili, že niektoré z uvedených výrobných faktorov sa pri výrobe PVA nepoužívajú.

(251) Zdá sa, že toto tvrdenie pramení z nepochopenia pôvodu údajov o výrobných faktoroch zverejnených v poznámkach z 2. októbra a 20. decembra 2019. Ako sa vysvetlilo v poznámke z 2. októbra 2019, hlavným zdrojom výrobných faktorov boli informácie, ktoré predložili zainteresované strany, najmä spolupracujúci vyvážajúci výrobcovia. Treba pripomenúť, že spolupracujúci vyvážajúci výrobcovia zaradení do vzorky majú odlišné úrovne integrácie a používajú rôzne výrobné procesy, čím sa vysvetľuje relatívne dlhý zoznam vstupov, pri ktorých je potrebné identifikovať zodpovedajúce nedeformované náklady v reprezentatívnej krajine. Tomuto tvrdeniu protirečili údaje predložené čínskymi vyvážajúcimi výrobcami, ktoré Komisia overila, a tvrdenie bolo preto zamietnuté.

(252) Tie isté zainteresované strany okrem toho požiadali Komisiu, aby všetkým zainteresovaným stranám sprístupnila konkrétny výrobný proces, ktorý zamýšľa zohľadniť pri posudzovaní normálnej hodnoty PVA. Po prvé, treba pripomenúť, že výpočet vytvorenej normálnej hodnoty sa nezakladá na žiadnom konkrétnom výrobnom procese ako takom, ale skôr na hodnote výrobných faktorov a ich skutočnej spotrebe každým vyvážajúcim výrobcom na základe jeho vlastného výrobného procesu. Ďalej treba pripomenúť, že čínski vyvážajúci výrobcovia vysvetlili svoj výrobný proces a uviedli svoje výrobné faktory ako súčasť vyplnených antidumpingových dotazníkov. Verzie týchto vyplnených dotazníkov, ktoré nemali dôverný charakter, boli k dispozícii na nahliadnutie všetkým zainteresovaným stranám od septembra 2019. Preto bola táto požiadavka diskutabilná.

(253) V nadväznosti na poznámku z 20. decembra 2019 tie isté zainteresované strany (traja obchodníci s prešetrovaným výrobkom) takisto predložili tvrdenia, ktoré sa týkali výrobných faktorov, výpočtu normálnej hodnoty a porovnania. Na tieto pripomienky sa reaguje v odôvodneniach 264, 342 až 346 a 359. V nadväznosti na poznámku z 30. marca 2020 tieto strany zopakovali svoje argumenty, ale nepredložili žiadne ďalšie informácie ani dôkazy na podporu svojich tvrdení.

3.1.4. *Nedeformované náklady a referenčné hodnoty*

3.1.4.1. Výrobné faktory

(254) Ako sa uvádza v odôvodnení 46, Komisia sa v poznámke z 2. októbra 2019 snažila vytvoriť úvodný zoznam výrobných faktorov a zdrojov týkajúcich sa PVA určených na použitie pre všetky výrobné faktory, akými sú materiály, energia a práca používané pri výrobe PVA vyvážajúcimi výrobcami.

(255) Ako sa navyše uvádza v odôvodnení 48, Komisia v poznámke z 20. decembra 2019 poskytla prepracovaný zoznam výrobných faktorov a určila turecké číselné znaky tovaru zodpovedajúce príslušným výrobným faktorom použitým pri výrobe v Turecku ako reprezentatívnej krajine.

(256) Komisia nedostala žiadne pripomienky týkajúce sa zoznamu výrobných faktorov v nadväznosti na poznámku z 2. októbra 2019. Ako sa vysvetlilo v odôvodnení 243, jeden vyvážajúci výrobca zaradený do vzorky, navrhovateľ a traja obchodníci s prešetrovaným výrobkom predložili pripomienky v nadväznosti na poznámku z 20. decembra 2019. Ako sa vysvetlilo v odôvodneniach 246 až 249, Komisia sa v poznámke z 30. marca 2019 zaoberala týmito pripomienkami a zrevidovala číselné znaky uhlia a práce.

(257) Komisia nedostala žiadne ďalšie pripomienky týkajúce sa zoznamu výrobných faktorov v nadväznosti na poznámku z 30. marca 2020.

(258) Po zohľadnení všetkých informácií, ktoré predložili zainteresované strany a ktoré sa získali pri overovaniach na mieste, boli v relevantných prípadoch identifikované tieto výrobné faktory a kódy HS:

Výrobný faktor	Číselný znak v tureckom nomenklatúrnom zatriedení	Nedeformovaná hodnota
Suroviny		
Polyvinylalkohol	3905 30 00 0000	16,44 CNY/kg
Kyselina octová	2915 21 00 001	4,85 CNY/kg alebo 4 853,54 CNY/t
Azodiizobutyronitril (AZO)/azobisizobutyronitril (AZN)	2927 00 00 00	27,71 CNY/kg
Karbid vápenatý	2849 10 00 0000	5,30 CNY/kg
Uhlík (aktivovaný)	3802 10 00 0000	14,73 CNY/kg
Uhlík (katalyticky aktivovaný octanom zinočnatým)	2915 29 00 9019	20,44 CNY/kg
Žieravá sóda/hydroxid sodný (kvapalný)	2815 12 00 0000	2,46 CNY/kg
Uhlie	2701 12	0,75 CNY/kg al. 749,38 CNY/t
Polokoks	2704 00	2,05 CNY/kg
Elektródová pasta	3801 30 00 0000	4,81 CNY/kg
Vápenec	2521 00 00 0000	4,08 CNY/kg
Metylalkohol (metanol)	2905 11 00 101	2,59 CNY/kg
Vrecia z plastovo-papierovej zmesi	3923 29 90 0019	41,65 CNY/kg
Kontajnerové vrecia z polypropylénovej tkaniny	6305 33 90 0000	32,22 CNY/kg
Kyselina sírová (čistá)	2807 00 00 0011	1,23 CNY/kg al. 1 230,74 CNY/t
Vinylacetát	2915 32 00 0000	7,36 CNY/kg
Octan zinočnatý	2915 29 00 9019	20,44 CNY/kg
Práca		
Náklady práce vo výrobnom sektore	NACE 20	47,16 CNY/hod.

Výrobný faktor	Číselný znak v tureckom nomenklatúrnom zatriedení	Nedeformovaná hodnota
Energia		
Elektrina	Turecký štatistický úrad	CNY/kWh (na spotrebné pásmo 1 000 MWh) 0,45 (20 – 70 MWh) 0,44 (70 – 150 MWh) 0,44 (> 150 MWh)
Zemný plyn	Turecký štatistický úrad	1,63 CNY/m^3 alebo 1 632,39 CNY/1 000 m^3

1. **Suroviny a vedľajšie produkty/odpad**

(259) Počas overovaní na mieste Komisia overila používané suroviny a vedľajšie produkty/odpad, ktoré vznikli pri výrobe dotknutého výrobku.

(260) V prípade všetkých surovín s výnimkou kyslíka a acetaldehydu Komisia vzhľadom na neexistenciu informácií o trhu reprezentatívnej krajiny využila dovozné ceny. Dovozná cena v reprezentatívnej krajine bola stanovená ako vážený priemer jednotkových cien dovozu zo všetkých tretích krajín okrem ČĽR a z krajín, ktoré nie sú členskými krajinami WTO uvedenými v prílohe 1 k nariadeniu Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/755 ([74]). Komisia sa rozhodla vyňať dovoz z ČĽR do reprezentatívnej krajiny, keďže aj v odôvodneniach 171 a 172 dospela k záveru, že nie je vhodné použiť ceny a náklady na domácom trhu v ČĽR z dôvodu existencie výrazných deformácií v súlade s článkom 2 ods. 6a písm. b) základného nariadenia. Keďže neexistujú žiadne dôkazy o tom, že tieto deformácie nemajú vplyv rovnako aj na výrobky určené na vývoz, Komisia dospela k záveru, že týmito deformáciami boli ovplyvnené aj vývozné ceny. Po vyňatí ČĽR zostal dovoz z iných tretích krajín do značnej miery reprezentatívny a pohyboval sa v rozmedzí od 34 % ([75]) do 100 % z celkového objemu dovozu do Turecka, čo sa týka výrobných faktorov uvedených vyššie v tabuľke.

(261) Ako sa uvádza v predchádzajúcom odôvodnení, verejne neboli dostupné žiadne referenčné ceny kyslíka (kyslík 99,6 %, 2,5 bar, potrubná preprava) ani acetaldehydu (priemyselný acetaldehyd). Keďže podľa databázy GTA sa kyslík do Turecka dováža pod kódom HS 2804 40, tento kyslík sa dováža vo fľašiach. Cena tohto dovozu pravdepodobne závisí od nákladov na prepravu a uskladnenie, ktoré nie sú relevantné, keď sa kyslík zachytáva v blízkosti výrobného pracoviska a prepravuje sa k nemu potrubím. V takom prípade náklady primárne závisia od nákladov na strojové zariadenie a montáž. Z tohto dôvodu sa považovalo za neprimerané použiť referenčnú hodnotu podľa databázy GTA. Vzhľadom na skutočnosť, že trh s kyslíkom dodávaným potrubím je charakterizovaný blízkosťou výrobcu/predajcu a zákazníka, s týmto kyslíkom sa neobchoduje na spotovom trhu. V dôsledku toho sa neuverejňujú žiadne orientačné ceny na vnútroštátnych ani medzinárodných obchodných miestach, a teda neexistujú verejne dostupné referenčné ceny. Z týchto dôvodov sa určilo, že je vhodné začleniť náklady na kyslík do kategórie nákladov na spotrebné materiály. Na rozdiel od kyslíka sa v databáze GTA nenachádzajú žiadne údaje o dovoze acetaledhydu (kód HS 2912 12) do Turecka a vzhľadom na neexistenciu akýchkoľvek iných verejne dostupných referenčných cien alebo orientačných cien acetaldehydu v Turecku sa takisto považovalo za vhodné začleniť náklady na acetaldehyd do nákladov na spotrebné materiály.

(262) Viaceré výrobné faktory predstavovali hlavne materiály na katalýzu, pričom skutočné náklady spolupracujúcich vyvážajúcich výrobcov na tieto materiály v období prešetrovania tvorili zanedbateľný podiel na celkových nákladoch na suroviny. Keďže ich hodnota nemala žiaden výrazný vplyv na výpočty dumpingového rozpätia bez ohľadu na použitý zdroj, Komisia sa rozhodla zahrnúť uvedené náklady do nákladov na spotrebné materiály, ako sa vysvetľuje v odôvodneniach 301 a 302.

([74]) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/755 z 29. apríla 2015 o spoločných pravidlách na dovozy z určitých tretích krajín (Ú. v. EÚ L 123, 19.5.2015, s. 33). Podľa ustanovení článku 2 ods. 7 základného nariadenia sa ceny na domácom trhu v uvedených krajinách nemôžu použiť na účely stanovenia normálnej hodnoty, no údaje o takomto dovoze boli v každom prípade zanedbateľné.

([75]) Dovoz z iných tretích krajín s podielom 34 % sa týkal azodiizobutyronitrilu (AZO)/azobisizobutyronitrilu (AZN), ktoré boli výrobnými faktormi iba s nepatrným vplyvom na výrobné náklady.

(263) Na účely stanovenia nedeformovanej ceny surovín dodaných k bránam závodu vyvážajúceho výrobcu v súlade s článkom 2 ods. 6a písm. a) prvou zarážkou základného nariadenia Komisia uplatnila dovozné clo reprezentatívnej krajiny a k dovoznej cene pripočítala náklady na vnútroštátnu dopravu. Náklady na vnútroštátnu dopravu všetkých surovín, ako aj náklady na poistenie sa odhadli na základe overených údajov, ktoré poskytli spolupracujúci vyvážajúci výrobcovia, a nie sú uvedené medzi referenčnými hodnotami vyššie v tabuľke.

(264) V nadväznosti na poznámku z 20. decembra 2019 traja obchodníci s prešetrovaným výrobkom tvrdili, že náklady na vinylacetátový monomér vzniknuté čínskym vyvážajúcim výrobcom nie sú deformované a sú v súlade s nákladmi na medzinárodnom otvorenom trhu. Zainteresované strany predložili do spisu prvky s cieľom preukázať, že cena vinylacetátového monoméru bola v Číne počas obdobia prešetrovania vyššia ako cena vinylacetátového monoméru v Európe a v Rusku. Zainteresované strany požiadali Komisiu, aby zohľadnila toto tvrdenie pri stanovení normálnej hodnoty. Tie isté strany takisto zopakovali toto tvrdenie v nadväznosti na poznámku z 30. marca 2020 bez predloženia akéhokoľvek ďalšieho dôkazu. Po prvé, pripomína sa, že podľa článku 2 ods. 6a písm. a) tretej zarážky základného nariadenia možno domáce náklady použiť len v takom rozsahu, v akom sa s určitosťou preukázalo, že nie sú deformované. Tvrdenie týchto strán je založené na všeobecných súhrnných číselných údajoch týkajúcich sa cien vinylacetátového monoméru v ČĽR v protiklade k cenám v Únii alebo Rusku. Pri prešetrovaní sa však nestanovilo, že ceny vinylacetátového monoméru v ČĽR neboli deformované. Po druhé, so zreteľom na príslušný výrobný proces vinylacetátový monomér nie je ani významným výrobným faktorom žiadneho zo spolupracujúcich vyvážajúcich výrobcov. Tieto tvrdenia sa preto zamietajú.

(265) Vo svojich pripomienkach ku konečnému poskytnutiu informácií traja dovozcovia opäť pripomenuli svoje tvrdenie, ktoré bolo zhrnuté a riešilo sa v odôvodnení 264 v tom zmysle, že ceny vinylacetátového monoméru v ČĽR neboli deformované. V tomto zopakovanom argumente tvrdili, že Komisia neprihliadla na dôkazy, ktoré predložili na podporu nedeformovaných cien vinylacetátového monoméru, keďže ich nepredložili vyvážajúci výrobcovia. Zdôrazňovali údajný rozpor spočívajúci v tom, že Komisia na jednej strane nezohľadnila vinylacetátový monomér ako hlavný výrobný faktor, zatiaľ čo v analýze ujmy v odôvodnení 462 ho Komisia uvádza ako hlavnú surovinu.

(266) Komisia s týmito tvrdeniami nesúhlasila. Komisia najprv zopakovala svoj záver z odôvodnenia 264, že samotný fakt, že čínske ceny vinylacetátového monoméru sú podobné a niekedy aj vyššie ako medzinárodné ceny vinylacetátového monoméru, nie je dôkazom ich nedeformovanosti. Ako vyplýva z odôvodnenia 264, na rozdiel od tvrdenia trojice dovozcov, Komisia neignorovala toto tvrdenie ani dôkazy na jeho podporu. Komisia sa skôr domnievala, že samotná cenová úroveň nie je dôkazom o nedeformovanosti. Toto tvrdenie sa preto zamietlo.

(267) Vzhľadom na to, že vinylacetátový monomér je hlavným výrobným faktorom, Komisia ho považuje za dôležitú surovinu na výrobu PVA všeobecne, ale za málo významný výrobný faktor z hľadiska spolupracujúcich vyvážajúcich výrobcov. Vo svojich pripomienkach ku konečnému poskytnutiu informácií traja dovozcovia sami poznamenali, že vyvážajúci výrobcovia sú vertikálne integrovaní, a preto si sami vyrábajú vinylacetátový monomér. Nenakupujú ho vo významných množstvách, a preto ho títo traja vyvážajúci výrobcovia nepovažujú za hlavný výrobný faktor. V odôvodnení 462 Komisia poukazuje na výrobné odvetvie Únie, ktoré si nevyrába vinylacetátový monomér na vlastnú spotrebu, ale ho nakupuje. V dôsledku toho v jeho prípade kolísanie cien vinylacetátového monoméru na trhu ovplyvňuje výrobné náklady PVA. Toto tvrdenie sa preto zamietlo.

(268) Vo svojich pripomienkach ku konečnému poskytnutiu informácií traja vyvážajúci výrobcovia zaradení do vzorky, jeden výrobca/používateľ z Únie a traja dovozcovia tvrdili, že pri stanovení referenčných hodnôt výrobných faktorov Komisia nemala pripočítavať dovozné clá a náklady na vnútroštátnu dopravu. Traja dovozcovia konkrétne poukazovali na vinylacetátový monomér a uhlie. Vyvážajúci výrobcovia zaradení do vzorky a výrobca/používateľ z Únie okrem toho tvrdili, že dovozná cena prevzatá zo štatistiky dovozu by sa mala znížiť z úrovne CIF na úroveň EXW, a preto by sa náklady v krajine pôvodu (vrátane ďalších výdavkov na balenie pre isté výrobné faktory), prepravné a poistenie mali odstrániť. Motívom tohto tvrdenia bol fakt, že všetci traja vyvážajúci výrobcovia zaradení do vzorky získavali suroviny na miestnom trhu.

(269) Komisia s týmto tvrdením nesúhlasila. Komisia poznamenala, že podľa článku 2 ods. 6a písm. a) základného nariadenia by normálna hodnota mala vyjadrovať nedeformovanú cenu surovín v reprezentatívnej krajine, ktorou je v tomto prípade Turecko. Preto by mala vyjadrovať cenu, ktorú by zaplatil výrobca PVA v Turecku za suroviny dodané k bráne závodu. Ako sa uvádza v odôvodnení 263, metodika, ktorú uplatnila Komisia, odráža tento prístup. Ak by sa vykonali úpravy navrhované zainteresovanými stranami, výsledná cena by nevyjadrovala nedeformovanú cenu na tureckom trhu, ale priemernú cenu EXW (pri predaji na vývoz) v krajinách, ktoré predávajú Turecku. Toto by bolo v rozpore s článkom 2 ods. 6a písm. a) základného nariadenia, a tak sa tieto tvrdenia zamietli.

(270) Dvaja vyvážajúci výrobcovia zaradení do vzorky vo svojich pripomienkach po spochybnení zlučiteľnosti článku 2 ods. 6a základného nariadenia s pravidlami WTO navrhli, aby Komisia zjednodušila svoj prístup jednoduchým prevzatím referenčnej hodnoty PVA, dotknutého výrobku, a porovnala ju s vývoznou cenou každého vyvážajúceho výrobcu.

(271) Komisia s týmto prístupom nesúhlasila. Komisia najprv poznamenala, že zlučiteľnosťou metódy zakotvenej v článku 2 ods. 6a základného nariadenia s pravidlami WTO sa zaoberala v odôvodnení 98. Komisia potom uviedla, že metodika navrhovaná vyvážajúcimi výrobcami by bola v rozpore s článkom 2 ods. 6a základného nariadenia, v ktorom sa stanovuje vytvorenie normálnej hodnoty výlučne na základe výrobných nákladov a predajných nákladov vyjadrujúcich nedeformované referenčné hodnoty pre každého vývozcu a výrobcu samostatne. Toto ustanovenie v podstate vyžaduje od Komisie individuálne zohľadniť osobitnú výrobnú metódu a spotrebu vstupov každého výrobcu namiesto uplatnenia veľkoobchodnej referenčnej hodnoty na všetkých vyvážajúcich výrobcov bez ohľadu na ich osobitný výrobný proces. Tieto tvrdenia sa preto zamietli.

(272) Tí istí vyvážajúci výrobcovia zaradení do vzorky vo svojich pripomienkach ku konečnému poskytnutiu informácií tvrdili, že referenčná hodnota pre uhlie je neodôvodnene vyššia než cenová úroveň na trhu v porovnaní s cenami, ktoré stanovuje Správa energetických informácií USA. So zreteľom na to, že Čína je bohatá na uhlie, vyvážajúci výrobcovia zaradení do vzorky tvrdili, že Komisia by mala zvážiť použitie cien USA.

(273) Komisia s týmto tvrdením nesúhlasila. Komisia najprv zdôraznila, že ako uviedla v odôvodnení 246, referenčnou hodnotou uhlia za rozsiahlo zaoberala v poznámke z 30. marca 2020. Ako sa uvádza aj v tomto odôvodnení, žiadne pripomienky k tomuto bodu neboli doručené v stanovenej lehote. Jediným argumentom vyvážajúceho výrobcu zaradeného do vzorky boli výrazne vyššie skutočne používané ceny než ceny kótované v USA. Komisia poznamenala, že relatívne nízke ceny energie a zdrojov energie v USA nie sú neobvyklé. Pri nedostatku akýchkoľvek iných argumentov týkajúcich sa spoľahlivosti použitej referenčnej hodnoty sa toto tvrdenie zamietlo.

2. **Interne vyrábané vstupy použité pri výrobe prešetrovaného výrobku**

(274) Vyvážajúci výrobcovia vyrábali interne určité výrobné faktory, ako je vlastná para, elektrina, chladiaca kapacita, purifikovaná voda a pod. Napriek požiadavke v antidumpingovom dotazníku niektorí vyvážajúci výrobcovia nevyčlenili objemy spotreby vstupov na tieto výrobné faktory z vlastnej produkcie pre prešetrovaný výrobok. Namiesto toho títo vyvážajúci výrobcovia vyčlenili len hodnoty spotreby a objemy výrobných faktorov z vlastnej produkcie na prešetrovaný výrobok. Komisia sa snažila stanoviť nedeformovanú cenu výrobných faktorov z vlastnej produkcie. S použitím nedeformovaných cien surovín a práce, ktoré boli určené postupom vysvetleným v odôvodneniach 259 až 263 a 276, Komisia prepočítala nedeformované ceny výrobných faktorov z vlastnej produkcie. Tieto nedeformované ceny sa následne použili pri výpočte normálnej hodnoty, ako sa vysvetľuje v oddiele 3.1.4.4.

(275) Uvedené suroviny a výrobné faktory z vlastnej produkcie, ktoré mali iba zanedbateľnú váhu v celkových výrobných nákladoch vyvážajúceho výrobcu a zanedbateľný vplyv na úrovni PCN, boli spojené do jednej skupiny ako spotrebné materiály. Komisia vypočítala percentuálny podiel spotrebných materiálov na celkových nákladoch na suroviny a tento podiel použila, aby prepočítala náklady na suroviny, keď použila zistené nedeformované ceny.

3. **Práca**

(276) Turecký štatistický úrad uverejňuje podrobné informácie o mzdách v rôznych hospodárskych odvetviach v Turecku. Komisia použila mzdy vykázané v tureckom spracovateľskom priemysle za rok 2016 pre ekonomickú činnosť C.20 (Výroba chemikálií a chemických výrobkov) ([76]) podľa klasifikácie NACE Rev. 2 ([77]). Priemerná mesačná hodnota za rok 2016 bola náležite upravená o infláciu podľa cenového indexu domácich výrobcov ([78]), ktorý zverejnil Turecký štatistický úrad.

([76]) http://www.turkstat.gov.tr/PreIstatistikTablo.do?istab_id=2090 (online stav k 30. aprílu 2020).
([77]) Ide o štatistickú klasifikáciu ekonomických činností, ktorú používa Eurostat, https://ec.europa.eu/eurostat/web/nace-rev2 (online stav k 30. aprílu 2020).
([78]) http://www.turkstat.gov.tr/PreIstatistikTablo.do?istab_id=2104 (online stav k 30. aprílu 2020).

(277) Vo svojich pripomienkach ku konečnému poskytnutiu informácií traja vyvážajúci výrobcovia zaradení do vzorky tvrdili, že Komisia mala použiť mzdy v prípade ekonomickej činnosti C.22 (Výroba výrobkov z gumy a plastu) podľa klasifikácie NACE Rev. 2 namiesto C.20. Podľa vyvážajúcich výrobcov je to preto, že PVA je druh polyméru alebo plastu, vinylový polymér spájaný iba väzbami uhlík–uhlík. Táto väzba je rovnaká ako väzba charakteristická pre plasty, napr. polyetylén, polypropylén a polystyrén, a polyméry rozpustné vo vode, napr. polyakrylamid a kyselina polyakrylová.

(278) Komisia s týmto tvrdením nesúhlasila. Komisia poznamenala, že podľa usmernení Eurostatu ku klasifikácii NACE Rev. 2 ([79]) ekonomická činnosť C.20, ktorú použila Komisia, zahŕňa okrem iného výrobu živice, plastových materiálov a nevulkanizovaných termoplastových elastomérov, miešanie a spájanie živice obvyklým spôsobom, ako aj výrobu neupravenej syntetickej živice (C.20.16). Táto trieda zahŕňa výrobu plastov v primárnych formách: polyméry vrátane polymérov etylénu, propylénu, styrénu, vinylchloridu, vinylacetátu a akrylu; polyamidy; fenolové a epoxidové živice a polyuretány; alkydové a polyesterové živice a polyétery; silikóny; iónomeniče založené na polyméroch. Tie isté usmernenia opisujú ekonomickú činnosť C.22 (Výroba výrobkov z gumy a plastu), ktorú navrhujú vyvážajúci výrobcovia zaradení do vzorky, ako „spracovanie nových alebo použitých (t. j. recyklovaných) plastových živíc na medziprodukty alebo hotové výrobky pomocou postupov s využitím lisovacej formy, extrudovania, vstrekovania, fúkania a odlievania“. Ekonomická činnosť C.22 sa delí na: výrobu plastových dosiek, fólií, hadíc a profilov; výrobu plastových obalov; výrobu výrobkov z plastu pre stavebníctvo a výrobu ostatných plastových výrobkov (ako sú stolový riad, školské potreby atď.). Je teda jasné, že mzdy v prípade ekonomickej činnosti C.20 sú vhodnejšie ako referenčná hodnota práce pri výrobe PVA než mzdy v prípade ekonomickej činnosti C.22. Toto tvrdenie sa preto zamietlo.

4. **Elektrina a zemný plyn**

(279) Na určenie referenčnej hodnoty pre elektrinu a zemný plyn Komisia použila cenové štatistické údaje týchto komodít zverejňované Tureckým štatistickým úradom ([80]) prostredníctvom jeho pravidelných tlačových správ. Z týchto štatistík Komisia použila údaje o priemyselných cenách elektriny a zemného plynu v príslušnom pásme spotreby v kuruşoch/kWh, ktoré sa vzťahujú na obdobie prešetrovania.

(280) Jeden vyvážajúci výrobca zaradený do vzorky a jeden výrobca/používateľ z Únie vo svojich pripomienkach ku konečnému poskytnutiu informácií tvrdili, že ceny tureckého zemného plynu sú nevhodné ako referenčná hodnota a namiesto nich by sa mali použiť ceny v USA z pobrežia Mexického zálivu. Vyvážajúci výrobca tvrdil, že turecké ceny zemného plynu sú dvojnásobkom cien zemného plynu v Únii a viac ako dvojnásobkom ceny v USA z pobrežia Mexického zálivu. Vyvážajúci výrobca tvrdil, že ceny plynu v Turecku sa počas obdobia prešetrovania zvýšili a boli o 75 % vyššie než koncom roku 2017, hoci svetové ceny plynu v rovnakom období zostali v podstate stabilné. Vyvážajúci výrobca pripisoval toto zvýšenie kombinácii okolností, a to: i) závislosti od dovozu; ii) geopolitickému napätiu vo vzťahu k Rusku, ktoré ovplyvňuje dodávky plynu do Turecka; iii) sankciám uloženým krajinám produkujúcim ropu, ako sú Irán a Venezuela; iv) politickému napätiu vo vzťahu k USA a v) devalvácii tureckej líry. So zreteľom na tieto údajné umelo zvýšené ceny zemného plynu vyvážajúci výrobca tvrdil, že ako referenčná hodnota by sa mali použiť buď ceny v USA z pobrežia Mexického zálivu, alebo priemerné ceny zemného plynu v Turecku v období 2015 – 2017.

(281) Výrobca/používateľ z Únie ďalej tvrdil, že Turecko má pomerne malý a neliberalizovaný trh so zemným plynom. Okrem toho sa turecké ceny plynu týkajú použitia plynu na vykurovanie a výrobu elektriny, ale nie veľkoodberu na výrobu chemikálií. Používateľ tvrdil, že ako referenčná hodnota by sa mali použiť ceny v USA z pobrežia Mexického zálivu.

(282) Komisia s týmito tvrdeniami nesúhlasila. Komisia najprv zdôraznila, že tvrdenie, že ceny zemného plynu v Turecku sú dvakrát vyššie ako v Únii počas obdobia prešetrovania, je vecne nesprávne. Podľa štatistiky Ceny plynu pre spotrebiteľov iných ako domácnosti – polročné údaje (od roku 2007) ([81]) uverejnenej Eurostatom bola v období prešetrovania priemerná cena zemného plynu pre spotrebiteľov iných ako domácnosti v Únii vo výške 0,028 EUR/kWh (alebo 0,3 EUR/m^3) o 43 % vyššia ako priemerná cena zemného plynu v Turecku (0,020 EUR/kWh alebo 0,21 EUR/m^3). Ceny tureckého plynu pre spotrebiteľov iných ako domácnosti boli teda výrazne nižšie ako v Únii počas obdobia prešetrovania.

([79]) NACE Rev. 2 – štatistická klasifikácia ekonomických činností; https://ec.europa.eu/eurostat/web/products-manuals-and-guidelines/-/KS-RA-07-015 (online stav k 22. júlu 2020).
([80]) http://www.turkstat.gov.tr/PreTablo.do?(262)alt_id=1029 (online stav k 22. júnu 2020).
([81]) https://ec.europa.eu/eurostat/data/database (online stav k 21. júlu 2020).

(283) Komisia ďalej uviedla, že obraz vývoja cien zemného plynu v Turecku podľa vyvážajúceho výrobcu zaradeného do vzorky je značne skreslený tým, že nezohľadňuje výraznú devalváciu tureckej líry počas daného obdobia. Vyvážajúci výrobca upozorňuje na devalváciu ako skresľujúci faktor, ale nezapočítava ju uplatnením menového kurzu USD alebo EUR, aby bolo možné porovnať cenový vývoj s vývojom cien v USA z pobrežia Mexického zálivu alebo cien v Únii na základe meny, ktorá bola relatívne stabilná po celé obdobie. Aj CNY by bolo možné použiť, najmä preto, že je menou, na ktorú sa hodnoty výrobných faktorov prepočítavajú na účel vytvorenia normálnej hodnoty.

(284) Pri posudzovaní cien v EUR na základe údajov poskytnutých Eurostatom ([82]) boli ceny zemného plynu v Turecku v období prešetrovania o 12 % (nie o 75 %) vyššie ako v roku 2017 ([83]). Podľa údajov Eurostatu sa v rovnakom období ceny pre spotrebiteľov iných ako domácnosti v Únii zvýšil približne o 11 % ([84]). Navyše v období od roku 2017 do prvého polroka 2019 (teda v období zahŕňajúcom celé OP) Turecko zaznamenalo najnižšie ceny zemného plynu za roky 2015 – 2019, pri vyjadrení v stabilnej mene. Keby Komisia vyhovela požiadavke vyvážajúceho výrobcu a použila priemerné ceny zemného plynu v Turecku v období rokov 2015 – 2017 ako referenčnú hodnotu, bolo by to v neprospech vyvážajúceho výrobcu zaradeného do vzorky. Takáto priemerná cena by dosiahla približne 1,70 CNY/m^3, teda by asi o 4 % prevýšila cenu, ktorú Komisia skutočne použila vo svojom výpočte.

(285) So zreteľom na uvedené, aj keď sú ceny zemného plynu vyjadrené v tureckých lírach ovplyvnené výraznou devalváciou tejto meny, tento účinok sa eliminuje metodikou prepočtu týchto cien na CNY pred ich použitím na vytvorenie normálnej hodnoty. Keď sa ceny posudzujú v USD, EUR alebo CNY, nie je na nich ani na ich vývoji v období 2015 – 2019 nič neobvyklé. Neexistuje teda žiadny dôvod použiť zahraničnú referenčnú hodnotu ani priemerné ceny počas obdobia 2015 – 2017.

(286) Pokiaľ ide o argument, že Turecko má pomerne malý a neliberalizovaný trh so zemným plynom a že ceny plynu v Turecku sa týkajú využívania plynu na vykurovanie a výrobu elektriny, ale nie veľkoodberu na výrobu chemikálií, Komisia poznamenáva, že na podporu týchto tvrdení neboli poskytnuté žiadne dôkazy. Navyše existencia samostatnej sadzby za plyn pre spotrebiteľov iných ako domácnosti svedčí o opaku.

(287) Z uvedených dôvodov bolo toto tvrdenie zamietnuté.

(288) Vo svojich pripomienkach ku konečnému poskytnutiu informácií ten istý vyvážajúci výrobca zaradený do vzorky vyjadruje podobné obavy čo sa týka cien elektriny vyjadrených v súvislosti so zemným plynom a zhrnutých v odôvodnení 280. Podľa vyvážajúceho výrobcu sa v Turecku počas obdobia prešetrovania ceny elektriny takisto prudko zvýšili (v súlade s rastom cien pozorovaným pri zemnom plyne). Vyvážajúci výrobca navrhol použiť priemerné ceny elektriny počas obdobia 2015 – 2017 namiesto údajov za obdobie prešetrovania.

(289) Komisia s týmto tvrdením nesúhlasila. Komisia najprv poznamenala, že vyvážajúci výrobca neposkytol žiadne číselné údaje na jeho podporu. Komisia sa mohla iba domnievať, že tvrdenie sa zakladá na vývoji ceny elektriny v tureckých lírach, ktorý je podobný ako v prípade zemného plynu opísanom v odôvodnení 285. Tak ako v prípade zemného plynu metodika použitá Komisiou, podľa ktorej sa referenčné hodnoty prepočítali v CNY, eliminuje vplyv kolísania tureckej líry.

(290) Komisia porovnala ceny elektriny pre spotrebiteľov iných ako domácnosti, ktoré zverejnil Eurostat ([85]), v EUR. Zatiaľ čo ceny v Turecku boli počas obdobia prešetrovania približne o 12,7 %, vyššie ako v roku 2017, priemerná cena v Únii sa v rovnakom období takisto zvýšila o 10,7 %. Okrem toho priemerná cena za elektrinu v Turecku v období prešetrovania vyjadrená v EUR bola asi o 1 % nižšia než priemerná cena v období 2015 – 2017, ktorú navrhuje použiť vyvážajúci výrobca. Z toho vyplýva, že ak sa odstránil vplyv devalvácie líry, je jasné, že na rozdiel od tvrdenia vyvážajúceho výrobcu zaradeného do vzorky k žiadnemu prudkému zvýšeniu cien elektriny počas obdobia prešetrovania v Turecku nedošlo.

(291) Z uvedených dôvodov bolo toto tvrdenie zamietnuté.

([82]) Tamže.
([83]) Zvýšenie z 0,017 EUR/kWh (alebo 0,18 EUR/m^3) na 0,020 EUR/kWh (alebo 0,21 EUR/m^3) (online stav k 21. júlu 2020).
([84]) Zvýšenie z 0,025 EUR/kWh (alebo 0,27 EUR/m^3) na 0,028 EUR/kWh (alebo 0,30 EUR/m^3) (online stav k 21. júlu 2020).
([85]) Ceny elektriny pre spotrebiteľov iných ako domácnosti – polročné údaje (od roku 2007); https://ec.europa.eu/eurostat/data/database (online stav k 22. júlu 2020).

(292) Traja dovozcovia v pripomienkach ku konečnému poskytnutiu informácií tvrdili, že náklady na plyn a elektrickú energiu v Turecku sú nadhodnotené v dôsledku politických rozhodnutí. Na doloženie tohto argumentu, odkázali na dôkazy vo svojom podaní zo 16. júna 2020. V uvedenom podaní na základe e-mailu od vedúceho pracovníka tureckej chemickej spoločnosti zodpovedného za dodržiavanie súladu s predpismi tvrdili, že turecký trh s plynom a elektrickou energiou nie je liberalizovaný a pevné ceny stanovuje subjekt verejného sektora. Tento záver bol údajne podporený analýzou tureckého trhu s plynom a elektrickou energiou, ale dovozcovia neuviedli žiadnu jej konkrétnu časť. Tvrdili, že na základe tohto argumentu by Komisia mala znovu zvážiť Turecko ako vhodnú reprezentatívnu krajinu alebo znížiť údajne vyššie náklady na plyn a elektrickú energiu najmenej o 300 %.

(293) Komisia s týmto tvrdením nesúhlasila. Aj keby Komisia prihliadla na e-mail od vedúceho pracovníka tureckej chemickej spoločnosti zodpovedného za dodržiavanie súladu s predpismi ako na platný dôkaz o inflácii cien energie v Turecku, Komisia poznamenala, že tento e-mail sa začína vyhlásením, že „Turecko má veľmi liberálny trh s energiou v mnohých ohľadoch“. Toto úplne protirečí charakteristike e-mailu v podaní. Pokiaľ ide o výšku tureckých cien plynu presahujúcu ceny na svetových trhoch, ako sa uvádza v odôvodnení 282, turecké ceny zemného plynu pre spotrebiteľov iných ako domácnosti sú výrazne nižšie ako v Únii. Napokon základom úpravy cien zemného plynu a elektrickej energie znížením o 300 % sa zdá tvrdenie v e-maile vedúceho pracovníka tureckej chemickej spoločnosti zodpovedného za dodržiavanie súladu s predpismi, podľa ktorého sa „ceny ropy a nafty zdaňujú sadzbou 300 %“. Bez ohľadu na správnosť je toto tvrdenie o cenách plynu a elektriny irelevantné. Tieto tvrdenia sa preto zamietli.

(294) Jeden vyvážajúci výrobca a jeden výrobca/požívateľ z Únie vo svojich pripomienkach ku konečnému poskytnutiu informácií upozornili, že referenčné hodnoty pre elektrinu a zemný plyn zahŕňajú DPH. Tvrdili, že pri výpočte normálnej hodnoty je bežnou praxou používať ceny predaja na domácom trhu a náklady bez DPH.

(295) Komisia vzala na vedomie túto pripomienku a upravila referenčnú hodnotu pre elektrinu a zemný plyn odstránením DPH (18 %). Normálna hodnota a dumpingové rozpätia sa zodpovedajúcim spôsobom prepočítali pre všetkých vyvážajúcich výrobcov. Nové zistenia sa znovu zverejnili ako súčasť dodatočného konečného poskytnutia informácií.

(296) Vo svojich pripomienkach ku konečnému poskytnutiu informácií traja vyvážajúci výrobcovia tvrdili, že pri uplatňovaní referenčnej hodnoty pre elektrinu by Komisia mala použiť príslušné cenové pásmo platné pre úroveň spotreby elektriny dotknutého vyvážajúceho výrobcu, a nie priemer zo všetkých pásem.

(297) Komisia vzala na túto pripomienku na vedomie a keď to bolo vhodné, upravila referenčnú hodnotu elektriny uplatnením cenových pásem pre veľkých a stredne veľkých spotrebiteľov elektriny. Toto posúdenie sa zakladalo na nákupe elektriny vyvážajúcimi výrobcami namiesto jej spotreby, keďže niektorí z nich si sami vyrábajú časť elektriny, ktorú spotrebujú. Normálna hodnota a dumpingové rozpätia sa zodpovedajúcim spôsobom prepočítali pre všetkých vyvážajúcich výrobcov. Nové zistenia sa znovu zverejnili ako súčasť dodatočného konečného poskytnutia informácií.

(298) Vo svojich pripomienkach k dodatočnému konečnému poskytnutiu informácií navrhovateľ tvrdil, že rozsah zúženia dumpingového rozpätia po úprave opísanej v odôvodneniach 295 a 297 je v rozpore s tým, čo vie o pomere medzi zemným plynom a elektrinou vo výrobných nákladoch spoločnosti Sinopec. Navrhovateľ tvrdil, že zatiaľ čo v skutočnosti jeden vyrábajúci podnik spoločnosti Sinopec môže používať značné množstvo zemného plynu, v prípade druhého podniku to tak nie je.

(299) Vo svojich pripomienkach k dodatočnému konečnému poskytnutiu informácií používateľ spochybnil aj výpočty nadväzujúce na úpravu opísanú v odôvodneniach 295 a 297. Domnieval sa, že vzhľadom na vysoký podiel energie na výrobných nákladoch PVA by očakával, že vplyv úpravy bude väčší. Požiadal Komisiu, aby overila svoje výpočty.

(300) Komisia s týmito tvrdeniami nesúhlasila. Komisia poznamenala, že zatiaľ čo tieto tvrdenia sa zakladajú na domnienkach, výpočet Komisie týkajúci sa normálnej hodnoty spoločnosti Sinopec po úprave sa zakladá na presných údajoch o miere spotreby, ktoré poskytol vyvážajúci výrobca a overila Komisia. Pokiaľ ide o spoločnosť Sinopec Ningxia, ktorá údajne nepoužíva značné množstvá zemného plynu pri výrobe PVA, Komisia vzhľadom na

skutočnosti dostupné podľa článku 18 základného nariadenia použila pre každé PCN vykazované spoločnosťou Sinopec Ningxia najvyššiu vytvorenú normálnu hodnotu ostatných spolupracujúcich vyvážajúcich výrobcov, ako vysvetlila v odôvodnení 329. Zatiaľ čo tieto skutočne neboli výrazne ovplyvnené odstránením DPH z cien zemného plynu a elektriny, celkový vplyv jednotlivých spoločností na dumpingové rozpätie skupiny sa líši v závislosti od podielu predaja týchto spoločností na celkovom predaji skupiny na vývoz do Únie. Komisia napokon poznamenala, že aj keď sa úprava týkala zemného plynu a elektriny, mala reťazový účinok napríklad na režijné náklady, ktoré sa vypočítajú ako percentuálny podiel z nedeformovaných výrobných nákladov. Ak sa tieto náklady znížia v dôsledku odstránenia DPH z cien zemného plynu a elektriny, znížia sa aj režijné náklady. Toto tvrdenie sa preto zamietlo.

5. **Spotrebné materiály/zanedbateľné množstvá**

(301) Z dôvodu vysokého počtu výrobných faktorov spolupracujúcich vyvážajúcich výrobcov zaradených do vzorky boli niektoré suroviny, ktoré majú len zanedbateľnú váhu v celkových výrobných nákladoch vyvážajúceho výrobcu a zanedbateľný vplyv na úrovni druhu výrobku, spojené do skupiny spotrebných materiálov.

(302) Komisia vypočítala percentuálny podiel spotrebných materiálov na celkových nákladoch na suroviny a tento podiel použila, aby prepočítala náklady na suroviny, keď použila zistené nedeformované ceny.

(303) Vo svojich pripomienkach ku konečnému poskytnutiu informácií jeden vyvážajúci výrobca zaradený do vzorky poznamenal, že so značným počtom výrobných faktorov, ktoré Komisia považovala za zanedbateľné, sa zaobchádzalo ako so spotrebným materiálom, a preto sa pre tieto výrobné faktory nestanovili samostatné referenčné hodnoty. Zatiaľ čo vyvážajúci výrobca v zásade nenapadol tento prístup, spochybnil jeho vykonanie. Po prvé, vyvážajúci výrobca tvrdil, že výrobcovia museli oznámiť neadekvátne podrobné informácie, ktoré sa nakoniec nepoužili na výpočet normálnej hodnoty. Po druhé, vyvážajúci výrobca uviedol, že Komisia stanovila hodnoty spotrebného materiálu uplatnením podielu tohto spotrebného materiálu na jeho celkových priamych nákladoch na suroviny k nedeformovaným hodnotám týchto nákladov založeným na referenčných hodnotách. Vyvážajúci výrobca tvrdil, že Komisia takto vlastne zaobchádzala s cenami spotrebného materiálu ako s deformovanými, aj keď sa žiadna deformácia nezistila. Vyvážajúci výrobca taktiež tvrdil, že Komisia nemohla predpokladať, že ceny spotrebného materiálu sú deformované o rovnaký percentuálny podiel ako priame suroviny. Vyvážajúci výrobca vyjadril podobnú výhradu v súvislosti so spôsobom, ako Komisia zaobchádzala s režijnými nákladmi. Vzhľadom na tieto otázky vyvážajúci výrobca žiadal, aby Komisia obmedzila náklady na spotrebný materiál a režijné náklady hodnotami, ktoré za spotrebný materiál a režijné náklady vykázal vyvážajúci výrobca.

(304) Komisia s týmto tvrdením nesúhlasila. Komisia poznamenala, že na stanovenie a overenie toho, či je hodnota výrobného faktora zanedbateľná, je potrebný podrobný rozpis všetkých výrobných faktorov za každý druh výrobku. Úroveň požadovaných informácií bola preto vhodná na stanovenie a overenie všetkých informácií vrátane podielu spotrebného materiálu na priamych nákladoch na suroviny, ktoré sa použili na vytvorenie normálnej hodnoty. Pokiaľ ide o argument, že náklady na spotrebný materiál neboli deformované a že ich hodnoty by sa mali obmedziť na úrovniach, ktoré vykázal vyvážajúci výrobca, Komisia poznamenala, že výrazné deformácie boli stanovené v oddiele 3.1.1. V tom prípade podľa článku 2 ods. 6a základného nariadenia sa môžu použiť domáce náklady, ale len v tom rozsahu, v akom sa na základe presných a primeraných dôkazov s určitosťou preukázalo, že nie sú deformované. Vyvážajúci výrobcovia žiadne také dôkazy týkajúce sa spotrebného materiálu a režijných nákladov nepredložili a ani Komisia také dôkazy nenašla. Pokiaľ ide o predpoklad, že náklady na spotrebný materiál sú deformované o rovnaký percentuálny podiel ako priame náklady na suroviny, Komisia najprv pripomenula, že vyvážajúci výrobca zaradený do vzorky nenapadol zásadu zaobchádzania s nepatrnými výrobnými faktormi ako so spotrebným materiálom. Zatiaľ čo Komisia v ich prípade uplatnila faktor priemernej deformácie iných priamych surovín, vyvážajúci výrobca neposkytol žiadne dôkazy o tom, že takýto predpoklad je nesprávny. Tieto tvrdenia sa preto zamietli.

6. **Režijné náklady spojené s výrobou, predajné, všeobecné a administratívne náklady a zisk**

(305) Režijné náklady spojené s výrobou, ktoré vznikli spolupracujúcim vyvážajúcim výrobcom, boli vyjadrené ako podiel na výrobných nákladoch, ktoré skutočne vznikli vyvážajúcim výrobcom. Tento percentuálny podiel sa uplatnil na nedeformované výrobné náklady.

(306) V prípade predajných, všeobecných a administratívnych nákladov a zisku Komisia použila finančné údaje o segmente chemickej prevádzky tureckej spoločnosti Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.Ş. za rok 2018, ako oznámila v poznámke z 30. marca 2020 a ako sa uvádza v odôvodnení 218.

(307) Postupom vysvetleným v odôvodnení 205 Komisia dospela k záveru, že finančné výdavky spoločnosti Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.Ş. v roku 2018 boli mimoriadne vysoké a mali by sa primerane upraviť. Pri výpočte predajných, všeobecných a administratívnych nákladov preto Komisia nezohľadnila finančné výdavky za rok 2018 a nahradila ich priemernými finančnými výdavkami spoločnosti za roky 2017, 2016 a 2015. Úprava mala za následok vyšší percentuálny podiel predajných, všeobecných a administratívnych nákladov, ale nižší percentuálny podiel zisku. Mimoriadne finančné výdavky za rok 2018 sa tak prejavili len posunom medzi predajnými, všeobecnými a administratívnymi nákladmi a ziskom bez akéhokoľvek vplyvu na tieto náklady a zisk ako celok. Preto celkovo nemali žiadny vplyv na úroveň spoločných predajných, všeobecných a administratívnych nákladov a zisku posudzovaných spolu.

(308) Ako je ďalej vysvetlené v odôvodnení 303, jeden vyvážajúci výrobca zaradený do vzorky vo svojich pripomienkach ku konečnému poskytnutiu informácií uviedol, že s režijnými nákladmi spolu s nákladmi na spotrebný materiál by sa nemalo zaobchádzať ako s deformovanými a že ich hodnoty by sa mali obmedziť na úrovniach, ktoré vykázal vyvážajúci výrobca. Toto tvrdenie sa riešilo a zamietlo v odôvodnení 304.

(309) Jeden vyvážajúci výrobca zaradený do vzorky vo svojich pripomienkach ku konečnému poskytnutiu informácií tvrdil, že jeho nepriame náklady práce boli na účely vytvorenia normálnej hodnoty zaradené do režijných nákladov namiesto toho, aby sa považovali za výrobný faktor, najmä keď Komisia identifikovala pre prácu presnú referenčnú hodnotu. Tento vyvážajúci výrobca zaradený do vzorky uviedol, že použitie referenčnej hodnoty práce namiesto nepriamych nákladov práce by malo za následok presnejšie nedeformované náklady ako začlenenie nepriamych nákladov práce do režijných nákladov.

(310) Komisia s týmto tvrdením nesúhlasila. Komisia uviedla, že vyvážajúci výrobca si sám zahrnul nepriame náklady práce do režijných nákladov v rámci výrobných nákladov a zároveň poskytol nepriame náklady práce ako samostatný výrobný faktor. Aby sa zamedzilo dvojitému započítaniu, Komisia odstránila priamu prácu ako výrobný faktor a zachovala ju ako súčasť režijných nákladov. Pokiaľ ide o režijnú povahu nepriamych nákladov práce, existuje výrazný rozdiel v platoch a kvalifikácii pracovníkov zapojených do výroby výrobkov a s cieľom zabrániť dvojitému započítaniu a zabezpečiť konzistentnosť Komisia nezistila žiadny dôvod na zmenu pôvodného prístupu vyvážajúceho výrobcu a ponechala nepriame náklady práce ako režijné náklady. Toto tvrdenie sa preto zamietlo.

(311) Dvaja vyvážajúci výrobcovia zaradení do vzorky vo svojich pripomienkach ku konečnému poskytnutiu informácií tvrdili, že Komisia by mala použiť údaje o predajných, všeobecných a administratívnych nákladoch a zisku od viac ako jedného výrobcu. Vyvážajúci výrobcovia vychádzajú pri týchto argumentoch zo zistení Odvolacieho orgánu v spore EÚ – posteľná bielizeň (DS141).

(312) Komisia s týmto tvrdením nesúhlasila. Komisia poznamenala, že článok 2 ods. 6a základného nariadenia nezakazuje použiť údaje o predajných, všeobecných a administratívnych nákladoch od jedného výrobcu. Zlučiteľnosťou tohto ustanovenia s pravidlami WTO sa zaoberalo odôvodnenie 98. Navyše, ako sa vysvetľuje v oddiele 3.1.2.3, Komisia zistila v reprezentatívnej krajine iba jednu spoločnosť s ľahko dostupnými údajmi. Toto tvrdenie sa preto zamietlo.

(313) V pripomienkach ku konečnému poskytnutiu informácií traja vyvážajúci výrobcovia zaradení do vzorky spochybnili skutočnosť, že Komisia odstránila určité výdavky na prepravu z vývoznej ceny, zatiaľ čo tieto výdavky (spolu s manipulačnými nákladmi atď. a finančnými nákladmi, ako sú napríklad bankové poplatky), neboli odstránené z predajných, všeobecných a administratívnych nákladov výrobcu v reprezentatívnej krajine.

(314) Komisia s týmto tvrdením nesúhlasila. Komisia poznamenala, že nič nenasvedčuje tomu, že také výdavky zahrnuté do predajných, všeobecných a administratívnych nákladov vykázaných za výrobcu v reprezentatívnej krajine. Vyvážajúci výrobcovia zaradení do vzorky neposkytli žiadny dôkaz o opaku. Toto tvrdenie sa preto zamietlo.

(315) Jeden vyvážajúci výrobca zaradený do vzorky vo svojich pripomienkach ku konečnému poskytnutiu informácií súhlasil s tým, že finančné výdavky výrobcu v reprezentatívnej krajine boli mimoriadne vysoké, a teda sa predajné, všeobecné a administratívne náklady tohto podniku museli zodpovedajúcim spôsobom upraviť. Vyvážajúci výrobca zaradený do vzorky však nesúhlasil s úpravou zisku danej spoločnosti z dôvodu tých istých mimoriadnych výdavkov. Vyvážajúci výrobca tvrdil, že úprava ziskov neguje úpravu predajných, všeobecných a administratívnych nákladov, pričom kombinácia predajných, všeobecných a administratívnych nákladov so ziskom zostala rovnaká.

(316) Komisia s týmto posúdením nesúhlasila s tvrdením, že tak predajné, všeobecné a administratívne náklady, ako aj zisk boli ovplyvnené mimoriadnymi finančnými nákladmi. Nemalo zmysel jedno opraviť, ale neopraviť druhé. Komisia sa domnieva, že úprava zisku neneguje, ale dopĺňa úpravu predajných, všeobecných a administratívnych nákladov. Toto tvrdenie sa preto zamietlo.

3.1.4.2. Uplatnenie článku 18 základného nariadenia na spoločnosti Wan Wei, Mengwei a Shuangxin

(317) Pri preskúmavaní odpovedí spoločností Wan Wei, Mengwei a Shuangxin v antidumpingových dotazníkoch si Komisia všimla, že v častiach odpovedí vzťahujúcich sa na výrobné náklady, a teda na výpočet normálnej hodnoty, neboli na prešetrovaný výrobok náležite vyčlenené výrobné faktory na vstupy z vlastnej produkcie (paru, elektrinu a pod. z vlastnej produkcie). Toto bolo v rozpore s pokynmi, ktoré Komisia uviedla v antidumpingovom dotazníku. V nasledujúcej korešpondencii vrátane písomných upozornení o nedostatkoch a listov predchádzajúcich overovaniu Komisia zopakovala svoju žiadosť adresovanú spoločnostiam Wan Wei, Mengwei a Shuangxin, aby vyplnili antidumpingový dotazník podľa pokynov v dotazníku.

(318) Uvedené tri spoločnosti v nadväznosti na to odpovedali, že podľa ich názoru nie je možné vyplniť dotazník, ako žiadala Komisia. Tieto spoločnosti najmä tvrdili, že neexistuje objektívny ani presný základ na oddelenie spotreby každého materiálu/každej energie z vlastnej produkcie a že nie je možné vykazovať spotrebu a nákupy materiálov za každý materiál/každú energiu z vlastnej produkcie samostatne. Následne prepracované verzie vyplnených dotazníkov zostali z tohto hľadiska nedostatočné.

(319) Komisia s týmto názorom nesúhlasila. Vysvetlila, že tieto spoločnosti už podali správu o vstupoch na výrobu výrobných faktorov z vlastnej produkcie, a teda tieto vstupy sa rovnako dali vyčleniť na prešetrovaný výrobok.

(320) Komisia informovala spoločnosti Wan Wei ([86]), Mengwei ([87]) a Shuangxin ([88]), že z dôvodu týchto nedostatkov v informáciách poskytnutých týmito vyvážajúcimi výrobcami, ako sú opísané, sa Komisia rozhodla podložiť svoje zistenia dostupnými skutočnosťami v súlade s článkom 18 ods. 1 základného nariadenia, pokiaľ ide o vstupy z vlastnej produkcie použité pri výrobe prešetrovaného výrobku.

(321) Vo svojich odpovediach na tieto listy podľa článku 18 vyvážajúci výrobcovia zopakovali svoje vysvetlenia, prečo sa domnievali, že nemôžu poskytnúť požadované údaje.

(322) Komisia stanovila nedeformované ceny vstupov z vlastnej produkcie a použila tieto ceny na výpočet normálnej hodnoty, ako sa vysvetľuje v odôvodneniach 274 a 275.

(323) Počas overovania na mieste vykonaného v priestoroch spoločnosti Mengwei v novembri 2019 spoločnosť viackrát prepracovala svoj vyplnený dotazník vrátane časti týkajúcej sa výrobných nákladov.

(324) Celkom nakoniec v posledný deň overovania na mieste spoločnosť predložila ešte ďalšiu verziu vyplneného dotazníka, čím sa práca vykonaná počas overovania a súvisiace prípravné práce stali neplatnými. Išlo o časť týkajúcu sa výrobných nákladov s následnými účinkami na výpočet normálnej hodnoty. V tejto novej verzii bol okrem iného významne znížený počet pracovných hodín oproti predchádzajúcim verziám. Komisia preto informovala spoločnosť, že bolo nemožné overiť tieto upravené informácie predložené v poslednej chvíli overovania na mieste.

(325) Po overovaniach na mieste Komisia informovala spoločnosť Mengwei ([89]), že naposledy predložené údaje, ktoré boli prevzaté na úplnom konci overovania na mieste, sa nemohli overiť, a pokiaľ ide o toto posledné predloženie, Komisia založí svoje zistenia na skutočnostiach dostupných v súlade s článkom 18 ods. 1 základného nariadenia. Spoločnosť Mengwei na tento list podľa článku 18 nereagovala žiadnymi pripomienkami.

(326) Komisia sa rozhodla nebrať do úvahy časť informácií predložených v poslednej chvíli overovania na mieste, ktoré nemohli byť overené, a za tejto situácie sa vrátila k informáciám predloženým pred touto poslednou verziou, ktoré Komisia mohla overiť, a na nich založila svoje zistenia.

([86]) Verzia správy z misie označená spoločnosťou ako dôverná (*Limited*), odoslaná 5. marca 2020, a list podľa článku 18 odoslaný 26. februára 2020 (t20.001693).

([87]) Verzia správy z misie označená spoločnosťou ako dôverná (*Limited*), odoslaná 5. marca 2020, a list podľa článku 18 odoslaný 26. februára 2020 (t20.001693).

([88]) Verzia správy z misie označená spoločnosťou ako dôverná (*Limited*), odoslaná 5. marca 2020, a list podľa článku 18 odoslaný 26. februára 2020 (t20.001692).

([89]) Verzia správy z misie označená spoločnosťou ako dôverná (*Limited*), odoslaná 5. marca 2020, a list podľa článku 18 odoslaný pondelok 16. marca 2020 (t20.002421).

3.1.4.3. Uplatnenie článku 18 základného nariadenia na spoločnosť Sinopec Ningxia

(327) Počas overovania na mieste v priestoroch spoločnosti Sinopec Ningxia, ktoré sa uskutočnilo od 9. do 12. decembra 2019 v meste Jin-čchuan (Ning-sia), Komisia identifikovala niekoľko vecných a závažných nedostatkov vo vykazovaní výrobných nákladov. Tieto nedostatky výrazne bránili normálnemu postupu prešetrovania daného oddielu vyplneného dotazníka. Spoločnosť Sinopec Ningxia najmä nesprávne vyčlenila hodnotu a spotrebu výrobných faktorov v prípravných fázach výroby PVA (t. j. vinylacetátový monomér, acetylén, para atď.), a tak výrazne nadhodnotila/podhodnotila väčšinu výrobných faktorov používaných nepriamo na výrobu PVA. V dôsledku toho výrobné náklady spojené s jednotlivými PCN neboli spoľahlivé.

(328) Komisia sa domnievala, že tieto vecné a závažné nedostatky v oblasti výrobných nákladov pri každom druhu výrobku v dotazníku výrazne bránili normálnemu postupu prešetrovania tohto oddielu dotazníka. Komisia preto informovala spoločnosť Sinopec Ningxia o svojom úmysle použiť dostupné skutočnosti v súlade s článkom 18 ods. 1 základného nariadenia, pokiaľ ide o výpočet normálnej hodnoty podľa článku 2 ods. 6a základného nariadenia.

(329) Normálna hodnota za spoločnosť Sinopec Ningxia bola v tejto súvislosti vytvorená s použitím informácií poskytnutých inými spolupracujúcimi vyvážajúcimi výrobcami (konkrétne informácií o výrobných nákladoch a spotrebe výrobných faktorov na každý druh výrobku). Komisia konkrétne za každé PCN vykazované spoločnosťou Sinopec Ningxia použila najvyššiu vytvorenú normálnu hodnotu ostatných spolupracujúcich vyvážajúcich výrobcov.

(330) Vo svojich pripomienkach ku konečnému poskytnutiu informácií jeden vyvážajúci výrobca zaradený do vzorky a jeden výrobca/používateľ z Únie tvrdili, že s použitím najvyššej vytvorenej normálnej hodnoty ostatných spolupracujúcich vyvážajúcich výrobcov ako normálnej hodnoty pre spoločnosť Sinopec Ningxia Komisia uplatnila článok 18 základného nariadenia represívnym spôsobom. Vyvážajúci výrobca ďalej tvrdil, že Komisia s použitím údajov od iných vyvážajúcich výrobcov, ktorí takisto podliehajú uplatneniu článku 18 základného nariadenia, nevyužila najlepšiu dostupnú skutočnosť, ale istým spôsobom dvojnásobne uplatnila článok 18 na spoločnosť Sinopec Ningxia. Vyvážajúci výrobca ďalej tvrdil, že Komisia mala namiesto toho použiť údaje spoločnosti Sinopec Chongqing, keďže na túto spoločnosť sa nevzťahuje článok 18 základného nariadenia. Podľa vyvážajúceho výrobcu skutočnosť, že výrobný proces spoločnosti Sinopec Chongqing sa líši od výrobného procesu spoločnosti Sinopec Ningxia, nediskvalifikuje údaje spoločnosti Sinopec Chongqing, keďže výrobný proces nemá žiadny vplyv na ceny PVA.

(331) Komisia s týmito tvrdeniami nesúhlasila. Komisia najprv poznamenala, ako sa vysvetľuje v odôvodneniach 317 až 322, že uplatňovanie článku 18 základného nariadenia na skupinu Wan Wei a spoločnosť Shuangxin sa obmedzilo na výrobné faktory z vlastnej produkcie. Ako sa ďalej vysvetlilo v odôvodnení 274 a vo výpočtových hárkoch poskytnutých vyvážajúcim výrobcom zaradeným do vzorky s cieľom stanoviť hodnoty výrobných faktorov z vlastnej produkcie, ktoré boli značné z hľadiska podielu nákladov, Komisia použila údaje o miere spotreby, ktoré poskytli dotknutí vyvážajúci výrobcovia a overila Komisia. Tieto miery sa uplatnili na nedeformované hodnoty podobne ako na ktorýkoľvek výrobný faktor. Ako sa vysvetlilo v odôvodnení 275, výrobné faktory z vlastnej produkcie, ktoré mali iba zanedbateľnú váhu v celkových výrobných nákladoch vyvážajúceho výrobcu, boli spojené do jednej skupiny ako spotrebné materiály podobne ako iné nevýznamné výrobné faktory. Preto pri veľmi obmedzenom uplatňovaní článku 18 základného nariadenia na skupinu Wan Wei a spoločnosť Shuangxin Komisia použila výlučne overené údaje poskytnuté týmito spoločnosťami spolu s referenčnými hodnotami podobne ako pri akomkoľvek inom výrobnom faktore. Komisia sa preto domnievala, že normálne hodnoty stanovené pre skupinu Wan Wei a spoločnosť Shuangxin by sa mohli použiť ako najlepšie dostupné skutočnosti bez penalizácie spoločnosti Sinopec Ningxia.

(332) Pokiaľ ide o vhodnosť údajov spoločnosti Sinopec Chongqing ako najlepších dostupných skutočností, Komisia aj vyvážajúci výrobca uviedli, že výrobný proces používaný v spoločnosti Sinopec Chongqing sa líši od výrobného procesu používaného v spoločnosti Sinopec Ningxia. Pokiaľ ide o základné suroviny, výrobný proces v spoločnosti Sinopec Ningxia je skôr podobný procesu používanému v skupine Wan Wei a spoločnosti Shuangxin. Hoci toto možno nemá žiadny vplyv na ceny PVA, má to výrazný vplyv na tvorbu normálnej hodnoty, ktorá je založená na výrobných faktoroch (vrátane surovín), miere ich používania a referenčných hodnotách. Samotná spoločnosť Sinopec Group skutočne potvrdila vplyv výrobného procesu na úroveň vytvorenej normálnej hodnoty a v dôsledku toho na dumpingové rozpätia. Spoločnosť Sinopec vo svojom podaní zo 16. júna 2020 tvrdila, že „v niekoľkých antidumpingových prešetrovaniach USA skutočnosť, že jej výrobný proces a konkrétne vlastnosti jej výrobkov sú výrazne odlišné od výrobných procesov a výrobkov iných čínskych výrobcov, viedla k nulovému alebo veľmi nízkemu dumpingovému rozpätiu pre spoločnosť Sinopec Chongqing“. Keďže aj výrobný proces spoločnosti Sinopec Chongqing je výrazne odlišný od výrobného procesu používaného v spoločnosti Sinopec Ningxia, nemožno údaje prvej z nich považovať za najlepšie dostupné skutočnosti na stanovenie normálnej hodnoty pre druhú.

(333) Napokon, pokiaľ ide o použitie najvyššej normálnej hodnoty na každý druh výrobku, Komisia nepovažuje tento prístup za represívny. Keďže Komisia nemohla overiť, a preto ani použiť údaje poskytnuté spoločnosťou Sinopec Ningxia na vytvorenie jej normálnej hodnoty, neexistuje žiadny dôkaz, ktorý by naznačoval, že normálna hodnota spoločnosti Sinopec Ningxia pre každý druh výrobku by bola nižšia ako najvyššia normálna hodnota pre každý druh výrobku ostatných spolupracujúcich výrobcov, ktorí používajú podobné suroviny.

(334) Z uvedených dôvodov bolo toto tvrdenie zamietnuté.

3.1.4.4. Výpočet normálnej hodnoty

(335) Na účely stanovenia vytvorenej normálnej hodnoty Komisia postupovala podľa týchto krokov.

(336) Po prvé, Komisia stanovila nedeformované náklady na výrobu PVA. Uplatnila nedeformované jednotkové náklady na skutočnú spotrebu individuálnych výrobných faktorov spolupracujúceho vyvážajúceho výrobcu.

(337) Po druhé, Komisia zvýšila nedeformované výrobné náklady o režijné výrobné náklady určené podľa opisu v odôvodnení 305, aby získala nedeformované výrobné náklady.

(338) A napokon, na výrobné náklady určené podľa opisu v odôvodnení 337 Komisia uplatnila predajné, všeobecné a administratívne náklady a zisk spoločnosti Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.Ş. vysvetlené v odôvodneniach 205 a 218.

(339) Predajné, všeobecné a administratívne náklady vyjadrené ako percentuálny podiel nákladov na predaný tovar a uplatnené na nedeformované výrobné náklady dosiahli 17,6 %.

(340) Zisk vyjadrený ako percentuálny podiel nákladov na predaný tovar a uplatnený na nedeformované výrobné náklady dosiahol 4,0 %.

(341) Na tomto základe Komisia vytvorila normálnu hodnotu podľa druhu výrobku na základe cien zo závodu v súlade s článkom 2 ods. 6a písm. a) základného nariadenia.

(342) V nadväznosti na poznámku z 20. decembra 2019 traja obchodníci s prešetrovaným výrobkom tvrdili, že pri určovaní normálnej hodnoty by sa pri výrobných faktoroch, elektrine, vode a zemnom plyne mali zohľadňovať množstvové rabaty. Tieto strany tvrdili, že všeobecné indexy takéto rabaty nezohľadňujú a že tieto rabaty sú dostupné pri nákupoch veľkého množstva. Tieto strany žiadali upraviť normálnu hodnotu na základe týchto nárokovaných rabatov na výrobné faktory elektrinu, vodu a zemný plyn. Zainteresované strany takisto tvrdili, že prevažná väčšina výrobcov PVA sú veľké spoločnosti, ktoré majú prospech z cenových zliav pri získavaní surovín a energie. Tie isté zainteresované strany zopakovali svoje tvrdenie v nadväznosti na poznámku z 30. marca 2020 bez predloženia akéhokoľvek ďalšieho dôkazu na podporu svojho tvrdenia. V neskoršom štádiu tie isté strany takisto tvrdili, že turecký trh s plynom a energiou nie je liberalizovaný a že ceny pevne stanovujú subjekty verejného sektora.

(343) Pripomína sa, že zdroje použité na údaje o elektrine a zemnom plyne uvedené v odôvodnení 279 obsahujú údaje o priemyselných používateľoch. Takisto sa poznamenáva, že tvrdenia zainteresovaných strán o množstvových rabatoch alebo ich veľkosti boli iba všeobecné a neboli kvantifikované ani nijakým spôsobom doložené. Informácie predložené týmito stranami nepodporili ich tvrdenie o tom, že trh s plynom a energiou nie je liberalizovaný a že ceny sú pevne stanovené subjektmi verejného sektora. Naopak v správach, ktoré predložili tieto strany, sa opisujú vlastnosti liberalizovaného tureckého trhu s energiou a úloha príslušných regulačných orgánov, ktoré sa iba zameriavajú na zabezpečenie riadneho fungovania trhu. Tieto tvrdenia sa preto zamietajú ako neopodstatnené.

(344) V nadväznosti na poznámku z 20. decembra 2019 tie isté zainteresované strany tvrdili, že čínski vývozcovia podliehajúci tomuto prešetrovaniu nemali „výrazné náklady na predaj“ ani finančné náklady na výrobky z PVA a že pri výpočte normálnej hodnoty by Komisia nemala zahŕňať do výpočtu žiadne náklady na predaj ani finančné náklady vyvážajúcich výrobcov. Podobné tvrdenia o nižších nákladoch na predaj zopakovali tieto strany aj neskôr.

(345) Tvrdenie predložené v súvislosti s výpočtom normálnej hodnoty bolo podobné tvrdeniu, ktoré tieto zainteresované strany predložili v súvislosti s výberom spoločnosti Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.Ş. ako vhodnej spoločnosti v reprezentatívnej krajine, ktorý sa vysvetľoval a riešil v odôvodneniach 216 a 217. Komisia ešte poznamenáva, že tvrdenie o tom, že čínskym vyvážajúcim výrobcom nevznikli žiadne výrazné náklady na predaj ani finančné náklady v súvislosti s ich výrobkami z PVA nebolo doložené žiadnym relevantným spôsobom a nepotvrdilo sa ani v prešetrovaní. Toto tvrdenie bolo preto zamietnuté.

(346) V nadväznosti na poznámku z 20. decembra 2019 tie isté tri zainteresované strany vyjadrili aj názor na vhodné metódy účtovania odpisov investícií v súvislosti s výpočtom normálnej hodnoty. V neskoršom štádiu tieto zainteresované strany doplnili svoje tvrdenie aj v tom zmysle, že PVA pochádzajúce z Číny si nevyžiadali žiadne náklady na výskum a vývoj.

(347) Všeobecná metodika účtovania režijných nákladov spojených s výrobou, predajných, všeobecných a administratívnych nákladov a zisku, v ktorých sú zahrnuté aj odpisy a náklady na výskum a vývoj, bola vysvetlená v odôvodnení 305. Navyše podrobná metodika pre každého spolupracujúceho výrobcu bola oznámená týmto spoločnostiam v príslušnom osobitnom informačnom dokumente. V súlade so zavedenou praxou každý z týchto vyvážajúcich výrobcov dostáva vždy príležitosť vyjadriť sa k príslušným výpočtom a metodike, ktoré sa ich týkajú. Toto tvrdenie obchodníkov s prešetrovaným výrobkom sa preto považovalo sa vecne nesprávne, a preto sa zamietlo.

(348) Čínska vláda vo svojich pripomienkach ku konečnému poskytnutiu informácií uviedla, že Komisia prijala údaje o nákladoch výrobcu z Turecka týkajúce sa PVB vrátane jeho cien dovážaných surovín s cieľom vytvoriť normálnu hodnotu pre čínske podniky bez toho, aby vykonala náležité úpravy. Podľa čínskej vlády sa vytvorená normálna hodnota závažne odchyľuje od skutočnej situácie vo výrobe vyvážajúcich výrobcov zaradených do vzorky, a teda uplatnenie požiadavky na porovnateľnosť cien podľa pravidiel WTO prestalo mať zmysel.

(349) Komisia s týmto tvrdením nesúhlasila. Komisia poznamenala, že nepoužila údaje o nákladoch tureckých výrobcov PVB vrátane ich cien dovážaných surovín na vytvorenie normálnej hodnoty. Použila percentuálny podiel predajných, všeobecných a administratívnych nákladov a zisku výrobcu v reprezentatívnej krajine. Štruktúra nákladov (vrátane miery využitia surovín) však vychádzala z údajov poskytnutých vyvážajúcimi výrobcami a overených Komisiou, na ktoré sa uplatnili nedeformované referenčné hodnoty. Toto tvrdenie sa preto zamietlo.

3.2. **Vývozná cena**

(350) Vyvážajúci výrobcovia zaradení do vzorky vyvážali do Únie buď priamo nezávislým zákazníkom, alebo prostredníctvom prepojených podnikov, ktoré pôsobili ako dovozcovia.

(351) Keď vyvážajúci výrobcovia vyvážajú dotknutý výrobok priamo nezávislým zákazníkom v Únii, vývoznou cenou bola v súlade s článkom 2 ods. 8 základného nariadenia cena dotknutého výrobku skutočne zaplatená alebo splatná za dotknutý výrobok pri jeho predaji na vývoz do Únie.

(352) Keď vyvážajúci výrobcovia vyvážajú dotknutý výrobok do Únie prostredníctvom prepojeného podniku, ktorý pôsobí ako dovozca, vývozná cena bola v súlade s článkom 2 ods. 9 základného nariadenia stanovená na základe ceny, za ktorú bol dovážaný výrobok prvýkrát predaný nezávislým zákazníkom v Únii. V tomto prípade sa vykonali úpravy všetkých nákladov, ktoré vznikli medzi dovozom a ďalším predajom, vrátane predajných, všeobecných a administratívnych nákladov, ktoré skutočne vznikli prepojenému dovozcovi, a zisku (vo výške 6,89 %), ktoré boli získané od spolupracujúcich neprepojených dovozcov.

(353) Jeden z vyvážajúcich výrobcov predal určité množstvá PVA neprepojeným domácim obchodníkom s vedomím, že tieto predaje boli určené na trh Únie. Aj tieto predaje sa vzali do úvahy pri stanovení vývoznej ceny.

(354) Vo svojich pripomienkach ku konečnému poskytnutiu informácií jeden vyvážajúci výrobca tvrdil, že pri výpočte nákladov na úver by Komisia mala použiť úrokové sadzby úverov v USD namiesto CNY, keďže vývozné transakcie sa fakturovali v USD.

(355) Komisia s týmto tvrdením nesúhlasila. Komisia uviedla, že aj keď sa vývozné transakcie fakturovali v USD, platby sa prevádzali na CNY a ukladali sa v CNY. Navyše vyvážajúci výrobca nepreukázal, že má úvery v USD, a preto je správna úroková sadzba uplatňovaná na úverové náklady sadzba v CNY. Toto tvrdenie sa preto zamietlo.

3.3. **Porovnanie**

(356) Komisia porovnala normálnu hodnotu a vývoznú cenu spolupracujúceho vyvážajúceho výrobcu na základe cien zo závodu.

(357) V prípadoch, keď to bolo odôvodnené potrebou zaistiť spravodlivé porovnanie, Komisia v súlade s článkom 2 ods. 10 základného nariadenia upravila vývoznú cenu s prihliadnutím na rozdiely, ktoré ovplyvňujú ceny a ich porovnateľnosť. Na základe skutočných číselných údajov spolupracujúcej spoločnosti sa vykonali úpravy manipulačných poplatkov, prepravného, úverových nákladov, bankových poplatkov, provízií a nepriamych daní.

(358) V prípade dvoch skupín spoločností zaradených do vzorky sa takisto vykonala úprava podľa článku 2 ods. 10 písm. i) v súvislosti s predajom prostredníctvom prepojených podnikov. Obe skupiny predávali PVA do Únie prostredníctvom svojho prepojeného obchodníka/obchodujúceho výrobcu. Zistilo sa, že funkcie prepojeného obchodníka/obchodujúceho výrobcu boli podobné ako funkcie zástupcu. Uvedené prepojené podniky hľadali zákazníkov a nadviazali s nimi kontakt. Boli preto zodpovedné za postup predaja. Upravovali sa predajné, všeobecné a administratívne náklady príslušných prepojených podnikov a zisk (6,89 %), ktorý sa dosiahol vzhľadom na spolupracujúcich neprepojených dovozcov.

(359) V nadväznosti na poznámku z 20. decembra 2019 traja obchodníci s prešetrovaným výrobkom tvrdili, že Komisia by pri porovnaní vývoznej ceny a normálnej hodnoty mala zvážiť prvky uvedené v článku 2 ods. 10 základného nariadenia, napríklad fyzické vlastnosti, zľavy, rabaty a množstvá, úroveň obchodu, úver, popredajné náklady, provízie a „ďalšie faktory“ (najmä náklady na potvrdenie výrobku vyššej úrovne). Podobné tvrdenia o úverových nákladoch a technickej pomoci po predaji zopakovali tieto strany aj neskôr.

(360) Ako sa vysvetľuje v odôvodnení 357, v prípadoch, keď to bolo odôvodnené potrebou zaistiť spravodlivé porovnanie, Komisia upravila vývoznú cenu s prihliadnutím na rozdiely, ktoré ovplyvňujú ceny a ich porovnateľnosť, v súlade s článkom 2 ods. 10 základného nariadenia. Tieto tvrdenia sa preto zamietajú ako duplicitné.

(361) Jeden používateľ vo svojich pripomienkach ku konečnému poskytnutiu informácií tvrdil, že Komisia by nemala porovnávať normálnu hodnotu vychádzajúcu z hodnôt z databázy GTA a z predajných, všeobecných a administratívnych nákladov a zisku výrobcu v reprezentatívnych krajinách s vývoznou cenou založenou na cenách surovín, predajných, všeobecných a administratívnych nákladoch a ziskovom rozpätí, ktoré vznikli čínskym vyvážajúcim výrobcom v ČĽR. Podľa používateľa vývozná cena aj normálna hodnota musia byť založené na rovnakých nákladoch na suroviny a predajných, všeobecných a administratívnych nákladoch.

(362) Komisia nesúhlasila s týmto charakterizovaním výpočtu dumpingu. Ako sa vysvetľuje v oddiele 3.1.4.4, Komisia stanovila normálnu hodnotu v súlade s článkom 2 ods. 6a základného nariadenia. Ako sa vysvetľuje v oddiele 3.2, na rozdiel od používateľovho tvrdenia Komisia vychádzala pri stanovení vývoznej ceny zo skutočných cien účtovaných spolupracujúcimi vyvážajúcimi výrobcami, nie z nákladov. Toto tvrdenie sa preto zamietlo.

(363) Vo svojich pripomienkach ku konečnému poskytnutiu informácií dvaja vyvážajúci výrobcovia zaradení do vzorky tvrdili, že Komisia nesprávne upravila vývoznú cenu predaja prostredníctvom prepojených obchodníkov podľa článku 2 ods. 10 písm. i) základného nariadenia o províziách. Ďalej tvrdili, že Komisia neposkytla žiadny dôkaz o potrebe takejto úpravy. Obaja vyvážajúci výrobcovia tvrdili, že vyrábajúce a predávajúce podniky vo svojich príslušných skupinách tvoria jeden hospodársky subjekt.

(364) Komisia s týmito tvrdeniami nesúhlasila. Z dôvodov, ktoré boli oznámené obom skupinám vyvážajúcich výrobcov v dokumente dodatočného konečného poskytnutia informácií, Komisia nepovažovala žiadnu zo skupín za jeden hospodársky subjekt. Podrobnosti argumentov vysvetlených v uvedených dokumentoch obsahujú dôverné obchodné informácie a tu ich nemožno podrobne zhrnúť. Komisia vo svojom posúdení zvážila najmä: i) či skutočne existuje rozdelenie úloh medzi dotknuté spoločnosti, konkrétne že jedna iba predáva a druhá iba vyrába, a ii) či hlavnou funkciou týchto obchodných spoločností je predaj alebo uľahčenie predaja podnikového výrobku. Komisia skúmala aj umiestnenie podnikov a dôkladne zvažovala ich predajné, všeobecné a administratívne náklady. Na základe tohto posúdenia boli tieto tvrdenia zamietnuté.

(365) Skupina Sinopec Group vo svojich pripomienkach k dodatočnému konečnému poskytnutiu informácií nesúhlasila so záverom Komisie, že úprava podľa článku 2 ods. 10 písm. i) základného nariadenia je opodstatnená. Vyvážajúci výrobca najprv tvrdil, že priamy predaj spoločnosti Sinopec Chongqing v USA je obmedzený a „neobvyklý“. Skupina Sinopec Group takisto uviedla, že spoločnosť Sinopec Ningxia nemá žiadny priamy predaj na vývoz. Skupina Sinopec Group tvrdila, že úprava môže byť opodstatnená, len ak má daný priamy predaj na vývoz (veľmi) významnú mieru. Skupina Sinopec Group potom tvrdila, že skutočnosť, že vyrábajúce podniky majú výrazný priamy predaj na domácom trhu, je irelevantná na účely určenia toho, či existuje jeden hospodársky subjekt. Skupina Sinopec Group ďalej tvrdila, že predajné náklady spoločností Sinopec Chongqing a Sinopec Ningxia sa vzťahujú len na predaj na domácom trhu a predaj na vývoz do USA v prípade spoločnosti Sinopec Chongqing, a preto sú irelevantné. Skupina Sinopec Group ďalej uviedla, že skutočnosť, že spoločnosť Sinopec Central China nakupuje PVA od neprepojených výrobcov, neznamená, že nemôže tvoriť jeden hospodársky subjekt s vyrábajúcimi spoločnosťami. Skupina Sinopec Group považovala tieto nákupy za veľmi obmedzené a tvrdila, že úpravu je možné vykonať len vtedy, keď nákupy od neprepojených strán dosahujú významnú mieru. Spoločnosť Sinopec Group napokon tvrdila, že vzdialenosť medzi vyrábajúcimi podnikmi a obchodníkom je nepodstatná.

(366) Komisia s týmto tvrdením nesúhlasila. Komisia poznamenala, že spoločnosť Sinopec Group vo svojich pripomienkach k dodatočnému konečnému poskytnutiu informácií nenapadla skutočnosti, na ktorých Komisia založila svoje posúdenie, a neponúkla ďalšie skutočnosti. V súvislosti so skutočnosťou, že všetky spoločnosti Sinopec Central China, Sinopec Chongqing a Sinopec Ningxia kontroluje spoločnosť Sinopec Group, Komisia pripomenula, že existencia spoločnej kontroly je potrebným predpokladom existencie jedného hospodárskeho subjektu a spúšťa analýzu, či všetky relevantné skutočnosti týkajúce sa prepojeného obchodníka preukazujú existenciu jedného hospodárskeho subjektu. Účelom je určiť, či sú funkcie, ktoré vykonáva prepojený obchodník, podobné funkciám interného oddelenia predaja, alebo nie. Túto analýzu je potrebné vykonať na základe skutočností stanovených v každom prípade, a preto akékoľvek porovnanie s inými prešetrovaniami, pri ktorých sa rozhodlo (alebo nerozhodlo) o vykonaní úpravy podľa článku 2 ods. 10 písm. i) základného nariadenia, nie je vždy náležité.

(367) Na základe nesporných skutočností prípadu a po zvážení argumentov predložených spoločnosťou Sinopec Group v jej odpovedi na dodatočné konečné poskytnutie informácií Komisia dospela k záveru, že v tomto prípade to tak nie je.

(368) V prvom rade, spoločnosť Sinopec Chongqing mala významný priamy predaj do tretích krajín. Zatiaľ čo jej percentuálny podiel na celkovom predaji na vývoz mohol byť nižší, ako sa zistil v niektorých iných prípadoch, Komisia ho stále považuje za značný. Spoločnosť Sinopec Group tvrdila, že predaj spoločnosti Sinopec Chongqing na vývoz do tretích krajín je „neobvyklý“, keďže sa uskutočňuje do USA s cieľom využiť výhodu nulovej colnej sadzby podľa príslušných antidumpingových právnych predpisov USA. Aj keď Komisia nemohla overiť pravdivosť tohto tvrdenia, poznamenala, že sa tým nič nemení na skutočnosti, že spoločnosť Sinopec Chongqing uskutočňuje skutočný predaj na vývoz na trhy tretích krajín, ktorý ako taký uznávajú orgány dotknutej dovážajúcej krajiny. Okrem toho samotná spoločnosť Sinopec potvrdila, že tento predaj je príčinou časti predajných nákladov spoločnosti Sinopec Chongqing.

(369) Komisia nesúhlasila s tvrdením, že existencia priameho predaja na strane výrobcu na domácom trhu je irelevantná. Ako konštatoval Súdny dvor ([90]), jeden hospodársky subjekt existuje vtedy, keď úlohy, ktoré obvykle patria do pôsobnosti interného oddelenia predaja, výrobca zverí distribučnej spoločnosti. Predaj na domácom trhu, ako aj predaj na vývoz, ktorým sa zaoberá odôvodnenie 368, sú obvykle v pôsobnosti interného oddelenia predaja. Komisia v tejto súvislosti vzala na vedomie, že spoločnosť Sinopec nespochybnila predajné náklady, pokiaľ ide o domáci predaj (a časť predaja na vývoz), a dospela k záveru, že „je len normálne, že tejto spoločnosti vznikli predajné náklady“.

(370) Komisia poznamenala, že spoločnosť Sinopec nenapadla konštatovanie, že spoločnosť Sinopec Central China nepredáva výlučne a ani v skutočnosti nevyváža PVA, ktoré vyrába skupina, ale obchoduje aj s PVA vyrábanými inými, neprepojenými podnikmi. Skutočnosť, že tieto PVA tretích strán nevyváža, ale ich predáva na domácom trhu, nevylučuje záver, že v tomto prípade sa správa skôr ako obchodník než ako interné oddelenie predaja.

(371) Napokon, pokiaľ ide o nákupy spoločnosti Sinopec Central China od neprepojených výrobcov PVA, Komisia nesúhlasila s argumentom, že úpravu je možné vykonať len vtedy, keď nákupy od neprepojených strán dosahujú významnú mieru. Skutočnosť, že vo veci Musim Mas ([91]) sa dospelo k uvedenému záveru, neznamená, že podiel nákupov zistený v uvedenej veci je prahovou hodnotou určujúcou, kedy spoločnosti tvoria jeden hospodársky subjekt, pričom pri jej prekročení nie je existencia jedného hospodárskeho subjektu možná. V skutočnosti žiadny z uvedených prvkov nie je sám osebe rozhodujúci. Je potrebné zohľadňovať ich ako celok v kontexte každého jednotlivého prípadu.

(372) Na záver Komisia pripomenula, že účelom analýzy podľa článku 2 ods. 10 písm. i) základného nariadenia je určiť postavenie prepojeného obchodného podniku na základe všetkých relevantných skutočností. Nevyžaduje sa zistenie všetkých skutočností vo všetkých spoločnostiach v rámci skupiny, aby bolo možné dospieť k záveru, že daná spoločnosť v rámci tejto skupiny sa musí považovať za zástupcu konajúceho za províziu. Preto argument, že spoločnosť Sinopec Central China by sa dala považovať za takéhoto zástupcu vo vzťahu k jednej spoločnosti skupiny, ale ako interné oddelenie predaja inej spoločnosti tej istej skupiny, nie je presvedčivý.

(373) Komisia pri pohľade na celkový obraz skupiny Sinopec a na činnosti spoločnosti Sinopec Central China v nej skutočne potvrdila, že táto spoločnosť sa nemôže považovať za interné oddelenie predaja, ale skôr za obchodníka v zmysle článku 2 ods. 10 písm. i) základného nariadenia.

(374) Z uvedených dôvodov bolo toto tvrdenie zamietnuté.

([90]) Pozri napríklad rozsudok z 25. júna 2015, Musim Mas/Rada, T-26/12, Zb., EU:T:2015:437, bod 43.
([91]) Tamže.

(375) Skupina Wan Wei vo svojich pripomienkach k dodatočnému konečnému poskytnutiu informácií nesúhlasila so záverom Komisie, že úprava podľa článku 2 ods. 10 písm. i) základného nariadenia je v prípade predaja spoločnosti Mengwei prostredníctvom spoločnosti Wan Wei opodstatnená. Skupina Wan Wei sa sťažovala na to, že jej bola poskytnutá len 5-denná lehota na pripomienky k dodatočnému konečnému poskytnutiu informácií namiesto zákonom stanoveného minima 10 dní, čím sa obmedzilo jej právo na obhajobu. Skupina Wan Wei ďalej uviedla, že Komisia údajne počas overovania na mieste poznamenala, že spoločnosť Mengwei je iba továrňou alebo výrobnou základňou skupiny Wan Wei. Vyvážajúci výrobca ďalej tvrdil, že Wan Wei ovláda spoločnosť Mengwei, a tak tvoria jeden hospodársky subjekt. Podľa vyvážajúceho výrobcu to Komisia implicitne potvrdila pridelením jedného dumpingového rozpätia skupine Wan Wei.

(376) Vyvážajúci výrobca ďalej tvrdil, že predaj spoločnosti Mengwei na vývoz do tretích krajín je nepodstatný v porovnaní s celým objemom jej predaja. Vyvážajúci výrobca tvrdil, že úpravu podľa článku 2 ods. 10 písm. i) základného nariadenia možno vykonať iba vtedy, keď je takýto priamy predaj na vývoz (veľmi) významný. Vyvážajúci výrobca ďalej tvrdil, že priamy predaj spoločnosti Mengwei na domácom trhu je irelevantný pri posudzovaní toho, či spoločnosť Wan Wei pôsobí ako oddelenie predaja spoločnosti Mengwei. Vyvážajúci výrobca tvrdil, že existencia priameho predaja zo strany vyrábajúceho podniku v žiadnom prípade nevylučuje zistenie jedného hospodárskeho subjektu. Vyvážajúci výrobca potvrdil, že spoločnosť Wan Wei kupuje PVA od neprepojených výrobcov, ale tvrdil, že tieto nákupy predstavujú malé množstvo v porovnaní s nákupmi od spoločnosti Mengwei. Vyvážajúci výrobca tvrdil, že skutočnosť, že obchodník nakupuje aj výrobky od iných spoločností, neznamená, že nemôže tvoriť jeden hospodársky subjekt s vyrábajúcim podnikom. Vyvážajúci výrobca napokon tvrdil, že vzdialenosť medzi spoločnosťami Wan Wei a Mengwei je nepodstatná.

(377) Komisia s týmto tvrdením nesúhlasila. Pokiaľ ide o procesnú časť tvrdenia, Komisia poznamenala, že v článku 20 ods. 5 základného nariadenia sa výslovne stanovuje kratšia lehota ako 10 dní na predloženie pripomienok k dodatočnému konečnému poskytnutiu informácií. Vzhľadom na to, že prijaté pripomienky sa týkali iba jedného aspektu zistení v rámci prešetrovania, Komisia usúdila, že 5-denná lehota je dostatočná. Ak vyvážajúci výrobca zaradený do vzorky považoval túto lehotu za nedostatočnú, mohol požiadať o predĺženie. O takéto predĺženie požiadala iná zainteresovaná strana a Komisia jej ho udelila.

(378) V súvislosti s podstatnou časťou tvrdenia Komisia poznamenala, že spoločnosť Wan Wei vo svojich pripomienkach k dodatočnému konečnému poskytnutiu informácií nenapadla skutočnosti, na ktorých Komisia založila svoje posúdenie, a neponúkla ďalšie skutočnosti. V súvislosti so skutočnosťou, že spoločnosť Mengwei je kontrolovaná spoločnosťou Wan Wei, Komisia pripomenula, že kontrola obchodnej spoločnosti nad výrobcom (alebo naopak) je potrebným predpokladom existencie jedného hospodárskeho subjektu a spúšťa analýzu, či všetky relevantné skutočnosti týkajúce sa prepojeného obchodníka preukazujú existenciu jedného hospodárskeho subjektu. Účelom je určiť, či sú funkcie, ktoré vykonáva prepojený obchodník, podobné funkciám interného oddelenia predaja, alebo nie. Túto analýzu je potrebné vykonať na základe skutočností stanovených v každom prípade, a preto akékoľvek porovnanie s inými prešetrovaniami, pri ktorých sa rozhodlo alebo nerozhodlo o vykonaní úpravy podľa článku 2 ods. 10 písm. i) základného nariadenia, nemá zmysel.

(379) Na základe nesporných skutočností prípadu a po zvážení argumentov predložených spoločnosťou Wan Wei v odpovedi na dodatočné konečné poskytnutie informácií Komisia dospela k záveru, že v tomto prípade to tak nie je.

(380) Po prvé, pokiaľ ide o tvrdenie, že Wan Wei a Mengwei tvoria jeden subjekt, keďže sa posudzujú ako skupina, a tak dostávajú jedno dumpingové rozpätie, Komisia poznamenáva, že toto neznamená, že tvoria jeden hospodársky subjekt. Ide o dva rôzne pojmy. Komisia takisto poznamenala, že v žiadnom bode prešetrovania nesúhlasila s tým, že spoločnosť Mengwei je iba továrňou alebo výrobnou základňou spoločnosti Wan Wei. Úmysel uplatniť článok 2 ods. 10 písm. i) základného nariadenia na predaj spoločnosti Mengwei prostredníctvom spoločnosti Wan Wei skutočne potvrdzuje, že Komisia s týmto tvrdením nesúhlasí.

(381) Po druhé, Komisia súhlasila s tvrdením, že podiel priameho predaja do tretích krajín na celkovom predaji (na vývoz a na domácom trhu) spoločnosti Mengwei je relatívne nízky. Je to preto, že spoločnosť Mengwei má značný priamy predaj na domácom trhu. Preto ak by sa priamy predaj na vývoz spoločnosti Mengwei porovnával s jej celkovým predajom na vývoz (konkrétne bez predaja na domácom trhu), podiel priameho predaja na vývoz by bol výrazne vyšší.

(382) Po tretie, Komisia nesúhlasila s tvrdením, že existencia priameho predaja na strane výrobcu na domácom trhu je irelevantná. Ako konštatoval Súdny dvor ([92]), jeden hospodársky subjekt existuje vtedy, keď úlohy, ktoré obvykle patria do pôsobnosti interného oddelenia predaja, výrobca zverí distribučnej spoločnosti. Za priamy predaj na domácom trhu (ako aj vyššie uvedený predaj na vývoz) zvyčajne zodpovedá interné oddelenie predaja. V tejto súvislosti Komisia takisto poznamenala, že skupina Wan Wei Group nespochybnila argument Komisie vychádzajúci z predajných nákladov spoločnosti Mengwei. Týmito nákladmi sa jasne preukazuje, že spoločnosť Mengwei má vlastné oddelenie predaja a nie je len továrňou alebo výrobnou základňou spoločnosti Wan Wei, ako tvrdil vyvážajúci výrobca. V každom prípade Komisia pripomenula, ako už bolo vysvetlené vyššie, že spoločnosť Mengwei má významný priamy predaj na vývoz, čo samo osebe postačuje na preukázanie toho, že má špecializované oddelenie predaja na predaj na vývoz.

(383) Komisia poznamenala, že skupina Wan Wei Group nenapadla konštatovanie, že spoločnosť Wan Wei nepredáva výlučne a ani v skutočnosti nevyváža PVA, ktoré vyrába skupina, ale obchoduje aj s PVA vyrábanými inými, neprepojenými spoločnosťami. Toto taktiež podporuje záver, že spoločnosť Wan Wei konala skôr ako obchodník než ako interné oddelenie predaja spoločnosti Mengwei.

(384) Pokiaľ ide o nákupy spoločnosti Wan Wei od neprepojených výrobcov PVA, Komisia nesúhlasila s argumentom, že úpravu je možné vykonať len vtedy, keď nákupy od neprepojených strán dosahujú významnú mieru. Skutočnosť, že vo veci Musim Mas ([93]) sa dospelo k uvedenému záveru, neznamená, že podiel nákupov zistený v uvedenej veci je prahovou hodnotou určujúcou, kedy spoločnosti tvoria jeden hospodársky subjekt, pričom pri jej prekročení nie je existencia jedného hospodárskeho subjektu možná. V skutočnosti žiadny z uvedených prvkov nie je sám osebe rozhodujúci. Je potrebné zohľadňovať ich ako celok v kontexte každého jednotlivého prípadu.

(385) Komisia pri pohľade na celkový obraz skupiny Wan Wei Group a na činnosti spoločnosti Wan Wei so zreteľom na PVA od spoločnosti Mengwei skutočne potvrdila, že spoločnosť Wan Wei nemožno považovať za interné oddelenie predaja, ale skôr za obchodníka v zmysle článku 2 ods. 10 písm. i) základného nariadenia.

(386) Z uvedených dôvodov bolo toto tvrdenie zamietnuté.

(387) Vo svojich pripomienkach ku konečnému poskytnutiu informácií traja vyvážajúci výrobcovia zaradení do vzorky a jeden výrobca/požívateľ z Únie tvrdili, že by sa nemala vykonať žiadna úprava z dôvodu nenávratnej DPH. Tieto zainteresované strany najmä tvrdili, že Komisia nevysvetlila, prečo je takáto úprava potrebná konkrétne vzhľadom na skutočnosť, že normálna hodnota je vytvorená (čiastočne) s použitím údajov z tretej krajiny. Tieto zainteresované strany takisto tvrdili, že Komisia nevysvetlila, prečo by bez úpravy DPH existoval rozdiel medzi vývoznou cenou a vytvorenou normálnou hodnotou, ktorá ovplyvňuje porovnateľnosť cien. Podľa ich názoru, keďže normálna cena je založená na štruktúre, neexistuje žiadne vrátenie DPH zaplatenej na vstupe, a preto by sa nemali robiť žiadne úpravy, pokiaľ ide o rozdiely v prípade vrátenia DPH.

(388) Komisia s týmto tvrdením nesúhlasila. Komisia vykonala úpravu podľa článku 2 ods. 10 písm. b) základného nariadenia o rozdiel nepriamych daní medzi predajom z ČĽR na vývoz do Únie a normálnou hodnotou, pri ktorej sa vylúčili nepriame dane, ako je DPH. Komisia nemusí preukazovať, že vytvorená normálna hodnota skutočne obsahuje zaplatenú DPH, ktorá môže byť v plnej výške vrátená pri predaji na domácom trhu, keďže toto je irelevantné. Normálna hodnota, ktorá bola vytvorená tak, ako sa uvádza v odôvodneniach 335 až 347 a 295, nezahŕňala DPH, keďže nedeformované hodnoty v reprezentatívnej krajine sa používajú na výpočet normálnej hodnoty vo vyvážajúcej krajine bez DPH. Súčasná situácia týkajúca sa uplatňovania DPH v prípade predaja na domácom trhu a pri vývoze sa vyskytuje výlučne v ČĽR. Prešetrovaním sa dospelo k záveru, že v období prešetrovania v ČĽR vzniká vyvážajúcim výrobcom pri vývoze povinnosť zaplatiť DPH vo výške 13 % alebo 16 % (13 % sa uplatňuje od apríla do júna 2019 a 16 % sa uplatňuje od júla 2018 do marca 2019), zatiaľ čo 5 %, 9 % alebo 10 % sa vracia (5 % sa uplatňuje od júla do augusta 2018, 9 % sa uplatňuje od septembra do októbra 2018 a 10 % sa uplatňuje od novembra 2018 do júna 2019). V súlade s článkom 2 ods. 10 písm. b) základného nariadenia Komisia preto náležite upravila normálnu hodnotu o rozdiel v nepriamych daniach, v tomto prípade DPH, ktorá bola čiastočne vrátená pri predaji na vývoz. Toto tvrdenie sa preto zamietlo.

([92]) Pozri napríklad rozsudok Musim Mas/Rada, už citovaný v odôvodnení 64 vyššie, EU:T:2015:437, bod 43.
([93]) Tamže.

(389) V pripomienkach ku konečnému poskytnutiu informácií traja dovozcovia zopakovali svoje pripomienky v tom zmysle, že Komisia by mala upraviť vývoznú cenu tak, aby zohľadňovala, že i) čínski vyvážajúci výrobcovia neurčujú obchodných zástupcov ani sprostredkovateľov, ale skôr priamo rokujú s dovozcami z Únie; ii) vyvážajúcim výrobcom PVA s nízkou kvalitou nevznikli náklady na výskum a vývoj; iii) čínski vyvážajúci výrobcovia neumožňujú omeškanie platieb, a teda im nevznikajú finančné náklady; iv) čínsky vyvážajúci výrobca nikdy neposkytuje technickú pomoc po predaji.

(390) Komisia s týmto tvrdením nesúhlasila. Komisia poznamenala, že pri stanovení vývoznej ceny vychádzala zo skutočne zaplatených cien, upravených o všetky opravné položky, ktoré vyvážajúci výrobcovia zaradení do vzorky oprávnene požadovali. Prvky, ktoré uviedli obchodníci, neboli pridané k vytvorenej normálnej hodnote, takže žiadna otázka porovnateľnosti nevznikla. Toto tvrdenie sa preto zamietlo.

3.4. **Dumpingové rozpätie**

(391) V prípade spolupracujúcich vyvážajúcich výrobcov zaradených do vzorky Komisia porovnala váženú priemernú normálnu hodnotu každého druhu podobného výrobku s váženou priemernou vývoznou cenou zodpovedajúceho druhu dotknutého výrobku v súlade s článkom 2 ods. 11 a 12 základného nariadenia.

(392) Na tomto základe sú konečné vážené priemerné dumpingové rozpätia vyjadrené ako percentuálny podiel ceny CIF na hranici Únie, clo nezaplatené, takéto:

Spoločnosť	Konečné dumpingové rozpätie
Shuangxin Group	115,6 %
Sinopec Group	17,3 %
Wan Wei Group	193,2 %

(393) V prípade spolupracujúcich vyvážajúcich výrobcov nezaradených do vzorky Komisia vypočítala vážené priemerné dumpingové rozpätie v súlade s článkom 9 ods. 6 základného nariadenia. Toto rozpätie sa teda stanovilo na základe rozpätí vyvážajúcich výrobcov zaradených do vzorky.

(394) Konečné dumpingové rozpätie spolupracujúcich vyvážajúcich výrobcov nezaradených do vzorky sa na tomto základe stanovilo na úrovni 80,4 %.

(395) V prípade všetkých ostatných vyvážajúcich výrobcov v dotknutej krajine Komisia stanovila dumpingové rozpätie na základe dostupných skutočností v súlade s článkom 18 základného nariadenia. Na tento účel Komisia určila úroveň spolupráce vyvážajúcich výrobcov. Úroveň spolupráce je objem vývozu spolupracujúcich vyvážajúcich výrobcov do Únie vyjadrený ako podiel na celkovom objeme vývozu (podľa dovozných štatistík Eurostatu) z dotknutej krajiny do Únie.

(396) Úroveň spolupráce je v tomto prípade vysoká, pretože dovoz od spolupracujúcich vyvážajúcich výrobcov predstavoval prakticky všetok vývoz do Únie počas obdobia prešetrovania. Na základe toho sa Komisia rozhodla stanoviť zvyškové dumpingové rozpätie na úrovni spolupracujúcej spoločnosti zaradenej do vzorky, na ktorú sa vzťahovalo najvyššie dumpingové rozpätie.

(397) Konečné dumpingové rozpätia, vyjadrené ako percentuálny podiel ceny CIF na hranici Únie, clo nezaplatené, sú takéto:

Spoločnosť	Konečné dumpingové rozpätie
Shuangxin Group	115,6 %
Sinopec Group	17,3 %
Wan Wei Group	193,2 %
Ostatné spolupracujúce spoločnosti	80,4 %
Všetky ostatné spoločnosti	193,2 %

4. UJMA

4.1. Definícia výrobného odvetvia Únie a výroby v Únii

(398) Podobný výrobok vyrábali počas obdobia prešetrovania v Únii štyria výrobcovia: Kuraray Europe GmbH; Sekisui Specialty Chemicals Europe S.L., Solutia Europe SPRL, Wacker Chemie AG. Títo výrobcovia predstavujú „výrobné odvetvie Únie“ v zmysle článku 4 ods. 1 základného nariadenia.

(399) Celková výroba Únie počas obdobia prešetrovania bola stanovená na približne [114 000 – 120 000] ton. Komisia stanovila tento údaj na základe všetkých dostupných informácií o výrobnom odvetví Únie, ako sú informácie od navrhovateľa a všetkých známych výrobcov v Únii. Ako sa uvádza v odôvodnení 30, do vzorky boli zaradení dvaja výrobcovia z Únie, ktorí predstavovali viac ako 80 % celkovej výroby podobného výrobku v Únii.

4.2. Stanovenie relevantného trhu Únie

(400) S cieľom stanoviť, či výrobné odvetvie Únie utrpelo ujmu, a určiť spotrebu a rôzne ekonomické ukazovatele súvisiace so situáciou výrobného odvetvia Únie Komisia skúmala, či a v akom rozsahu sa malo následné použitie výroby podobného výrobku výrobným odvetvím Únie zohľadniť v analýze.

(401) PVA sa používajú ako medziprodukt pri výrobe papiera a kartónu, výrobe PVB živíc používaných na výrobu PVB filmov, ako pomocná látka na polymerizáciu plastov a na výrobu emulzií a lepidiel. Komisia zistila, že podstatná časť výroby výrobcov z Únie bola určená na použitie na vlastnú spotrebu. Výrobné odvetvie Únie je väčšinou vertikálne integrované a PVA sa často jednoducho prevedie v rámci tej istej spoločnosti alebo skupín spoločností na ďalšie dodatočné spracovanie.

(402) Rozlíšenie trhu vlastnej spotreby a voľného trhu je pre analyzovanie ujmy dôležité, lebo výrobky určené na použitie na vlastnú spotrebu nie sú vystavené priamej hospodárskej súťaži s dovozom. Na rozdiel od toho výroba určená na voľný trh je vystavená priamej súťaži s dovozom dotknutého výrobku.

(403) Komisia získala údaje o činnosti týkajúcej sa PVA ako celku a určila, či bola výroba určená na použitie na vlastnú spotrebu alebo pre voľný trh, s cieľom poskytnúť čo najúplnejší obraz výrobného odvetvia Únie.

(404) Komisia preskúmala určité ekonomické ukazovatele týkajúce sa výrobného odvetvia Únie na základe údajov pre voľný trh. Týmito ukazovateľmi sú: objem predaja a predajné ceny na trhu Únie, podiel na trhu, rast, objem vývozu a vývozné ceny, ziskovosť, návratnosť investícií a peňažný tok. Keď to bolo možné a odôvodnené, zistenia preskúmania sa porovnali s údajmi o trhu vlastnej spotreby, aby sa poskytol úplný obraz o situácii výrobného odvetvia Únie.

(405) Ostatné ekonomické ukazovatele by sa však mohli zmysluplne preskúmať len vzhľadom na celú činnosť vrátane použitia na vlastnú spotrebu vo výrobnom odvetví Únie. Sú nimi: výroba, kapacita a využitie kapacity, zamestnanosť a produktivita. Závisia od celej činnosti, či už ide o výrobu na vlastnú spotrebu, alebo na predaj na voľnom trhu.

(406) Po poskytnutí informácií spoločnosti Cordial, Wacker a Wegochem tvrdili, že všeobecný informačný dokument neobsahuje relevantné informácie, napríklad informácie o výrobe, výrobnej kapacite, využití kapacity, objeme predaja a podiele na trhu navrhovateľa.

(407) V reakcii na žiadosť spoločností Komisia prehodnotila informácie poskytnuté vo forme rozpätí a/alebo indexov pre výrobu, výrobnú kapacitu a zamestnanosť. Keďže tieto informácie sú súhrnom údajov o štyroch spoločnostiach, boli spoločnosti zverejnené ako skutočné číselné údaje a zainteresovaným stranám sprístupnené vo verejne prístupnom spise.

(408) Pokiaľ ide o dôverné údaje od navrhovateľa, Komisia musí zamietnuť žiadosť spoločností. Podľa základného nariadenia sa vyžaduje, aby Komisia posúdila ujmu spôsobenú výrobnému odvetviu Únie a nie konkrétnym výrobcom. V tomto prípade sa požadované údaje týkajú makroukazovateľov a zahŕňajú všetkých známych výrobcov z Únie. Nie je dôvod vybrať údaje jedného výrobcu, najmä ak sú takéto údaje dôverné podľa článku 19 základného nariadenia.

(409) Po poskytnutí informácií spoločnosť Wacker a Čínska obchodná komora dovozcov a vývozcov kovov, minerálov a chemických látok (CCCMC) napadli prístup Komisie k analýze trhu vlastnej spotreby a voľného trhu. Spoločnosť Wacker tvrdila, že Komisia by mala jasne posúdiť makroekonomické a mikroekonomické ukazovatele len v prípade navrhovateľa, aby sa predišlo skresleniu pri posúdení ujmy.

(410) Komisia nesúhlasila s tvrdením spoločnosti Wacker. Výrobné odvetvie Únie tvoria štyria výrobcovia, z ktorých dvaja pôsobia na voľnom trhu. Preto tak, ako sa vysvetľuje v odôvodneniach 402 až 405, kým v prípade určitých ekonomických ukazovateľov sa považovalo za vhodné odvolávať sa len na údaje týkajúce sa voľného trhu, iné ekonomické ukazovatele sa mohli zmysluplne preskúmať iba s odvolaním sa na celú činnosť vrátane použitia na vlastnú spotrebu výrobného odvetvia Únie.

(411) Toto tvrdenie sa preto zamietlo.

4.3. **Spotreba v Únii**

(412) Komisia stanovila spotrebu v Únii podľa a) vlastnej spotreby na základe výroby v Únii na použitie na vlastnú spotrebu; b) predaja všetkých výrobcov z Únie na trhu v Únii a c) dovozu do Únie zo všetkých tretích krajín podľa údajov Eurostatu, a tým aj s prihliadnutím na údaje, ktoré predložili spolupracujúci vyvážajúci výrobcovia v dotknutej krajine. Na základe toho sa spotreba v Únii vyvíjala takto:

Tabuľka 1

Spotreba v Únii (v tonách)

	2016	2017	2018	Obdobie prešetrovania
Celková spotreba v Únii	214 000 – 219 000	210 000 – 215 000	225 000 – 230 000	218 000 – 223 000
Index	*100*	*98*	*106*	*102*
Trh vlastnej spotreby	50 000 – 55 000	52 500 – 57 500	57 500 – 62 500	55 000 – 60 000
Index	*100*	*105*	*116*	*109*
Voľný trh	162 000 – 167 000	155 000 – 160 000	165 000 – 170 000	162 000 – 167 000
Index	*100*	*96*	*103*	*100*

Zdroj: Eurostat, podnet, overené vyplnené dotazníky.

(413) Vlastná spotreba vlastných vyrobených PVA vzrástla počas posudzovaného obdobia o 9 %. Spotreba na voľnom trhu aj celková spotreba však zostali počas tohto obdobia relatívne stabilné.

(414) Celková spotreba stúpala približne z [214 000 – 219 000] ton v roku 2016 približne na [218 000 – 223 000] ton v období prešetrovania, zatiaľ čo spotreba na voľnom trhu zostala stabilná približne na úrovni [162 000 – 167 000] ton v tom istom období.

(415) CCCMC tvrdila, že Komisia náležite neanalyzovala trh vlastnej spotreby a vlastnú spotrebu. Konkrétnejšie CCCMC sa domnievala, že Komisia primerane neinformovala strany o časti vlastnej spotreby a výroby v pomere k celkovej spotrebe a výrobe a o vyrobenom množstve, ktoré sa dostalo na voľný trh. Strana zopakovala svoje tvrdenie po druhom dodatočnom poskytnutí informácií.

(416) Komisia nesúhlasila s týmto tvrdením a objasnila, že spotreba na trhu vlastnej spotreby oznámená zainteresovaným stranám zodpovedá výrobe pre vlastnú spotrebu. Celková výroba je uvedená v tabuľke 4. S použitím číselných údajov o výrobe pre vlastnú spotrebu v tabuľke 1 možno jednoducho vypočítať vývoj výroby pre voľný trh. Komisia sa teda domnieva, že strany boli informované o všetkých potrebných parametroch týkajúcich sa trhu vlastnej spotreby a voľného trhu. Navyše použitie na vlastnú spotrebu výrobného odvetvia Únie sa podrobne analyzovalo v oddiele 5.2.4 Použitie na vlastnú spotrebu a bolo oznámené všetkým zainteresovaným stranám. Na ľahšiu orientáciu však Komisia do upravenej tabuľky 4 doplnila ďalší riadok s položkou „objem výroby na voľnom trhu“.

4.4. **Dovoz z dotknutej krajiny**

4.4.1. *Objem a podiel dovozu z dotknutej krajiny na trhu*

(417) Komisia stanovila objem dovozu na základe databázy Eurostatu. Podiel dovozu na trhu bol stanovený porovnaním objemu dovozu so spotrebou na voľnom trhu Únie, ako je uvedené v tabuľke 1.

(418) Dovoz do Únie z dotknutej krajiny sa vyvíjal takto:

Tabuľka 2

Objem dovozu (v tonách) a jeho podiel na trhu

	2016	2017	2018	Obdobie prešetrovania
Objem dovozu z ČĽR v tonách	35 285	44 216	54 326	53 930
Index	*100*	*125*	*154*	*153*
Podiel na trhu	20 % – 25 %	25 % – 30 %	30 % – 35 %	30 % – 35 %
Index	*100*	*131*	*149*	*153*

Zdroj: Eurostat.

(419) Dovoz z dotknutej krajiny sa v posudzovanom období zvýšil o 53 % približne z 35 000 ton v roku 2016 takmer na 54 000 ton v období prešetrovania. Podiel čínskeho dovozu na voľnom trhu sa tak zvýšil z 20 % – 25 % v roku 2016 na 30 % – 35 % v období prešetrovania.

4.4.2. *Ceny dovozu z dotknutej krajiny a cenové podhodnotenie*

(420) Komisia stanovila trendy cien dovozu na základe údajov Eurostatu.

(421) Priemerná cena dovozu do Únie z dotknutej krajiny sa vyvíjala takto:

Tabuľka 3

Dovozné ceny (v EUR/kg)

	2016	2017	2018	Obdobie prešetrovania
ČĽR	1,49	1,39	1,34	1,49
Index	*100*	*94*	*90*	*100*

Zdroj: Eurostat.

(422) Dovozné ceny z dotknutej krajiny zostali v posudzovanom období relatívne stabilné, približne na úrovni 1,49 EUR/kg. Počas obdobia prešetrovania na základe priemerných cien v Únii uvedených v tabuľke 7 bol cenový rozdiel medzi predmetným dovozom a cenami v Únii [10 % – 40 %].

(423) Cenové podhodnotenie dovozu bolo stanovené na základe údajov spolupracujúcich vyvážajúcich výrobcov v dotknutej krajine a údajov o predaji na domácom trhu poskytnutých výrobným odvetvím Únie za obdobie prešetrovania. Komisia určila cenové podhodnotenie počas obdobia prešetrovania tak, že porovnala:

— vážené priemerné predajné ceny výrobcov z Únie podľa jednotlivých druhov výrobku účtované neprepojeným zákazníkom na trhu Únie a upravené na úroveň cien zo závodu, a

— zodpovedajúce vážené priemerné ceny podľa druhu výrobku z dovozu od spolupracujúcich čínskych výrobcov účtované prvému nezávislému zákazníkovi na trhu Únie, stanovené na základe cien CIF (náklady, poistenie a prepravné) s primeranými úpravami zohľadňujúcimi clá a náklady po dovoze.

(424) Cenové porovnanie sa uskutočnilo podľa jednotlivých druhov výrobku pri transakciách na rovnakej úrovni obchodu a po odpočítaní odložených zliav. Dovozná cena dotknutého výrobku dovezeného z ČĽR bola podľa potreby náležite upravená na porovnanie s porovnateľným druhom výrobku, ktorý predávalo výrobné odvetvie Únie.

(425) Pokiaľ ide o odlišnosti v určitých vlastnostiach medzi dotknutým výrobkom a podobným výrobkom, ako sa stanovuje v odôvodneniach 73 až 77, druhy výrobku dovážané z ČĽR konkurujú druhom výrobku, ktoré vyrába a predáva výrobné odvetvie Únie. Keďže však obsah popola v PVA vyrábaných a predávaných spolupracujúcimi vyvážajúcimi výrobcami bol celkovo vyšší než obsah popola v PVA, ktoré vyrábalo a predávalo výrobné odvetvie Únie, Komisia sa domnievala, že na zabezpečenie spravodlivého porovnania medzi druhmi výrobku z Číny a EÚ je odôvodnená úprava na základe PCN. Komisia stanovila úpravu na základe rozdielu zisteného pri dovoze PVA s vysokým a nízkym obsahom popola z tretích krajín podľa informácií, ktoré jej poskytli používatelia. Zistený bol cenový rozdiel 10 %.

(426) Na tomto základe sa úpravou o 10 % zvýšila cena CIF PVA s vysokým obsahom popola, ktoré predávali spolupracujúci vyvážajúci výrobcovia.

(427) Po poskytnutí informácií spoločnosť Ahlstrom-Munksjö napadla 10 % úpravu, pretože Komisia nezverejnila zdroj údajov, a preto nemali zainteresované strany možnosť posúdiť spoľahlivosť takýchto údajov.

(428) V tejto súvislosti Komisia objasnila, ako už bolo vysvetlené v odôvodnení 425, že úprava bola vypočítaná na základe cenového rozdielu za dovoz PVA s vysokým a nízkym obsahom popola z tretích krajín pri porovnateľných PCN získaných a overených počas prešetrovania od používateľov (skutočné transakcie).

(429) Navyše vzhľadom na to, že obsah metanolu a balenie majú zanedbateľný vplyv na ceny, ako sa vysvetľuje vyššie v odôvodnení 81, Komisia dospela k záveru, že na účely cenového podhodnotenia bolo vhodné nebrať tieto vlastnosti do úvahy.

(430) Výsledok porovnania bol vyjadrený ako percentuálny podiel z obratu výrobcov z Únie počas obdobia prešetrovania. Z porovnania vyplynulo, že dovoz z dotknutej krajiny vykazuje na trhu Únie vážený priemer rozpätia podhodnotenia ceny v rozmedzí 28,8 % až 36,7 %.

(431) Po poskytnutí informácií viaceré zainteresované strany, konkrétne spoločnosti Wacker, Ahlstrom-Munksjö, Sinopec Group, Wan Wei, Mengwei a Shuangxin napadli výpočty Komisie.

(432) Spoločnosť Wacker a čínski vyvážajúci výrobcovia tvrdili, že 18 % vývozu z ČĽR výrobné odvetvie Únie nepredalo, keďže na toto množstvo sa nezistili žiadne porovnateľné PCN. Strany sa odvolali na rozsudok vo veci T-500/17, Hubei Xinyegang/Komisia na podporu svojho tvrdenia, že analýzu ujmy Komisia založila len na obmedzenom a nie na celom objeme predaja podobného výrobku výrobného odvetvia Únie.

(433) Po prvé, Komisia uviedla, že tento rozsudok je predmetom odvolania pred Súdnym dvorom, a preto sa nemôže považovať za smerodajný. Po druhé, podľa základného nariadenia Komisia nemusí vykonať cenovú analýzu samostatne pre každý druh výrobku. Požaduje sa však určenie na úrovni podobného výrobku. Hoci sa kontrolné čísla výrobku používajú ako východisko pre takéto posúdenie, neznamená to, že iné PCN nie sú konkurenciou. Skutočnosť, že isté PCN výrobného odvetvia Únie sa neporovnali s dovozom preto neznamená, že na ne nepôsobí cenový tlak dumpingového dovozu. Určenie cenového podhodnotenia a predaja pod cieľovú cenu tak, že sa najprv vypočítajú rozpätia na úrovni PCN, je skutočne len prechodný a prípravný krok požadovaného cenového porovnania. Tento krok nie je právne nariadený, no predstavuje štandardný postup Komisie. Po tretie, v prípadoch, keď sa uplatňuje výber vzorky, neprekvapuje, že neexistuje dokonalá zhoda medzi dovozom vyvážajúcich výrobcov zaradených do vzorky a predajom výrobného odvetvia Únie zaradeným do vzorky. Toto nemusí nevyhnutne znamenať, že neexistuje dovoz istých druhov, ale že vyvážajúci výrobcovia zaradení do vzorky počas obdobia prešetrovania nevyvážali tieto druhy do Únie. A napokon, ako bolo vysvetlené v odôvodneniach 58 až 62, Komisia dospela k záveru, že všetky triedy PVA si aspoň do určitej miery navzájom konkurujú. Preto 18 % vývozu

vyvážajúcich výrobcov zaradených do vzorky, ktoré výrobné odvetvie Únie nepredalo, nepredstavuje samostatnú kategóriu dotknutého výrobku, ale plne konkuruje ostatným triedam, s ktorými sa zistila zhoda. Navyše PCN nepredané výrobným odvetvím Únie boli druhy výrobku vhodné na použitie v odvetviach výroby lepidiel, polymerizácie a papiera, a preto rovnocenné a priamo konkurovali iným druhom výrobku vyrábaným a predávaným výrobným odvetvím Únie na rovnaké použitie, aj keď sa nepoužili na stanovenie cenového podhodnotenia.

(434) Toto tvrdenie bolo preto zamietnuté.

(435) Tie isté strany požadovali dodatočné poskytnutie informácií týkajúcich sa podrobných výpočtov rozpätí cenového podhodnotenia a predaja pod cieľovú cenu podľa PCN. Konkrétne požadovali: i) číselné kódy výrobkov, ktoré predávalo výrobné odvetvie Únie; ii) priemerné predané množstvá a predajné ceny podľa PCN a iii) podrobné rozpätia cenového podhodnotenia a predaja pod cieľovú cenu podľa PCN. Tie isté strany s odvolaním sa na rozsudok Všeobecného súdu vo veci Jindal (rozsudok z 10. apríla 2019, Jindal Saw Ltd a Jindal Saw Italia SpA/Komisia, T-301/16, Zb., EU:T:2019:234) tvrdili, že porovnanie medzi vývoznými cenami a predajnými cenami výrobného odvetvia Únie sa neuskutočnilo na rovnakej úrovni obchodu, keďže veľká väčšina dovozu z ČĽR sa predávala prostredníctvom neprepojených obchodníkov a neprepojených dovozcov, zatiaľ čo výrobné odvetvie Únie predávalo priamo konečným zákazníkom, a Komisia by preto mala vykonať úpravu úrovne obchodu.

(436) V súlade s článkom 19 základného nariadenia Komisia nemohla poskytnúť požadované údaje o jednotlivých druhoch výrobku. Poskytnutie informácií na tejto úrovni podrobnosti by umožnilo buď priamo, alebo s použitím informácií o trhu rekonštruovať dôverné údaje o predaji alebo údaje o výrobe jednotlivých výrobcov z Únie.

(437) Pokiaľ ide o tvrdenia o úprave úrovne obchodu, Komisia analyzovala cenu na trhu Únie pri predaji konečným používateľom porovnaním s cenami pri predaji distribútorom a nezistila žiadne konzistentné rozdiely v cenách na rôznych úrovniach obchodu. Navyše zo žiadnych iných informácií v spise nevyplývala žiadna potreba uplatňovania úpravy úrovne obchodu. Preto Komisia dospela k záveru, že úprava pre rôznu úroveň obchodu nebola v tomto prípade opodstatnená.

(438) Spoločnosť Wacker takisto tvrdila, že Komisia posudzovala vplyv cien predmetného dovozu na výrobné odvetvie Únie počas celého posudzovaného obdobia (nad rámec výpočtu cenového podhodnotenia počas obdobia prešetrovania) na základe priemerných dovozných cien bez akejkoľvek úpravy zohľadňujúcej clo, náklady po dovoze a obsah popola.

(439) Toto tvrdenie sa muselo zamietnuť. Podľa bežnej praxe Komisie sa rozpätia podhodnotenia ceny vypočítali len na obdobie prešetrovania. Zohľadnenie vplyvu cien celého posudzovaného obdobia však bolo vyjadrené vývojom trendu dovozných cien. Na porovnateľné posúdenie takého trendu v priebehu rokov neboli potrebné žiadne úpravy. Navyše aj keď sa zohľadnili priemerné náklady po dovoze a clá za celé posudzované obdobie, čínske ceny boli vždy výrazne nižšie ako ceny výrobného odvetvia Únie, čím sa potvrdilo značné cenové podhodnotenie zistené za obdobie prešetrovania.

4.5. **Hospodárska situácia výrobného odvetvia Únie**

4.5.1. *Všeobecné poznámky*

(440) V súlade s článkom 3 ods. 5 základného nariadenia skúmanie vplyvu dumpingového dovozu na výrobné odvetvie Únie zahŕňalo hodnotenie všetkých hospodárskych ukazovateľov, ktoré mali počas posudzovaného obdobia vplyv na stav výrobného odvetvia Únie.

(441) Na účely stanovenia ujmy Komisia rozlišovala medzi makroekonomickými a mikroekonomickými ukazovateľmi ujmy. Komisia vyhodnotila makroekonomické ukazovatele na základe údajov poskytnutých navrhovateľom po krížovej kontrole s údajmi poskytnutými inými výrobcami, používateľmi a dovozcami z Únie a s dostupnými úradnými štatistikami (Eurostat). Makroekonomické údaje sa týkali všetkých výrobcov z Únie.

(442) Komisia vyhodnotila mikroekonomické ukazovatele na základe údajov z vyplnených dotazníkov od výrobcov z Únie zaradených do vzorky. Pokiaľ ide o druhého výrobcu z Únie zaradeného do vzorky, spoločnosť Wacker, treba poznamenať, že poskytnuté údaje nepokrývali všetky mikroekonomické ukazovatele, keďže táto spoločnosť vyrábala len na použitie na vlastnú spotrebu, a teda nemala predaj podobného výrobku na voľnom trhu. Mikroekonomické údaje sa teda vzťahovali len na výrobcu z Únie zaradeného do vzorky, ktorý predával na voľnom trhu, t. j. na spoločnosť Kuraray Europe GmbH. O oboch súboroch údajov sa konštatovalo, že sú reprezentatívne, pokiaľ ide o hospodársku situáciu výrobného odvetvia Únie.

(443) Makroekonomické ukazovatele sú: výroba, výrobná kapacita, využitie kapacity, objem predaja, podiel na trhu, rast, zamestnanosť, produktivita a veľkosť dumpingového rozpätia.

(444) Mikroekonomické ukazovatele sú: priemerné jednotkové ceny, jednotkové náklady, náklady práce, zásoby, ziskovosť, peňažný tok, investície, návratnosť investícií a schopnosť získavať kapitál.

4.5.2. *Makroekonomické ukazovatele*

4.5.2.1. Výroba, výrobná kapacita a využitie kapacity

(445) Celková výroba, výrobná kapacita a využitie kapacity v Únii sa v posudzovanom období vyvíjali takto:

Tabuľka 4

Výroba, výrobná kapacita a využitie kapacity

	2016	2017	2018	Obdobie prešetrovania
Objem výroby (v tonách)	129 310	120 807	123 492	114 235
Index	*100*	*93*	*95*	*88*
Výrobná kapacita (v tonách)	145 684	145 684	145 684	145 684
Index	*100*	*100*	*100*	*100*
Využitie kapacity	89 %	83 %	85 %	78 %
Index	*100*	*93*	*95*	*88*
Objem výroby na voľnom trhu (v tonách)	75 000 – 80 000	62 500 – 67 500	60 000 – 65 000	55 000 – 60 000
Index	*100*	*86*	*82*	*75*

Zdroj: podnet, overené vyplnené dotazníky.

(446) Počas posudzovaného obdobia objem výroby odvetvia Únie klesol o 12 %. Tento pokles vo výrobe ovplyvnil takmer úplne oboch výrobcov v Únii, ktorí predávali na voľnom trhu, pričom objem výroby výrobcov z Únie, ktorí vyrábali len na vlastnú spotrebu, zostal relatívne stabilný.

(447) Vykázaná kapacita zostala počas posudzovaného obdobia rovnaká. Využitie kapacity však výrazne kleslo z dôvodu výrazného obmedzenia rozsahu výroby prevádzkovanej výrobcami z Únie, ktorí predávali na voľnom trhu, s cieľom znížiť výrobné náklady a straty. Skutočne každý z týchto dvoch výrobcov musel v období 2017 – 2018 pozastaviť prevádzku časti výrobných liniek v dôsledku tlaku dumpingového dovozu.

(448) Zníženie miery využitia kapacity sa preto musí pripísať výlučne zníženiu výroby prevádzkovanej dvoma výrobcami z Únie, ktorí predávali na voľnom trhu.

(449) Po druhom dodatočnom poskytnutí informácií spoločnosť Solutia tvrdila, že pokles využitia kapacity prevádzkovanej výrobným odvetvím Únie nesledoval trend dovozu z ČĽR, pretože od roku 2017 do roku 2018 sa zvýšila, keď sa zvýšil dovoz, a znížila v období prešetrovania, keď sa znížil aj dovoz z ČĽR.

(450) Tento argument sa musel zamietnuť. Po prvé, od roku 2017 do roku 2018 sa miera využitia kapacity výrobného odvetvia Únie zvýšila o 2 percentuálne body, zatiaľ čo spotreba na voľnom trhu vzrástla o 7 percentuálnych bodov. Navyše, v rovnakom období sa objem dovozu z ČĽR zvýšil o 23 % a jeho podiel na trhu sa zväčšil o 14 %. Aj pri rastúcom dopyte preto výrobné odvetvie Únie nemohlo výrazne zvýšiť svoju produkciu, keďže jeho ceny boli stále vyššie ako cenovo podhodnotený rastúci dumpingový dovoz. Po druhé, zatiaľ čo v období prešetrovania výrobné odvetvie Únie znížilo svoju mieru využitia kapacity o 7 percentuálnych bodov a spotreba na voľnom trhu v Únii klesla o 3 percentuálne body, dovoz z ČĽR zostal na rovnakej úrovni (klesol o 395 ton) a jeho podiel na trhu sa zväčšil o 3 percentuálne body.

4.5.2.2. Objem predaja a podiel na trhu

(451) Objem predaja a podiel na trhu výrobného odvetvia Únie sa počas posudzovaného obdobia vyvíjali takto:

Tabuľka 5

Objem predaja a podiel na trhu

	2016	2017	2018	Obdobie prešetrovania
Celkový objem predaja na trhu Únie (v tonách)	60 000 – 65 000	55 000 – 60 000	45 000 – 50 000	40 000 – 45 000
Index	*100*	*95*	*82*	*73*
Podiel na trhu	35 % – 40 %	35 % – 40 %	25 % – 30 %	25 % – 30 %
Index	*100*	*99*	*79*	*73*

Zdroj: podnet, overené vyplnené dotazníky.

(452) Napriek relatívne stabilnej spotrebe sa objem predaja výrobného odvetvia Únie na voľnom trhu počas posudzovaného obdobia znížil o 27 %.

(453) Toto sa ako dôsledok premietlo do zníženia podielu výrobného odvetvia Únie na voľnom trhu počas obdobia prešetrovania z [35 % – 40 %] v roku 2016 na [25 % – 30 %], t. j. o 27 %.

4.5.2.3. Rast

(454) Spotreba v Únii (na voľnom trhu) zostala počas posudzovaného obdobia stabilná, pričom sa objem predaja výrobného odvetvia Únie na voľnom trhu Únie znížil približne o 27 %. Výrobnému odvetviu Únie sa tým zmenšil podiel na trhu, pričom sa naopak podiel na trhu dovozu z dotknutej krajiny počas toho istého obdobia výrazne zvýšil.

4.5.2.4. Zamestnanosť a produktivita

(455) Zamestnanosť a produktivita sa v posudzovanom období vyvíjali takto:

Tabuľka 6

Zamestnanosť a produktivita

	2016	2017	2018	Obdobie prešetrovania
Počet zamestnancov (ekvivalent plného pracovného času)	370	313	324	327
Index	*100*	*85*	*88*	*88*
Produktivita (jednotka/zamestnanec)	350	386	382	349
Index	*100*	*110*	*109*	*100*

Zdroj: podnet, overené vyplnené dotazníky.

(456) Úroveň zamestnanosti vo výrobnom odvetví Únie počas posudzovaného obdobia klesla z dôvodu zníženia výroby prevádzkovanej výrobcami z Únie, ktorí predávali na voľnom trhu. Výsledkom toho bolo zníženie pracovnej sily o 12 % bez zohľadnenia akejkoľvek nepriamej zamestnanosti.

(457) Keďže sa znížil aj objem výroby, produktivita výrobného odvetvia Únie zostala počas posudzovaného obdobia relatívne stabilná. To preukazuje, že výrobné odvetvie Únie bolo ochotné prispôsobiť sa meniacim sa trhovým podmienkam, aby zostalo konkurencieschopné.

4.5.2.5. Veľkosť dumpingového rozpätia a zotavenie z minulého dumpingu

(458) Všetky dumpingové rozpätia boli výrazne nad úrovňou *de minimis*. Vplyv veľkosti skutočných dumpingových rozpätí na výrobné odvetvie Únie bol vzhľadom na objem a ceny dovozu z dotknutej krajiny podstatný.

(459) Ide o druhé antidampingové prešetrovanie týkajúce sa dotknutého výrobku. Predchádzajúce prešetrovanie sa skončilo v roku 2008 bez uloženia opatrení a neboli k dispozícii žiadne údaje na posúdenie vplyvu možného minulého dumpingu.

4.5.3. *Mikroekonomické ukazovatele*

4.5.3.1. Ceny a faktory ovplyvňujúce ceny

(460) Vážené priemerné jednotkové predajné ceny výrobcov z Únie zaradených do vzorky účtované neprepojeným zákazníkom v Únii sa v posudzovanom období vyvíjali takto:

Tabuľka 7

Predajné ceny v Únii

	2016	2017	2018	Obdobie prešetrovania
Priemerná jednotková predajná cena na voľnom trhu (v EUR/kg)	1,50 – 2,50	1,50 – 2,50	1,75 – 2,75	1,75 – 2,75
Index	*100*	*100*	*111*	*114*
Jednotkové výrobné náklady (EUR/kg)	1,50 – 2,50	1,50 – 2,50	2,00 – 3,00	2,00 – 3,00
Index	*100*	*104*	*119*	*124*

Zdroj: overené vyplnené dotazníky.

(461) Uvedená tabuľka ukazuje vývoj jednotkovej predajnej ceny výrobného odvetvia Únie na voľnom trhu Únie v porovnaní so zodpovedajúcimi jednotkovými výrobnými nákladmi. Predajné ceny boli od začiatku posudzovaného obdobia v priemere nižšie ako jednotkové výrobné náklady.

(462) Jednotkové výrobné náklady výrobného odvetvia Únie vzrástli počas posudzovaného obdobia o 24 %. Zvýšenie nákladov spôsobili hlavne vyššie náklady na základnú surovinu vinylacetátový monomér. Za rovnaké obdobie sa predajné ceny zvýšili o 14 %, ale toto zvýšenie nebolo dostatočné na vyrovnanie zvýšenia cien surovín vzhľadom na výrazný cenový tlak vyplývajúci z čínskeho dovozu.

4.5.3.2. Náklady práce

(463) Priemerné náklady práce výrobcov z Únie zaradených do vzorky sa v posudzovanom období vyvíjali takto:

Tabuľka 8

Priemerné náklady práce na zamestnanca

	2016	2017	2018	Obdobie prešetrovania
Index priemerných nákladov práce na zamestnanca	*100*	*109*	*104*	*109*

Zdroj: overené vyplnené dotazníky.

(464) Počas posudzovaného obdobia sa priemerné náklady práce na jedného zamestnanca zvýšili takmer o 9 %. Tento stúpajúci trend sa zistil u oboch výrobcov z Únie zaradených do vzorky.

4.5.3.3. Zásoby

(465) Úroveň zásob výrobcov z Únie zaradených do vzorky sa v posudzovanom období vyvíjala takto:

Tabuľka 9

Zásoby

	2016	2017	2018	Obdobie prešetrovania
Konečný stav zásob (v tonách)	15 000 – 25 000	5 000 – 15 000	5 000 – 15 000	5 000 – 15 000
Index	*100*	*64*	*59*	*60*

Zdroj: overené vyplnené dotazníky.

(466) Počas posudzovaného obdobia sa úroveň konečného stavu zásob znížila o výrazných 40 %. Zníženie je dôsledkom konkrétneho rozhodnutia výrobcu z Únie zaradeného do vzorky predávať na voľnom trhu. Keďže spoločnosť čelila stratám z predaja spôsobeným tlakom dumpingového dovozu, nevidela ekonomické opodstatnenie budovania zásob, keď sa znížil dopyt po jej výrobkoch.

4.5.3.4. Ziskovosť, peňažný tok, investície, návratnosť investícií a schopnosť získať kapitál

(467) Ziskovosť, peňažný tok, investície a návratnosť investícií výrobcov z Únie zaradených do vzorky sa v posudzovanom období vyvíjali takto:

Tabuľka 10

Ziskovosť, peňažný tok, investície a návratnosť investícií

	2016	2017	2018	Obdobie prešetrovania
Ziskovosť predaja v Únii neprepojeným zákazníkom (v % z obratu z predaja)	– 0,5 % – 5,0 %	– 5 % – 10 %	– 0,5 % – 5,0 %	– 10 % – 15 %
Index	*100*	*– 279*	*– 199*	*– 548*
Peňažný tok (v tis. EUR)	500 – 5 500	15 000 – 20 000	5 000 – 10 000	–500 – – 5 500
Index	*100*	*922*	*535*	*– 80*

	2016	2017	2018	Obdobie prešetrovania
Investície (v tis. EUR)	20 000 – 30 000	10 000 – 20 000	5 000 – 15 000	5 000 – 15 000
Index	*100*	*49*	*26*	*28*
Návratnosť investícií	– 0,5 % – 5,0 %	– 2,5 % – 7,5 %	– 0,5 % – 5,0 %	– 7,5 % – 12,5 %
Index	*100*	*– 209*	*– 132*	*– 368*

Zdroj: overené vyplnené dotazníky.

(468) Komisia stanovila ziskovosť výrobcu z Únie zaradeného do vzorky aktívneho na otvorenom trhu tak, že vyjadrila čistý zisk pred zdanením z predaja podobného výrobku neprepojeným zákazníkom v Únii ako percentuálny podiel obratu z tohto predaja.

(469) Ziskovosť sa počas posudzovaného obdobia zhoršila: straty vznikali počas všetkých štyroch rokov od [– 0,5 % – 5 %] v roku 2016 do [– 10,0 % – 15 %] počas obdobia prešetrovania. Tento trend bol ovplyvnený hlavne cenovým tlakom čínskeho dovozu, ktorý neumožňoval výrobcom z EÚ zaradeným do vzorky zvyšovať ceny v reakcii na zvyšovanie nákladov.

(470) Čistý peňažný tok predstavuje schopnosť výrobcov z Únie samostatne financovať svoje činnosti. Čistý peňažný tok sa počas posudzovaného obdobia značne menil hlavne z dôvodu bezhotovostných výdavkov ako odpisy a počas obdobia prešetrovania sa zhoršil.

(471) Návratnosť investícií je zisk vyjadrený ako percentuálny podiel z čistej účtovnej hodnoty investícií. Zostala záporná po celé posudzované obdobie s klesajúcou tendenciou podobne ako vývoj ziskovosti. Úroveň investícií výrobného odvetvia Únie sa počas rovnakého obdobia znížila o 72 %. Schopnosť výrobného odvetvia Únie získať kapitál bola vážne ovplyvnená stratami, ktoré vznikli v priebehu posudzovaného obdobia, ako možno vidieť z poklesu investícií.

4.5.4. *Záver o ujme*

(472) Všetky hlavné ukazovatele ujmy v posudzovanom období vykazujú negatívny trend. Objem výroby výrobného odvetvia Únie sa znížil približne o 12 % a jeho objem predaja na voľnom trhu klesol o 27 %. Toto sa so zreteľom na relatívne stabilnú spotrebu premietlo do zníženia podielu výrobného odvetvia Únie na voľnom trhu z [35 % – 40 %] v roku 2016 na [25 % – 30 %] počas obdobia prešetrovania, t. j. o 10 percentuálnych bodov.

(473) Aj keď sa predajná cena v posudzovanom období zvýšila o 14 %, toto zvýšenie nebolo dostatočné na vyrovnanie zvýšených jednotkových výrobných nákladov napriek snahe výrobného odvetvia Únie zlepšiť efektívnosť zvýšením produktivity na zamestnanca. V reakcii na tlak dumpingového dovozu výrobné odvetvie Únie znížilo objemy výroby, čím sa následne zvýšili jednotkové náklady. Táto skutočnosť v spojení so zvyšovaním cien surovín, ktoré výrobné odvetvie Únie nebolo schopné preniesť, spôsobila depresiu a stlačenie cien výrobného odvetvia Únie, a teda pokles ziskovosti.

(474) V dôsledku uvedených trendov klesla ziskovosť výrobného odvetvia Únie z [– 0,5 % – 5 %] v roku 2016 na [– 10 % – 15 %] v období prešetrovania.

(475) Pokiaľ ide o trh vlastnej spotreby, Komisia analyzovala a zvažovala svoje číselné údaje, keď to bolo vhodné, ako sa vysvetľuje v oddiele 4.2.

(476) V tomto konkrétnom prípade však vlastná spotreba predstavovala približne jednu štvrtinu celkovej spotreby v Únii a takmer výhradne pozostávala z prevodov v rámci tej istej spoločnosti alebo skupiny spoločností. Takéto vnútorné prevody nie sú reprezentatívne pre skutočné trhové transakcie pre svoj vnútroskupinový charakter. Uvedené prevody navyše nevstupujú na voľný trh, pretože výrobok je v plnej miere využitý na ďalšie spracovanie integrovanými výrobcami. V dôsledku toho trh vlastnej spotreby nie je vystavený priamej súťaži s dovozom z dotknutej krajiny.

(477) Komisia preto dospela k záveru, že výkonnosť výrobného odvetvia Únie sa dala zmysluplne preskúmať hlavne podľa aktivity na voľnom trhu, ako sa podrobne uvádza v odôvodneniach 404 a 405.

(478) Na základe uvedeného Komisia dospela k záveru, že výrobné odvetvie Únie utrpelo značnú ujmu v zmysle článku 3 ods. 5 základného nariadenia.

(479) Po poskytnutí informácií spoločnosť Wacker tvrdila, že zníženie výrobnej kapacity výrobného odvetvia Únie by sa malo pripísať druhému výrobcovi z Únie predávajúcemu na voľnom trhu (t. j. spoločnosti Sekisui). Podľa spoločnosti Wacker bolo toto zníženie obchodným rozhodnutím spoločnosti vykonaným pred obdobím prešetrovania a nezapríčinil ho dovoz z ČĽR. Spoločnosť Wacker tvrdila, že táto spoločnosť sa dobrovoľne rozhodla stiahnuť sa z trhu Únie, a preto by sa negatívne ukazovatele ako výroba, predaj a zamestnanosť nemali používať ako dôkazy ujmy.

(480) Komisia s týmto výkladom nesúhlasila. Po prvé, dôkaz získaný počas prešetrovania naznačuje, že pokles výroby a predaja bol spôsobený cenovým tlakom dovozu z ČĽR. Neexistuje žiadny dôkaz o tom, že tento záver by nebol správny. Po druhé, ako sa vysvetľuje v odôvodnení 447, žiadny z dvoch výrobcov z Únie predávajúcich na voľnom trhu neznížil nezvratne svoju výrobnú kapacitu. Výrobcovia len znížili svoju produkciu tým, že neprevádzkovali všetky svoje výrobné linky. Toto zníženie využitia kapacity sa uskutočnilo počas posudzovaného obdobia, a preto sa zohľadnilo ako súčasť posúdenia trendov v tom istom období. Okrem toho argument, že výrobné odvetvie Únie nemohlo predať to, čo nevyrobilo, je chybný. Nie je ekonomicky životaschopné vyrábať niečo, čo nebude možné predávať za spravodlivú trhovú cenu.

(481) Spoločnosť Wacker takisto tvrdila, že zo zníženia výroby a predaja spoločnosti Sekisui mal prospech navrhovateľ, ktorý v rokoch 2016 a 2017 zvýšil predaj o 6 %. Komisia však poznamenala, že v tom istom období výrobné odvetvie Únie znížilo svoj celkový predaj o 5 %, zatiaľ čo čínski vyvážajúci výrobcovia zvýšili svoj predaj na trhu Únie o 25 % a získali 7 percentuálnych bodov podielu na trhu. Argument bol preto zamietnutý.

(482) Spoločnosť Wacker okrem toho tvrdila, že Komisia vo svojom posúdení nezohľadnila predaj na vývoz výrobného odvetvia Únie, keďže podľa jej názoru zo štatistických údajov o vývoze vyplýva, že predaj na vývoz výrobcov z Únie predstavoval vysoký podiel na predaji výrobného odvetvia EÚ na voľnom trhu. CCCMC tento argument zopakovala po druhom dodatočnom poskytnutí informácií.

(483) Tento argument sa musel zamietnuť. Z informácií zhromaždených počas prešetrovania vyplynulo, že predaj na vývoz výrobcu z Únie zaradeného do vzorky, ktorý predával na voľnom trhu, zostal počas posudzovaného obdobia relatívne stabilný, a čo je dôležitejšie, celkovo predstavoval zanedbateľné množstvo v porovnaní s celkovým predajom výrobcu z Únie na voľnom trhu Únie.

(484) Spoločnosť Wacker a ďalšia strana, Wegochem, zhodne tvrdili že Komisia neanalyzovala dovoz a ďalší predaj v súvislosti s výrobným odvetvím Únie. Strany tvrdili, že podľa ich názoru samotné výrobné odvetvie Únie zodpovedalo za veľký podiel objemu dovozu z tretích krajín.

(485) Po prvé, Komisia poznamenala, že v tretích krajinách boli okrem navrhovateľa a spoločnosti Sekisui viacerí výrobcovia. Po druhé, prešetrovaním sa zistilo, že počas posudzovaného obdobia bol ďalší predaj navrhovateľa obmedzený a predstavoval [0,5 % – 2 %] celkového predaja výrobcu z Únie na voľnom trhu Únie. Tento ďalší predaj klesol počas posudzovaného obdobia o 50 %. Toto tvrdenie sa preto zamietlo.

(486) Tie isté dve strany ďalej tvrdili, že niektoré údaje uvedené vo všeobecnom informačnom dokumente, konkrétne o peňažnom toku a zásobách, sa nezhodovali s otvorenou verziou vyplneného dotazníka navrhovateľa.

(487) V tejto súvislosti Komisia objasnila, že určité údaje boli po overení Komisiou zmenené a opravené v súlade s jej bežnou praxou. Toto vysvetľuje rozdiely, ktoré tieto strany zdôraznili.

5. **PRÍČINNÁ SÚVISLOSŤ**

(488) V súlade s článkom 3 ods. 6 základného nariadenia Komisia skúmala, či dumpingový dovoz z dotknutej krajiny spôsobil výrobnému odvetviu Únie značnú ujmu. V súlade s článkom 3 ods. 7 základného nariadenia Komisia takisto skúmala, či výrobné odvetvie Únie mohlo byť súbežne s tým poškodené aj inými známymi faktormi. Komisia dbala na to, aby prípadná ujma spôsobená inými faktormi ako dumpingovým dovozom z dotknutej krajiny, nebola pripísaná tomuto dumpingovému dovozu. Ide o tieto faktory: dovoz z iných tretích krajín, vývoj nákladov na suroviny, ujma spôsobená vlastným zavinením a nesprávne uvedené prevádzkové údaje jedného výrobcu z Únie.

5.1. **Vplyv dumpingového dovozu**

(489) Počas posudzovaného obdobia sa objem dovozu z dotknutej krajiny a jeho podiel na trhu zvýšil o 53 %. Toto zvýšenie podstatne prevýšilo vývoj spotreby na voľnom trhu za rovnaké obdobie, ktorá klesla o [0,5 % – 2 %]. V rovnakom čase výrobné odvetvie Únie prišlo o 27 % objemu predaja a podielu na trhu. Navyše ceny dovozu z dotknutej krajiny boli napriek relatívnej stabilite počas posudzovaného obdobia podhodnotené oproti cenám výrobného odvetvia Únie o 28,8 % až 36,7 %, teda v priemere o 30,0 %. V dôsledku toho sústavne klesala ziskovosť výrobného odvetvia Únie a počas obdobia prešetrovania dosiahla straty [–10,0 % – 15 %].

(490) Z analýzy ukazovateľov ujmy v odôvodneniach 398 až 478 vyplýva, že hospodárska situácia výrobného odvetvia Únie sa počas posudzovaného obdobia zhoršovala a tento priebeh sa zhodoval s výrazným zvyšovaním dumpingového dovozu z dotknutej krajiny, o ktorom sa počas obdobia prešetrovania zistilo podhodnotenie oproti cenám výrobného odvetvia Únie a ktorý spôsobil výrazné stlačenie cien, keďže výrobné odvetvie Únie nebolo schopné zvýšiť svoje ceny v súlade s rastom výrobných nákladov.

(491) Navyše z informácií zhromaždených počas prešetrovania vyplynulo, že odlišný druh výrobku predávaný čínskymi vyvážajúcimi výrobcami konkuruje v plnej miere druhom výrobku, ktoré predáva výrobné odvetvie Únie, ako sa vysvetľuje v oddiele 2.3.

(492) Po poskytnutí informácií spoločnosti Ahlstrom-Munksjö, Cordial a Wacker tvrdili, že neexistuje žiadna časová zhoda medzi zvýšením dovozu z ČĽR a zhoršením situácie výrobného odvetvia Únie. Podľa ich názoru skutočnosť, že v rokoch 2016 a 2017 navrhovateľovi výrazne klesla ziskovosť pri súčasnom miernom zvýšení jeho objemu predaja, nemožno pripisovať dumpingovému dovozu. Taktiež zdôraznili, že v období prešetrovania výrobné odvetvie Únie stratilo 11 % objemu svojho predaja pri súčasnom raste čínskych cien.

(493) Po prvé, ako sa vysvetlilo v odôvodnení 13, výrobné odvetvie Únie sa najprv pokúšalo sledovať čínske dumpingové ceny s cieľom nestratiť podiel na trhu, čo vysvetľuje trendy zdôrazňované spoločnosťou v rokoch 2016 a 2017. Počas tohto obdobia sa ceny výrobného odvetvia Únie nezvýšili, hoci pokračoval rast jeho výrobných nákladov. Po druhé, v tom istom čase klesol objem predaja výrobného odvetvia Únie o 5 percentuálnych bodov, kým dovoz z ČĽR sa zvýšil o 25 percentuálnych bodov a jeho predajná cena sa znížila o 6 %. Ak aj je pravda, že počas obdobia prešetrovania sa dovozné ceny z ČĽR zvýšili, zostali v priemere o 29 % nižšie než ceny výrobného odvetvia Únie, zatiaľ čo objemy zostali bez zmeny. Výrobné náklady výrobného odvetvia Únie sa zvýšili o 5 percentuálnych bodov, zatiaľ čo sa jeho ceny zvýšili iba o 3 percentuálne body. V rozpore s uvedeným tvrdením sa tak negatívne trendy pozorované vo výrobnom odvetví Únie časovo zhodujú so zvýšením objemu dovozu z ČĽR a jeho podielu na trhu počas posudzovaného obdobia.

(494) Tento argument bol preto zamietnutý.

(495) Spoločnosť Wacker takisto tvrdila, že navrhovateľova ziskovosť mala odlišný trend od trendu, ktorý bol uvedený v jeho výročnej správe za rok 2017.

(496) Výročná správa sa týka globálnej činnosti navrhovateľa, v ktorej PVA predstavuje len časť. Preto nemožno zo súhrnných údajov vyvodiť žiaden záver, ktorý sa týka jediného obchodného segmentu. Komisia získala, overila a vyvodila svoje závery na základe konkrétnych údajov. Tento argument sa preto zamietol.

5.2. **Vplyv ostatných faktorov**

5.2.1. *Dovoz z tretích krajín*

(497) Objem dovozu z iných tretích krajín sa v posudzovanom období vyvíjal takto:

Tabuľka 11

Dovoz z tretích krajín

Krajina		2016	2017	2018	Obdobie prešetrovania
Taiwan	Objem (v tonách)	20 965	19 796	23 602	22 674
	Index	*100*	*94*	*113*	*108*

Krajina		2016	2017	2018	Obdobie prešetrovania
	Podiel na trhu	12 % – 15 %	12 % – 15 %	13 % – 16 %	13 % – 16 %
	Index	*100*	*98*	*109*	*108*
	Priemerná cena (v EUR/kg)	1,57	1,56	1,56	1,71
	Index	*100*	*99*	*99*	*109*
USA	Objem (v tonách)	23 700	15 643	23 379	23 427
	Index	*100*	*66*	*99*	*99*
	Podiel na trhu	12 % – 15 %	9 % – 12 %	12 % – 15 %	12 % – 15 %
	Index	*100*	*69*	*96*	*99*
	Priemerná cena (v EUR/kg)	1,75	2,03	1,84	1,90
	Index	*100*	*116*	*105*	*108*
Japonsko	Objem (v tonách)	14 980	15 410	14 655	14 522
	Index	*100*	*103*	*98*	*97*
	Podiel na trhu	8 % – 11 %	9 % – 12 %	7 % – 10 %	8 % – 11 %
	Index	*100*	*107*	*94*	*97*
	Priemerná cena (v EUR/kg)	2,33	2,50	2,65	2,82
	Index	*100*	*107*	*114*	*121*
Iné tretie krajiny	Objem (v tonách)	7 419	3 885	2 813	4 033
	Index	*100*	*52*	*38*	*54*
	Podiel na trhu	3 % – 5 %	2 % – 4 %	1 % – 3 %	2 % – 4 %
	Index	*100*	*55*	*37*	*55*
	Priemerná cena (v EUR/kg)	2,29	1,98	2,14	2,23
	Index	*100*	*86*	*93*	*97*
Všetky tretie krajiny okrem dotknutej krajiny	Objem (v tonách)	67 064	54 734	64 448	64 656
	Index	*100*	*82*	*96*	*96*
	Podiel na trhu	38 % – 43 %	30 % – 35 %	36 % – 41 %	37 % – 42 %
	Index	*100*	*85*	*93*	*96*
	Priemerná cena (v EUR/kg)	1,88	1,98	1,93	2,06
	Index	*100*	*106*	*103*	*109*

Zdroj: Eurostat, podnet, overené vyplnené dotazníky.

(498) Dovoz z iných tretích krajín pochádzal hlavne z Taiwanu, USA a Japonska. Niektorí japonskí a americkí vývozcovia sú prepojení s výrobným odvetvím Únie, zatiaľ čo taiwanský vývozca je prepojený s jedným z čínskych vyvážajúcich výrobcov.

(499) Na rozdiel od argumentov niektorých zainteresovaných strán a opakovaných pripomienok spoločností Wacker a Solutia po poskytnutí informácií dovoz z iných tretích krajín, aj keď značný so zreteľom na podiel na trhu, klesol počas posudzovaného obdobia o 4 % a zo straty podielu výrobného odvetvia Únie na trhu mali prospech výlučne čínski vyvážajúci výrobcovia. Dovozné ceny z týchto tretích krajín, hoci boli v priemere o 11 % nižšie než ceny výrobného odvetvia Únie, vzrástli v rovnakom období o 9 %. Konkrétne dovozné ceny z Taiwanu, ktorý predstavoval najväčšieho vývozcu po ČĽR, sa zvýšili o 9 %, dovozné ceny z USA sa zvýšili o 8 %, kým dovozné ceny z Japonska vzrástli o 21 %.

(500) Dovoz z iných tretích krajín preto nebol zdrojom ujmy opísanej v odôvodneniach 440 až 478.

(501) Po poskytnutí informácií spoločnosť Wacker, druhý výrobca z Únie zaradený do vzorky, tvrdila, že Komisia nesprávne odhadla dovoz z Japonska a Taiwanu. Podľa tejto spoločnosti Komisia nezohľadnila množstvá dovezené v colnom režime aktívny zušľachťovací styk z oboch krajín a podľa jej názoru ani to, že časti dovozu z Japonska boli v skutočnosti kopolymérom PVA, a teda mimo vymedzenia dotknutého výrobku.

(502) Argument týkajúci sa colného režimu aktívny zušľachťovací styk sa musel zamietnuť. Colný režim aktívny zušľachťovací styk sa vzťahuje na tovar, ktorý sa dováža na použitie na colnom území Únie v jednej alebo vo viacerých spracovateľských operáciách, a preto sa neuvoľňuje na predaj na voľnom trhu Únie.

(503) Pokiaľ ide o dovoz kopolyméru PVA z Japonska, Komisia potvrdila, že kód TARIC 3905 30 00 10 skutočne pokrýva výlučne dovoz určitého kopolyméru na použitie ako ochranná vrstva waferov (substrátových diskov) pri výrobe polovodičov ([94]).

(504) Po ďalších kontrolách sa množstvá dovezené do EÚ s kódom TARIC 3905 30 00 10 odstránili nielen z dovozu z Japonska, ale zo všetkých zdrojov vrátane ČĽR. Objemy dovozu, spotreba a podiely na trhu sa zodpovedajúcim spôsobom upravili.

(505) Spoločnosť Wacker takisto tvrdila, že Komisia sa zamerala len na priemerné dovozné ceny z USA. Podľa názoru spoločnosti Wacker sa určitý dovoz sústreďuje v niekoľkých členských štátoch za oveľa nižšie ceny, než sú priemerné dovozné ceny, ktoré Komisia vzala do úvahy, a toto by muselo preto ovplyvniť predaj navrhovateľa.

(506) Tento argument sa musel odmietnuť, pretože tvrdenie a údaje spoločnosti Wacker nie sú v rozpore s posúdením Komisie. V prípade predaja výrobného odvetvia Únie, ako aj predajných cien, bolo možné pozorovať podobnú rôznorodosť cenového modelu, čo odráža aj druhy výrobkov požadované výrobným odvetvím používateľov, ktoré pôsobí v každom členskom štáte. Skutočnosť, že rôzne triedy PVA sú vo veľkej miere vzájomne zameniteľné, na rozdiel od tvrdenia spoločnosti Wacker ešte neznamená, že všetky triedy PVA by mali mať rovnakú cenu. Okrem toho, aj keď je pravda, že v období prešetrovania bola dovozná cena z USA do Belgicka o 4 % nižšia ako priemerná dovozná cena, dovoz do Nemecka bol v tom istom období o 13 % drahší ako priemerná cena.

(507) Spoločnosť Ahlstrom-Munksjö tiež po poskytnutí informácií tvrdila, že navrhovateľ predáva PVA zo svojich závodov v USA za nižšie ceny než triedy vyrobené v EÚ.

(508) Poskytnuté informácie sa však vzťahovali na rôzne triedy PVA, preto nie je možné urobiť žiadne porovnanie. Navyše trieda dovážaná z USA je kopolymér, a teda mimo vymedzenia dotknutého výrobku,. Okrem toho treba poznamenať, že z poskytnutých informácií je zrejmé, že významný nárast cien u navrhovateľa v EÚ nastal presne v mesiaci, v ktorom odstavil jednu zo svojich výrobných liniek. Toto potvrdzuje, že spoločnosť musela celkovo zvýšiť ceny, aby kompenzovala výpadok vo výrobe a vyššie fixné náklady.

(509) Argument sa preto zamietol.

5.2.2. *Nárast nákladov na suroviny*

(510) Jeden používateľ tvrdil, že ujmu spôsobilo zvýšenie nákladov na základnú surovinu (vinylacetátový monomér). Tvrdil, že navrhovateľ, ktorý nie je vertikálne integrovaný, musí nakupovať vinylacetátový monomér na trhu, a preto je menej nákladovo efektívny než čínski vyvážajúci výrobcovia alebo iní výrobcovia z Únie, ktorí si sami vyrábajú vinylacetátový monomér na vlastnú spotrebu.

([94]) Viskózny prípravok v podstate pozostávajúci z poly(vinylalkoholu) (CAS číslo 9002-89-5).

(511) Informácie zhromaždené počas prešetrovania odlišne od tohto argumentu potvrdili, že navrhovateľ nakupuje vinylacetátový monomér s nákladmi zodpovedajúcimi prevládajúcim cenám, aké sa zistili z iných zdrojov. V tejto súvislosti zvýšenie cien vinylacetátového monoméru ovplyvnilo aj iných výrobcov na celom svete, ako preukázal vývoj cien vyvážajúcich výrobcov z Číny a tretích krajín.

(512) Ako sa vysvetlilo aj v odôvodnení 462, vzhľadom na výrazný cenový tlak čínskeho dovozu výrobné odvetvie Únie nebolo schopné zvyšovať svoje ceny súbežne s rastom nákladov na suroviny. Táto skutočnosť v spojení s výraznou stratou objemu predaja spôsobila depresiu cien výrobného odvetvia Únie, a tak aj ziskovosti.

(513) Toto tvrdenie sa preto zamietlo.

(514) Po poskytnutí informácií spoločnosť Wacker tvrdila, že ceny vinylacetátového monoméru sa v prvom štvrťroku 2019 znížili, a preto mal navrhovateľ v období prešetrovania zodpovedajúcim spôsobom znížiť svoje výrobné náklady. Okrem toho CCCMC tvrdila aj to, že Komisia neanalyzovala vývoj cien vinylacetátového monoméru za štvorročné obdobie medzinárodnej investičnej pozície.

(515) Tieto argumenty sa museli zamietnuť. Spoločnosť Wacker tvrdí, že cena vinylacetátového monoméru sa v prvom štvrťroku 2019 znížila, ale nespomenula, že tá istá cena sa v druhom štvrťroku opäť zvýšila o 3 % a v štvrtom štvrťroku 2019 bola o 12 % vyššia. Z tohto dôvodu štvrťročné zmeny nemajú zmysel, keďže spoločnosti zohľadňujú predpokladaný vývoj cien pri účtovaní výrobných nákladov (a predajnej ceny) na nasledujúci rok. Pokiaľ ide o tvrdenie CCCMC, z informácií získaných počas prešetrovania vyplynulo, že priemerná trhová cena vinylacetátového monoméru v Únii sa v posudzovanom období zvýšila o 20 %.

5.2.3. *Ujma spôsobená vlastným zavinením*

(516) Dvaja iní používatelia tvrdili, že ujmu, ktorú utrpelo výrobné odvetvie Únie, si zavinilo samo, keďže jeden z výrobcov z Únie zaradených do vzorky neúmerne zvýšil v posudzovanom období predajné, všeobecné a administratívne náklady.

(517) Prešetrovaním sa zistilo, že zvýšenie predajných, všeobecných a administratívnych nákladov v podnikaní s PVA bolo spôsobené hlavne poklesom predaja. Vzhľadom na skutočnosť, že prevažnú väčšinu predajných, všeobecných a administratívnych nákladov tvorili fixné náklady, zníženie predaja a následný prudký pokles vyrábaného množstva zvýšili podiel týchto nákladov na jednotkových výrobných nákladoch. Ako bolo uvedené v odôvodnení 473, zníženie predaja bolo dôsledkom tlaku dumpingového dovozu na trhu Únie. Zvýšenie predajných, všeobecných a administratívnych nákladov tak bolo úzko spojené s dumpingovým dovozom a nemožno ho považovať za ujmu spôsobenú vlastným zavinením.

(518) Po poskytnutí informácií spoločnosti Ahlstrom-Munksjö, Wacker a Wegochem zopakovali tvrdenie, že navrhovateľ počas posudzovaného obdobia výrazne neznížil výrobu, a preto by sa fixné náklady nemali zvýšiť.

(519) Ako sa vysvetľuje v odôvodnení 447, obaja výrobcovia z Únie, ktorí predávajú na voľnom trhu, museli počas posudzovaného obdobia odstaviť jednu výrobnú linku ako priamy dôsledok dumpingového dovozu. Preto znížená miera využitia kapacity ovplyvnila fixné náklady obidvoch výrobcov.

(520) Spoločnosti Ahlstrom-Munksjö a Wacker takisto tvrdili, že k nadhodnoteniu výrobných nákladov navrhovateľa prispela plánovaná šesťtýždňová odstávka na údržbu zariadenia. Spoločnosť Wacker okrem toho tvrdila, že výrobné náklady navrhovateľa sú neúmerne vysoké.

(521) Pokiaľ ide o odstavenie zariadenia, prešetrovaním sa zistilo, že výrazne neovplyvnilo navrhovateľove výrobné náklady, pretože išlo o rutinnú, vopred riadne naplánovanú operáciu. Okrem toho výrobné náklady navrhovateľa sa zvýšili o 4 percentuálne body v roku 2017 (v roku prerušenia prevádzky), ale o 15 percentuálnych bodov v roku 2018, keď sa dumpingový dovoz ďalej zvyšoval a jeho podiel na trhu dosiahol [30 % – 35 %].

(522) Pokiaľ ide o náklady, keďže spoločnosť Wacker vyrába PVA len na vlastnú spotrebu, nemá žiadne predajné ani administratívne náklady (a preto má celkovo nižšie náklady). Okrem toho z informácií zhromaždených počas prešetrovania vyplynulo, že navrhovateľove výrobné náklady sú v súlade s priemernými výrobnými nákladmi výrobného odvetvia PVA.

(523) Tieto tvrdenia sa preto zamietajú.

(524) Po poskytnutí informácií spoločnosť Wegochem tvrdila, že podľa jej názoru nízku ziskovosť navrhovateľa spôsobili nadmerné náklady na odpisy.

(525) Komisia potvrdzuje, že náklady na odpisy navrhovateľa boli overené a prehodnotené a zohľadnili sa iba náklady, ktoré sa vzťahujú výlučne na dotknutý výrobok. Toto tvrdenie bolo preto zamietnuté.

(526) Iný používateľ tvrdil a po poskytnutí informácií znovu zopakoval argument, že strata podielu na trhu, ktorú utrpelo výrobné odvetvie Únie, bola spôsobená jeho vlastnými obchodnými rozhodnutiami, keďže prudké zvyšovanie cien od roku 2017 do obdobia prešetrovania donútilo určitých používateľov dotknutého výrobku v záujme zachovania konkurencieschopnosti prejsť k lacnejším čínskym dodávateľom.

(527) Aj keby existovala časová zhoda medzi zvýšením cien a poklesom predaja, je to priamy dôsledok dumpingového dovozu z dotknutej krajiny. PVA majú niekoľko druhov použitia a vyrábajú sa v rôznych triedach. Ako sa vysvetlilo v odôvodnení 60, niektoré z týchto tried majú široký rozsah použitia a vo všeobecnosti nižšiu cenu, keďže iné špecializovanejšie triedy určené na použitie s úzko vymedzenými špecifikáciami (napr. na výrobu farmaceutických výrobkov alebo PVB filmov) boli v priemere drahšie.

(528) Výrobné odvetvie Únie je schopné zásobovať všetky rozličné segmenty odberateľského odvetvia. Dovoz PVA z Číny za ceny, ktoré sú podhodnotené v priemere o 29,9 % oproti cenám v Únii, núti výrobné odvetvie Únie znižovať úroveň výroby a sústreďovať svoj predaj na triedy s priemerne o niečo vyššími cenami. Z prešetrovania však vyplynulo, že rastúci cenový tlak aj na tieto triedy ešte viac zhoršil situáciu výrobného odvetvia Únie.

(529) Tento argument sa preto zamieta.

(530) Jeden z neprepojených dovozcov zaradených do vzorky tvrdil, že navrhovateľ sám uviedol dumping na trh Únie a ujmu si preto zavinil sám, pričom poskytol dôkaz o predaji PVA, ktoré vyrábal prepojený podnik navrhovateľa so sídlom v Singapure, na trhu Únie za veľmi nízku cenu. Tento argument zopakoval aj po poskytnutí informácií.

(531) Prešetrovaním sa zistilo, že údajný dumpingový predaj zo Singapuru bol skutočne predaj šarže PVA, ktorá nezodpovedala špecifikácii. Tento osobitný druh PVA je obvykle dôsledkom chýb vo výrobnom postupe, takže sa na trhu predával za veľmi nízku cenu, pretože nespĺňal všeobecné špecifikácie výrobku.

(532) Argument bol preto zamietnutý.

(533) Iný používateľ tvrdil, že pokles objemov predaja výrobného odvetvia Únie nebol spôsobený dumpingovým dovozom PVA z dotknutej krajiny, ale že ho vyvolalo navrhovateľovo odmietnutie dodávať svoje výrobky určitým používateľom, a preto si značnú ujmu spôsobil sám týmito protisúťažnými praktikami.

(534) Výrobné odvetvie Únie je schopné a ochotné dodávať všetky rozličné triedy PVA, ako sa vysvetľuje aj vyššie v oddiele 2.2. Používateľ neposkytol žiadny konkrétny dôkaz o odmietnutí dodávky. Z informácií zhromaždených počas prešetrovania, naopak, jasne vyplýva, ako sa vysvetlilo v odôvodnení 13, že odvetvie bolo schopné aj ochotné dodávať dotknutý výrobok ktorémukoľvek používateľovi.

(535) Používateľ zopakoval argument po zverejnení, ale neposkytol žiadny presvedčivý dôkaz o údajnom zamietnutí dodávky, keďže predložené dokumenty sa týkajú len nezhody súvisiacej s cenami medzi dvoma stranami.

(536) Argument bol preto zamietnutý.

5.2.4. *Použitie na vlastnú spotrebu*

(537) Jeden používateľ tvrdil, že makroekonomické údaje poskytnuté výrobcom z Únie, ktorý bol odstránený zo vzorky, mohli byť zavádzajúce, keďže vykazovaný pokles predaja PVA mohol byť zámerným obchodným rozhodnutím s cieľom zvýšiť vlastnú spotrebu PVA, a tým predaj v odberateľských segmentoch.

(538) Ako sa vysvetlilo v odôvodnení 441, Komisia vyhodnotila mikroekonomické a makroekonomické ukazovatele na základe údajov z overených vyplnených dotazníkov aj z podnetu po krížovej kontrole s údajmi poskytnutými výrobcami, používateľmi a dovozcami z Únie a s dostupnými úradnými štatistikami (Eurostat).

(539) Vzhľadom na vysokú úroveň spolupráce bola Komisia schopná získať podrobný obraz o trhu vlastnej spotreby aj voľného trhu s PVA spolu s veľmi podrobným obrazom o rôznych ďalších odberateľských segmentoch a ich spotrebe PVA.

(540) Pokiaľ ide o pokles predaja PVA uvedeného výrobcu z Únie, informácie zhromaždené počas prešetrovania v každom prípade preukázali paralelný pokles výroby PVA v rovnakom rozsahu počas posudzovaného obdobia. Komisia tak zistila, že pokles predaja nebol spôsobený žiadnym zvýšením vlastnej spotreby.

(541) Tento argument sa preto zamieta.

(542) Dvaja používatelia tvrdili, že navrhovateľovo rozhodnutie sústrediť sa na vlastnú spotrebu na výrobu PVB filmu bolo príčinou ujmy, ktorú utrpelo výrobné odvetvie Únie.

(543) Prešetrovaním sa však zistilo, že navrhovateľova vlastná spotreba sa počas posudzovaného obdobia zvyšovala výrazne pomalším tempom než klesal objem predaja. Okrem toho navrhovateľova vlastná spotreba PVA počas posledných dvoch rokov zostala stabilná, a preto by sa ňou nevysvetlila zhoršujúca sa situácia v posledných rokoch, a najmä nie počas obdobia prešetrovania. Zároveň má odvetvie ešte minimálne 30 000 ton voľnej výrobnej kapacity, ktorú nemôžu absorbovať výrobné linky na PVB film.

(544) Tvrdenie sa preto zamieta.

(545) Spoločnosti Ahlstrom-Munksjö, Solutia, Wacker a Wegochem po poskytnutí informácií zopakovali, že navrhovateľova vlastná spotreba sa počas posudzovaného obdobia výrazne zvýšila (t. j. o 25 %). Preto je nesprávne tvrdenie Komisie, že vlastná spotreba navrhovateľa sa počas posudzovaného obdobia zvyšovala výrazne menším tempom, než klesalo množstvo predaja.

(546) Komisia potvrdzuje správnosť svojho tvrdenia a objasňuje, že aj keď sa v percentuálnom vyjadrení vlastná spotreba navrhovateľa počas posudzovaného obdobia zvýšila, v absolútnych množstvách pokles predaja výrazne prevýšil prírastok v tonách PVA, ktoré navrhovateľ použil na vlastnú spotrebu.

(547) Argument bol preto zamietnutý.

5.3. **Záver o príčinnej súvislosti**

(548) Medzi podstatným zvýšením dovozu z dotknutej krajiny a zhoršením situácie výrobného odvetvia Únie bola jasná časová zhoda.

(549) Komisia prešetrila aj iné faktory ujmy a nezistila žiadny ďalší faktor, ktorý by prispieval k značnej ujme, ktorú utrpelo výrobné odvetvie Únie.

(550) Komisia na základe uvedeného dospela k záveru, že značná ujma výrobného odvetvia Únie bola spôsobená dumpingovým dovozom z dotknutej krajiny a že žiadne iné faktory, posudzované jednotlivo alebo spoločne, neprispeli k značnej ujme, ktorú utrpelo výrobné odvetvie Únie.

6. **ZÁUJEM ÚNIE**

(551) V súlade s článkom 21 základného nariadenia Komisia skúmala, či napriek zisteniu dumpingu spôsobujúceho ujmu môže vyvodiť jednoznačný záver, že v tomto prípade nie je v záujme Únie prijať opatrenia. Určenie záujmu Únie sa zakladalo na posúdení všetkých jednotlivých príslušných záujmov vrátane záujmov výrobného odvetvia Únie, dovozcov a používateľov.

6.1. **Záujem výrobného odvetvia Únie**

(552) Prešetrovaním sa preukázalo, že výrobné odvetvie Únie utrpelo značnú ujmu v dôsledku vplyvu dumpingového dovozu z dotknutej krajiny, ktorého ceny sú podhodnotené oproti cenám výrobného odvetvia Únie, čo spôsobilo výraznú stratu podielu na trhu a viedlo k stratám počas posudzovaného obdobia, ako je podrobne uvedené v odôvodneniach 440 až 550.

(553) Výrobné odvetvie Únie bude využívať výhody vyplývajúce z opatrení, ktorými sa pravdepodobne predíde ďalšiemu prudkému nárastu dovozu z ČĽR za veľmi nízke ceny. Bez uloženia opatrení budú čínski výrobcovia pokračovať v dumpingu PVA na trhu Únie, brániac výrobnému odvetviu Únie v predaji PVA s primeraným ziskom, a teda ďalej spôsobujúc výrobnému odvetviu Únie značnú ujmu.

6.2. **Záujem neprepojených dovozcov**

(554) Šesť neprepojených dovozcov bolo ochotných spolupracovať. Traja boli zaradení do vzorky a poskytli vyplnené dotazníky. Všetci traja dovozcovia boli proti uloženiu opatrení, pričom tvrdili, že poškodí ich podnikanie a bude v rozpore so záujmom používateľov PVA v Únii.

(555) Podľa neprepojených dovozcov zaradených do vzorky váha dotknutého výrobku v porovnaní s celkovým obratom týchto dovozcov kolíše v rozpätí od 10 % do 40 %. Pracovné miesta vyčlenené na dotknutý výrobok sa odhadovali na približne 20 zamestnancov.

(556) Všetci traja dovozcovia boli ziskoví a ziskové rozpätie by malo postačovať prinajmenšom na absorbovanie časti ciel. Komisia navyše poznamenala, že dovoz z iných tretích krajín má stále najväčší podiel na trhu Únie. Uloženie opatrení by preto nemalo mať značný negatívny cenový vplyv na dovozcov, ale niektorí z nich by museli zmeniť zdroje, čo by pre týchto dovozcov znamenalo dodatočné náklady.

(557) Jeden dovozca tvrdil, že uloženie opatrení by ohrozilo dovozcov, keďže koncoví používatelia z Únie prestanú nakupovať PVA s pôvodom v ČĽR a začnú získavať alternatívne výrobky, ktorých základom nie sú PVA, alebo zmesi PVA s inými výrobkami vyrábané mimo Únie.

(558) V tejto súvislosti treba predovšetkým poznamenať, že vplyv PVA na náklady používateľov sa od segmentu k segmentu líši, ako sa vysvetľuje ďalej v oddiele 6.3.

(559) Prešetrovaním sa navyše zistilo, že možnosť nahradenia PVA alternatívnymi výrobkami, ak vôbec teoreticky existuje, by bola veľmi komplikovaná a zvýšenie nákladov na PVA by pravdepodobne nebolo rozhodujúcim faktorom. Niektoré z alternatívnych výrobkov už sú výrazne drahšie ako PVA a nie sú šetrné k životnému prostrediu, keďže nie sú biologicky rozložiteľné ako PVA.

(560) Pokiaľ ide o zmesi výrobkov, prešetrovaním sa zistilo, že dopravné náklady zohrávajú významnejšiu rolu než náklady na suroviny. Tieto zmesi sú zvyčajne vyrobené z PVA a ďalších prísad rozpustených vo vode. Percentuálny podiel vody (a hmotnosť) tak predražujú dopravu. Získavanie týchto zmesí na báze PVA od výrobcov sídliacich mimo Únie sa preto pravdepodobne výrazne nezvýši pre antidumpingové clá na dotknutý výrobok.

(561) Toto tvrdenie bolo preto zamietnuté.

(562) Dvaja dovozcovia tvrdili, že výroba PVA v Únii bola nedostatočná na uspokojenie dopytu, a preto trh PVA v Únii výrazne závisí od dovozu, ako preukázali aj bezcolné kvóty na dovoz PVA vo výške 15 000 t/rok stanovené od roku 2014 Radou Európskej únie ([95]).

(563) Z tohto hľadiska najväčšími dodávateľmi na trhu EÚ boli stále výrobcovia PVA so sídlom v tretích krajinách (konkrétne na Taiwane, v USA a Japonsku), ktorí už predstavovali [37 % – 42 %] spotreby Únie na voľnom trhu. Prešetrovaním sa navyše preukázalo, že viacerí používatelia súčasne získavali PVA od rôznych dodávateľov sídliacich v ČĽR, od výrobného odvetvia Únie aj od výrobcov sídliacich v tretích krajinách. Napokon treba poznamenať, že výrobné odvetvie Únie má stále voľnú kapacitu asi 30 000 ton, z ktorej môže zásobovať trh Únie.

(564) Keďže dopyt po PVA je výrazný, uloženie opatrení by vzhľadom na úroveň navrhovaných ciel a dostupné alternatívne zdroje nemalo zvýšiť riziko nedostatočnej ponuky. Toto tvrdenie sa preto zamietlo.

(565) Jeden dovozca tvrdil, že uloženie opatrení by ohrozilo malé a stredné podniky (ďalej len „MSP“) v Únii, najmä v súvislosti s aktuálnou krízou spôsobenou pandémiou COVID-19. Tvrdil, že antidumpingové clá na PVA s pôvodom v dotknutej krajine by boli ďalším narušením v sektore, ktorý je už vážne ovplyvnený uvedenou krízou.

([95]) Nariadenia Rady (EÚ) č. 1340/2014, (EÚ) č. 713/2014, (EÚ) 2015/2448, (EÚ) 2016/2389, (EÚ) 2018/2070.

(566) Komisia v tejto súvislosti poznamenala, že vplyv navrhovaných antidumpingových opatrení na náklady používateľov je v rôznych segmentoch rôzny a bol dôkladne posúdený, ako sa vysvetľuje ďalej v oddiele 6.3.

(567) Navyše vzhľadom na vysokú úroveň spolupráce bola Komisia schopná získať podrobný obraz o trhu vlastnej spotreby aj voľného trhu s PVA spolu s veľmi podrobným obrazom o rôznych ďalších odberateľských segmentoch.

(568) Komisia analyzovala hospodársku situáciu výrobného odvetvia Únie a používateľov aj z hľadiska významu stability zásobovania, pretože bez výrobného odvetvia Únie by Únia stratila [50 % – 60 %] svojej dodávateľskej kapacity ([96]) rozhodujúceho materiálu, akým sú PVA.

(569) Toto tvrdenie sa preto zamietlo.

6.3. **Záujem používateľov**

(570) Ako sa vysvetľuje v odôvodnení 55, PVA sa používajú ako prísada, prekurzor alebo činidlo hlavne v štyroch odvetviach používateľov v Únii pri: i) výrobe PVB živíc používaných na výrobu PVB filmov; ii) polymerizácii a výrobe emulzií; iii) výrobe papiera a kartónu a iv) výrobe lepidiel.

(571) Výrobcovia PVB boli najväčšími používateľmi PVA a predstavovali približne 40 % spotreby PVA v Únii. Na polymerizáciu sa spotrebovalo približne 20 %, na výrobu papierenských chemikálií 16 % a lepidiel 14 % z celkovej spotreby PVA.

(572) Po začatí konania bolo oslovených 49 známych používateľov v Únii, ktorí boli vyzvaní na spoluprácu. Prihlásili sa: jeden výrobca PVB (spoločnosť Solutia), traja výrobcovia papiera a kartónu (spoločnosti Ahlstrom-Munksjö, Papierfabrik August Koehler a Paul & Co), traja výrobcovia v segmente polymerizácie a výroby emulzií (spoločnosti Wacker, FAR Polymers a Celanese) a jeden výrobca lepidiel (spoločnosť Cordial). Všetci boli proti potenciálnym opatreniam na dovoz PVA s pôvodom v dotknutej krajine s výnimkou spoločnosti Celanese, ktorá zaujala neutrálny postoj.

6.3.1. *Výrobcovia PVB filmov*

(573) Pokiaľ ide o hlavné uplatnenie PVA (PVB film), treba poznamenať, že navrhovateľ sám je v priamej súťaži s používateľmi dotknutého výrobku v sektore PVB, keďže časť svojej výroby PVA používa na vlastnú spotrebu pri výrobe PVB filmu.

(574) PVB živica sa vyrába acetalizáciou PVA (reakciou PVA s butyraldehydom), následne sa zmieša so zmäkčovadlom a extrúziou sa vytvára PVB film. PVA predstavuje až 27 % nákladov na výrobu PVB. PVB film sa používa najmä ako vrstva medzi dvoma sklenými tabuľami v automobilovom sektore (čelné sklá) alebo v sektore stavebníctva (bezpečnostné sklo).

(575) Spoločnosť Solutia bola najväčším výrobcom PVB filmu v Únii. Spolu s navrhovateľom a ďalším výrobcom z Únie predávajúcim na voľnom trhu zastupovali takmer všetku výrobu PVB filmu v Únii. Tento výrobca vyrábal PVA aj na svoju vlastnú vnútornú spotrebu. Spoločnosť zodpovedala takmer za pätinu celkovej spotreby PVA v Únii (vlastná spotreba a voľný trh).

(576) Používateľ tvrdil, že antidumpingové opatrenia na PVA by mali rozsiahle negatívne dôsledky v sektore PVB filmu. Keďže navrhovateľ bol súčasne významným výrobcom PVB filmu aj výrobcom a dodávateľom PVA, akékoľvek antidumpingové opatrenie by ovplyvnilo nielen výrobné náklady na výrobky v ďalšom článku výrobného/distribučného reťazca, ale aj súťaž s takými výrobcami PVB ako používateľ. Toto tvrdenie spoločnosti Solutia a Wegochem po poskytnutí informácií zopakovali. Používateľ navyše tvrdil, že nový závod na výrobu PVB filmu rozpustného vo vode, ktorý navrhovateľ plánuje otvoriť v Poľsku, ešte viac zvýši navrhovateľovu vlastnú spotrebu PVA a prehĺbi nedostatok kapacity Únie, čo sa týka ponuky PVA. Tieto argumenty spoločnosť Solutia po druhom dodatočnom poskytnutí informácií zopakovala.

(577) Po prvé, treba poznamenať, že zatiaľ čo väčšina výrobcov PVA a PVB filmu z Únie je vertikálne integrovaná, každý z nich sa rozhodol sústrediť svoju výrobnú kapacitu na dodávateľský alebo odberateľský segment podľa vlastnej obchodnej stratégie. Z tohto pohľadu sám používateľ bol výrobcom PVA aj výrobcom PVB filmu presne tak ako ostatní dvaja výrobcovia z Únie. Výroba filmov rozpustných vo vode je navyše založená hlavne na kopolyméroch PVA, na ktoré sa nevzťahuje vymedzenie dotknutého výrobku a získavajú sa z výrobných závodov v tretích krajinách, a nemôže preto ovplyvniť navrhovateľovu dodávateľskú kapacitu štandardného (homopolyméru) PVA.

([96]) Celý voľný trh a vlastná spotreba.

(578) Po druhé, prešetrovaním sa preukázalo, že používateľ mal stratégiu zabezpečovania PVA z viacerých zdrojov na vlastnú spotrebu a vo veľkej miere využíval alternatívne zdroje ponuky PVA od výrobného odvetvia Únie, vyvážajúcich výrobcov v ČĽR aj výrobcov v tretích krajinách. Ako sa navyše vysvetľuje v odôvodnení 563, výrobné odvetvie Únie má stále voľnú kapacitu 30 000 ton na zásobovanie trhu Únie a úroveň antidumpingových ciel nezabráni spoločnosti Solutia, aby naďalej získavala PVA z ČĽR, ako sa vysvetľuje v odôvodnení 588.

(579) Prešetrovaním sa napokon zistilo, že vplyv navrhovaných antidumpingových ciel na používateľove výrobné náklady a ziskovosť by bol vzhľadom na podiel dovozu z dotknutej krajiny na jeho celkovej spotrebe PVA a podiel PVA na jeho výrobných nákladoch obmedzený, a to aj s platnými opatreniami.

(580) Pokiaľ ide o údajné riziko protisúťažného správania výrobného odvetvia Únie, Komisia poznamenáva, že neboli predložené žiadne dôkazy podporujúce toto tvrdenie, a okrem toho výrobné odvetvie Únie neustále dodávalo veľké množstvá PVA výrobnému odvetviu PVB. Navyše sa prešetrovaním zistilo aj to, že odvetvie výroby PVB získava PVA prostredníctvom zmlúv o dodaní tovaru, ktoré ho chránia pred kolísaním cien a výpadkami dodávok. Napokon treba poznamenať, že nástroje na ochranu obchodu umožňujú Komisii preskúmať navrhované opatrenia v záujme používateľov v prípade presvedčivých dôkazov o protisúťažných praktikách.

(581) Vzhľadom na uvedené skutočnosti boli tieto tvrdenia zamietnuté.

(582) Spoločnosť Solutia takisto žiadala o oslobodenie od navrhovaných antidumpingových ciel v colnom režime konečné použitie v prípade výroby PVB filmu. Spoločnosť tvrdila, že navrhované opatrenia budú mať veľmi významný finančný vplyv na ziskovosť výroby PVB filmu, že špecifikácie dokáže splniť len málo dodávateľov a že výrobok nie je zameniteľný.

(583) Komisia posúdila žiadosť spoločnosti na základe všetkých informácií zhromaždených počas prešetrovania a pripomienok doručených po poskytnutí informácií.

(584) Na rozdiel od argumentu spoločnosti Solutia sa prešetrovaním zistilo, ako je vysvetlené vyššie, že vplyv navrhovaných antidumpingových ciel na výrobné náklady a ziskovosť používateľa bude obmedzený.

(585) Spoločnosť Solutia mala navyše stratégiu zabezpečovania dodávok z viacerých zdrojov, pričom vyrábala PVA na vlastnú spotrebu a vo veľkej miere využívala viaceré zdroje zásobovania PVA od výrobného odvetvia Únie, vyvážajúcich výrobcov v ČĽR aj od výrobcov v tretích krajinách. Aj keď je pravda, že kvalifikovanie nového zdroja PVA je náročný a dlhý proces, na svete existujú traja ďalší výrobcovia schopní dodávať PVA s úzkou distribúciou molekulových hmotností a nízkym obsahom popola. Komisia navyše poznamenáva, že úroveň antidumpingových ciel by žiadnemu dodávateľovi z ČĽR nezabránila naďalej vyvážať PVA za spravodlivú cenu. PVB film napokon predstavuje hlavné odberateľské použitie PVA a spoločnosť Solutia zastáva jednu z vedúcich pozícií na trhu v tomto segmente. V dôsledku toho by sa takýmto oslobodením v rámci kontroly konečného použitia riskovalo vážne oslabenie účinku opatrení. Žiadosť bola preto zamietnutá.

(586) Po druhom dodatočnom poskytnutí informácií spoločnosť Solutia tvrdila, že Komisia nevysvetlila údaje a odôvodnenie použité pri určení „zanedbateľnosti“ vplyvu na jej ziskovosť. Spoločnosť navyše tvrdila, že potrebuje mať prístup ku všetkým dodávateľom PVA za primerané ceny na udržanie bezpečnosti dodávok a primeranej ziskovosti a Komisia teda nezdôvodnila, ako by úroveň antidumpingových ciel nezabránila dodávateľovi spoločnosti Solutia pokračovať vo vývoze z ČĽR.

(587) Komisia objasnila, že vplyv na ziskovosť spoločnosti Solutia sa vypočítal takto: Komisia najprv stanovila podiel nákladov na PVA získavané z ČĽR na celkových výrobných nákladoch spoločnosti, čo sa overilo na mieste. Potom Komisia zvýšila náklady spoločnosti na PVA o navrhované clo uplatnené na množstvo PVA, ktoré spoločnosť získala z ČĽR. Komisia zistila, že vplyv ciel na spoločnosť Solutia bol naozaj významný v absolútnom vyjadrení, ale obmedzený, keď sa dal do pomeru k štruktúre celkových nákladov spoločnosti. Komisia ďalej nezohľadnila určité domnienky spoločnosti týkajúce sa budúceho vývoja cien PVA, keďže skutočnosti naznačovali, že tieto domnienky nie sú náležité, a spoločnosť Solutia neposkytla žiadne podporné dôkazy, ktoré by preukazovali opak. Z dôvodu zachovania dôvernosti sa ďalšie podrobnosti a číselné údaje použité vo výpočte Komisie poskytli v samostatnom dokumente iba spoločnosti.

(588) Podľa názoru Komisie by preto vzhľadom na obmedzený vplyv na ziskovosť spoločnosti Solutia antidumpingové clá tejto spoločnosti nezabránili, aby naďalej získavala PVA z ČĽR, takže spoločnosť si zachová prístup ku všetkým svojim dodávateľom PVA. Na rozdiel od tvrdení spoločnosti, podľa ktorých by opatrenia ovplyvnili aj jej konkurenčné postavenie vo vzťahu k iným výrobcom PVB, obmedzený vplyv na štruktúru nákladov a ziskovosť spoločnosti Solutia navyše takisto naznačuje, že by došlo aj k obmedzenému vplyvu na jej konkurencieschopnosť.

(589) Tento argument bol preto zamietnutý.

(590) Spoločnosť Solutia takisto tvrdila, že skutočnosť, že PVB film predstavuje hlavné odberateľské použitie PVA, ako aj to, že spoločnosť Solutia zastáva jednu z vedúcich pozícií na trhu v tomto segmente, sú iba domnienky, ktoré nie sú podporené faktmi.

(591) Na rozdiel od tohto argumentu z informácií zhromaždených počas prešetrovania vyplynulo, že výroba PVB filmu predstavuje prinajmenšom [30 % – 40 %] celkovej spotreby PVA v Únii, a preto je s odstupom najvýznamnejším spomedzi rôznych odberateľských použití PVA. Komisia navyše poznamenala, že na základe údajov, ktoré spoločnosť sama poskytla vo vyplnenom dotazníku, má spoločnosť Solutia spomedzi štyroch výrobcov PVB filmu pôsobiacimi na trhu Únie výrazný podiel na trhu, a preto ju možno odôvodnene považovať za spoločnosť, ktorá zastáva jednu z vedúcich pozícií na trhu.

6.3.2. *Polymerizácia a výrobcovia emulzií*

(592) PVA sa používajú pri polymerizácii, pretože uľahčujú presnú kontrolu tvorby zŕn a výslednej štruktúry v emulziách a náteroch s cieľom regulovať viskozitu hotového výrobku.

(593) V rámci konania sa prihlásili a spolupracovali dvaja používatelia – spoločnosti FAR Polymers a Celanese – a spoločnosť Wacker, druhý výrobca PVA z Únie zaradený do vzorky, ktorý vyrábal PVA len na svoju vlastnú spotrebu. Spoločnosti FAR Polymers a Wacker boli proti potenciálnym opatreniam, pričom tvrdili, že uloženie antidumpingových opatrení by nebolo v záujme Únie.

(594) Spoločnosť Wacker navyše tvrdila, že výroba PVA v Únii bola nedostatočná na uspokojenie dopytu po tomto výrobku, a preto bol trh EÚ s PVA výrazne závislý od dovozu. Podľa jeho názoru dovoz z dotknutej krajiny vyplnil medzeru na trhu, ktorú nedokázali vyplniť iné krajiny.

(595) Spoločnosť navyše tvrdila, že platnými antidumpingovými clami by sa čínskym vyvážajúcim výrobcom zabránilo v prístupe na trh. Dvaja výrobcovia z Únie, ktorí predávali na voľnom trhu (a ktorí sú prepojení s vyvážajúcimi výrobcami v USA, Japonsku a Singapure) by mali preto dominantné postavenie na trhu Únie a boli by schopní stanoviť vyššie ceny, ktoré budú poškodzovať používateľov v Únii.

(596) Obaja používatelia znova pripomenuli svoje argumenty po poskytnutí informácií.

(597) Pokiaľ ide o prvý bod, prešetrovaním sa preukázalo, že vplyv na ziskovosť používateľa bude zanedbateľný, a to aj pri platných antidumpingových clách, keďže podiel PVA na výrobných nákladoch používateľov pôsobiacich v tomto segmente predstavuje [3 % – 7 %] celkových nákladov.

(598) Čo sa týka stability zásobovania, ako sa vysvetlilo v odôvodnení 563, výrobné odvetvie Únie má prinajmenšom 30 000 ton voľnej kapacity. Navyše najväčšími dodávateľmi na trhu EÚ boli stále výrobcovia PVA sídliaci v tretích krajinách (konkrétne na Taiwane, v USA a Japonsku), ktorí už predstavovali [37 % – 42 %] spotreby v Únii. Napokon je potrebné poznamenať, že výrobca z Únie zaradený do vzorky mal stratégiu zabezpečovania dodávok z viacerých zdrojov, a teda PVA na svoju spotrebu nezískava výlučne od výrobcov so sídlom v ČĽR.

(599) So zreteľom na posledné tvrdenie treba poznamenať:

(600) Po prvé, podľa opisu v odôvodneniach 497 a 498, najväčším vývozcom na trh Únie (po ČĽR) bol Taiwan s podielom na trhu [13 % – 16 %], ktorého výrobcovia nie sú prepojení s výrobným odvetvím Únie.

(601) Po druhé, významné množstvá boli dovezené aj z USA (s podielom na trhu [12 % – 15 %]) a z Japonska (s podielom na trhu [8 % – 11 %]), pričom existujú minimálne traja výrobcovia, ktorí nie sú prepojení s výrobným odvetvím Únie. Navyše, aj keď sa dovoz z iných tretích krajín počas posudzovaného obdobia znížil, stále predstavoval najväčší podiel na voľnom trhu Únie (približne [37 % – 42 %]) a jeho ceny boli v priemere o 11 % nižšie než ceny výrobného odvetvia Únie.

(602) Po tretie, ako sa vysvetľuje v odôvodnení 598, spoločnosť Wacker už získavala PVA na svoju spotrebu z viacerých rôznych zdrojov.

(603) Napokon sa konštatuje, že cieľom antidumpingových opatrení je obnovenie spravodlivej hospodárskej súťaže a rovnakých podmienok na trhu Únie, a nie brániť dovozu z dotknutej krajiny. V tomto konkrétnom prípade sa prešetrovaním zistilo, že antidumpingové clá by nebránili používateľom naďalej získavať PVA za spravodlivú cenu z ČĽR, ako potvrdzujú zistenia uvedené v odôvodnení 597, konkrétne že clá by mali minimálny vplyv na náklady a ziskovosť používateľov v segmente polymerizácie a výroby emulzií.

(604) Vzhľadom na uvedené skutočnosti boli tieto tvrdenia zamietnuté.

(605) Spoločnosť Wacker žiadala o oslobodenie od navrhovaných antidumpingových ciel v colnom režime konečné použitie podľa článku 254 Colného kódexu Únie. Vo svojej žiadosti tvrdila, že potrebuje alternatívu v podobe dodatočného kvalifikovaného dodávateľa, aby sa vyhla situácii, v ktorej by jej výrobné odvetvie Únie odmietlo zásobovanie. Uloženie ciel navyše podľa názoru spoločnosti Wacker negatívne ovplyvní trhové ceny PVA.

(606) Komisia posúdila žiadosť spoločnosti na základe všetkých informácií zhromaždených počas prešetrovania a pripomienok doručených po poskytnutí informácií.

(607) Po prvé, ako bolo vysvetlené vyššie, spoločnosť Wacker už získavala značnú časť svojich nákupov od výrobného odvetvia Únie a neposkytla žiadny dôkaz o odmietnutí zásobovania výrobcami z Únie. Prešetrovaním sa navyše zistilo, že po začatí pandémie ochorenia COVID-19 navrhovateľ v krátkej lehote poskytol dodatočný objem PVA rôznym používateľom v Únii. Po druhé, pokiaľ ide o údajné riziko protisúťažného správania výrobného odvetvia Únie, Komisia poznamenala, že neboli predložené žiadne dôkazy podporujúce toto tvrdenie. Navyše podľa názoru Komisie možné alternatívne zdroje zásobovania z tretích krajín významne obmedzovali toto riziko. Polymerizácia a výroba emulzií napokon predstavujú jedno z hlavných odberateľských použití PVA a spoločnosť Wacker zastáva jednu z vedúcich pozícií na trhu v tomto segmente. V dôsledku toho by sa takýmto oslobodením v rámci kontroly konečného použitia riskovalo vážne oslabenie účinku opatrení. Žiadosť bola preto zamietnutá.

6.3.3. *Výrobcovia papiera a kartónu*

(608) PVA sa používajú na zlepšenie pevnosti, absorbancie a vzhľadu výrobkov z papiera a kartónu, pri natieranom papieri a izolačných povlakoch na samolepiaci papier. Segment papiera predstavoval približne 16 % spotreby PVA v Únii.

(609) Traja používatelia v tomto sektore, a to spoločnosti Ahlstrom-Munksjö, August Koehler a Paul & Co., a dve združenia používateľov CEPI a Assocarta, sa prihlásili počas konania a po poskytnutí informácií, pričom boli proti možným opatreniam a argumentovali záujmom používateľov dotknutého výrobku v Únii v tomto segmente.

(610) Používatelia tvrdili a po poskytnutí informácií zopakovali, že antidumpingové clá uložené na významný vstupný výrobok, akým sú PVA, by oslabovali snahy papierenského odvetvia Únie kontrolovať náklady, a tým aj jeho konkurencieschopnosť. Tvrdili, že vzhľadom na úroveň súťaže na trhu s papierom, najmä zo strany spoločností ázijsko-tichomorského regiónu, by výrobcovia papiera z Únie boli v nevýhodnom postavení v porovnaní s výrobcami, ktorí nie sú z EÚ a mali by prístup k lacnejším PVA na vysoko konkurenčnom trhu. Tieto tvrdenia boli zopakované po druhom dodatočnom poskytnutí informácií.

(611) V rozpore s argumentmi používateľov sa prešetrovaním zistil zanedbateľný vplyv PVA na výrobné náklady papierenského odvetvia, a to na úrovni [1 % – 2 %]. Uloženie antidumpingových ciel by preto malo minimálny vplyv na ich náklady a výrazne by neovplyvnilo ich ziskovosť.

(612) Tvrdenie bolo preto zamietnuté.

6.3.4. *Výrobcovia lepidiel*

(613) V odvetví výroby lepidiel sa PVA používajú ako hlavná zložka na výrobu glejov. Tento segment predstavuje takmer 14 % celkovej spotreby PVA v Únii.

(614) Jeden výrobca v segmente lepidiel sa prihlásil s námietkou proti opatreniu. Spoločnosť tvrdila, že antidumpingové opatrenia na PVA by vážne ovplyvnili jej ziskovosť, lebo spoločnosť by nebola schopná preniesť toto zvýšenie cien na svojich zákazníkov. Tento argument spoločnosti Cordial a Wegochem po poskytnutí informácií zopakovali.

(615) Pokiaľ ide o sektor lepidiel, PVA predstavovali [40 % – 50 %] ([97]) nákladov na hotový výrobok. Za tejto situácie sa zdalo, že spoločnosť by nedokázala absorbovať vplyv navrhovaných antidumpingových ciel.

(616) Po poskytnutí informácií spoločnosti Kuraray a Sekisui uviedli, že spoločnosť Cordial podľa ich názoru nemožno považovať za reprezentatívneho aktéra v špecifickom segmente lepidiel. Podľa ich názoru výrobky spoločnosti Cordial pozostávajú zo zmesí s vysokým obsahom PVA, ktoré predstavujú len menšiu časť použitia v segmente lepidiel.

(617) Dvaja výrobcovia z Únie tvrdili, že PVA predstavujú približne 2 % až 5 % výrobných nákladov väčšiny použitia na lepidlá určené na balenie a iba v niektorých špecializovaných sektoroch by mohol vplyv PVA dosiahnuť 10 % – 20 %. Preto vplyv PVA na náklady na úrovni 80 %, pokiaľ ide o podnikanie spoločnosti Cordial, nemožno považovať za reprezentatívny v prípade segmentu lepidiel.

(618) Po poskytnutí informácií aj spoločnosť Cordial požiadala o oslobodenie od navrhovaných antidumpingových ciel v colnom režime konečné použitie uvedenom v článku 254 Colného kódexu Únie. Táto žiadosť bola založená na osobitosti jej výrobkov, na obmedzenom počte tried PVA, ktoré dováža a ktoré osobitne vyvinula v spolupráci so svojím jediným dodávateľom, na nemožnosti absorbovať navrhované clá vzhľadom na štruktúru nákladov a úrovne ziskovosti, ako aj na neexistencii akýchkoľvek iných použiteľných alternatív, ktoré by spoločnosti umožnili zotrvať na trhu.

(619) Komisia opätovne posúdila situáciu výrobcov lepidiel a žiadosť spoločnosti so zreteľom na pripomienky doručené od všetkých zainteresovaných strán, konkrétne od spoločnosti Cordial, výrobného odvetvia Únie, zákazníkov spoločnosti Cordial a ďalších používateľov lepidiel.

(620) Na základe všetkých informácií, ktoré Komisii po poskytnutí informácií sprístupnili viaceré zainteresované strany, Komisia súhlasila s tvrdením výrobného odvetvia Únie, že situáciu spoločnosti Cordial nemožno extrapolovať na celý sektor lepidiel, kde PVA predstavujú v priemere iba 2 % až 5 % výrobných nákladov väčšiny použitia na lepidlá (lepidlá učené na balenie).

(621) Vzhľadom na malú váhu, ktorú PVA zvyčajne predstavujú v nákladoch na lepidlá, sa prešetrovaním zistilo, že zmena dodávateľov, a to aj so zreteľom na potrebu postupu certifikácie, je pre používateľov v segmente lepidiel realizovateľná, keďže vplyv opatrení na ich celkové náklady by nebol značný.

(622) Na druhej strane pri pohľade na konkrétnu situáciu spoločnosti Cordial k rovnakému záveru nemožno dospieť. Prešetrovaním sa zistilo, že väčšina jej výroby sa týka lepidiel v podobe suchej zmesi vyrábaných a predávaných vo forme prášku, ktoré sú úzko špecializovaným výrobkom v porovnaní s bežne vyrábanými tekutými lepidlami na báze PVA alebo PVAc. Jej klienti si zostavili výrobný proces tak, aby mohli využívať prispôsobené lepidlá od spoločnosti Cordial a dosahovali stále úspory z nákladov na prepravu, ako sa vysvetľuje v odôvodnení 626. Prechod na tekuté lepidlá by znamenal reštrukturalizáciu ich celého výrobného procesu.

(623) Z dôvodu tohto inovačného výrobku je štruktúra nákladov spoločnosti Cordial iná ako priemerná štruktúra nákladov v odvetví lepidiel. PVA predstavovali v prípade spoločnosti Cordial prinajmenšom [40 – 50 %] nákladov. Rozdiely sú okrem iného spôsobené skutočnosťou, že podiel PVA použitých na tonu lepidiel v podobe suchej zmesi je vyšší ako v prípade tekutých lepidiel. Vzhľadom na osobitosť výrobku vyvinutého spoločnosťou Cordial by bolo pre spoločnosť prakticky nemožné prejsť na výrobky, ktoré nie sú na báze PVA, pretože by si to vyžadovalo úplnú zmenu zloženia jej gleja.

(624) Pokiaľ ide o alternatívne zdroje zásobovania, prechod na dodávky výrobného odvetvia Únie alebo z iných zdrojov by po uložení opatrení nebol pre spoločnosť možný. Spoločnosť sa už v skutočnosti pokúsila uzavrieť nové partnerstvá, ale vzhľadom na jej malú veľkosť nebola schopná vytvoriť dlhodobý vzťah s alternatívnymi dodávateľmi (dlhodobý vzťah by sa vyžadoval, aby sa dodávatelia prispôsobili požiadavkám spoločnosti Cordial na výrobok). Spoločnosť predložila dôkazy o tom, že sa v minulosti skutočne pokúsila nakúpiť PVA od taiwanského výrobcu, ale nemohla dohodu uzavrieť, pretože tento výrobca predáva výlučne prostredníctvom obchodníka v EÚ a nebol ochotný prispôsobiť svoje výrobky požiadavkám spoločnosti Cordial. Všetky tieto prvky v spojení s potrebou postupu certifikácie spôsobili, že nie je uskutočniteľné, aby spoločnosť zmenila dodávateľov.

([97]) Tento číselný údaj bol v nadväznosti na poskytnutie informácií zrevidovaný.

(625) Spoločnosť napokon pôsobí na vysoko konkurenčnom trhu s veľmi malými ziskovými rozpätiami. V tejto situácii z dôkazov vyplynulo, že spoločnosť by nedokázala absorbovať vplyv navrhovaných antidumpingových ciel a s najväčšou pravdepodobnosťou by sa dostala do konkurzu.

(626) Po poskytnutí informácií sa prihlásilo aj niekoľko následných používateľov výrobkov spoločnosti Cordial v odvetví papiera a kartónu, ktorí namietali proti opatreniam. Tvrdili, že podiel lepidiel spoločnosti Cordial na ich výrobných nákladoch je značný (približne [10 % – 25 %]). Akýkoľvek negatívny vplyv opatrení na ich dodávateľa lepidiel v podobe suchej zmesi by preto negatívne ovplyvnil aj ich. Navyše by museli reštrukturalizovať svoje výrobné príslušenstvo, aby bolo vhodné na použitie úplne odlišného výrobku. Prechod zo suchých lepidiel na tekuté lepidlá by napokon znamenal aj značné zvýšenie nákladov na dopravu (1 tona suchého lepidla sa rovná 5 až 8 tonám tekutých lepidiel).

(627) Komisia takisto skúmala vplyv akéhokoľvek možného oslobodenia od ciel v colnom režime konečné použitie na účinnosť opatrení. V tejto súvislosti Komisia poznamenala, že trhový segment lepidiel predstavuje 17 % spotreby v Únii a že jediný výrobca lepidiel v podobe suchej zmesi, ktorý sa prihlásil, predstavuje iba 4 % tohto segmentu. Komisia teda dospela k záveru, že takéto oslobodenie by nemalo negatívny vplyv na účinnosť opatrení.

(628) Vzhľadom na uvedené Komisia rozhodla o výnimočnom prepustení dovážaných PVA používaných na výrobu lepidiel v podobe suchej zmesi, ktoré sa vyrábajú a predávajú vo forme prášku pre odvetvie kartónu, do colného režimu konečné použitie uvedeného v článku 254 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 952/2013 ([98]). Tento colný režim konečné použitie bude prísne obmedzený na lepidlá v podobe suchej zmesi a za žiadnych okolností sa nebude vzťahovať na žiadne iné výrobky (napríklad tekuté lepidlá) vyrábané výrobcami lepidiel.

(629) Po druhom dodatočnom poskytnutí informácií spoločnosť Cordial požiadala Komisiu, aby podrobila spoločnosti, ktoré chcú využiť oslobodenie v režime konečného použitia, systému povoľovania *ex ante* zo strany Komisie s cieľom zabezpečiť, aby skutočne vyrábali lepidlá v podobe suchej zmesi.

(630) V tejto súvislosti Komisia objasnila, že oslobodenie v colnom režime konečné použitie, ktoré je opísané v odôvodnení 628, sa nevzťahuje na konkrétnu spoločnosť, ale nediskriminačne sa vzťahuje na všetkých výrobcov lepidiel v podobe suchej zmesi. Monitorovanie a uplatňovanie colného režimu uvedeného v článku 254 nariadenia (EÚ) č. 952/2013 majú navyše vykonávať colné orgány členských štátov. V rámci tohto colného režimu sa stanovia požiadavky a kontroly, ktorými sa zabezpečí, aby bolo oslobodenie obmedzené na konečné použitie, ako sa stanovilo. Preto nie je vhodné ani potrebné, aby Komisia prijala akékoľvek ďalšie opatrenia.

(631) Žiadosť bola preto zamietnutá.

(632) Po druhom dodatočnom poskytnutí informácií navrhovateľ namietal proti právnemu základu a účinnosti oslobodenia v colnom režime konečné použitie, ktoré sa uplatnili na spoločnosť Cordial. Podľa jeho názoru spoločnosť nevyrábala výlučne lepidlá v podobe suchej zmesi, keďže vyrábala aj tekuté lepidlá a obchodovala s PVA dovezenými z ČĽR bez toho, aby na ne uplatnila akýkoľvek postup transformácie.

(633) Tieto argumenty sa museli zamietnuť. Komisia posúdila vplyv opatrení na všetky dotknuté strany a dospela k záveru, že celkovo nie je v rozpore so záujmom Únie uplatnenie opatrení v tomto prípade. Ako sa však vysvetľuje v odôvodneniach 622 až 625, prešetrovaním sa zistilo, že na rozdiel od iných používateľov PVA by veľmi obmedzená skupina používateľov vyrábajúcich lepidlá v podobe suchej zmesi nebola schopná opatrenia absorbovať. Komisia sa z tohto dôvodu rozhodla využiť colný režim ustanovený v článku 254 nariadenia (EÚ) č. 952/2013, čo je úplne v súlade s jej úrovňou vlastného uváženia. Colný režim konečné použitie bude navyše prísne obmedzený na výrobu lepidiel v podobe suchej zmesi a nebude sa vzťahovať na žiadne iné výrobky, ktoré vyrábajú alebo s ktorými obchodujú výrobcovia lepidiel. Preto sa na žiadny nákup čínskych PVA na žiadne iné výrobné alebo obchodné činnosti spoločnosti Cordial (ani na žiadne iné lepidlá v podobe suchej zmesi) v žiadnom prípade nebude vzťahovať oslobodenie od cla. Komisia pripomína, že oslobodenie v colnom režime konečné použitie predstavuje pre používateľov, ktorí ho chcú využiť, zaťažujúci postup a títo používatelia budú pod prísnou colnou kontrolou, ktorá zabezpečí jeho dodržiavanie.

([98]) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 952/2013 z 9. októbra 2013, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Únie (Ú. v. EÚ L 269, 10.10.2013, s. 1).

(634) Dvaja dovozcovia, a to spoločnosti Gamma Chimica a Carbochem, a jeden používateľ, spoločnosť Far Polymers, po druhom dodatočnom poskytnutí informácií tvrdili, že podmienky, na základe ktorých Komisia oslobodila od cla v colnom režime konečné použitie výrobcov suchých zmesí, sa vzťahujú aj na nich. Spoločnosti preto Komisiu požiadali, aby rozšírila colný režim konečné použitie aj na ne. Podľa ich názoru všetky podobne ako spoločnosť Cordial predávajú PVA a zmesi PVA vo forme prášku alebo kvapaliny a ich zákazníci si zostavili svoj výrobný proces tak, aby využívali zmesi PVA, ktoré im dodávajú tieto spoločnosti.

(635) Komisia nesúhlasila s tým, že tieto spoločnosti sú v rovnakej situácii ako výrobcovia lepidiel v podobe suchej zmesi.

(636) Z informácií zhromaždených počas prešetrovania vyplynulo, že najväčšia časť PVA dovezených spoločnosťami Gamma Chimica a Carbochem sa jednoducho prebalila a predala koncovým používateľom. Menšie množstvo sa miešalo s prísadami alebo rozpustilo vo vode podľa požiadaviek zákazníkov. Žiadny z týchto postupov však nepredstavuje skutočnú transformáciu dotknutého výrobku. Aj pri týchto predajoch sa teda spoločnosti stále považovali za dovozcov, ktorí obchodujú s tovarom vyrobeným inými spoločnosťami. Colný režim konečné použitie sa vzťahuje iba na konečných používateľov, nie na sprostredkovateľov. Oslobodenie v colnom režime konečné použitie by preto ani nebolo dostupnou možnosťou v prípade týchto dvoch dovozcov. Prešetrovaním sa navyše v rozpore s tvrdeniami spoločností zistilo, že neboli žiadne problémy so zabezpečením alternatívnych zdrojov zásobovania, pretože ako spoločnosti potvrdili počas prešetrovania, ich nákupy PVA nezáviseli od technických obmedzení. Ako sa napokon vysvetľuje v odôvodneniach 555 a 556, podiel PVA na obrate dovozcov sa pohyboval od 10 % do 40 % a ich úrovne ziskovosti sa zistili ako dostatočné na absorbovanie prinajmenšom časti ciel.

(637) Spoločnosť Far Polymers pôsobí v sektore výroby emulzií a polymerizácie. Ako sa uvádza v odôvodnení 597, podiel PVA na výrobných nákladoch používateľov pôsobiacich v tomto segmente predstavoval [3 % – 7 %] celkových nákladov. Spoločnosť Far Polymers tvrdila, že podiel PVA použitých na tonu hotového výrobku je [10 % – 15 %]. Percentuálne podiely, ktoré uviedla spoločnosť Far Polymers na podporu svojho tvrdenia, sa však týkali množstva použitého výrobku a nie jeho podielu na výrobných nákladoch. Závery v oddiele 6.3.2 týkajúce sa sektora výroby emulzií a polymerizácie preto pre spoločnosť Far Polymers naďalej platia.

(638) Komisia dospela k záveru, že žiadna z týchto spoločností nie je v situácii podobnej situácii výrobcov lepidiel v podobe suchej zmesi. Tieto tvrdenia boli preto zamietnuté.

6.4. **Dodatočné pripomienky po poskytnutí informácií**

(639) Po poskytnutí informácií viaceré strany, a to spoločnosti Ahlstrom-Munksjö, Carbochem, Cordial, Solutia, Wacker a Wegochem, zopakovali argument, že trh Únie je veľmi závislý od dovozu a že výrobné odvetvie Únie nemá dostatočnú kapacitu. Tvrdili, že spoločnosti KEG a Sekisui investovali do dvoch odberateľských zariadení v Holandsku a Poľsku, ktoré budú zvyšovať svoju vlastnú spotrebu, na základe čoho znížia svoju kapacitu dodávok na voľný trh. Okrem toho tvrdili, že tretie krajiny nie sú životaschopným alternatívnym zdrojom, lebo nemajú dostatočnú voľnú kapacitu. Spoločnosť Solutia toto tvrdenie po druhom dodatočnom poskytnutí informácií zopakovala.

(640) Na rozdiel od týchto argumentov sa prešetrovaním potvrdilo, že výrobné odvetvie Únie má dostatočnú kapacitu na zásobovanie voľného trhu Únie, pretože má stále k dispozícii 30 000 ton voľnej kapacity. Ako sa navyše vysvetľuje v odôvodnení 447, výrobné odvetvie Únie neznížilo natrvalo svoju výrobnú kapacitu, keďže iba prerušilo výrobu na dvoch linkách, ktoré možno opätovne uviesť do prevádzky v krátkom čase.

(641) Čo sa týka závodu v Holandsku, Komisia poznamenala, že nemá žiadne informácie o termíne jeho sprevádzkovania. Informácie zhromaždené počas prešetrovania navyše nasvedčovali, že bude získavať prinajmenšom časť tried PVA z krajín mimo Únie. Pokiaľ ide o závod v Poľsku, informáciami doručenými po poskytnutí informácií sa potvrdilo, že bude používať väčšinou kopolyméry, ktoré sú mimo vymedzenia dotknutého výrobku a ktoré sa budú získavať zo závodov spoločnosti KEG mimo Únie.

(642) Aj argument týkajúci sa nedostatku dodávateľskej kapacity tretích krajín sa musel zamietnuť, keďže informácie zhromaždené počas prešetrovania potvrdili, že taiwanský výrobca má stále k dispozícii značnú voľnú výrobnú kapacitu.

(643) Navyše sa prihlásil následný používateľ zo sektorov výroby PVB a polymerizácie, spoločnosť Saint Gobain, s námietkou proti navrhovaným opatreniam. Spoločnosť Saint Gobain získava PVB film na svoju výrobu automobilového a stavebného skla a nakupuje redispergovateľný prášok (RPD) a kvapalný disperzný polymér (LDP) na báze PVA na svoju výrobu sadry a maltovín. RDP a LDP sú výrobky používateľov PVA pôsobiacich v sektore výroby emulzií a polymerizácie.

(644) Spoločnosť Saint Gobain tvrdila, že prijatie navrhovaných antidumpingových ciel na PVA z ČĽR by malo značný vplyv na jej činnosti. Keďže je používateľom výrobkov na báze PVA, clá by negatívne ovplyvnili jej nákupné ceny, a teda aj výrobné náklady a podľa názoru spoločnosti je nepravdepodobné, že by ktorékoľvek zo zvýšených nákladov bolo možné preniesť na zákazníkov.

(645) Komisia s týmto argumentom nesúhlasila. Ako sa vysvetľuje v odôvodneniach 579 a 597, vplyv ciel na náklady a ziskovosť používateľov v sektoroch výroby PVB a polymerizácie bude malý, a teda ich vplyv na ďalší odberateľský sektor bude zanedbateľný. Tieto tvrdenia sa preto zamietli.

6.5. **Záver o záujme Únie**

(646) Uloženie opatrení je jasne v záujme výrobného odvetvia Únie, ktoré PVA predáva na voľnom trhu. Bez uloženia opatrení budú čínski výrobcovia pokračovať v dumpingu PVA na trhu Únie a brániť tak výrobnému odvetviu Únie znovu nadobudnúť ziskovosť.

(647) Argument predložený niektorými používateľmi, podľa ktorých je Únia vysoko závislá od dovozu, pokiaľ ide o stabilitu jej zásobovania, by sa mal zvážiť so zreteľom na to, že bez výrobného odvetvia Únie by Únia prišla približne o [50 % – 60 %] svojej dodávateľskej kapacity ([99]) PVA.

(648) So zreteľom na používateľov v segmentoch PVB a polymerizácie je dôležité zdôrazniť, že z Číny získavali len obmedzenú časť svojej spotreby PVA a že vplyv akýchkoľvek opatrení na ich ziskovosť bude málo významný. Ani konkurencieschopnosť papierenského odvetvia a odvetvia výroby lepidiel všeobecne nebude ovplyvnená, keďže PVA predstavovali menšiu časť ich výrobných nákladov. Na základe uvedeného Komisia dospela k záveru, že neexistujú žiadne presvedčivé dôvody domnievať sa, že nie je v záujme Únie uložiť konečné opatrenia na dovoz PVA s pôvodom v dotknutej krajine.

7. **KONEČNÉ ANTIDUMPINGOVÉ OPATRENIA**

(649) Na základe záverov, ku ktorým dospela Komisia vo vzťahu k dumpingu, ujme, príčinnej súvislosti a záujmu Únie, by sa mali uložiť konečné antidumpingové opatrenia, aby sa predišlo ďalšej ujme, ktorú výrobnému odvetviu Únie spôsobuje dumpingový dovoz dotknutého výrobku.

7.1. **Úroveň odstránenia ujmy (rozpätie ujmy)**

(650) Na stanovenie úrovne opatrení Komisia najskôr stanovila výšku cla potrebnú na odstránenie ujmy, ktorú utrpelo výrobné odvetvie Únie.

(651) Ujma by sa odstránila v prípade, ak by výrobné odvetvie Únie bolo schopné pokryť svoje výrobné náklady a dosiahnuť z predaja podobného výrobku na trhu Únie taký zisk pred zdanením, aký by odvetvie tohto typu v tomto sektore mohlo primerane dosiahnuť v bežných podmienkach hospodárskej súťaže, čiže bez dumpingového dovozu.

(652) Základné ziskové rozpätie výrobného odvetvia Únie realizované pred zvýšením dumpingového dovozu (v roku 2015) sa pripočítalo k úrovni investícií, výskumu a vývoja a inovácií za normálnych podmienok hospodárskej súťaže, vyjadrenej ako percentuálny podiel na obrate. Keďže to bolo menej ako 6 %, cieľový zisk bol stanovený na 6 %, čo predstavuje minimálne cieľové ziskové rozpätie uplatňované v súlade s článkom 7 ods. 2 písm. c).

(653) Keďže neboli predložené žiadne tvrdenia podľa článku 7 ods. 2 písm. d) týkajúce sa súčasných alebo budúcich nákladov vyplývajúcich z mnohostranných environmentálnych dohôd a protokolov k nim alebo z uvedených dohovorov MOP, k takto stanoveným cenám nespôsobujúcim ujmu sa nepripočítali žiadne ďalšie náklady.

([99]) Celý voľný trh a vlastná spotreba.

(654) Komisia potom určila úroveň odstránenia ujmy na základe porovnania váženého priemeru dovoznej ceny spolupracujúcich vyvážajúcich výrobcov v dotknutej krajine zaradených do vzorky, stanovenej na účely výpočtov cenového podhodnotenia, s váženým priemerom ceny podobného výrobku nespôsobujúcej ujmu, ktorý počas obdobia prešetrovania predávali výrobcovia z Únie zaradení do vzorky na trhu Únie. Rozdiel vyplývajúci z tohto porovnania sa vyjadril ako percentuálny podiel váženého priemeru dovoznej hodnoty CIF. Výsledné priemerné rozpätie predaja pod cenu bolo 57,9 %.

(655) Po konečnom poskytnutí informácií spoločnosť Wacker tvrdila, že cena nespôsobujúca ujmu výrobnému odvetviu Únie stanovená Komisiou za každé PCN by sa mala opraviť, aby sa vylúčili náklady na triedy PVA, ktoré nepredávajú čínske spoločnosti, a napadla 6 % cieľový zisk, ktorý použila Komisia vo výpočte. Pokiaľ ide o prvé tvrdenie spoločnosti Wacker, Komisia objasňuje, že použila len výrobné náklady výrobného odvetvia Únie spojené s číselnými kódmi výrobku, ku ktorým našla porovnateľné vyvážané číselné kódy výrobku.

(656) Pokiaľ ide o úroveň cieľového zisku, ako sa uvádza v odôvodnení 652, táto úroveň bola stanovená v súlade s ustanovením článku 7 ods. 2 písm. c) základného nariadenia. Tieto tvrdenia boli preto zamietnuté.

(657) Úroveň odstránenia ujmy v prípade „ostatných spolupracujúcich spoločností“ a v prípade „všetkých ostatných spoločností“ bola vymedzená rovnako ako dumpingové rozpätie pre tieto spoločnosti (pozri odôvodnenia 393 a 396).

7.2. **Konečné opatrenia**

(658) Konečné antidumpingové opatrenia by sa mali uložiť na dovoz určitých polyvinylalkoholov pôvodom v Čínskej ľudovej republike v súlade s pravidlom menšieho cla stanoveným v článku 7 ods. 2 základného nariadenia. Komisia porovnala rozpätia ujmy a dumpingové rozpätia. Výška cla by sa mala stanoviť na úrovni nižšieho z týchto rozpätí, t. j. rozpätí dumpingu a rozpätí ujmy.

(659) Na základe uvedených skutočností sú sadzby konečného antidumpingového cla, vyjadrené ako cena CIF na hranici Únie, clo nezaplatené, takéto:

Spoločnosť	Dumpingové rozpätie	Rozpätie ujmy	Konečné antidumpingové clo
Shuangxin Group	115,6 %	72,9 %	72,9 %
Sinopec Group	17,3 %	57,6 %	17,3 %
Wan Wei Group	193,2 %	55,7 %	55,7 %
Ostatné spolupracujúce spoločnosti	80,4 %	57,9 %	57,9 %
Všetky ostatné spoločnosti	193,2 %	72,9 %	72,9 %

(660) Individuálne antidumpingové colné sadzby pre jednotlivé spoločnosti vymedzené v tomto nariadení sa stanovili na základe zistení v rámci tohto prešetrovania. Odrážali preto situáciu zistenú počas tohto prešetrovania, pokiaľ ide o tieto spoločnosti. Tieto colné sadzby sa uplatňujú výlučne na dovoz dotknutého výrobku s pôvodom v ČĽR, ktorý vyrábajú uvedené právne subjekty. Na dovoz dotknutého výrobku vyrábaného akoukoľvek inou spoločnosťou, ktorá sa osobitne neuvádza v normatívnej časti tohto nariadenia, vrátane subjektov prepojených s danými osobitne uvedenými spoločnosťami by sa mala vzťahovať colná sadzba uplatňovaná na „všetky ostatné spoločnosti“. Nemala by sa na ne vzťahovať žiadna z individuálnych antidumpingových colných sadzieb.

(661) Ak spoločnosť následne zmení názov svojho subjektu, môže požiadať o uplatňovanie týchto individuálnych antidumpingových colných sadzieb. Táto žiadosť musí byť adresovaná Komisii ([100]). Žiadosť musí obsahovať všetky relevantné informácie, ktoré umožnia preukázať, že uvedenou zmenou nie je dotknuté právo spoločnosti využívať colnú sadzbu, ktorá sa na ňu uplatňuje.

([100]) European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, Rue de la Loi 170, 1040 Brussels, Belgium.

(662) V záujme zaistenia riadneho presadzovania antidumpingových ciel by sa antidumpingové clo pre všetky ostatné spoločnosti nemalo vzťahovať iba na vyvážajúcich výrobcov, ktorí pri tomto prešetrovaní nespolupracovali, ale aj na výrobcov, ktorí v období prešetrovania nevyvážali do Únie.

(663) Podľa článku 109 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, Euratom) 2018/1046 ([101]), ak sa má v nadväznosti na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vrátiť určitá suma, sadzbou úroku, ktorý sa má zaplatiť, by mala byť sadzba, ktorú Európska centrálna banka uplatňuje na svoje hlavné refinančné operácie, uverejnená v sérii C *Úradného vestníka Európskej únie* v prvý kalendárny deň každého mesiaca.

7.3. **Osobitná doložka o monitorovaní**

(664) S cieľom minimalizovať riziko obchádzania vzhľadom na veľký rozdiel v colných sadzbách je potrebné prijať osobitné opatrenia, ktorými sa zabezpečí uplatňovanie individuálnych antidumpingových ciel. Spoločnosti, na ktoré sa vzťahujú individuálne antidumpingové clá, musia colným orgánom členských štátov predložiť platnú obchodnú faktúru. Faktúra musí spĺňať požiadavky stanovené v článku 1 ods. 3 tohto nariadenia. Na tovar, ktorý sa dovezie bez takejto faktúry, by sa malo vzťahovať antidumpingové clo uplatňované na „všetky ostatné spoločnosti".

(665) Hoci je predloženie tejto faktúry nevyhnutné na to, aby colné orgány členských štátov mohli na dovoz uplatňovať individuálne sadzby antidumpingového cla, nejde o jediný prvok, ktorý majú zohľadňovať. Colné orgány členských štátov by totiž mali aj v prípade, že sa tovar predkladá s faktúrou spĺňajúcou všetky požiadavky stanovené v článku 1 ods. 3 tohto nariadenia, vykonať svoje obvyklé kontroly a mali by si podobne ako vo všetkých ostatných prípadoch vyžiadať ďalšie doklady (prepravné doklady atď.), aby mohli overiť správnosť údajov uvedených vo vyhlásení a zabezpečiť, že následné uplatnenie nižšej colnej sadzby je odôvodnené v súlade s colnými predpismi.

(666) Ak by sa po uložení príslušných opatrení výrazne zvýšil objem vývozu jednej zo spoločností, na ktoré sa vzťahujú nižšie individuálne colné sadzby, takéto zvýšenie objemu by sa mohlo samo osebe považovať za zmenu v štruktúre obchodu v dôsledku uloženia opatrení v zmysle článku 13 ods. 1 základného nariadenia. Za takýchto okolností a za predpokladu splnenia podmienok sa môže začať prešetrovanie obchádzania opatrení. V tomto prešetrovaní sa môže okrem iného preskúmať potreba zrušenia individuálnych colných sadzieb a následného uloženia cla pre celú krajinu.

8. **POSKYTNUTIE INFORMÁCIÍ**

(667) Zainteresované strany boli 3. júla 2020 informované o základných skutočnostiach a úvahách, na základe ktorých sa plánovalo odporučiť uloženie konečného antidumpingového cla na dovoz PVA s pôvodom v ČĽR.

(668) Po poskytnutí týchto informácií bola zainteresovaným stranám poskytnutá aj lehota, počas ktorej mohli vzniesť pripomienky. Pripomienky k poskytnutiu informácií predložilo 17 strán. Na požiadanie boli vypočuté spoločnosti Kuraray, Sekisui, Wacker, Cordial, Solutia, Ahlstrom-Munksjö, Sinopec a Wegochem.

(669) V nadväznosti na pripomienky doručené v reakcii na poskytnutie informácií boli zainteresovaným stranám 24. júla a 6. augusta 2020 oznámené dodatočné skutočnosti a úvahy, ktoré neboli súčasťou konečného poskytnutia informácií z 3. júla 2020. Dodatočné pripomienky boli doručené od výrobného odvetvia Únie, čínskych vyvážajúcich výrobcov a viacerých používateľov.

(670) Na požiadanie boli vypočuté spoločnosti Kuraray, Sekisui, Wacker, Cordial, Solutia, Ahlstrom-Munksjö, Sinopec a Wegochem.

(671) Pripomienky zainteresovaných strán sa náležite posúdili a v relevantných prípadoch sa zistenia zodpovedajúcim spôsobom upravili.

(672) Výbor zriadený článkom 15 ods. 1 nariadenia (EÚ) 2016/1036 nevydal stanovisko a jednoduchá väčšina jeho členov sa vyslovila proti návrhu vykonávacieho nariadenia Komisie. Komisia potom opätovne predložila návrh vykonávacieho nariadenia Komisie odvolaciemu výboru v súlade s článkom 5 ods. 5 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/211 ([102]).

([101]) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, Euratom) 2018/1046 z 18. júla 2018 o rozpočtových pravidlách, ktoré sa vzťahujú na všeobecný rozpočet Únie, o zmene nariadení (EÚ) č. 1296/2013, (EÚ) č. 1301/2013, (EÚ) č. 1303/2013, (EÚ) č. 1304/2013, (EÚ) č. 1309/2013, (EÚ) č. 1316/2013, (EÚ) č. 223/2014, (EÚ) č. 283/2014 a rozhodnutia č. 541/2014/EÚ a o zrušení nariadenia (EÚ, Euratom) č. 966/2012 (Ú. v. EÚ L 193, 30.7.2018, s. 1).

([102]) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie (Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13).

(673) V súlade s článkom 6 ods. 3 nariadenia (EÚ) č. 182/2011 odvolací výbor nevydal stanovisko,

PRIJALA TOTO NARIADENIE:

Článok 1

1. Ukladá sa konečné antidumpingové clo na dovoz polyvinylalkoholu, tiež obsahujúceho nehydrolyzované acetátové skupiny, vo forme homopolymérových živíc s viskozitou (meranou v 4 % vodnom roztoku pri 20 °C) 3 mPa s alebo viac, ale najviac 61 mPa s,·a so stupňom hydrolýzy 80,0 mol% alebo viac, ale najviac 99,9 mol%, oboje merané podľa metódy ISO 15023-2, s pôvodom v Čínskej ľudovej republike, ktorý v súčasnosti patrí pod číselný znak KN ex 3905 30 00 (kód TARIC 3905 30 00 91).

2. Sadzby konečného antidumpingového cla uplatniteľné na čistú frankocenu na hranici Únie pred preclením sú v prípade výrobku opísaného v odseku 1 a vyrobeného ďalej uvedenými spoločnosťami takéto:

Spoločnosť	Konečné antidumpingové clo (v %)	Doplnkový kód TARIC
Shuangxin Group	72,9 %	C552
Sinopec Group	17,3 %	C553
Wan Wei Group	55,7 %	C554
Ostatné spolupracujúce spoločnosti uvedené v prílohe I	57,9 %	pozri prílohu I
Všetky ostatné spoločnosti	72,9 %	C999

3. Uplatňovanie individuálnych colných sadzieb stanovených pre spoločnosti uvedené v odseku 2 je podmienené predložením platnej obchodnej faktúry colným orgánom členských štátov, ktorá musí obsahovať vyhlásenie s dátumom a podpisom pracovníka subjektu, ktorý takúto faktúru vystavil, s uvedením jeho mena a funkcie, v tomto znení: „*Ja, podpísaný(-á), potvrdzujem, že (objem) (dotknutého výrobku) predaného na vývoz do Európskej únie, na ktorý sa vzťahuje táto faktúra, vyrobila spoločnosť (názov a adresa spoločnosti) (doplnkový kód TARIC) v Čínskej ľudovej republike. Vyhlasujem, že informácie uvedené v tejto faktúre sú úplné a správne.*“ Ak sa takáto faktúra nepredloží, uplatňuje sa clo uplatňované na všetky ostatné spoločnosti.

4. Výrobky opísané v odseku 1 sa oslobodzujú od konečného antidumpingového cla, ak sa dovážajú na výrobu lepidiel v podobe suchej zmesi, ktoré sa vyrábajú a predávajú vo forme prášku pre odvetvie výroby kartónu. Takéto výrobky sa umiestnia do colného režimu konečné použitie uvedeného v článku 254 nariadenia (EÚ) č. 952/2013 s cieľom preukázať, že sa dovážajú výlučne na uvedené použitie.

5. Pokiaľ nie je stanovené inak, uplatňujú sa platné ustanovenia týkajúce sa cla.

Článok 2

Ak nový vyvážajúci výrobca z Čínskej ľudovej republiky poskytne Komisii dostatočné dôkazy, príloha sa môže zmeniť tak, že sa uvedený nový vyvážajúci výrobca pridá do zoznamu spolupracujúcich spoločností, ktoré neboli zaradené do vzorky a na ktoré sa preto vzťahuje primeraná vážená priemerná sadzba antidumpingového cla, a to 57,9 %. Nový vyvážajúci výrobca poskytne dôkazy, že:

a) počas obdobia prešetrovania (od 1. júla 2018 do 30. júna 2019) nevyvážal tovar uvedený v článku 1 ods. 1 s pôvodom v Čínskej ľudovej republike;

b) nie je prepojený so žiadnym vývozcom ani výrobcom, na ktorého sa vzťahujú opatrenia uložené týmto nariadením, a

c) buď skutočne vyvážal tovar opísaný v článku 1 ods. 1 s pôvodom v Čínskej ľudovej republike, alebo prijal neodvolateľný zmluvný záväzok vyviezť značné množstvo tohto tovaru do Únie po skončení obdobia prešetrovania.

Článok 3

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Bruseli 25. septembra 2020

Za Komisiu
predsedníčka
Ursula VON DER LEYEN

PRÍLOHA

Čínski spolupracujúci vyvážajúci výrobcovia nezaradení do vzorky

Názov spoločnosti	Doplnkový kód TARIC
Chang Chun Chemical (Jiangsu) Co., Ltd.	C555